

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tüm kitap severleri Saklı Kütüphane'ye bekliyoruz.

Not.

Bu e-kitap tanıtım amaçlıdır. Sevdiğiniz bir yazarın zarar görmesini istemiyorsanız ön izleme yaptıktan sonra beğendiyseniz lütfen satın alınız. Hiç birşey baskılı bir kitabı elinize alıp okumanın vereceği keyfi veremez

Orodruin & Kahin

www.e-kitap.us

Hazrlayan ve Redakte eden: Lunitari

GİRİŞ

ISSIZ KULE

akşam iki aydan iri olanı önce yükselmişti ve berrak, yıldızlarla bezeli bir gökyüzünde dolgun ve gümüşi beyaz bir renkte parlamaktaydı. Titrek bir ışık yayarı ayın altındaki Kızılsırt Dağları'nın dorukları gökyüzüne uzanmaktaydı. Gündüz, güneşin bordo ve pas renklerini ortaya çıkardığı yüce granit doruklar, ay ışığında sadece uzun boylu ve mağrur birer hayalet halini almıştı. Batıda, ulu meşelerden ve sarı hintağaçlarından oluşan gür örtüsü dağların eteklerindeki tepelerden denize kadar ulaşan Elwynn Ormanı yer almaktaydı. Doğudaysa Karanlık Batak'ın ürperti verici bataklığı uzanıp gitmekteydi. Burası bataklıklar, alçak tepeler, yok olmuş yerleşimler ve pusudaki tehlikelerle dolu bir alandı. Ayın önünden bir an için bir gölge geçti. Kuzgun şeklindeki bu gölge, dağın kalbindeki bir gediğe doğru ilerliyordu.

Bu noktada, Kızılsırt Dağları'nın sağlam yapısından büyük bir kütle kopmuş ve geride dairesel bir vadi bırakmıştı. Bu yer çağlar öncesinde bir gök cisminin çarpmasına sahne olmuş ya da yeri göğe katan bir patlamaya tanıklık etmiş olabilirdi ama aradan geçen uçsuz bucaksız zaman, çanak biçimli krateri aşındırarak onu etrafını çevreleyen sarp dağlarla sarmalanmış, dik yamaçlı yuvarlak tepelikler haline getirmişti.

Elwynn'in kadim ağaçlarından hiçbirisi onun vardığı yüksekliklere varamıyordu. Etrafı sarılmış tepelerin iç kısmında yabancı otlar ve birbirine girmiş sarmaşıklardan başka bir şey yetişmiyordu.

Tepelerin tam ortasında çıplak bir kayalık vardı. Bu kayalık, bir Kul Tiras tüccar lordunun kafası kadar keldi. Gerçekten de tepeciğın dik bir şekilde yükselip sonra da zirvesine doğru hafif bir kavis çizerek, neredeyse dümdüz hale gelmesi, bir insan kafatasını anımsatıyordu. Yıllar boyunca birçokları bunu fark etmiş; ancak bunu oranın sahibine söyleyecek kadar cesur, kudretli ya da densiz olan çok az kişi çıkmıştı.

Kayalığın yassı doruğunda kadim bir kule yükseliyordu. , Beyaz taş ve siyah harçtan yapılma kaim, devasa çıkıntı, göklere kadar varan insan yapımı bir dikitti. Etrafını saran tepelerden daha yükseğe çıkıyor ve ay ışığında bir işaret feneri gibi parlıyordu. Kulenin temelinde, yapının iç kısmını çevreleyen alçak bir sur, bu surların içinde de harap bir ahır ve demirhane vardı ama bütün tepelerin bulunduğu alana hâkim olan, kulenin kendisiydi.

Bir zamanlar bu yerin adı Karazhan'dı. Bir zamanlar burası gizemli ve ketum Tirisfal Bekçileri'nin sonuncusunun eviydi. Bir zamanlar burası yaşam dolu bir yerdi. Şimdiyse sadece terk edilmiş ve zamansız bir mekândı.

Kule sessizdi ama hareketsiz değildi. Gecenin sardığı binanın pencerelerinde sessiz şekiller uçuşuyor, balkonlarda ve mazgallarda hayaller dans ediyordu. Hayaletlerden daha somut, hatıralardan daha soyut olan bu şeyler zamanın akışından kurtulmuş, geçmişe ait parçalardan başka bir şey değildiler. Bu geçmişe ait gölgeler, kulenin sahibinin deliliğiyile serbest kalmış ve şimdi terk edilmiş kulenin sessizliğinde tarihlerini tekrar tekrar oynamaya mahkûm edilmişlerdi. Oyunlarını oynamaya mahkûmdular ama onları takdir edecek seyircilerden mahrumdular.

Sonra sessizlikte bir çizmenin taşa değdiğinde çıkardığı hafif sürtünme sesi duyuldu, sonra bir diğeri... Titrek ay ışığında bir kıpırtı; beyaz zemine düşen bir gölge; kırmızı tonlarında, yırtık pırtık bir pelerinin gecenin serinliğinde dalgalanması... Bir siluet en tepedeki mazgallar boyunca ve kulenin yıllar önce bir gözlemevi olarak kullanılmış olan, burçlu, sivri tepesinde ilerledi.

Gözlemesine açılan parmaklıklı kapı, kadim menteşelerinden gıcırta sesi çıkararak aralandı, sonra zamanın akışı ve üstündeki pasın etkisiyle durup kaldı. Pelerinli adam bir an durdu, sonra parmağını menteşenin üstüne yerleştirdi ve özenle seçilmiş sözcükleri mırıldandı. Kapı hiç ses çıkarmadan açıldı. Menteşeler sanki yenilenmişti. İzinsiz yolcu kendi kendine gülümsedi.

Gözlemevi şimdi boştu. Geride kalan aletler darmadağın olmuş ve olduğu yerde bırakılmıştı. Neredeyse bir hayalet kadar sessiz olan, izinsiz yolcu kırık bir usturlabı eline aldı. Aletin ölçeği, artık unutulmuş olan bir hiddetle çarpılmıştı. Bu, artık sadece adamın ellerinde duran hareketsiz, işe yaramaz, ağır bir altın parçasıydı.

Gözlemesinde başka hareketlenmeler oldu ve izinsiz yolcu bakışlarını o yöne çevirdi. Şimdi hayalet benzer bir adam onun yakınında, pencerelerden birinin önünde duruyordu. Hayalet/hayalet olmayan kişi, sakalı ve saçları zamanla siyahken, artık kenarlarında yaşlılığını belli eden gri telleri olan, geniş omuzlu bir adamdı. Bu adam da geçmişin parçalarından biriydi. Olması gereken zamandan kopmuştu ve şimdi onu seyreden olsa da, olmasa da vazifesini tekrar tekrar yerine getiriyordu. O sırada siyah saçlı adam, davetsiz misafirin elindekinin eşi olan, sağlam bir usturlabı elinde tutarken bir yandan da küçük, yuvarlak bir parçayla uğraşıyordu. Bir an geçti ve adam kontrolünü yapıp yuvarlak parçayı oynattı. Hayaletlere özgü, yeşil gözlerinin üstündeki siyah kaş-

ları çatıldı. Bir an daha geçti, adam tekrar kontrolünü yapıp parçayı tekrar oynattı. Sonunda uzun boylu, heybetli adam derin bir iç geçirip usturlabı artık orada olmayan bir masaya bıraktı ve gözden kayboldu.

Davetsiz misafir başıyla onayladı. Böyle hayaller, Karazhan'da yaşayanlar olduğu zamanlarda bile sıradan şeylerdi. Ancak şimdi efendilerinin kontrolünden (ve de deliliğinden) kurtulmuşlar ve daha arsız bir hal almışlardı. Yine de bu geçmiş parçaları buraya aitken o değildi. O, burada olmaması gereken davetsiz bir misafirdi, onlar değil.

Davetsiz misafir odayı baştan başa geçip aşağı inen merdivenlere vardı. O sırada yaşlı adam arkasında tekrar belirmişti ve hareketlerini tekrarlamaktaydı. Usturlabını, şimdi çoktan uzayın başka bir noktasına varmış olan bir gezegene doğrultmuştu.

Davetsiz misafir kulenin aşağılarına indi. Katları aşip başka merdivenlere ve başka koridorlara vardı. Hiçbir kapı önünde kapalı durmuyordu, hatta kilitli ve sürgülü olanlar ya da pas ve zamanın etkisiyle mühürlenmiş olanlar bile. Mırıldanılan birkaç sözcük, bir dokunuş ve bir el hareketiyle bütün zincirler uçup gidiyor, pas kırmızı kümeler halinde eriyor ve menteşeler yenileniyordu. Bir-iki yerde, yıllardır var olmalarına rağmen hâlâ etkili olan, kadim koruma büyüleri parlıyorlardı. Davetsiz misafir onların önünde bir an için durup doğru olan karşı büyüü düşünmek ve bulmak için hafızasını kurcaladı. Gerekli sözcüğü söyledi ve elleriyle gerekli hareketi yaptı. Geriye kalan zayıf büyüü dağıtıp yoluna devam etti.

O, kulede ilerlemeye devam ederken geçmişe ait hayaller daha hırçın ve daha hareketli bir hal almışlardı. Şimdi onları seyredebilecek bir seyircileri olduğu için bu geçmişe ait parçalar kendilerini sergileme isteği duyuyormuş gibi görünüyorlardı. Belki de tek amaçları bu yerden azat edilmektir. Bir

zamanlar sahip oldukları bütün o sesler çoktan yok olup gitmiş, geriye sadece koridorlarda gezen görüntülerini bırakmışlardı.

Burada olmaması gereken adam, koyu" renk üniformalı, £ çok yaşlı bir kâhyanın yanından geçti. Zayıf ve yaşlı kâhya, elinde gümüş bir tepsi ve kafasında at gözlüğüyle boş koridoru yavaş adımlarla geçiyordu. Adam kütüphaneyi geçti. Orada yeşil derili, genç bir kadın ona arkası dönük halde, kadim bir cilde gömülmüştü. Adam bir şölen salonundan geçti. Salonun bir yanında müzisyenler sessizce müzik çalıyor, dans edenlerse döne döne bir gavot yapıyorlardı. Diğer tarafta büyük bir şehir yanıyor, yükselen alevler taş duvarlara ve çürümekte olan duvar halılarına boş bir çabayla saldırıyorlardı. Davetsiz misafir sessiz alevlerin içinden geçti ama görkemli Stormwind şehrinin etrafında yanışına bir kez daha şahit olduğu için yüzü asılmış ve gerginleşmişti.

Odalardan birinde üç genç adam bir masanın etrafında toplanmış, artık bilinmeyen yalanlar söylüyorlardı. Kulplu metal kupalar masanın üstüne ve yerlere saçılmıştı. Davetsiz misafir uzun süre durup bu görüntüyü seyretti. Sonunda bir garson kız hayali yeni içkileri getirdi ve adam. başını iki yana sallayarak yoluna devam etti.

Neredeyse zemin kata varmıştı. Bir eşekarısı kovanı gibi ana .girişteki duvara eğreti bir şekilde asılı duran, yere yakın bir balkona çıktı. Orada, kulenin önündeki geniş alanda, ana girişle sur içindeki, artık yıkılmış ahırların arasında, hayalete benzer tek bir görüntü durmaktaydı. Bu görüntü yalnız ve farklıydı. Diğerleri gibi hareket etmiyor; öylece, kararsızca bekliyordu. O, geçmişe ait hâlâ serbest kalmamış bir parçaydı. Onu bekleyen bir parçaydı.

Hareketsiz görüntü genç bir adama aitti. Dağınık siyah saçlarında bir kokarcanın deseni gibi, tek bir beyaz çizgi vardı. Yeni uzamış bir sakalın düzensiz parçaları yüzünde asılı

duruyordu. Genç adamın ayağının dibinde bir sırt çantası vardı. Ölü eline benzer elindeyse kırmızı mühürlü bir mektubu sıkı sıkı tutuyordu.

Her ne kadar bu görüntünün sahibi ölmüş, yabancı bir güneş altında savaşıırken hayatını kaybetmiş de olsa, davetsiz misafir karşısındakinin kesinlikle bir hayalet olmadığını biliyordu. O bir anıydı, geçmişten bir parçaydı. Kehribarın içinde hapsolmuş bir böcek gibi kurtarılmayı bekliyordu. Onun gelişini bekliyordu.

Davetsiz misafir, balkonun taşan tırabzanına oturup uzaklara, sur içinin, tepeciğın ve etrafı çevrili tepelerin ötesine baktı. Ay ışığı sessizliğe bürünmüştü. Sanki dağlar bile nefeslerini tutmuş, onu bekliyordu.

Davetsiz misafir bir elini kaldırdı ve bir dizi ezgili sözcük mırıldandı. Kafiyele ve ritimler ağızından önce kısık sesle, daha sonraysa gittikçe yükselerek, sonundaysa bütün sakinliği parçalayarak döküldüler. Uzaklardaki kurtlar bu ezgiyi duyup ona uluyarak karşılık verdiler."

Ve ayakları çamura saplanmış gibi duran, hayalet benzeri gencin görüntüsü derin bir nefes aldı, sırlarla dolu sırt çantasını yükledi ve ağır adımlarla Medivh'in Kulesi'nin ana girişine doğru ilerlemeye başladı.

BİR

KARAZHAN

Khadgar kırmızı mühürlü takdim mektubunu sıkıca kavramış, kendi ismini hatırlayabilmek için çaresizce çabalıyordu. Günlerdir birçok kervanla birlikte yol alıp sonunda Elwynn'in uçsuz bucaksız, yabancı bitkilerle kaplı ormanlarını tek başına aşarak Karazhan'a varmıştı. Sonra dağların tepelerine doğru uzun bir tırmanışın ardından bu sessiz, boş, ıssız yere ulaşmıştı. Burada hava bile soğuk ve farklıydı. Şimdi yorgun ve halsiz durumdaki pis sakallı genç adam avlunun ortasında, uçuşan toz toprağın içinde durmuş, yapması gereken işin düşüncesiyle taş kesilmişti.

Kendini Azeroth'un en güçlü büyücüsüne takdim edecekti. Kirin Tor'daki eğitimcileri bunun için, büyük bir şeref, demişlerdi. Kaçırılmaması gereken bir fırsat, diye ısrar etmişlerdi. Nüfuzlu eğitimciler ve büyücülerden oluşan bir topluluk olan Khadgar'ın bilge akıl hocaları ona, Karazhan Kulesi'ne, onlara yakın birini yerleştirmek için yıllardır uğraştıklarını söylemişlerdi. Kirin Tor, bu topraklardaki en güçlü büyücünün, kütüphanesinde hangi bilgileri gizlediğini öğrenmek istiyordu. Onun nasıl bir araştırmacının arkasında olduğunu bilmek ve en çok da bağımsız çalışan büyücünün mirası konusunda karar vermesini istiyorlardı. Yüce ve kudretli Me-

divh'in ne zaman bir vâris yetiştirmeye karar vereceğini bilmek istiyorlardı.

Göründüğü kadarıyla Yüce Medivh ve Kirin Tor çeşitli konularda yıllardır bir uzlaşmazlık içindeydi ve büyücü ancak şimdi onların ricalarına karşı biraz yumuşamıştı. Ancak şimdi kendine bir ıracak almayı kabul etmişti. Bunun sebebi, büyücünün oldukça katı olduğu söylenen yüreğinin yumuşaması mı, sadece diplomatik imtiyazlar mı, yoksa büyücünün ilerlemekte olan kendi faniliğini sezmesi miydi, bunlar Khad-gar'ın efendilerini ilgilendirmiyordu. Basit gerçek, bu güçlü bağımsız (ve Khadgar için aynı zamanda gizemli) büyücünün bir yardımcı istemiş olduğu ve büyülü Dalaran Krallığı'na hükmeden Kirin Tor'un da bu isteği yerine getirmeye dünden razı olduğuydu.

Böylece genç Khadgar seçilmiş ve talimatlardan, emirlerden, karşı emirlerden, isteklerden, önerilerden, nasihatlerden ve büyücü üstatlarının diğer taleplerden oluşan bir listeye yola çıkarılmıştı. Medivh'e annesinin iblislerle olan savaşlarını sor, demişti ilk eğitmeni olan Guzbah. Leydi Delth, büyücünün kütüphanesinden elf tarihçesiyle ilgili bulabildiğin her şeyi bul, demişti. Kendi elindeki kitaplarda kaydı henüz bulunmayan, beşinci bir troll cinsi olduğu konusunda emin olan Alonda, büyücünün elindeki kitapların yaratıklarla ilgili olanlarının hepsini kontrol et, diye emretmişti. Baş Kalıtcı Norlan, doğru, açık sözlü ve içten ol, diye nasihat etmişti. Anlaşılan Yüce Magus Medivh bu özelliklere değer veriyordu. Gayretli ol ve sana söyleneni yap. Miskinlik yapma. Her zaman ilgili görün. Dimdik dur. Ve hepsinden önemlisi gözlerini ve kulaklarını dört aç.

Kirin Tor'dakilerin hırsları Khadgar'ı pek de rahatsız etmiyordu. Dalaran'da yetişmiş olması ve ıracıklığının ilk dönemlerinde Kirin Tor Meclisi'nde bulunmuş olması onun, akıl hocalarının büyüünün her türlüüne karşı dinmek bilmez

bir merakı sahip olduğunu anlamasını sağlamıştı. Onların devamlı büyüyle ilgili bilgi biriktirmeleri, sıralamaları ve tanımlamaları genç öğrencilerin zihninde daha küçükten yer edinirdi ve Khadgar da diğer öğrencilerin çoğundan farklı değildi.

Aslında bu içinde bulunduğu durumun bir sebebinin de kendi merakı olduğunu fark etti. Dalaran'daki Menekşe Hisar'ın koridorlarında yaptığı gece gezmelerinden, Meclis'in başkalarına duyurmak istemeyeceği çok şey öğrenmişti. Mesela Baş Kalıtcı 'nın alev şarabına olan düşkünlüğünü ya da Leydi Delth'in yaşma pek de uymayan bir şekilde genç erkekleri tercih etmesini ya da Kütüphaneci Korrigana'nın geçmişteki iblislere tapanların ayinlerini (oldukça canlı tasvirlerle) anlatan kitapçıklardan oluşan koleksiyonunu.

Ayrıca Dalaran'ın büyük bilgelerinden biri olan, diğerlerinin bile hürmet ettiği itibarlı kişilik, saygıdeğer Arrexis'le ilgili bir şey de öğrenmişti. Bilge ya ortadan kaybolmuş ya ölmüştü ya da başına korkunç bir şey gelmişti. Diğerleri bundan bahsetmek istemiyorlardı. Hatta bunu, Arrexis'in adını kayıtlardan çıkarmaya ve onunla ilgili bir daha konuşmamaya kadar vardırırmışlardı. Ancak Khadgar yine de gerçeğe ulaşmıştı. Khadgar gerekli kaynağı bulmayı, gerekli bağlantıyı kurmayı ya da doğru kişiyle doğru zamanda görüşmeyi bilirdi. Bu ona doğuştan gelen bir armağandı ama aynı zamanda bir lanete de dönüşebilirdi.

Bu keşiflerinden herhangi biri kendisinin bu itibarlı (ve bütün o planlar, uyarılar göz önüne alınırsa, muhtemelen ölümcül) vazifeye getirilmesine neden olmuş olabilirdi. Belki de genç Khadgar'ın gerçekleri ortaya çıkarma konusunda gereğinden fazla iyi olduğu düşünmüşlerdi. Onu merakı Kirin Tor yararına kullanılabileceği bir yere göndermek Meclis için daha yararlı olacaktı... ya da en azından onu, Menekşe Hi-

sar'ın başka sakinleriyle ilgili bazı şeyleri açığa çıkarmaya kalkmadan yeterince uzak bir yere göndermek istemişlerdi.

Khadgar durup dinlenmeden kulak kabartarak bu teoriyi de duymuştu.

Böylece Khadgar notlarla dolu bir sırt çantası, gizemlerle dolu bir kalple beraber ısrarcı talepler ve gereksiz nasihatlerle dolu bir kafayla yola çıkmıştı. Dalaran'dan ayrılmadan önceki son haftasında Meclis üyelerinin neredeyse her birinden Medivh'le ilgili merak ettikleri bir şeyler duymuştu. Dünyanın en ücra köşesinin en sonunda, ağaçlar ve uğursuz doruklarla sarılı bir yerde yaşayan bir büyücü hakkında bilgi sahibi olmak için Kirin Tor üyeleri aşırı derecede merak sahibi ve hatta ısrarcıydılar...

Derin bir nefes alan (ve böylece hâlâ ahırların çok yakınında olduğunu fark eden) Khadgar kuleye doğru ilerlemeye başladı. Ayaklarında, sanki bileklerine bağlanmış bir yük midillisini çekiyormuş gibi bir his vardı.

Ana giriş bir mağara ağzı gibi açık duruyordu. Ne bir kapı, ne de parmaklık vardı. Bu gayet mantıklıydı. Hangi ordu, Magus Medivh'le savaşmak için Elwynn Ormanı'nı aşır kraterin kavisli yamacını tırmanırdı ki? Herhangi birinin ya da herhangi bir şeyin Karazhan'ı kuşatma girişiminde bulunduğu dair bile bir kayıt bulunmuyordu.

Gölgeler içindeki giriş, bir filin bile geçebileceği kadar yüksekti. Girişin hemen üstünde beyaz taş parmaklıklı, geniş bir balkon vardı. Orada duran bir insan çevredeki tepelerle aynı yükseklikte olur ve onların ötesindeki dağları görebilirdi. Bir an için parmaklığın yanında bir hareketlenme oldu. Bu, Khadgar'ın görmekten çok hissettiği bir kıpırtıydı. Galiba cüppeli bir adam balkonu geçip kuleye geri giriyordu. Genç büyücü şu anda bile gözlenmekte miydi? Onu karşılayacak kimse yok muydu? Yoksa ondan kuleye tek başına girme cesaretini mi bekliyorlardı?

"Sen Yeni Genç Adam mısın?" dedi kısık, neredeyse bir mezardan çıkıyormuş gibi gelen bir ses. Hâlâ boynunu uzatmış yukarı bakmakta olan Khadgar'ın yüreği ağzına geldi. Dönüp baktığında ince yapılı, kambur bir silüetin, girişteki gölgelerin içinden çıkmakta olduğunu gördü.

Kambur şey ancak en uç hatlarıyla bir insan olabilirdi. Khadgar bir an için, Medivh'in kendisine uşaklık etmeleri için orman hayvanlarını dönüşüme uğratıp uğratmadığını merak etti. Bu şey tüysüz bir gelinciği andırıyordu. Uzun yüzünün iki yanında, iki siyah dikdörtgen gibi duran bir şeyler vardı.

Khadgar bir karşılık verdiğini hatırlamasa da gelincik yüzlü kişi gölgelerden biraz daha çıkarak, söylediklerini tekrarladı.

"Sen Yeni Genç Adam mısın?" dedi. Her sözcük kendi nefesiyle telaffuz edilen, kendine ait küçük kutunun içine hapsolmuş, diğerlerinden ayrı bir vurgu ve tona sahip bir sestti. Silüet gölgelerin içinden tamamen çıktı ve genç büyücü onun sadece, koyu renk "yünlü üniforma giymiş, dal gibi ince, yaşlı bir adam olduğunu fark etti. Uşak kıyafetli bir insandı ama neticede insandı. O şeyin ya da daha doğrusu, adamın başının iki yanında hâlâ siyah dikdörtgenler vardı. Bunlar bir çift kulaklığa benziyordu ama adamın fazlaca çikık burnuna kadar uzanıyorlardı.

Genç büyücü, bakışlarını yaşlı adama dikmiş olduğunu fark etti. "Khadgar," dedi ve bir an sonra, sıkıca tutmakta olduğu takdim mektubunu uzattı. "Dalaran'dan. Lordaeron Krallığı'ndaki Dalaran'dan Khadgar. Kirin Tor tarafından gönderildim. Menekşe Hisar'dan. Ben Kirin Tor'dan Khadgar'ım. Menekşe Hisar'dan. Dalaran'dan. Lordaeron'daki." Kendini, bir diyalog oluşturacak olan taşları büyük, boş bir duvarın boşluklarına tikiyormuş gibi hissetti ve yaşlı adamın bunlardan herhangi birine karşılık vermesini umut etti.

"Elbette öylesin, Khadgar," dedi yaşlı adam. "Kirin Tor'dan. Menekşe Hisar'dan. Dalaran'dan. Lordaeron'dan." Uşak kendisine uzatılan mektubu sanki canlı bir sürüngeni tutuyormuş gibi aldı ve kırıkmış kenarlarını düzelterip açmadan üniformasının yeleğinin içine tıktı. Kilometrelerce yol boyunca onu taşıyıp korumuş olan Khadgar bu kayıptan dolayı bir acı duydu. Takdim mektubu genç adamın geleceğini temsil ediyordu. Khadgar onun kısa bir süre için bile olsa ortadan kaybolmasından hoşlanmamıştı.

"Kirin Tor beni Medivh'e yardım etmem için gönderdi. Lord Medivh'e. Büyücü Medivh'e. Karazhanlı Medivh'e." Khadgar saçma sapan bir gevezeliğin sadece bir adım gerisinde olduğunu fark etti. Çenesini, zorlukla da olsa, sıkıca kapattı.

"Eminim öyledir," dedi uşak. "Yani, seni göndermişlerdir." Mektubun üstündeki mührü yoklayıp ince elini yeleğinin altındaki iç giysisine götürdü ve ince bir metal şeritle birbirine tutturulmuş bir çift siyah dikdörtgen çıkarttı. "Gözlük?"

Khadgar gözlerini kıstı. "Hayır. Yani; hayır, teşekkür ederim."

"Moroos," dedi uşak.

Khadgar başını iki yana salladı.

"Ben Moroos'im," dedi uşak. "Kulenin kâhyası. Medivh'in hizmetlisi. Gözlük?" Tekrar yüzündekilerin bir eşi olan siyah dikdörtgenleri uzattı.

"Hayır, teşekkür ederim... Moroos," dedi Khadgar. Yüzüne, meraktan kaynaklanan çarpık bir ifade yerleşmişti.

Uşak arkasına döndü ve kolunun ufak bir hareketiyle Khadgar'a, kendisini takip etmesini işaret etti.

Khadgar sırt çantasını yerden alıp uşağa yetişmek için ileri atıldı. Narin görünümüne rağmen uşak gayet hızlı hareket ediyordu.

"Kulede yalnız mısın?" demeye cüret edebildi Khadgar. Kıvrılan, geniş, alçak bir merdiveni tırmanmaya başlamışlardı. Taşın orta kısmı, üstüne basmış olan sayısız uşak ve 'konuğun ayağıyla aşınıp oyulmuştu.

"Ha?" diye karşılık verdi uşak.

"Yalnız mısın?" diye sorusunu tekrarladı Khadgar. Anlaşılabilmek için onun da Moroos gibi konuşması gerekip gerekmediğini merak etmeye başlamıştı. "Burada tek başına mı yaşıyorsun?"

"Magus burada," diye cevap verdi Moroos. Mezar toprağı kadar solgun ve ölümlü çıkan sesi hırıldıyordu.

"Evet, elbette," dedi Khadgar.

"O olmasaydı senin burada olman için pek bir neden olmazdı," diye devam etti kâhya. "Yani, burada olmasaydı." Khadgar, yaşlı adamın sesinin pek sık kullanılmadığı için mi böyle çıktığını merak etti.

"Elbette," diye yaşlı adama katıldı Khadgar. "Peki başkası?"

"Şimdi sen varsın," diye devam etti Moroos. "İki kişiyle ilgilenmek bir kişiyle ilgilenmekten daha fazla iş demek. Bana danışan olmadı."

"Yani normalde sadece sen ve Büyücü, öyle mi?" dedi Khadgar. Kâhyanın, bu sessiz kişiliğinden dolayı mı tutulduğunu (ya da yaratıldığını) merak ediyordu.

"Bir de Aşçı," dedi Moroos. "Gerçi Aşçı pek konuşmaz. Yine de sorduğun için sağ ol."

Khadgar gözlerini devirmemeye çalıştı ama kendine hâkim olamadı. Kâhyanın yüzünün iki yanındaki at gözlüğünün, adamın onun yaptığı hareketi görmesini engellediğini umuyordu.

Merdivenleri geçip meşalelerin aydınlattığı dört yol ağzı bir koridora vardılar. Moroos hemen, karşılarındaki eyer şeklinde aşınmış, kıvrılan bir merdivene yöneldi. Khadgar bir an durup meşaleleri inceledi. Elini titreşen alevlerin birkaç san-

tim yukarisına kaldirdi ama sicaklik hissetmedi. Khadgar soğuk alevlerin bütün kulede görülen bir şey olup olmadığını merak etti. Dalaran'da devamlı ve sabit bir pırıltıyla yanan fosforlu kristaller kullanırlardı. Gerçi araştırmalarında ışık saçan aynalara, fenerlerin içine hapsedilen elementsel yaratıklara ve bir seferinde de esir edilmiş dev ateşböceklerine rastlamıştı. Ancak bu alevler sanki oldukları yerde donmuş gibi görünüyordardı.

Bir sonraki merdivenleri yarılarmış olan Moroes yavaşça dönüp nefesi kesilerek öksürmeye başladı. Khadgar ona yetişmek için hızlandı. Anlaşılan gözlük yaşlı kâhyayı çok fazla etkilemiyordu.

"Gözlük neden?" diye sordu Khadgar.

"Ha?" dedi Moroes.

Khadgar parmağıyla başının yanını işaret etti. "Gözlük. Neden?"

Moroes'in yüzüne, Khadgar'ın bir gülümseme olarak yorumladığı çarpık bir ifade yerleşti. "Burada büyü güçlüdür. Güçlü ve bazen de sorunludur. Buralarda... bazı şeyler... görürsün. Tabii dikkatli olmazsan. Ben dikkatliyimdir. Diğer ziyaretçiler, senden öncekiler, daha az dikkatliyidler. Onlar artık burada değiller."

Khadgar balkonda gördüğü ya da belki de görmediği hayali düşünüp başıyla onayladı.

"Aşçının bir çift kızıl çakmaktaşıdan gözlük camı var," diye ekledi Moroes. "Onlardan destek alıyor." Bir an durup sonra ekledi: "Aşçı bu bakımdan biraz aptaldır."

Khadgar, Moroes'in ilgisini çeken konularda daha konuşkan olduğunu umdu. "Demek uzun zamandır Magus'un yanında kalıyorsun, öyle mi?"

"Ha?" dedi Moroes, yine.

"Uzun zamandır mı Medivh'lesin?" dedi Khadgar. Sabırsızlığını sesine yansıtmamaya çalışıyordu.

"Haha," dedi kâhya. "Epey uzun zamandır. Çok uzun. Yıllar gibi geliyor. Burada zaman böyledir." Yılların etkisiyle yıpranmış olan kâhyanın sesi kaybolup gitti ve ikisi sessizce merdivenleri tırmanmaya devam ettiler.

"Onun hakkında ne biliyorsun?" diye sonunda sormaya cesaret edebildi Khadgar. "Magus hakkında yani."

"Asıl sorulması gereken soru..." dedi Moroes, başka bir merdivene açılan "başka bir kapıyı" açarken, "sen ne biliyorsun?"

Bu konuda Khadgar'ın yaptığı araştırma pek verimli olmamıştı ve sonuçlar da rahatsız edici biçimde dağınıktı. Menekşe Hisar'ın Büyük Kütüphanesini kullanmış olmasına (ve birkaç özel kütüphaneyle gizli koleksiyonu da herkesten habersiz kullanmasına) rağmen bu yüce ve kudretli Medivh hakkında çok çok az bilgi- edinebilmişti. Dalaran'daki bütün yaşlı büyücülerin Medivh'e karşı bir hayranlık duyduğu ve ondan öyle ya da böyle bir şey istedikleri düşünülürse bu iki kat tuhaftı. Bazıları bir iyilik, bazıları bir ihsan, bazıları da bir parça bilgi peşindeydi.

Büyücüler düşünüldüğünde, Medivh genç bir adam sayılırdı. Sadece kırklarındaydı ve bu yaşa gelene kadar geçen zamanın büyük kısmında çevresine bir etkisi olmamış gibi görünüyordu. Bu, Khadgar'ı şaşırtmıştı. Duyduğu ve okuduğu çoğu öykü, bağımsız büyücülerin aşırı gösterişli, insanoğlunun bilmemesi gereken sırları eşelemekten korkmayan ve çoğunlukla da algılamalarını aşan güç ve enerjilerle uğraşırken ölmüş, sakat kalmış ya da lanetlenmiş kişiler olduğunu anlatıyordu. Çocukken Dalaran'dan olmayan büyücülerle ilgili öğrendiği derslerin çoğu aynı şekilde sona eriyordu: Sınırlanmamış, kontrolsüz ve düşüncesiz olan vahşi, eğitimsiz ve kendi kendini yetiştirmiş büyücülerin sonları (her zaman olmasa da bazen, kendileriyle birlikte doğanın büyük bir bölü-

münü de yok etmeleri de dahil olmak üzere) kötü noktalanırdı.

Medivh'in bir kaleyi basma yıkmamış, atomlarını Çarpık Öte Diyar'da dağıtmamış ya da nasıl idare edeceğini bilmeden bir ejderha çağırmamış olması, onun ya çok iradeli ya da çok büyük bir güce sahip olduğunu gösteriyordu. Kendisinin görevlendirilmesinden sonra eğitimcilerinin yaptığı velvele ve genç büyücünün aldığı talimat listesi, Khadgar'ın ikinci seçeneğin doğru olduğunu düşünmesine neden oluyordu.

Yine de bütün araştırmalarına rağmen bir sebep bulamamıştı. Hiçbir şey, Kirin Tor'un bu bağımsız büyücüye duyduğu bariz hayranlığa bir açıklama getirecek Medivh'in, büyük bir araştırmasını, çığır açan bir keşfini ya da ortalığı sarsacak bir başarısını açıklamıyordu. Ne muazzam savaşlar, ne büyük fetihler, ne de bildik haşmetli muharebeler vardı. Konu Medivh olunca ozanlar bunu üstünkörü geçiştiriyorlar, başka zamanlarda oldukça gayretli olan hanedan habercileri onun başarılarıyla ilgili konularda başarıyla onaylamakla yetiniyorlardı.

Ama Khadgar yine de önemli bir şey olması gerektiğini fark etti. Eğitimcilerde korku, saygı ve kıskançlık yaratan bir şey... Kirin Tor başka büyücüleri büyü bilgisi konusunda kendilerine eş tutmazdı, aslında Menekşe Hisar'a bağlılığı olmayan büyücüleri engellemeye çalışıyorlardı. Ama Medivh'e saygıda kusur etmiyorlardı. Neden?

Khadgar çok çok az bir bilgiye sahipti... Bu da onun soyuyla ilgili bilgileri (Guzbah, Medivh'in annesiyle özellikle ilgilenmişti), içinde isminin zikredildiği bir büyü kitabındaki bazı kenar notlarını ve ara sıra Dalaran'a yaptığı ziyaretlerin bahsini içeriyordu. Bütün bu ziyaretler son beş yıl içinde olmuştu ve anlaşılan Medivh sadece, şu anda kayıp olan Arrexix gibi, ileri gelen büyücülerle görüşmüştü.

Kısacası Khadgar, yanında çalışmak için görevlendirildiği, bu büyük kabul edilen büyücü hakkında çok az şey biliyordu. Her zaman bilgiyi zırhı ve kılıcı olarak gördüğünden yaklaşımakta olan karşılaşma için kendini çok donanımsız hissediyordu.

"Fazla bir şey değil," dedi yüksek sesle.

"Ha?" diye karşılık verdi, merdivende yarım yamalak ona dönen Moroos.

"Çok fazla bir şey bilmiyorum diyorum," dedi sesi amaçladığından daha yüksek çıkan Khadgar. Sesi merdivenin boş duvarlarında yankılanıp uzaklaştı. Basamaklar şimdi kıvrılmıştı ve Khadgar kulenin görüldüğü kadar yüksek olup olmadığını merak etmeye başlamıştı. Tırmanıştan şimdiden uylukları ağrıyordu.

"Elbette," dedi Moroos. "Yani, bilmiyorsun. Gençler asla çok fazla şey bilmezler. Herhalde onları genç yapan da bu."

"Demek istediğim..." diye başladı sinirlenmeye başlayan Khadgar. Bir an durup derin bir nefes aldı. "Demek istediğim, Medivh hakkında çok fazla bir şey bilmiyorum. Sormuştun ya."

Moroos ayağını sonraki basamağa atıp bir an durdu. "Herhalde sormuşumdur," dedi sonunda.

"O nasıl biridir?" diye sordu sesi neredeyse yalvarır gibi çıkan Khadgar.

"Herhalde diğer herkes gibi," dedi Moroos. "Kendi tercihleri vardır. Kendine göre ruh halleri vardır. İyi günleri ve kötü günleri vardır. Diğer herkes gibi işte."

"Pantolonunu, bacaklarını tek tek geçirerek giyer," dedi Khadgar, iç çekerek.

"Hayır, uçarak içine girer," dedi Moroos. Yaşlı uşak Khadgar'a baktı ve genç adam onun yüzünde minnacık bir gülümseme izi görür gibi oldu. "Bir merdiven kaldı."

Son merdivenler dar bir şekilde kıvrılıyordu ve Khadgar kulenin en yüksekteki sivri bölümüne yaklaşmakta olduklarını tahmin etmişti. Yaşlı uşak önden gitmeye devam ediyordu.

Merdiven, geniş bir mazgalla çevrili küçük, yuvarlak bir odaya açıldı. Khadgar'ın tahmin etmiş olduğu gibi kulenin, içinde bir gözlemevi olan, en tepe kısmındaydılar. Duvarlarla tavanda temiz ve buğusuz, billur pencereler vardı. Onlar tırmanırken gece iyice çökmüş ve gökyüzü kararıp yıldızlarla dolmuştu.

Gözlemevinin kendisi de loştu. Odayı aydınlatan, her yerde bulunan kıpırtısız ışığın aynısıydı. Ancak buradakilerin üstü kapalıydı, gece göğünü inceleyebilmek için lambalarının önüne muhafaza koyulmuştu. Sönük bir ocak odanın ortasında, sabah yaklaştıkça düşecek olan hava sıcaklığına karşı önlem olarak duruyordu.

Üstlerinde çeşitli aletler olan birkaç iri, yuvarlak biçimli masa, gözlemevinin dış duvarının yakınma yayılmışlardı. Gümüş düzeçler ve altın usturlaplar, masadaki büyük kâğıtlar için kâğıt ağırlığı ya da kadim kitapların belli sayfalarını açık tutmak için ayraç görevi görüyordu. Gökkubbedeki gezegen hareketlerini gösteren yarısı dağılmış bir maket masalardan birinde, ince teller ve fazladan boncuklarsa onun yanındaki hassas aletlerin arasında duruyordu. Defterler duvarlardan birine istif halinde yaslanmış, diğerleriye masaların altındaki sandıklara tıklmıştı. Kitanın, Azeroth'un güney topraklarını ve Khadgar'ın geldiği Lordaeron'u, diğer ırklardan ayrı yaşayan cüce ve elf krallıkları Khaz Modan ve Quel'Thalas'ı gösteren haritası bir çerçeveye gerilmişti. Sayısız küçük harita iğnesi haritayı süslüyor, anlamını sadece Medivh'in çözebileceği bir takımyıldız oluşturuyorlardı.

Medivh de oradaydı. Khadgar'a göre bu ondan başkası olamazdı. Orta yaşlardaki adamın uzun saçları arkasında

atkuyruğu şeklinde toplanmıştı. Gençliğinde katran karası olması gereken saçları şimdiden sakalında ve şakaklarında kırışmaya başlamıştı. Khadgar bunun, sahip oldukları büyüsel enerjinin yarattığı stres nedeniyle birçok büyücüde olduğunu biliyordu.

Medivh bir büyücü için basit sayılabilecek cüppeler içindeydi: Düzgün kesimliydiler ve geniş vücuduna tam oturuyorlardı. Sade ve gösterişsiz, kısa bir zırh cüppesi, kendisine büyük gelen çizmelerin içine sokulmuş pantolonun üstünden beline geliyordu. Kukuletası geride, kestane rengi, ağır bir pelerin geniş omuzlarında asılıydı.

Khadgar'ın gözleri karanlığa alıştıkça genç adam, büyücünün giysisinin süssüz olduğu konusunda yanıldığını fark etti. Aslında giysi, ilk bakışta fark edilmeyecek kadar ince yapılı gümüş bir telkariyle işlenmişti. Büyücünün sırtına bakmakta olan Khadgar, kadim ve efsanevi bir iblisin çizilmiş yüzüne bakmakta olduğunu fark etti. Genç büyücü gözlerini kırıştırdı ve o arada işleme, spiraller oluşturacak şekilde bükülmüş bir ejderhaya ve sonra da karanlık bir gökyüzüne dönüştü.

Medivh yaşlı uşak ve genç adama arkası dönük oturuyordu. Onları tamamen görmezden gelen bir hali vardı. Bir elinde altın bir usturlap, diğerinde bir defterle masalardan birinde oturuyordu. Sanki düşüncelere, dalıp kaybolmuş gibi bir hali vardı ve Khadgar bunun Moroes'in kendisini uyardığı 'şeyler'den biri olup olmadığını merak etti.

Khadgar boğazını temizleyip öne bir adım attı ama Moroes elini kaldırdı. Khadgar, büyülü bir etkinin altındaymış gibi olduğu yerde donup kaldı.

Yaşlı uşak, sessizce büyü üstadının yanına gidip Medivh'in kendisinin varlığını fark etmesini bekledi. Bir dakika geçti. Bir dakika daha geçti. Sonra Khadgar'ın sonsuz olduğuna yemin edebileceği bir süre daha geçti.

Sonunda cüppeli adam usturlabını kenara koydu, defterine hızlı hızlı üç kayıt ekledi ve defteri sert bir hareketle kapatıp bakışlarını Moroës'e çevirdi.

Onun yüzünü ilk defa gören Khadgar, Medivh'in tahmin edilen kırklı yaşlarından daha yaşlı olduğunu düşündü. Yüzünde derin çizgiler ve kırışıklıklar vardı. Khadgar, Medivh'in yüzüne böyle derin bir tarih işlemiş olan büyüsel güçleri merak etti.

Moroës elini yeleğinin derinliklerine atıp kırıksık takdim mektubunu çıkardı. Kırmızı mühür şimdi hareketsiz, titreşmeyen meşale ışığının altında kan kırmızıydı. Medivh dönüp bakışlarını genç adama dikti.

Büyücünün gözleri siyah, kaim kaşlarının altında gömü-lüymüş gibi duruyordu ama Khadgar o gözlerin içindeki gücü hemen fark etti. Bu koyu yeşil gözlerin içinde bir şey titreşerek dans etmekteydi, güçlü bir şey ve belki de kontrolsüz bir şey... tehlikeli bir şey... Büyü üstadı Khadgar'ı bir an süzdü ve genç adam, büyücünün onun bütün varlığım özümseyip bu varlığı bir böcek ya da pireden daha ilgi çekici bulmadığını düşündü.

Medivh bakışlarını Khadgar'dan, hâlâ açılmamış takdim mektubuna çevirdi. Khadgar, sanki iri ve aç bir yırtıcı ona bir daha bakma gereği duymadan yanından geçip gitmiş gibi hemen rahatladığını hissetti.

Rahatlaması kısa sürmüştü. Medivh mektubu açmadı. Onun yerine kaşları hafifçe çatıldı ve parşömen ani bir patlamayla alev aldı. Alevler, Medivh'in mektubu tuttuğu yerden diğer uca kadar yayılıp yoğun, mavi bir ışıkla titreştiler.

Medivh konuşmaya başladığında sesi hem, pes hem de neşeliydi.

"Evet," dedi Medivh. Khadgar'ın geleceğini alev alev bir halde elinde tutmakta olduğundan habersiz gibiydi. "Anlaşılan genç casusumuz sonunda gelmiş."

İ Kİ

MAGUS'LA GÖRÜŞME

Bir sorun mu var?" diye sordu Medivh ve Khadgar'ın birden Büyü Üstadı'nın bakışlarını tekrar üstünde hissetti. Kendini yine bir böcek gibi hissediyordu ama bu sefer yanlışlıkla bir böcek koleksiyoncusunun masasına düşmüş bir böcek gibiydi. Alevler takdim mektubunun yarısını yutmuştu bile ve balmumundan mühür erimeye başlamış, gözlemevinin yer döşemesine damlamaktaydı.

Khadgar gözlerinin fal taşı gibi açıldığını, yüzündeki kanının çekilip solduğunu ve ağzının bir karış açık kaldığını biliyordu. Havanın ciğerlerinden çıkması için çabalasa da ağzından çıkan tek şey boğuk bir tıslama sesi oldu.

Medivh'in siyah ve kalın kaşları, kafasının karıştığını belli eden bir şekilde kıvrıldılar. "Rahatsız mısın? Moroes, bu çocuk rahatsız mı?"

"Belki nefessiz kalmıştır," dedi Moroes, ölçülü bir sesle. "Uzun bir tırmanış oldu."

Sonunda Khadgar konuşabilecek kadar kendini toparlayabildi: "Mektup!"

"Ah," dedi Medivh. "Evet. Teşekkür ederim, az kalsın unutuyordum." Ocağın yanma gidip yanmakta olan parşömeni kömürlerin üstüne attı. Mavi alev topu olağanüstü bir görüntü sergileyerek omuz yüksekliğine kadar yükseldi ve

sonra ufalarak odayı sıcak, kırmızımsı bir parıltıyla dolduran, normal görünömlü bir aleve dönüştü. Kirin Tor'un sembolünü taşıyan/parşömen takdim mektubundan geriye hiçbir şey kalmamıştı.

"Ama onu okumadınız!" dedi Khadgar. Sonra kendine hâkim oldu. "Yani, efendim, affınıza sığınarak..."

Büyü Üstadı kıkırdarak kendini, koyu renk, çadır bezi ve oyma tahtadan, büyükçe bir koltuğa bıraktı. Ocak yüzünü aydınlatıyor, bir gülümsemeye dönüşen derin çizgileri belirginleştiriyordu. Buna rağmen Khadgar rahatlamış değildi.

Medivh koltuğunda öne eğilip konuşmaya başladı: "'Ey Karazhan'ın Büyü Üstadı, Yüce ve Saygıdeğer Magus Medivh, sana büyü akademilerinin, loncaların, toplulukların, kral danışmanlarının, bilgelerin hocalarının, sırları ifşa edenlerin en bilgili ve en kudretlisi olan Kirin Tor'un selamlarını getirdim.' Yaklaşık bu şekilde devam ediyorlar ve her cümlede kendilerini biraz daha pohpohluyorlar. Şimdiye kadar nasıl gidiyorum?"

"Bilemiyorum," dedi Khadgar. "Aldığım talimat..."

"Mektubu açmamamı söylüyordu," diye onun sözünü tamamladı Medivh. "Ama yine de bunu yaptın."

Büyü Üstadı başını kaldırıp genç adama baktı. Khadgar'ın nefesi boğazında düğümlendi. Medivh'in gözlerinde bir şey titreşti. Khadgar, Büyü Üstadı'nın kimse görmeden büyü yapabilecek gücü olup olmadığını merak etti.

Genç büyücü karşılık verebilmek için kendini toparlayıp yavaşça başıyla onayladı.

Medivh yüksek sesle kıkırdadı. "Ne zaman?"

"Yol... deniz yolculuğunda, Lordaeron'dan Kul Tiras'a giderken," dedi Khadgar. Söylediklerinin, akıl hocası olabilecek adamı eğlendireceğini mi, yoksa sinirlendireceğini mi bilemiyordu. "Rüzgârsızlıktan iki gün boyunca hareket edemedik ve..."

"Merakın baskın geldi," diye tekrar onun sözünü tamamladı Medivh. Büyücü gülümsedi. Bu, kırışmaya başlamış sakalların altında bembeyaz görünen bir gülümseme idi. "Ben olsam herhalde Dalaran'ın Menekşe Hisar'ından uzaklaşır uzaklaşmaz mektubu açardım."

Khadgar derin bir nefes alıp: "Bunu düşündüm," dedi. "Ama işlerlikte olan kehanet büyülerini tahmin ediyordum, en azından o mesafe içerisinde."

"Ve de mektubu açtığın için görevden olmana neden olabilecek herhangi bir büyü ya da mesajdan yeterince uzak olmak istedin. Sonra da mektubu, üstünkörü yapılacak bir incelemeyi atlatılabilecek şekilde çabucak düzelttin. Elbette ben hemen mührü kıracak ve senin yaptığın oynamayı fark etmeyecektim." Medivh kıkırdadı ama yüzü gergin ve dikkatli bir ifadeye bürünmüştü. "Bunu nasıl yaptım?" diye sordu.

Khadgar gözlerini kırptırdı. "Neyi nasıl yaptınız, efendim?"

"Mektupta ne yazdığını nereden bildim?" dedi Medivh. Dudaklarının kenarları aşağı doğru bükülmüştü. "Az önce yaktığım mektupta genç Khadgar'ı çıkarımları ve zekâsı konusunda çok etkileyici bulacağım yazıyordu. Etkile beni."

Khadgar, Medivh'e baktığında birkaç saniye önceki dostane gülümsemenin uçup gitmiş olduğunu gördü. Şimdi gülümseyen yüz, eski çağlara ait taştan bir tanrının yargılayıcı, başışlamaz yüzüydü. Daha önce neşenin izlerinin bulunduğu gözler şimdi sadece gizli bir öfke saklıyor gibiydi. Kaşları, patlamaya hazır, şişkin bir fırtına bulutu gibi birleşmişti.

Khadgar bir an kekeleydikten sonra konuşabildi: "Zihnimi okudunuz."

"Olası," dedi Medivh. "Ama yanlış. Şu anda sinirlerin yay gibi gergin ve bu da zihin okumayı engeller. Birinci yanlış."

"Daha önce de bu tarzda mektuplar aldınız," dedi Khad-

gar. Kirin Tor dan... Ne tarz mektuplar yazdıklarını biliyorsunuz."

"Bu da olası," dedi büyü üstadı. "Gerçekten de böyle mektuplar aldım ve hepsi de kendilerini göklere çıkaran bir üsluba sahipti ama yazılanları kelimesi kelimesine benim kadar sen de biliyorsun. İyi denemeydi ve de gayet mantıklıydı ama yine de doğru değil. İkinci yanlış."

Khadgar'ın ağzı ince bir çizgi halini aldı. Zihni kabarık kalbi göğsünün içinde gümbürdedi. "Etkileşim," dedi genç büyücü, sonunda.

Medivh'in gözlerinde hâlâ anlaşılmaz bir ifade vardı ve sesi ölçülüydü. "Açıkla."

Khadgar derin bir nefes aldı. "Büyüsel yasalardan biri. Birisi bir nesneye dokunduğunda kendi büyüsel etki ya da titreşimini nesnenin üstünde bırakır. Etkiler kişiden kişiye değiştiği için birini etkileyerek diğerine ulaşmak mümkündür. Bu şekilde, bir bukle saç aşk büyüsü yapmada kullanılabilir ya da bir bozuk para takip edilerek sahibine ulaşılabilir."

Medivh'in gözleri hafifçe kısıldı. Büyü Üstadı bir parmağını sakallı çenesinde gezdirdi. "Devam et."

Medivh'in bakışlarının ezici baskısını üstünde hisseden Khadgar bir an bekledi. Bu, derslerden öğrendikleriydi. Neredeyse sonuca varacaktı. Ama Medivh bunu nasıl kullanmıştı da...

"Bir kişi bir eşyayı ne kadar çok kullanırsa titreşim de o kadar kuvvetli olur," dedi Khadgar, hemen. "Bu yüzden de daha çok el değen ya da ilgi gören nesneler daha çok etkileşime sahiptir." Şimdi sözcükler ağızından daha sık ve daha çabuk dökülüyordu. "Böylece birisi tarafından üzerine bir şeyler yazılan bir belge, boş bir parşömenden daha çok etkiye sahiptir. Kişi de yazdığı şeye konsantre olur, yani..." Khadgar bir an durup düşüncelerinin konuşmasına yetişmesine izin verdi. "Zihin okuyordunuz ama benimkini değil... Mektubu

yazan kâtibin o sırada düşündüklerini okuyordunuz.... Onun sözcükleri oluşturmuş olan düşüncelerini okuyordunuz."

"Belgeyi fiziksel olarak açmaya gerek kalmadan," dedi Medivh. Gözlerinin içinde tekrar ışıklar dans etti. "Peki bu numara bir eğitimcinin ne işine yarayabilir?"

Khadgar bir an gözlerini kısıp bakışlarını Büyü Üstadı n-dan başka yöne çevirdi. Onun delici bakışlarından sakınmaya çalışıyordu. "Kitapları gerçekten okumadan okuyabilirsin."

"Bir araştırmacı için oldukça yararlı," dedi Medivh. "Sen eğitimcilerin olduğu bir topluluktansın. Bunu neden yapmıyorsunuz?"

"Çünkü... çünkü..." Khadgar kütüphanede her şeyi, en küçük notları bile bulabilen yaşlı Korrigani düşündü. "Sanırım yapıyoruz ama bu yaşlı Meclis üyeleri için geçerli."

Medivh başını salladı. "Çünkü..."

Khadgar bir an düşündü, sonra başını iki yana salladı.

"Zihinsel bir çarpılma ya da büyüsel bir patlama bütün bilgileri emebilseydi kim yazardı ki?" diye yardımcı oldu Medivh. Büyü Üstadı gülümsedi ve Khadgar nefesini tutmakla olduğunu fark etti. "Fena değil. Hiç fena değil. Karşı büyüleri biliyor musun?"

"Beşinci sıraya kadar," dedi Khadgar.

"Büyüsel bir enerji kümesi meydana getirebiliyor musun?" diye çabucak sordu Medivh.

"Bir ya da iki tane ama beni halsiz bırakıyor," diye cevap verdi genç adam. Birden konuşmanın tekrar ciddi bir şekil aldığını fark etmişti.

"Temel elementlerin?"

"En güçlüsü alev ama hepsini biliyorum."

"Ya doğa büyü?" diye sordu Medivh. "Olgunlaştırma, eleme, hasat yapma? Bir tohumu alıp içindeki körpeliği çiçek olana kadar çekebilir misin?"

"Hayır, efendim. Ben bir şehirde eğitim aldım." .

"Bir insan yapabilir misin?"

"Öğreti bunu onaylamaz ama gerekli esasları anlıyorum,"
dedi Khadgar. "Eğer bilmek isterseniz..."

Medivh'in gözleri bir an için parıldadı. "Lordaeron'dan buraya deniz yoluyla mı geldin? Ne tarz bir gemiyle?"

Khadgar konunun aniden değişivermesiyle allak bulak olduğunu hissetti. "Evet. Aa... Bir Tirassian yelkenlisi: Ilık Meltem," diye karşılık verdi.

"Kul Tiras'tan," diye onun sözünü tamamladı Medivh. "Mürettebat insan mıydı?"

"Evet."

"Peki, bütün mürettebatla görüştün mü?" Khadgar bir kez daha sohbetin bir sorguya dönüşmeye başladığını hissetti.

"Çok az," dedi Khadgar. "Sanırım aksanım onların komiğine gitti."

"Kul Tiras gemilerinin mürettebatları her şeyi komik bulurlar," dedi Medivh. "Mürettebatta insan dışında bir ırk var mıydı?"

"Hayır, efendim," dedi Khadgar. "Tirassianlılar balık adamlarla ilgili hikâyeler anlattılar. Onlara Murloc diyorlardı. Onlar gerçek mi?"

"Gerçekler," dedi Magus. "Başka hangi ırklara rastladın? İnsan çeşitleri dışında."

"Bir keresinde Dalaran'da birkaç gnome vardı," dedi Khadgar. "Menekşe Hisar'da de cüce kalıtçılarla karşılaşmıştım. Ejderhaları efsanelerden biliyorum. Bir keresinde akademilerden birinde ejderha kafatası görmüştüm."

"Ya troller ve goblinler?" dedi Medivh.

"Troller..." dedi Khadgar. "Trollerin bilinen dört çeşidi var. Bir beşincisi olabilir."

"Bu, Alonda'nın öğrettiği saçmalık olmalı," diye mırıldandı Medivh ama Khadgar'a devam etmesini işaret etti.

"Troller vahşidirler, insanlardan iri, oldukça uzun boylu, ince ve kaslıdırlar. Aaa..." Bir an düşündü. "Kabileler halinde

yaşarlar. Uygarlıktan neredeyse tamamen uzak kalmışlardır. Lordaeron'da nesilleri neredeyse tükenmiştir."

"Goblinler?"

"Çok daha küçük, daha çok cüce boyutlarındadırlar. Onlar kadar yaratıcıdırlar ama bu yaratıcılığı daha yok etmeye yönelik bir şekilde kullanırlar. Korkusuzdurlar. Irk olarak tamamının çatlak olduğunu okumuştum."

"Sadece zeki olanları," dedi Medivh. "İblisler hakkında bilgin var mı?"

"Elbette, efendim," dedi Khadgar, hemen. "Yani efsanelerden demek istedim, efendim. Gerekli geri döndürmeleri ve korunmaları biliyorum. Eğitimimizin ilk gününden itibaren Dalaran'daki bütün büyücülere bu öğretilmiştir."

"Ama hiç iblis çağırmadın," dedi Medivh. "Ya da biri çağırırken yanında bulunmadın."

Khadgar gözlerini kısıp bunun şaşırtmacalı bir soru olup olmadığını anlamaya çalıştı. "Hayır, efendim. Bunu aklımdan bile geçirmem."

"Öyle olduğundan kuşku yok," dedi Magus. Sesinde çok hafif bir keskinlik vardı. "Yani, aklından geçirmediğinden. Bekçi nedir biliyor musun?"

"Bekçi mi?" Khadgar birden konuşmanın yönünün tekrar ters bir dönüş yaptığını hissetti. "Bir gözcü mü? Bir muhafız? Yoksa başka bir ırk mı? Bir çeşit canavar mı? Ya da canavarlara karşı bir koruyucu mu?"

Medivh gülümsedi ve başını iki yana salladı. "Telaşlanma. Bunu bilmen gerekmiyor. Bekçi bu numaranın bir parçası." Sonra bakışlarını kaldırıp konuşmaya devam etti: "Pekâlâ. Benim hakkımda ne biliyorsun?"

Khadgar, Kâhya Moroes'e bir bakış attı ve birden uşağın gölgelerin içine dalıp gözden kaybolduğunu fark etti. Genç adam bir an kekeledi. "Kirin Tor büyücüleri size büyük bir saygı duyuyor," diyebildi en sonunda, diplomatik bir cevap vererek.

Bu ortada olan bir şey, dedi Medivh, kaba bir şekilde,
"Güçlü bir bağımsız büyücüsünüz. Söylenene göre Aze-roth kralı Kral Llane'nin danışmanısınız."
"Kendisiyle geçmişimiz eskilere dayanır," dedi Medivh, genci başıyla onaylayarak.
"Bunun dışında..." Khadgar duraksadı. Büyücünün gerçekten de onun zihnini okuyup okuyamayacağını merak etti.

"Evet?"

"Bu yüksek itibarı açıklayabilecek belli bir şey yok..." dedi Khadgar.

"Ve korkuyu," diye ekledi Medivh.

"Ve kıskançlığı," diye bitirdi Khadgar. Birden, nasıl cevap vereceğini bilemediği soruların üstüne geldiğini hissetti. Hemen ekledi: "Kirin Tor'un size duyduğu yüksek saygının sebebini açıklayacak doğrudan bir şey yok."

"Öyle olması gerekir," diye çıktı Medivh, ellerini ocağın üstünde ovuştururken. "Öyle olması gerekir." Khadgar, Büyü Üstadı'nın nasıl olup da üşüdüğünü anlayamıyordu. Kendisi rahatsız edici ter damlalarının sırtından süzülüğünü hissedebiliyordu.

Bir süre sonra Medivh bakışlarını kaldırdı. Gözlerinde yine yaklaşmakta olan bir fırtına vardı. "Peki benim hakkımda ne biliyorsun?"

"Hiçbir şey, efendim."

"Hiçbir şey mi?" Medivh'in sesi yükselmişti ve sanki gözlemevinin içinde yankılanıyordu. "Hiçbir şey mi? Bunca yolu bir hiç için mi geldin? Kontrol etme zahmetine bile girmedin mi? Belki de ben sadece seni başlarından defetmek için öğretmenlerinin uydurduğu bir mazerettim. Belki senin yolda ölüp gideceğini umdular. Bu ilk kez denenmiş bir şey değil."

"Kontrol edecek çok fazla şey yoktu. O kadar fazla şey yapmamışsınız," diye karşılık verdi Khadgar, hararetle bir şey-

kilde. Sonra derin bir nefes alıp kimle konuştuğunu ve neler söylediğini fark etti. "Yani, bulabildiğim pek fazla şey demek istemiştım, yani..."

Yaşca büyük olan büyücünün bir anda patlamasını bekliyordu ama Medivh sadece kıkırdadı. "Peki bulduğun nedir?" diye, sordu.

Khadgar iç çekip anlatmaya başladı: "Bir büyücü soyundan geliyorsunuz. Babanız Azerothlu bir büyücü olan Nielas Aran. Anneniz Aegwynn. Bu bir ad değil unvan olabilir. En azından sekiz yüz yıl geriye giden bir unvan... Azeroth'ta büyüdünüz, Kral Llane ve Lord Lothar'ı çocukluğunuzdan beri tanılıyorsunuz. Bunun dışında..." Khadgar'ın sesi yavaş yavaş sönüp gitti, "...hiçbir şey yok."

Medivh bakışlarını ocağa dikip başını salladı. "Eh, bu da bir şey. Çoğu kişinin bulabildiğinden daha fazlası."

"Ayrıca adınız 'Sırların Koruyucusu' anlamına geliyor," diye ekledi Khadgar. "Yüksek elf dilinde. Araştırmalarımda bunu da öğrendim."

"Hepsi fazlasıyla doğru," dedi birden çok yorgun görünen Medivh. Bir süre ocağa dalıp gitti. "Aegwynn bir unvan değil," dedi sonunda. "Sadece annemin adı."

"O zaman birden fazla Aegwynn vardı. Belki bir soyadıdır," diye öneride bulundu Khadgar.

"Sadece bir tane..." dedi Medivh, ciddi bir şekilde.

Khadgar gergin bir sesle güldü. "Ama bu onun..."

"Ben doğduğumda yedi yüz. elli yaşının üstünde olduğu a ulamına gelir," dedi Medivh, rahatsız bir homurtuyla. "O bundan da yaşlıdır. Ben onun için gecikmiş bir evlattım. Bu da Kirin Tor'un benim kütüphanemde olanlarla ilgilenmesi için bir sebep olabilir. Seni buraya bunu ortaya çıkarman için göndermiş olabilirler."

"Efendim," diye söze girdi Khadgar. Sesinin elinden geldiğince ağır başlı çıkması için çabalıyordu. "Dürüst olmam

gerekirse, Kirin Tor'daki büyücülerden, en yüksek mevkideki hariç hepsi kütüphanenizden bir şey bulmamı istedi. Onları elimden geldiğince tedarik edeceğim ama eğer gizli ya da şahsınıza mahsus kalmasını istediğiniz bir malzeme varsa bunu kesinlikle anla..."

"Böyle bir şey düşünmüş olsaydım ormanı aşip buraya varamazdın," dedi birden ciddileşen Medivh. "Başlangıç için kütüphanemdeki kitapları sıralayıp düzene sokacak birine ihtiyacım var. Daha sonra laboratuarda simya çalışmalarına geçeriz. Evet, bunu yapman gayet iyi olacak. Görüyorsun ya, senin benim adımın anlamını bildiğin gibi ben de seninkinin anlamını biliyorum. Moroes!"

"Buradayım, efendim," dedi uşak, birden gölgelerin arasından çıkarak. Khadgar kendine hâkim olamayarak olduğu yerde sıçar di. "Genci odasına indir ve bir şeyler yemesini sağla. Bu onun için uzun bir gün oldu."

"Elbette, efendim," dedi Moroes.

"Bir tek sorum var, Üstat," dedi Khadgar. Bir an durup düşündü. "Yani, Lord Magus, efendim."

"Şimdilik bana Medivh de. Ayrıca Sırların Koruyucusu ve çoğu bilinmeyen diğer birkaç isme de karşılık veririm."

"Adımı bildiğinizi söylediğinizde ne demek istediniz?" diye sordu Khadgar.

Medivh gülümsedi, oda sanki birden tekrar sıcak ve rahat bir görünüm aldı. "Cüce dili bilmiyorsun," dedi.

Khadgar başını iki yana salladı.

"Benim adım yüksek elf dilinde 'Sırların Koruyucusu' demek. Senin adınsa eski cüce dilinde 'Güven' demek. Ben de seni adınla değerlendireceğim, genç Khadgar. Genç Güven."

Moroes genç adamı kulenin ortasındaki odasına ağır adımlarla götürürken bir yandan da o hayaletlere özgü, fark-

lı sesiyle açıklamalar yapıyordu. Medivh'in kulesindeki öğünler basit yiyeceklerdi: kahvaltıda yulaf lapası ve sosis, soğuk öğle yemeği ve genelde yahni ya da sebzeli kızarmış etten oluşan, bol ve doyurucu bir akşam yemeği... Aşçının işi akşam öğününden sonra biterdi ama soğuk odada her zaman artan yemekler bulunurdu. Medivh'in çalışma saatleri olumlu bir yaklaşımla 'düzensiz' olarak nitelenebilirdi. Moroos ve Aşçı ona kendileri adına, en az güçlük çıkararak nasıl hizmet edeceklerini çok önceleri öğrenmişlerdi.

Moroos genç Khadgar'a, kendisi bir uşak değil yardımcı olduğu için bu lükse sahip olmadığını açıkladı. Genç adam, Büyü Üstadı ne zaman isterse ona yardım etmek üzere yanında bulunmak zorundaydı.

"Bir çırak olarak bunu beklerdim," dedi Khadgar.

Kabul salonu ya da balo salonu olabilecek bir odaya üstten bakan bir koridorda ilerliyorlarken Moroos adımını atmadan arkasına döndü. "Henüz bir çırak değilsin, Evlat," dedi hırıltılı bir şekilde soluyan Moroos. "Bunun yakınında bile değilsin."

"Ama Medivh dedi ki..."

"Kütüphaneyi düzenleyebileceğim söyledim," dedi Moroos. "Yardımcının işi, ırağın değil. Ötekiler yardımcıydı. Hiçbiri çırak olamadı."

Khadgar'ın kaşları çatıldı ve genç adam yüzüne sıcak bir kırmızılığın yayıldığını hissetti. Burada büyücünün hiyerarşisinde ıraktan bir önceki aşamada olmayı beklememişti. "Ne kadar zamanda..."

' "Doğrusu bir şey söyleyemem," diye inledi uşak. "Daha önce kimse bu kadar ileri gidemedi."

Khadgar'ın aklına bir anda iki soru birden geldi. Bir an duraksadıktan sonra sordu: "Buraya kaç tane daha 'yardımcı' gelmişti?"

Moroos asılı duran koridorun parmaklıklarından ileriye baktı ve bakışları bulanıklaştı. Khadgar, uşak düşünüyor

■
muydu, yoksa soruya dalıp gitmiş miydi, anlayamadı. Aşağıdaki bölümdeki az sayıda eşya, ortadaki ağır bir masa ve sandalyelerden ibaretti. Oda şaşırtıcı bir biçimde derli topluydu. Khadgar, Medivh'in pek fazla şölen düzenlemediğini varsaydı.

"Düzinelerce," dedi sonunda Moroes. "En azından. Çoğu Azeroth'tan. Genç bir elf. Hayır, iki tane genç elf. Sen Kirin I Tor'dan gelen ilk kişisin."

"Düzinelerce," diye tekrarladı Khadgar. Medivh'in, kaç ' genç büyücü adayını yanma kabul etmiş olduğunu düşününce cesareti kırıldı.

Aklındaki diğer soruyu sordu: "Ne kadar süre dayandılar?"

Moroes bu kez homurdanarak konuşmaya başladı: "Birkaç gün. Bazen saatlerce. Bir elf kulenin merdivenlerini bile çıkamamıştı." Derileri buruşmuş yüzünün iki yanındaki at gözlüğüne hafifçe vurdu. "Bazı şeyler görüyorlar işte."

Khadgar ana girişteki silüeti düşünüp başını salladı.

Sonunda Khadgar'ın odasına vardılar. Oda şölen salonuna pek uzak olmayan bir yan koridordaydı. "Kendine çekidüzen ver," dedi Moroes, feneri Khadgar'ın eline tutuşturarak. "Ayakyolu salonun sonunda. Yatağın altında bir oturma var. Aşağıya, mutfağa gel. Aşçı senin için sıcak bir şeyler hazırlayacak."

Khadgar'ın odası kulenin içinde dar bir kesitti. Bir büyücüden çok inzivaya çekilmiş bir keşişin derin düşünmesine uygundu. Bir duvar boyunca dar bir yatak, diğeri boyunca da aynı darlıkta masa ve onun üstünde de boş bir raf vardı. Elbiseler için sabit bir gömme dolap bulunuyordu. Khadgar sırt çantasını açmadan dolaba fırlattı ve odadaki ince pencereye doğru yürüdü.

Pencere, kurşunla tutturulmuş camlardan oluşan ince bir çizgiden ibaretti ve merkezdeki bir eksene diklemesine otur-

ulmuştu. Khadgar onun bir yarısını itti. ve pencere yavaşça açıldı. Pencere eksenini etrafında döndükçe alt çerçevedeki katılaşmakta olan yağ yayıldı.

Manzara, kulenin cephesindeki yine de epey yüksek olan bir noktadan görünüyordu. Kuleyi çevreleyen yuvarlak tepeler iki ayın ışığında gri ve çıplaktı. Khadgar bu yükseklikten, tepelerin bir zamanlar bir krater olduğundan emin oldu. Krater aradan geçen yıllarla dış etkilere maruz kalıp aşınmıştı. Bu noktadan çürük bir diş çeker gibi bir dağ mı çekilip alınmıştı? Ya da belki de sıralı tepeler hiç yükselmemiş, onların etrafındaki dağlara hızla yükselip sadece bu güç dolu yeri olduğu yerde kökleştirmişlerdi.

Bu topraklar yükseldiğinde, alçaldığında ya da gökten bir parça buraya çarptığında, Medivh'in annesinin burada olup olmadığını merak etti Khadgar. Sekiz yüz yıl bir büyücü için bile çok uzun bir zamandı. İki yüzyılda geçmişten çıkarılmış derslerin çoğu öğretilmiş, insan büyücülerin çoğu ölümcül şekilde güçten düşmüş ve zayıflamış olurdu. Yedi yüz elli yaşında olup çocuk doğurmak! Khadgar başını iki yana sallayıp Medivh'in kendisiyle alay edip etmediğini düşündü.

Khadgar seyahat pelerinini üstünden sıyrıp attı ve salonun sonundaki banyoya gitti. Sade bir yerdi ama içinde soğuk su bulunan bir ibrik, bir küvet ve temiz, sağlam bir, ayna vardı. Khadgar suyu ısıtmak için basit bir büyü yapmayı düşündü, sonra da buna katlanmaya karar verdi.

Su insanı canlandırıcıydı. Khadgar üstündekileri daha az kirli giysilerle değiştirdiğinde kendim daha iyi hissetti. Çalışma kıyafetleri neredeyse dizlerine varan rahat bir gömlek ve sağlam kumaştan bir pantolundu. Çuvalından dar bir yemek bıçağı çıkardı ve bir an düşündükten sonra onu çizmelerinden birinin astarına yerleştirdi.

Yeniden hole çıktığında mutfağın tam olarak nerede olduğu hakkında bir fikri olmadığını fark etti. Ahırların orada ye-

mek pişirilecek bir baraka yoktu, yani bunun için düzenlenmiş bir yer varsa orası kulenin içinde olmalıydı. Muhtemelen zemin seviyesinde ya da zemine yakın, içinde kuyudan gelen bir pompa olan bir yerdı burası. Şölen salonu her zaman kullanılmasa da mutfağın salona doğrudan açılan bir yol üstünde olması gerekirdi.

Khadgar şölen salonunun üstündeki koridoru en olası yer olarak gördü. Ancak oraya varan dar ve döne döne inen merdiveni bulması gerekiyordu. Şölen salonundan birden fazla çıkış vardı. Khadgar onların içinde en muhtemel olanı denedi ve her tarafında kendisinininki gibi boş odalar olan, çıkmaz bir koridora vardı. İkinci seçimi de benzer bir sonuç getirdi.

Üçüncüsüyse genç adamı bir savaşın tam içine soktu.

Bunu beklemiyordu. Bir an, kulede yönünü bulabilmek için bir harita, bir çan ya da bir av borusuna ihtiyacı olup olmadığını düşünerek taş basamakları inerken, bir sonraki an tepesindeki tavan taze kan renginde parlak bir gökyüzüne açılmış ve etrafı savaşa hazır, zırhlı adamlarla çevrilmişti.

Khadgar geri çekildi ama arkasındaki koridor yok olmuş, geride çorak, eğri büğrü, genç büyücünün hiç tanımadığı bir manzara bırakmıştı. Adamlar bağırıp çağırıyor ve ileriye işaret ediyorlardı ama her ne kadar Khadgar'ın hemen yanında olsalar da sesleri anlaşılmaz ve boştu. Sanki Khadgar onları suyun altında dinliyordu.

Bu bir düş mü, diye düşündü Khadgar. Belki bir an için uzanmış ve uyuya kalmıştı ve bunların hepsi kendi kaygılarının yarattığı bir kâbustu. Ama hayır, neredeyse batmakta olan iri güneşin tenindeki sıcaklığını, meltemi ve etrafında dolanarak bağırıp çağıran adamları hissedebiliyordu.

Sanki Khadgar dünyanın geri kalanından ayrılmış, etrafındaki gerçeklikle sadece ufak bir bağlantısı olan, kendi küçük adasına yerleşmişti. Sanki genç adam bir hayalete dönüşmüştü.

Gerçekten de askerler sanki Khadgar bir ruhmuş gibi onu görmezden geliyorlardı. Khadgar içlerinden birine uzanıp onun omzunu yakalamayı denedi ve eli mahvolmuş durumdaki omuz zırhının içinden geçip gitmeyince rahatladı. Bir direnç vardı ama bu en soyut biçimdeydi; Zırhın katılgını ve konsantre olursa, girintili metalin kaba kabartılarını hissedebiliyordu.

Bu adamlar yakın bir zamanda ve şiddetli bir çarpışmaya girmiş, diye düşündü Khadgar. Sadece üç kişiden birinde kabaca yapılmış bir sargı yoktu. Bu bandajlar kirli zırhların ve hasar görmüş miğferlerin altından görünen, savaşın kanla lekelenmiş izleriydi. Adamların silahları da çentiklerle dolu ve üstlerine sığramış olan kurumuş kızılıkla süslüydüler. Khadgar bir savaş meydanının ortasına düşmüştü.

Genç büyücü bulundukları konumu inceledi. Küçük bir tepeliğin üstündeydiler. Burası, etraflarım sarıyormuş gibi görünen yükselip alçalan ovadaki tek çıkıntıydı. Daha önce var olmuş olan bitki örtüsü kesilerek yüzleri kasvetle dolu adamlar tarafından korunmakta olan kaba saba koruganlara dönüştürülmüştü. Burası güvenli bir tabya, kale ya da istihkâm değildi. Savaşmak için burayı seçmişlerdi çünkü ellerinde başka bir imkân yoktu.

Liderleri olduğu anlaşılan iriyarı, ak sakallı, geniş omuzlu bir adam ilerlerken askerler kenara çekildi. Liderlerinin zırhı da diğerlerinininki kadar mahvolmuş durumdaydı ama göğüs zırhı, Kirin Tor'un salonlarında görülmesi garip kaçmayacak koyu kırmızı büyü öğretmeni cüppelerinden oluşan bir takımın üstüne yerleştirilmişti. Bu koyu kırmızı cüppenin kenarları, kolları ve yeleği gizli güçler taşıyan rünlerle süslüydü. Khadgar bunlardan bazılarını tanımlayabiliyordu ama diğerleri ona yabancı geldi. Liderin kar gibi sakalı neredeyse beline varıyor ve ardındaki zırhı gizliyordu. Adam alın kısmında tek bir mücevher olan kırmızı bir miğfer takıyordu. Bir elin-

de, ucunda bir mücevher olan bir asa, diğerindeyse koyu kırmızı bir kılıç vardı. Lider, askerlere Khadgar'ın kulağına köpüren bir denizin sesi gibi gelen bir sesle böğürüyordu. Ancak savaşçılar onun ne dediğini anlıyormuş gibi görünüyordardı çünkü bir kısmı barikatlar boyunca düzenli bir şekilde dizilirken, diğerleri de sıradaki boşlukları doldurdu.

Kar sakallı komutan Khadgar'ın yanından geçerken ona hafifçe değdi. Genç büyücü kendine hâkim olamayıp yalpalayarak yoldan çekildi. Kana bulanmış savaşçılar gibi komutan' da onu fark etmemiş olmalıydı.

Ancak komutan fark etmişti. Sesi bir an alçalıp kekeledi, ayağı kayalık tepenin engebeli toprağına ters bir şekilde basıp neredeyse dengesini yitirmesine neden oldu ama adam düşmeden dönüp bakışlarını Khadgar'a dikti.

Evet, o Khadgar'a bakıyordu ve çırak adayı genç, kadim büyücü-savaşçının kendisini gördüğünün, hem de net bir şekilde gördüğünün kesinlikle farkındaydı. Komutanın gözleri Khadgar'ın kilerin içine delici bir şekilde bakıyordu. Khadgar bir an için kendini daha önce Medivh'in dondurucu bakışlarının altındayken hissettiği gibi hissetti. Aralarında bir fark vardıysa, bu bakışlar daha yoğundu. Khadgar komutanın gözlerine baktı.

Ve orada gördüğü şey soluksuz kalmasına neden oldu. Kendine hâkim olamayarak döndü ve büyücü-savaşçıyla birbirine kilitlenmiş olan bakışlarını ayırdı.

Khadgar bakışlarını bir kez daha kaldırdığında komutan ona bakarak başıyla onaylıyordu. Bu kısa, neredeyse aldrışsız bir hareketti ve yaşlı adamın ağzı bir hoşnutsuzluk ifadesiyle sıkı sıkı kapalıydı. Sonra kar sakallı lider tekrar eski halini aldı ve savaşçılara avazı çıktığı kadar bağırp kendilerini savunmalarını emretti.

Khadgar onun peşinden gitmek, onu aşağıya kadar takip etmek, diğerleri göremediği halde onun kendisini nasıl gördü-

günü ve onun kendisine ne söyleyebileceğini öğrenmek istedi ama etrafında bir haykırış koptu. Bu, son bir kez vazife başına çağırılan yorgun adamların boşuk haykırışıydı. Kılıçlar ve mızraklar, pıhtılaşmış kandan bir gölge olan gökyüzüne kaldırılmıştı. Kollar, sellerin pas rengi toprağı soyup morun tonlarına dönüştürdüğü yakındaki dağ sırasına işaret ediyordu.

Khadgar adamların işaret ettiği yere baktığında siyah ve yeşil renkli bir dalga en yakındaki dağ sırtını kapladı. Khadgar bunun bir nehir ya da esrarengiz ve renkli bir toprak kayması olduğunu düşündü ama sonra bu dalganın yaklaşmakta olan bir ordu olduğunu fark etti. Siyah zırhlarının, yeşilse derilerinin rengiydi.

Bunlar kâbus yaratıklarıydı, insan vücudunun çarpık taklitleriydiler. Yeşil derili yüzlerinin çoğunu uzun ve sivri dişlerle dolu, çıkık, köşeli çeneleri kaplıyordu. Burunları yassıydılar ve bir köpeğinki gibi havayı kokluyorlardı. Gözleriye küçük, kanlı ve nefretle doluydu. Kara silahları ve süslü zırhları bu dünyanın ebediyen solgun olan güneşinin altında parlıyordu. Yaratıklar bayırı kapladıklarında, askerlerin altındaki yeri sarsan bir böğürtü kopardılar.

Khadgar'ın etrafındaki askerler de kendi naralarını attılar ve yeşil yaratıklar tepeye olan mesafeyi kaparken kırmızı tüylü oklarını yaylın ateşi şeklinde yağdırmaya başladılar. Canavar mahlukların ön saffı sendeleyip düştü ve hemen, arkalarından gelenlerin ayaklarının altında ezildiler. İkinci bir ok sağanağında insanlıkdışı canavarların bir sırası daha devrildi ama onların düşüşü arkalarından gelmekte olan kitle halindeki dalganın altında kaybolup gitti.

' Khadgar'ın sağında, yerin yüzeyinde dans eden şimşekler vardı. Mahluklar, etleri kemiklerinden kaynarak ayrıldığında çığlıklar attılar. Khadgar'ın aklına savaşçı-büyücü komutan geldi; aynı zamanda bu yıldırımların yaklaşmakta olan güruhta fazla bir azalmaya neden olmadığını farkındaydı.

Sonra birden, yeşil derili mahluklar onun üstündeydiler. Siyah ve yeşilden oluşan dalga kaba saba tahta çitlere çarptı. Devrilen tahta parçaları bir fırtınanın önündeki ince dallar gibiydi. Khadgar sıranın göçtüğünü hissedebiliyordu. Genç büyücünün hemen yanındaki bir asker iri, kara bir mızrak yiyerek yere devrildi. Artık savaşçının yerinde duran, yeşil deriden ve siyah zırhtan bir kâbus, hızla onun üstüne ilerlerken uluyordu.

Khadgar kendine hâkim olamayarak geriye doğru iki adım • attı ve sonra koşmak için arkasına döndü.

Ve neredeyse, üstü kemerli girişte durmakta olan Moroes'e çarpıyordu.

"Geç kaldın," dedi hırıltılı bir sesle Moroes, sakince. "Kaybolmuş olabilirsin diye düşündüm."

Khadgar tekrar arkasına döndüğünde ardında koyu kırmızı bir gök ve yeşil mahluklardan oluşan bir dünya değil; şöminesi boş, sandalyeleri örtüyle kaplı, terk edilmiş bir oturma odası olduğunu gördü. Toz içindeki hava artık ona rahatsız edici geliyordu.

"Ben..." diye inledi Khadgar. "Gördüğüm... ben..."

"Yeri mi şaşırdın?" diye ona yardımcı oldu Moroes.

Khadgar yutkunarak etrafına bakındı ve sonra sessizce başıyla onayladı.

"Akşamın son yemeği hazır," dedi Moroes, iniltili bir sesle. "Artık bir daha yeri şaşıрма."

Koyu renk giysilere bürünmüş uşak döndü ve sessizce süzülerek odadan çıktı.

Khadgar içine dalıvermiş olduğu çıkmaz koridora son bir bakış attı. Burada gizemli geçitler ya da büyülu kapılar yoktu. Görü (tabii eğer bu bir görüyse) başladığı kadar ani bir biçimde sona ermişti.

Etrafta hiç asker yoktu. Yeşil derili canavarlar yoktu. Yok olmak üzere olan bir ordu yoktu. Sadece Khadgar'ı bütün

benliğiyle korkutan bir hatıra vardı. Bu geręekti. Khadgar bu geręekmiř gibi bir hisse sahipti. Doğru olduğuna dair bir hisse sahipti.

Khadgar'ı korkutan canavarlar ya da kan ve yıkım değildi. Onu korkutan, onu görebiliyormuş gibi duran büyücü-savaşçı, kar gibi saçları olan komutandı. Sanki onun yüreğine bakan ve ondaki yetersizliği gören adamdı...

En kötüsü de, zırhlara ve cüppelere bürünmüş ak sakallı adam, Khadgar'ın gözlerine sahipti. Yüzü yaşlanmış, saç kar gibi beyazlamış, görünüşü güçlüydü ama komutanın gözleri, Khadgar'ın sadece birkaç dakika (yoksa bir ömür müydü?) önce temiz aynada gördüğü gözlerle aynıydı.

Khadgar oturma odasından ayrılırken bir çift gözlük almak için çok geç olup olmadığını düşünüyordu.

üç

YERLEŞME

Seninle işimiz başlangıçta yavaş ilerleyecek," dedi masanın diğer ucundaki yaşlı büyücü. "Kütüphaneyi gözden geçir. Onu nasıl düzenleyeceğine karar ver."

Yulaf lapası ve sosislerin üstünden bakmakta olan Khadgar başıyla onayladı. Kahvaltı muhabbetinin çoğu genelde Dalaran'la ilgiliydi. Dalaran'da gündemde olan ne vardı ve Lordaeron'daki yeni akımlar nelerdi? Kirin Tor'un salonlarında neler tartışılıyordu? Khadgar, kendisi ayrıldığında son felsefi sorunun, büyüyle bir alev yaratıldığında, bunun yoktan var mı edildiği, yoksa paralel bir varoluştan mı çağrıldığı olduğunu söyledi.

Medivh kahvaltısına devam ederken bir of çekti. "Aptallar. Alternatif boyut gelip de bir taraflarını ısırmadan ondan haberleri bile olmaz... Peki sen ne düşünüyorsun?"

"Bence..." Khadgar bir kez daha bütün dikkatin kendisinin üstünde olduğunu fark etti. "Bence bu tamamen bambaşka bir şey olabilir."

"Mükemmel," dedi gülümseyen Medivh. "Eğer sana iki seçenek verilmişse üçüncüyü seç. Tabii demek istediğin, bir ateş yarattığında tek yaptığın şeyin çevredeki alanın içinde

hep var olan ateşin doğasını tek bir konuma odaklamak ve onu var etmek olduğu, öyle değil mi?"

"Ah evet," dedi Khadgar. Sonra ekledi: "Ben de bunu düşünmüştüm. Bir süre önce. Birkaç yıl kadar."

"Güzel," dedi Medivh, bir peçeteyle sakalını, silerken. "Kıvrak bir zekâya sahipsin ve kendini değerlendirirken dürüst davranıyorsun. Bakalım kütüphanede neler yapacaksın. Moroes sana yolu gösterecek."

Kütüphane iki katı kapsıyordu ve kuleden yukarı çıkarken üçüncü kata yerleştirilmişti. Kulenin bu kısmındaki merdivenler, yapının dış kenarına bitişik yükselerek ortada iki kat yükseklikte geniş bir oda bırakıyordu. Dövme demirden bir çıkıntı ikinci katta asılı duran bir koridor oluşturuyordu. Odanın dar pencereleri çapraz yerleştirilmiş demir çubuklarla kaplanmıştı. Bu odanın doğal ışığını, korumalı meşalelerin sağladığı ışıktan birazcık daha aydınlık hale indirmişti. İlk kattaki ulu meşe ağaçlarından yapılmış masaların üstünde, kaim bir toz örtüsü altındaki kristal küreler mavi-yeşil bir parlıtyla parlıyordu.

Odanın içi bir felaket alanıydı. Kitaplar rasgele sayfaları açık halde etrafa dağılmış, parşömen tomarları sandalyelerin üstüne yayılmış, ince ve tozlu bir kâğıt tabakası her şeyin üstünü yaprakların orman zeminim kapladığı gibi kaplamıştı. Hâlâ kitap raflarına zincirli halde duran daha birçok kadim kitap raflardan dışarı fırlamış ve bağlantılarından zindandaki mahkûmlar gibi sarkıyorlardı.

Khadgar hasara göz attı ve derin bir iç geçirdi. "İşimiz başlangıçta yavaş ilerleyecek," dedi.

"Eşyalarını bir saat içinde toplayabilirim," dedi Moroes, koridordan. Uşak kütüphaneye doğru düzgün girmemişti bile.

Khadgar ayağının dibinde duran bir parşömen parçasını aldı. Bir tarafı Kirin Tor'un büyü üstadından son mesajlarına karşılık vermesi isteyiydi. Diğer tarafındaysa koyu kırmızı bir

leke vardı. Khadgar ilk başta bunun kan olduğunu düşündü ama sonra onun erimiş bir balmumu mühürden başka bir şey olmadığını fark etti.

"Hayır," dedi Khadgar. Eliyle kâtiplik araçlarının durduğu küçük keseye hafifçe vurdu. "Sadece ilk başta düşündüğümden biraz daha zahmetli bir iş olacak."

"Bunu daha önce de duydum," dedi Moraes.

Khadgar ona dönüp söylediği sözle ilgili bir şey soracaktı ki uşak çoktan koridordan uzaklaşmıştı.

Khadgar bir hırsız kadar özenle bu enkazın içinde ilerlemeye başladı. Sanki kütüphanede bir çatışma çıkmıştı. Kitap sırtları kırılmış, kaplar yarı yarıya yırtılmış, sayfalar kendi üstlerine katlanmış, ciltlerdeki imzalar tamamen sökülüştü. Bütün bunlar geneli hâlâ sağlam olan kitaplar için geçerliydi. Çok daha fazla doküman kapsız kalmış, masadaki toz kâğıtlardan ve yazışmalardan oluşan bir demeti kaplamıştı. Bu yazışmalardan bazıları açık durumdaydı ama bazıları görüldüğü kadarıyla hâlâ okunmamıştı. İçlerindeki bilgiler balmumundan mühürlerinin altında saklı duruyordu.

"Magus'un yardımcıya ihtiyacı yok," diye mırıldandı Khadgar. Masalardan birinin kenarında yer açıp oraya bir sandalye çekti. "Bir hizmetkâra ihtiyacı var." Girişe doğru bir bakış atıp kâhyanın tamamen ve kesinkes gittiğinden emin oldu.

Khadgar oturduğunda sandalye feci şekilde sarsıldı. Genç büyücü tekrar ayağa kalkınca sandalyenin eğri büğrü ayaklarının metalik renkte kapağı olan, kaim bir kitabın kenara kaymasına neden olduğunu gördü. Kitabın ön kapağı süslüydü ve sayfa kenarları gümüşle kaplanmıştı.

Khadgar kitabı açtı ve bunu yapar yapmaz kitabın içinde bir hareket hissetti. Sanki bir sürgü metal bir çubuğun üstünde kaymış ya da cam bir tüpün içinde bir damla cıva hareket etmişti. Cildin sırt kısmında metalik bir şey serbest kalmıştı.

Kitap tıkırdamaya başladı.

Khadgar kapağı çabucak kapadığında kitap, mekanizması bir vınlama ve şaklama sesiyle yeniden kurulduktan sonra sessizliğe büründü. Genç adam kitabı özenle masanın üstüne geri bıraktı.

O zaman, üstünde oturduğu sandalyedeki ve onun altındaki zemindeki yanık izlerini fark etti.

"Bu kadar çok yardımcı değiştirmeni anlayabiliyorum," dedi yavaş hareketlerle odada dolanan Khadgar.

Durum daha iyiye gitmemiştir. Açık kitaplar sandalye kollarından ve metal parmaklıklardan sarkıyorlardı. Odanın içlerine doğru ilerledikçe benzer görüntüler de artıyordu. Bir şey kitap raflarının bir köşesinde yuva yapmıştı. Khadgar onu raftan çekince, küçük bir sivri burunlu farenin kafatası raftan dışarı fırladı ve yere çarpar çarpmaz paramparça dağıldı. Üst kat neredeyse bir depodan farksızdı. Rafların yanına bile yaklaşmayan kitaplar öylece, eteklerdeki tepelerden dağlara, oradan da ulaşılmaz zirvelere varacak gibi istif edilmişti.

Bir tane de boş alan vardı ama bu, sanki birisi etraftaki kâğıt miktarını azaltmak için gözü dönmüş bir şekilde bir yangın çıkarmış gibi duruyordu. Khadgar oraya göz atıp başını iki yana salladı: Burada başka bir şey daha yanmıştı çünkü etrafta muhtemelen bir büyü öğrencisinin çüppesine ait olan, küçük kumaş parçaları da vardı.

Khadgar tekrar başını iki yana sallayıp kâtiplik araçlarını bıraktığı yere geri döndü. İnce, tahta bir kalem, bir avuç dolusu metal kalem ucu, uçları bilemek ve şekle sokmak için bir taş, parşömenleri kazımak için metal kısmı ayarlanabilir bir bıçak, bir hokka ahtapot mürekkebi, içinde mürekkep eritmek için küçük bir tabak, ince, yassı anahtarlardan bir demet, bir büyüteç ve ilk bakışta metal bir cırcırböceği gibi duran bir şey çıkardı.

Cırcırböceğini kaldırıp ters çevirdi ve özel tasarını bir kalem ucuyla çevirerek kurdu. Bir kâtip olarak ilk eğitimini tamamladığında Guzbah bunu Khadgar'a hediye etmişti. Bu hediye, genç adamın Kirin Tor salonlarındaki araştırmalarında sayısız fayda sağlamıştı. İçinde basit ama etkili bir büyü vardı ve ortada bir tuzak olduğunda uyarıda bulunuyordu.

Bir devir kurulduktan sonra metal cırcırböceği yüksek bir tonda ayaklamaya başladı. Khadgar şaşaladı, neredeyse denetleme böceğini elinden düşürüyordu. Sonra aletin sadece gizli tehlikenin yoğunluğu konusunda uyarıda bulunduğunu fark etti.

Khadgar etrafındaki kitap yığınlarına bakıp alçak sesle bir küfür mırıldandı. Girişe geri dönüp cırcırböceğini çevirmeyi tamamladı. İlk almış olduğu tıkırdayan kitabı alıp kapı aralığına getirdi.

Cırcırböceği hafifçe ötmeye başladı. Khadgar tuzaklı kitabı kapı aralığının bir tarafına bıraktı. İkinci bir kitabı alıp aynı yere taşıdı. Cırcırböceği sessiz kaldı.

Khadgar nefesini tuttu ve cırcırböceğinin büyüğü ya da değil her türlü tuzakla baş edebilecek şekilde büyülendiğini umarak kitabı açtı. Bu, ince bir kadın elince yazılmış, elflerin üç yüzyıl önceki politikalarıyla ilgili bir araştırma yazısıydı.

Khadgar elle yazılmış kitabı kapı aralığının diğer tarafına bırakıp başka bir kitap almak için geri döndü.

"Seni tanıyorum," dedi sosis ve yulaf lapasının üstünden bakan Medivh, ertesi sabah.

"Khadgar, efendim," dedi genç adam.

"Yeni yardımcısı," dedi yaşça büyük olan büyücü. "Elbette ya. Kusuruma bakma, hafızam artık eskiden olduğu gibi değil. Sanırım olan biten çok fazla şey var."

"Yardıma ihtiyacınız olan bir şey var mı, efendim?" diye sordu Khadgar.

Kıdemli büyücü bir an bunu düşünür gibi göründü, sonra konuşmaya başladı: "Kütüphane, Genç Güven. Kütüphane no âlemde?"

"İyi," dedi Khadgar. "Gayet iyi. Kitapları ve kâğıtları sıralamakla meşgulüm."

"Ah, konuya göre mi? Yoksa yazara göre mi?" diye sordu büyü üstadı.

Ölümcül olmasına ya da olmamasına göre, diye düşündü Khadgar. "Konu sıralaması düşünüyorum. Çoğunun yazarı belli değil."

"Hımmmm," dedi Medivh. "Bir adamın itibarını ve adını vermediği hiçbir şeye güvenme. O halde devam et. Söyle bakalım, Kirin Tor büyücülerinin Kral Llane hakkındaki görüşü nedir? Ondan hiç bahsettiler mi?"

İş, bir buzulun hareketi gibi ağır ağır ilerlemekteydi ama Medivh aradan geçen zamanın farkında değil gibiydi. Aslında her sabah, Khadgar'ın hâlâ orada olduğunu gördüğünde hoşnutluğunu belli eden hafif bir şaşkınlık yaşıyordu. Sonra işlerin gidişatıyla ilgili kısa bir özetin ardından konuşma başka bir yön alıyordu:

"Kütüphanelerden bahsetmişken," diyordu Medivh. "Kirin Tor'un kütüphanecisi Korrigan neyle uğraşıyor?"

"Lordaeron'daki halk elfler hakkında ne düşünüyor? Hatırlanabilecek kadar yakın bir zamanda hiç elf görülmüş mü?"

"Menekşe Hisar'ın salonlarında boğa kafalı adamlarla ilgili efsaneler anlatılıyor mu?"

Ve bir sabah, Khadgar'ın gelişinden yaklaşık bir hafta kadar sonra, Medivh ortadan kayboldu.

"Gitti," diye cevap verdi Moroes, Khadgar sorduğunda.

"Nereye gitti?" diye sordu Khadgar.

Yaşlı hizmetli omuz silkti. Khadgar neredeyse onun vücudundaki kemiklerin tıngırtısını duyabiliyordu. "Söylemedi."

"Ne yapıyor?" diye üsteledi Khadgar.

"Söylemedi."

"Ne zaman dönecek?"

"Söylemedi."

"Beni kulesinde tek başıma mı bırakacak?" diye sordu Khadgar. "Kimsenin gözetiminde olmadan, bütün gizemli belgeleriyle baş başa?"

"Başında nöbet bekleyebilirim," diye gönüllü oldu Moroes. "Tabii eğer istediğin buysa."

Khadgar başını iki yana salladı ama sonra tekrar söze girdi: "Moroes?"

"Buyrun, genç efendim?"

"Bu görüler..." diye başladı büyücü.

"Gözlük?" diye öneride bulundu uşak.

Khadgar başını tekrar salladı. "Geleceği mi, geçmişi mi gösteriyorlar?"

"İkisini de... Eğer fark edersem ama genelde etmem," dedi Moroes. "Yani, fark etmem."

"Peki, gelecekle ilgili olanlar doğru çıkar mı?" dedi genç adam.

Moroes, Khadgar'ın ancak derin bir iç geçirme, kemiklerini çınlatan bir nefes verme olarak değerlendirebildiği bir ses çıkardı. "Benim deneyimime göre evet, genç efendim. Bir görüde Aşçı beni bir kristali kırarken görmüştü; onları sakladı. Aylar geçti ve sonunda Efendi o kristal parçasını istedi. Aşçı onu sakladığı yerden çıkardı ve iki dakika içinde onu kırdım. Tamamen kasıtsız olarak." Tekrar iç geçirdi. "Ertesi gün kızıl çakmaktaşıdan gözlüğünü edindi. Başka soru var mı?"

Khadgar, olmadığını söyledi ama kütüphaneye çıkan merdivenleri tırmanırken bir huzursuzluk hissediyordu. Düzenlemesinde cesaret edebildiği kadar ilerlemişti ve Medivh'in aniden ortadan kaybolmasıyla başka bir hedefi olmaksızın ortada kalıvermişti.

Genç çırak adayı kütüphaneye girdi. Odanın bir tarafında cırcırböceğinin 'güvenli' bulunduğu kitaplar (ve kitaplardan ge-

riye kalanlar) vardı. Odanın diğer tarafıysa (genelde daha tek parça olan) tuzaklı olduğu fark edilmiş kitaplarla doluydu.

Büyük masalar kopmuş sayfalar ve açılmamış yazışmalardan oluşan, yarım yamalak düzeltilmiş haldeki iki yığınla kaplanmıştı. Raflar tamamen boştu. Zincirler, mahkûmları olmaksızın sallanıyordu.

Khadgar kâğıtları sıralamakla uğraşabilirdi ama kitapları raflara yerleştirmeyi tercih etti. Ancak çoğu kitap isimsizdi ya da ismi varsa bile kapağı öyle eskimiş, çizilmiş ve yırtılmış durumdaydı ki okunması mümkün değildi. İçindekileri anlamının tek yolu kitabı açmaktı.

Bu da tuzaklı olanları-harekete geçirecekti. Khadgar yerdeki yanık izine bakıp başını iki yana salladı.

Sonra bakınmaya başladı. Önce tuzaklı kitaplara, sonra da tuzaksız olanlara baktı. Sonunda aradığını buldu: Üstünde anahtar işareti olan bir kitap.

Kitap kilitliydi. Onu tutan kaim, metal şerit bir kilitte korunuyordu. Khadgar araştırması sırasında hiç gerçek bir anahtara rastlamamıştı. Odanın durumu göz önüne alındığında bu onu şaşırtmamıştı da. Kitap sağlamdı ve kapağın kendisi de kırmızı deriyle sarılmış metal bir plakaydı.

Khadgar kesesinden yassı anahtarları çıkardı ama bunların hiçbirisi geniş kilit için yeterli değildi. Sonunda kazıma bıçağının ucunu kullanan Khadgar ince metali kilitten geçirmeyi başardı ve onu yuvasında döndürdüğünde tatmin edici bir 'çiling' sesi duyuldu.

Khadgar masaya bıraktığı cırcırböceğine baktı. Böcek hâlâ sessizdi.

Nefesini tutan genç büyücü ağır kitabı açtı. Yıllanmış kâğıdın rahatsız edici kokusu burun deliklerine doldu-.

"Tuzaklar ve Kilitler," dedi yüksek sesle. Dudakları kadim metni abartılı bir şekilde biçimlendiriyor ve sesli harfleri uzatıyordu. "Araçların Güvenliğini Sağlama Konusunda Bir Tez."

Khadgar bir sandalye çekti (dengeli olması için üç uzun bacağı testereyle kısalttığından sandalye birazcık kısalmıştı) ve okumaya başladı.

Medivh tam iki haftadır yoktu ve Khadgar bu zaman içinde kütüphaneyi sahiplenmişti. Her sabah kalkıp kahvaltı ediyor, Moroes'e ne kadar ilerleme kaydettiğiyle ilgili yarım yamalak bir bilgi veriyor (ne kâhya, ne de Aşçı bu konuda bir merak belirtisi gösteriyordu), sonra da kendini lahde gömüyordu. Öğleyle akşam yemekleri ona getiriliyor ve çoğunlukla yumuşak mavi bir ışıkla parıldayan kürelerin yardımıyla gece boyunca çalışmaya devam ediyordu.

Kuleye de alışmaya başlamıştı. Sık sık gözünün ucuna takılan görüntüler oluyor, yırtık pırtık cüppeler içindeki birinin bir anlık görüntüsü o dönüp bakar bakmaz kayboluyordu. Tamamlanmamış bir sözcük boşlukta süzülüyordu. Sanki bir kapı ya da pencere açık bırakılmış gibi bir anda hava soğuyor ya da sanki bir anda gizli bir geçit ortaya çıkmış gibi anlık bir basınç değişimi oluyordu. Bazen kule rüzgârla inliyor, kadim taşlar yüzyıllardır süren yerleşmeyle birbirlerinin üstünde kırırdanıyordu.

Kütüphanedeki kitapların, içlerinde tam olarak ne olduğunu değilse de, özelliklerini ve en değerli kitaplara yerleştirilmiş tuzakları nasıl etkisiz kılacağını yavaş yavaş öğrenmişti. Bu tuzaklar konusunda araştırmaları çok işine yaramıştı. Kısa zamanda, Dalaran'daki kilitli kapılar ve gizli bilgiler konusundaki uzmanlığı büyü mekanizmalarını ve zorlu tuzakları etkisiz hale getirme alanına taşımıştı. Çoğu için geçerli olan numara (büyülü ya da mekanik olan) kilit mekanizmasını, gerçekte etkisiz hale gelen kilidin etkisiz hale gelmediğine ikna etmekte. Ele alınan tuzağı, ağırlığın mı, hareket eden bir parça metalin mi ya da güneşe veya açık havaya maruz kalmanın mı harekete geçirdiğine karar vermek, onu yenmenin yarısı demekti.

Khadgar'ı aşan kitaplar vardı. Bunların kilitleri onun üzerlerinde oynama yaptığı maymuncuklarını ve hünerli bıçağını bile boş çıkarıyordu. Bu kitapları en yükseğe, en geriye yerleştiriyordu. Khadgar onların içinde ne olduğunu ya kendi çabasıyla öğrenmeyi ya da bu bilgiyi Medivh'den dikkatlice almayı kafasına koymuştu.

İkinci seçenek ona kuşkulu geliyordu. Büyü Üstadı'nın kütüphaneyi, kendisine miras kalan kitapları ve eski mektupları attığı bir çöplük vazifesi dışında bir amaçla kullanıp kullanmadığını merak ediyordu. Kirin Tor'daki çoğu büyücü içlerinde en değerli kitaplarının saklı olduğu arşivlerini en azından düzenliliğe yakın bir halde muhafaza ederlerdi. Ancak Medivh her şeyi çorba etmişti. Sanki aslında kütüphaneye ihtiyaç duymuyordu.

Tabii eğer bu bir sınav değilse, diye düşündü Khadgar. Çırak adayını zora sokacak bir sınav...

Şimdi kitaplar raflara yerleştirilmiş; en değerlileri (ve okunamayanları) üst katta zincirlenmiş, daha sıradan askeri tarih kitapları, almanaklar ve günlüklerse alt kata konmuştu. Burada parşömen tomarları da vardı. Bunlar Stormwind'de alınıp satılan gündelik şeylerin listesinden kahramanlık şiirlerinin kayıtlarına kadar değişiyordu. Bu şiirler ayrı bir ilginçliğe sahipti çünkü birkaç tanesi Medivh'in annesi olduğu söylenen Aegwynn'e aitti.

Eğer sekiz yüz yıldan fazla yaşamışsa gerçekten güçlü bir büyücü olmalı, diye düşündü Khadgar. Onunla ilgili diğer bilgiler muhtemelen arkadaki korumalı kitaplarda olmalıydı. Bu kitaplar şu ana kadar, kilitlerini veya tuzaklarını atlatmaya yarayacak fiziksel çabaların ve sıradan girişimlerin hepsine diremişti. Denetleme böceği de Khadgar onların kilidini açmayı her denediğinde tam manasıyla dehşetle iniliyordu.

Yine de hâlâ yapılacak bir sürü iş vardı. Dağınık parçaları sınıflandırmak, geçen yılların neredeyse yok ettiği kitapları

birleştirmek ve yazışmaların çoğunu sıralamak (ya da en azından okumak) gerekiyordu. Yazışmaların bazıları elf harfleriyle yazılmış, biręok farklı kaynaktan gelen, daha da fazlasındaysa bir çeşit şifre kullanılmıştı. Mektuplar üstlerindeki mührlerin çeşitlerine göre ayrılıyordu. Azeroth'tan, Khaz Modan'dan, Lordaeron'dan ve hatta Khadgar'ın haritada bulamadığı yerlerden gelenler vardı. Geniş bir grup, birbirleriyle ve de Medivh'le şifreli iletişim kuruyordu.

Kodlarla ilgili biręok kadim büyü kitabı vardı. Çoğu, harf değişimlerini ve gizli anlamları ele alıyordu. Hiçbiri bu şifrelerde kullanılan koda benzer şeyler değildiler. Belki de kendi şifrelerini yaratmak için yöntemlerin bir kombinasyonunu oluşturmuşlardı.

Sonuçta Khadgar, Medivh'in birden kuleye geri döndüğü akşam, hem kodlarla ilgili büyü kitaplarını, hem de elf ve cüce dillerinde yazılmış alfabe kitaplarını masanın üzerine yaymıştı.

Khadgar onu duymaktan çok onun birden beliren varlığını, bir düzlükte esip geçen fırtına dalgası gibi havada oluşan değişimi hissetti. Genç büyücü sandalyesinde döndü ve Medivh'le karşılaştı. Büyücünün geniş omuzları girişi kaplıyor, cüppeleri kendi iradeleriyle kabarıp dalgalanıyorlardı..

"Efendim, ben..." diye başladı söze Khadgar, gülümseyerek ve sandalyesinden yarım yamalak kalkarak. Sonra Büyü Üstadı'nın saçlarının darmadağın ve titrek yeşil gözlerinin sonuna kadar açık ve öfke dolu olduğunu gördü.

"Hırsız!" diye bağırdı Medivh, Khadgar'ı göstererek. "Soyguncu!" Yaşlı büyücü eliyle genç adamı işaret etti ve bir dizi yabancı heceyi, insan gırtladığı için yaratılmamış sözcükleri seslendirmeye başladı.

Khadgar içgüdüsel olarak bir elini kaldırdı ve önündeki boşluğa bir korunma sembolü çizdi ama Medivh'in büyüüne karşı bu yaptığı, kaba bir el hareketinden başka bir şey'sa-

yılmazdı. Maddeleşmiş havadan oluşan bir duvar genç adama çarptı ve hem onu hem de oturduğu sandalyeyi yere yuvarladı. Büyü kitapları ve diğerleri masanın üstünde, aniden patlayan boraya yakalanmış bir sandal gibi sürüklendi ve notlar havada döne döne dans ederek uzaklaştı.

Şaşırان Khadgar geriye doğru itilmiş, arkasındaki kitap raflarından birine yapıştırılmıştı. Darbenin kuvvetiyle raf da sarsıldı. Genç büyücü onun, sağlam temelının yerinden oynayıp devrileceğinden korktu. Kitaplık olduğu yerde kaldı ama saldırının kuvvetinin Khadgar'ın göğsüne yaptığı baskı yoğunlaşmıştı.

"Kimsin sen?" diye gürledi Medivh. "Burada ne yapıyorsun?"

Genç büyücü göğsündeki ağırlıkla mücadele ederek konuşmayı başardı: "Khadgar," diye inledi. "Yardımcı. Kütüphaneyi temizliyordum. Sizin emriniz." Bir yandan da zihninde bir yerde, Moroes'in böyle kesik kesik konuşmasının sebebinin bu olup olmadığını düşünüyordu.

Medivh, Khadgar'ın sözleri üzerine gözlerim kıstı ve derin bir uykudan yeni kalkmış biri gibi doğruldu. Elini hafifçe oynattı ve maddeleşmiş hava dalgası birden yok oluverdi. Dizlerinin üstüne düşen Khadgar nefes almaya çalışıyordu.

Medivh ona doğru ilerledi ve genç adamın ayağa kalkmasına yardım etti. "Özür dilerim, evlat," diye başladı. "Hâlâ burada olduğunu unutmuşum. Senin bir hırsız olduğunu düşündüm."

"Girdiği odayı bulduğundan daha düzenli bir halde bırakan bir hırsız..." dedi Khadgar. Nefes aldığı anda hafif bir acı hissediyordu.

"Evet," dedi Medivh, odaya bakınarak. Kendi saldırısının neden olduğu karışıklığa rağmen başını salladı. "Evet. Daha önce başka birinin bu kadar ilerleme kaydettiğini sanmıyorum."

"Çeşitlerine göre sıraladım," dedi Khadgar. Hâlâ eğilmiş durumdaydı ve sıkı sıkı dizlerini tutuyordu. "Kahramanlık şiirlerini de içeren tarihçeler sağınızda. Doğa bilimleri solunuzda. Efsanelerle ilgili malzemeler, dil ve kaynakça kitaplarıyla birlikte ortada. Daha güçlü malzemeler... simya notları, büyü tanımları ve kuramlar balkon kısmında. Orada epey güçlü görünen, tanımlayamadığım bazı kitaplar da var. Onlara sizin bakmanız gerekecek."

"Evet," dedi Medivh, gence aldırış etmeden gözleriyle odayı tarayarak. "Mükemmel. Mükemmel bir iş. Çok iyi." Etrafına bakınırken nerede olduğunu anlamaya çalışan birine benziyordu. "Gerçekten çok iyi. İyi iş çıkarmışsın. Şimdi benimle gel."

Khadgar sanki başka bir büyüsel darbeye maruz kalmış gibi hissetti. "Geleyim mi? Nereye gidiyoruz?"

"Tepeye," dedi Medivh, kısaca. "Hemen gelmezsen çok geç kalacağız. Zamanımız çok kıymetli!"

Medivh yaşlı bir adam için merdivenleri büyük bir hızla çıkıyor, çevik hareketlerle basamakları ikişer ikişer atlıyordu.

"Tepede ne var?" diye inledi Khadgar. Sonunda tepeye yakın bir yerde Medivh'e yetişebilmişti.

"Taşıt," dedi sertçe Medivh. Sonra bir an duraksadı. Olduğu yerde döndü ve omuzları düştü. Bir an sanki ateş gözlerinden dışarı taşıyor gibi göründü. "Senden özür dilemeliyim. Orada olanlar için."

"Efendim?" dedi Khadgar. Bu yeni dönüşüm aklını karıştırmıştı.

"Hafızam artık bir zamanlar olduğu gibi değil, Genç Güven," dedi Magus. "Kulede olduğunu hatırlamam gerekirdi. Aslında senin bir..."

"Efendim?" diye müdahale etti Khadgar. "Zamanımız çok kıymetliydi, değil mi?"

"Zaman," dedi Medivh ve başını salladığında yüzüne tekrar büyük bir ciddiyet yayıldı. "Evet, öyle. Hadi yürü, sallan-

ma!" Bunu söyledikten sonra yaşlı adam tekrar ayaklandı ve basamakları ikişer ikişer çıkmaya başladı.

Khadgar, başkalarının Medivh'in yanındaki yerlerini terk etmelerinin tek sebebinin tekinsiz kule ve dağınık kütüphane olmadığını düşündü ve Büyü Üstadı 'nın peşinden aceleyle merdivenleri tırmandı.

Yaşlı kâhya onları kulenin gözlemesinde bekliyordu.

"Moroes," diye gürledi Medivh, kulenin tepesine varır varmaz. "Altın düdük, lütfen."

- "Haha," dedi uşak ve ince bir silindir çıkardı. Silindirin yanlarına işlenmiş cüce rünleri odanın lambalarının ışığı yansıtıyordu. "Çoktan yola çıktılar, efendim. Onlar buradalar. "

"Onlar mı?" diye söze girdi Khadgar. Yukarıdan iri kanatların hışırtısı duyuldu. Medivh mazgallara doğru ilerlerken Khadgar bakışlarını yukarı çevirdi.

Gökyüzünden kocaman kuşlar inmekteydi. Kanatları ay ışığında parıltıyordu. Hayır, bunlar kuş değil, diye düşündü Khadgar, griffonlar. Vücutları büyük kedilerinki gibiydi ama kafaları ve ön pençeleri deniz kartallarınıninkine benziyordu. Ayrıca kanatları da altın rengiydi.

Medivh bir gem ve yular uzattı. "Kendi griffonunu bağla da gidelim."

Khadgar iri hayvana baktı. En yakındaki griffon acı bir çığlık attı ve pençeli ön ayaklarıyla yere kondu.

"Ben hiç..." diye başladı genç büyücü. "Ben nasıl..."

Medivh kaşlarını çatı. "Kirin Tor'da hiçbir şey öğretmiyorlar mı? Bunun için zamanım yok." Büyü Üstadı parmağını kaldırdı ve Khadgar'ın alnına dokunarak birkaç sözcük mırıldandı.

Khadgar geriye doğru sendeledi ve şaşkınlıkla bağırdı. Kıdemli büyücünün dokunuşunun verdiği his, beyninin sıcak bir demirle dağlanması gibiydi.

"Artık biliyorsun," dedi Medivh. "Şimdi gem ve yuları tak. '

Khadgar alnına dokundu ve şaşkın bir halde inledi. Artık bir griffonun takımlarını nasıl yerleştireceğini biliyordu. Ayrıca onu nasıl süreceğini de biliyordu, hem eyerli, hem de cüceler gibi eyersiz olarak. Nasıl dönüş yapacağını, nasıl havada bekleyeceğini ve en önemlisi de ani bir iniş için nasıl hazırlanacağını biliyordu.

Khadgar griffonunun takımlarını yerleştirdi. Başında hafif bir zonklama hissediyordu. Sanki bilgi, kendine yer açmak için kafatasının içindekileri itip kakıyordu.

"Hazır mısın? Peşimden gel!" dedi Medivh, bir karşılık beklemeden.

İkili boşluğa atıldılar. İri hayvanlar onları daha yükseğe taşımak için geriliyor ve havayı dövüyorlardı. Bu iri yaratıklar zırhlı cüceleri yükseklere taşıyabiliyordu ama cüppeler içindeki bir insan, onların kapasitesini neredeyse zorlamıştı.

Khadgar hızla aşağı inmekte olan griffonuna ustalıklı dönüş yaptırdı ve karanlık ağaç tepelerine doğru alçalmakta olan kıdemli büyücüyü takip etti. Başındaki acı Medivh'in dokunduğu yerden yayılmıştı. Şimdi alnı ağırlaşmış ve düşünceleri karıştı. Yine de dikkatini toplayıp sanki hayatı boyunca griffon sürmüş gibi Büyü Üstadı'nın hareketlerini bire bir uyguluyordu.

Genç büyücü, Medivh'e yetişip nereye gittiklerini ve amaçlarının ne olduğunu sormak istedi ama onu yakalayamadı. Zaten yakalasaydı da hızla esen rüzgârın en gür bağırışları bile boğacağını fark etti. Böylece, tepelerinde dağlar belirip iki büyücü doğu istikametinde uçarken Khadgar Büyü Üstadı'nın peşinden gitmeye devam etti.

Khadgar ne kadar zaman uçtuklarını bilemiyordu. Griffonun sırtında düzensiz aralıklarla sızış olabiliirdi ama elleri dizginleri sıkı sıkı tutmuş, griffon da aynı soydan olan diğer yaratıktan uzaklaşmamıştı. Khadgar sadece, Medivh griffonu-

na ahi bir hareketle sağa dönüş yaptırınca sarsılarak uyuklama halinden çıkmış (tabii eğer bu bir uyuklamayıysa) ve yönünü güneye çeviren Büyü Üstadı 'm takip etmişti. Khadgar'ın muhtemelen büyüünün etkisiyle oluşmuş olan baş ağrısı, neredeyse tamamen dağılmış, varlığını hatırlatmak için geride sadece düzensiz bir ağrı bırakmıştı.

Dağ sırasını aşmışlardı ve Khadgar şimdi açık arazide uçmakta olduklarını fark etmişti. Altlarında, ay ışığı sayısız su birikintilerinden kırılıp yansıyor. Büyük bir bataklık alan, diye düşündü Khadgar. Şu anda sabahın erken saatleri olmalıydı. Sağ taraflarındaki ufuk çizgisi sonunda günü müjdeleyen ışıklarla aydınlanmaya başlamıştı.

Medivh alçaldı ve iki elini birden başının üstüne kaldırdı. Khadgar onun griffon sırtında büyü yapmakta olduğunu fark etti. Zihni her ne kadar bunu nasıl yapacağını kendisinin de bildiğini söylese de, genç büyücü iri hayvana dizleriyle yön verirken, kendini asla böyle bir hareketi yapacak kadar rahat hissetmeyeceğini kalbinin derinliklerinde biliyordu.

İki yaratık daha da alçaldı ve Medivh birden bir ışık topuyla sarıldı. Bu ışık, hem onun net bir şekilde görünmesini sağlıyor, hem de Khadgar'ın griffonunun onun peşindeki bir gölge gibi görünmesine neden oluyordu. Genç büyücü aşağıya baktığında, etrafını saran bataklıkta çıkıntı oluşturan küçük bir yükseltinin üstündeki askeri kamp alanını gördü. Kamp alanının üstünden geçerlerken alçaktan uçuyorlardı ve Khadgar bağırışları, aceleyle kuşanılan zırhlarla silahların tıngırtısını duyabiliyordu. Medivh ne yapıyordu böyle?

Kamp alanını geçtiler ve Medivh yüksekte, yana doğru bir dönüş yaptı. Khadgar onun hareketlerini bire bir takip ediyordu. Kamp alanına geri döndüklerinde alan daha aydınlıktı; daha önce küflenmiş halde olan kamp ateşleri tazelen-mişti ve gecenin karanlığında alev alev yanıyorlardı. Khadgar

bunun büyük bir devriye birliğı, hatta bir bölük olduğunu fark etti. Komutanın çadırı büyükçe ve süslüydü. Khadgar çadırın üstünde dalgalanan Azeroth bayrağını tanıdı. Demek ki müttefiklerdi çünkü Medivh hem Azeroth Kralı Llanel, hem de krallığın Büyük Şövalyesi Lothar'la yakın bir ! bağa sahip olarak bilinirdi. Khadgar, Medivh'in inmesini bekliyordu ama büyücü bunun yerine bineğini mahmuzladı ve griffonun kafasını çekip yukarı kaldırdı. Hayvanın iri kanatları karanlık havayı dövdü ve biniciler tekrar yükselmeye başladı. Bu kez kuzeye doğru hızla ilerliyorlardı. Medivh'in ışığı solar ve Büyü Üstadı dizginleri tekrar ellerine alırken, Khadgar'ın onu takip etmekten başka yapabileceğı bir şey yoktu.

Tekrar bataklık arazi üstünde uçmaya başlamışlardı. Khadgar aşağıda ince bir şerit gördü. Bu bir nehir için fazla düz, bir sulama kanalı için fazla genişti. Anlaşılan bataklıkta açılmış bir yoldu. Bataklık araziden ayrılan birkaç kuru toprak parçasını birleştiriyordu.

Sonra arazi başka bir yükseltiye, başka bir kuru toprak parçasına ve başka bir kamp alanına vardı. Bu kamp alanından da alevler yükseliyordu ama buradakiler ordu kuvvetlerinin gibi parlak ve kontrollü ateşler değildi. Bu alevler boş alana dağılmışlardı. Griffonlar yaklaşıncı Khadgar bunların ateşe verilmiş at arabaları olduğunu fark etti. İçlerindeki, kamp alanının kumluk zeminine oyuncak bebekler gibi savrulmuş olan karanlık insan şekilleri arasına yayılmıştı.

Medivh daha önce yaptığı gibi kamp alanının üstünden geçti. Sonra yüksekte, geri dönüş sağlayacak şekilde yan bir dönüş yaptı. Khadgar onu takip etti. Genç büyücü daha iyi görebilmek için bineğinin yanından sarkmıştı. Bir kervan | yağmalanmış ve ateşe verilmiş gibi görünüyordu ama eşyalar etrafa saçılmıştı. Haydutlar ganimetleri ve arabaları almaz mıydı? Acaba hayatta kalan olmuş muydu?

Bu son sorunun cevabı, bir bağırış ve kamp alanının etrafındaki çalılardan kavis çizerek yükselen oklardan oluşan bir yaylım ateşiyle geldi.

Medivh rahat bir hareketle dizginlerine asıldığında öndeki griffon bir çığlık attı. Büyü Üstadı, yarattığı yana eğerek oklardan uzaklaştırdı. Khadgar aynı manevrayı yapmaya çalıştı. Zihnindeki sıcak, sahte, rahatlatıcı anı bunun doğru dönüş şekli olduğunu söylüyordu. Ancak Medivh'den farklı olarak Khadgar bineğinin üstünde fazlaca önde oturuyordu ve dizginlere yeterince hâkim değildi.

Griffon yan döndü ama okların hepsinden kurtulabilecek kadar dönememişti. Kancalı bir ok ucu sağ kanadın tüylerini deldi ve iri hayvan inleyerek haykırdı. Griffon havada kasılan vücudunu okların yukarısına çıkarabilmek için çaresizce kanat çırpmaya çalıştı.

Khadgar dengesini yitirmişti ve bunu telafi edebilecek durumda değildi. Bir anda elleri dizginlerden kurtuldu ve dizleri griffonun iki yanından kaydı. Artık sağlamca kontrol altında olmayan griffon sarsılarak Khadgar'ı sırtından tamamen attı.

Khadgar dizginleri yakalamak için atıldı. Deri kayışlar parmak uçlarına çarptı ve sonra bineğiyle birlikte gecenin içinde kayboldu.

Ve Khadgar aşağıdaki silahlarla dolu karanlığa doğru hızla yuvarlanmaya başladı.

DÖRT

SAVAŞ VE SONRASI .

Khadgar yere çarptığında nefesi kesildi. Elinin altındaki çakıllı zeminden, aşınmış toprakların tepenin bir:, tarafında toplanarak oluşturduğu alçak bir kum tepeciğinin üstüne inmiş olduğunu anladı.

Genç büyücü zorlukla ayağa kalktı. Havadan yanan bir ormana benzeyen tepe, yerden cehennemin ta kendisine açılan bir geçit gibi görünüyordu.

Arabalar şimdi neredeyse tamamen yok olmuşlardı. İçlerindeki etrafa saçılmış ve tepenin her tarafında alev alev yanmaktaydılar. Açılmış kumaş topları çamura bulanmış halde duruyor, delinmiş fiçilerin içindekiler sızıyordu, yağma edilmiş yiyecekler ezilmiş halde etrafa dağılmıştı. Khadgar'ın etrafında cesetler de vardı. Bunlar ince zırhlar içindeki insanlardı. Orada burada bir miğferin ya da kılıcın parıltısı göze çarpıyordu. Bu cesetler görevlerinde başarısız olan kervan muhafızları olmalıydı.

Khadgar omzunu acıyla silkti ama omzu kırılmış değil de çürümüş gibiydi. Kuma rağmen daha sert düşmüş olabilirdi. Başını hızla sağa sola salladı. Medivh'in yaptığı büyüden geriye kalan bütün ağrılar, şimdi diğer daha büyük ağrılarının gölgesinde kalmıştı.

Yıkıntıların arasında bir hareketlenme oldu. Khadgar oldu-|u yerde çömeldi. Bilinmeyen bir dilde karşılıklı bağışmalar duyuldu. Kullanılan dil Khadgar'ın kulaklarına hem gırtlak-ı.m, hem de kâfirce geldi. Onlar genç adamı arıyorlardı. Bineğinden düştüğünü görmüşlerdi ve şimdi onu arıyorlardı. Khadgar baktığı yönde, vücutları öne eğilmiş varlıkların ayaklarını sürüyerek yıkıntıların içinden çıktığını gördü. Alevlerin içinden geçerlerken kambur silüetleri görünüyordu.

Khadgar'ın zihninde bir kıpırdanma oldu ama genç büyücü bunun sebebini çıkaramadı. Bunun yerine açıklıktan geriye çekilerek, karanlığın kendisini bu yaratıklardan gizlemesini umdu.

Ama öyle olmadı. Khadgar'ın arkasında bir dal çatırdadı ya da çizmeli bir ayak yapraklarla dolu bir çukura bastı ya da bir deri zırh bir an için çalılara takıldı. Her halükârda Khadgar yalnız olmadığını biliyordu. Hemen dönüp baktı...

Ve görüşündeki bir ucubeyle karşılaştı. Bu, bir insan vücudunun yeşil ve siyah renkli, çirkin bir taklidiydi.

Karşısındaki, görüşündeki yaratık kadar iri ya da enli değildi ama yine de kâbuslardan fırlamış bir yaratıktı. Kuvvetli çenesinde yukarı dönük, iri, uzun dişler dikkat çekiyordu. Di-Ber hatları küçük ve uğursuzdu. Khadgar ilk defa olarak onun, dimdik kulaklarını fark etti. Yaratık muhtemelen genç büyücüyü görmeden önce sesini duymuştu.

Yaratığın zırhı siyahtı ama Khadgar'ın düşündeki gibi melal, değil, deriydi. Yaratığın elindeki meşale onun derin yüz hatlarını belirginleştiriyor, onu daha da fazla canavarlaştırıyordu. Diğer elinde taşıdığı mızrak küçük, beyaz nesnelerin dizildiği bir iple süslüydü. Khadgar irkilerek bu nesnelerin insan kulakları olduğunu fark etti. Bunlar etraflarında yaşanmış olan katliamın ganimetleriydi.

Khadgar bütün bunları bir an içerisinde idrak etmişti. İnsanla canavarın karşılaştığı o bir an içinde... Yaratık, ürperti-

ci süslerle donanmış mızrağını genç adama doğrulttu ve meydan okuyarak böğürdü.

Meydan okuma, genç büyücünün gizli güçlerle dolu sözcükleri mırıldanıp bir elini kaldırarak yaratığın karnını delip geçen küçük, büyülü bir ok göndermesiyle sona erdi. Yaratık yere devrilip kaldı ve böğürtüsü kesildi.

Khadgar'ın zihninin bir yanı az önce yaptığı şey karşısın-da sersemlemişti ama diğer yanı bu yaratıkların neler yapabileceğini Karazhan'daki görüde görmüş olduğunu biliyordu.

Yaratık, birliğinin diğer üyelerini uyarmıştı ve şimdi buna karşılık olarak kamp alanının çevresinde savaş ulumaları duyuluyordu. Bu mahrukatların ikisi, dördü, hatta bir düzinesi onun bulunduğu yere doğru yaklaşmaktaydı. Daha da beteri, bataklıktan da uluma sesleri geliyordu.

Khadgar onların hepsini geri püskürtecek gücü olmadığını biliyordu. Büyülü enerjiyi oluşturmak onu güçten düşürmeye yetmişti. Bir tane daha yapması, onu çok büyük bir tehlikenin içine sokarak bayılmasına neden olabilirdi. Acaba kaçmayı mı denemeliydi?

Ancak bu canavarlar etraflarım saran karanlık bataklık büyük ihtimalle ondan daha iyi biliyorlardı. Eğer kumluk tepede kalırsa onu bulurlardı. Eğer bataklığa kaçarsa Medivh bile yerini belirleyemeyebilirdi.

Khadgar bakışlarını gökyüzüne çevirdi ama ne Magus'tan, ne de griffonlardan bir iz yoktu. Medivh bir yerlere iniş yapmış, canavarları gafil avlamak üzere miydi? Yoksa güneydeki insan kuvvetlerine dönmüş, onları buraya mı getiriyordu?

Yoksa, diye kara kara düşündü Khadgar, Medivh'in oynak ruh hali yine değişiverdi ve kıdemli büyücü bu uçuşta yanında başka biri daha olduğunu unuttu mu?

Khadgar hızla karanlığın içine göz attı, sonra bakışlarını tekrar baskın yerine çevirdi. Şimdi ateşin etrafında dolanan gölgeler ve kulağına varan uluma sesleri artmıştı.

Khadgar ürperti veren ganimet mızrağı yerden alıp kararlılıkla ateşe doğru seğırtti. Bir-iki büyüğü oktan daha fazlasını atamazdı ama canavarlar bunu bilmiyorlardı. Belki de gördükleri kadar aptaldılar. Ayrıca belki büyücüler hakkında bilgileri, kendisinin onlar hakkında bildikleri kadar azdı.

Bunun bir önemi olsa da olmasa da Khadgar onları şaşırtmayı başarmıştı. Bekledikleri son şey avlarının, uçan bineğinden indirdikleri kurbanlarının, birden elinde onların muhafızlarından birinin ganimeti olan mızrakla kamp ateşinin kenarında belirmesiydi.

Khadgar mızrağı yanlamasına ateşe fırlattı ve silah düştüğünde havaya bir kıvılcım sağanağı saçtı.

Genç büyücü biraz alev oluşturup onu küçük bir alev topu halinde elinde tuttu. Khadgar bu alevin kendisinin yüz batlarını, meşalenin muhafızın yüz hatlarını ortaya çıkardığı gibi belirginleştirmesini umdu. Öyle olsa iyi olurdu.

"Buradan gidin," diye böğürdü Khadgar. Gergin sesinin çatlak çıkmaması için içinden dua ediyordu. "Buradan gidin ya da ölün."

Hayvani yaratıklardan iri bir tanesi öne doğru iki adım attı ve Khadgar gizli güçlerle dolu bir sözcük mırıldandı. Alevlerle kaplı elinin etrafında gizemli güçler yoğunlaştı ve yeşil derili insanlıkdışı yaratığın yüzünde patladı. Hayvani yaratık devrilmeden önce pençeli ellerinden birini mahvolmuş yüzüne götürmeyi ancak başarabildi.

"Kaçın," diye haykırdı Khadgar. Sesini elinden geldiğince ayarlamaya çalışıyordu. "Kaçın ya da aynı kaderi paylaşın." Midesi buz kesmişti ve bakışlarını yanmakta olan yaratığa çevirmemeye çalışıyordu.

Karanlığın içinden bir mızrak fırladı. Khadgar son gücüyle ancak onu tamamen kenara itebilecek kadar bir hava aklını oluşturdu. Bunu yapar yapmaz da bilincini yitirmek üze-

re olduğunu fark etti. Bu yapabileceği son şeydi. Tamamen güçsüz ve dermansız kalmıştı. Yaptığı blöfün işe yaraması için en uygun zaman buydu.

Görünürde bir düzine kadar olan etraftaki yaratıklar geriye doğru önce bir adım, sonra bir adım daha attılar. Khad-gar bir kez daha bağırırsa bataklığa geri kaçıp kendisinin kaçıp, kurtulmasına yetecek zamanı sağlayacaklarını tahmin etti. Güney yönünde, ordugâha doğru kaçmaya karar vermişti bile.

Ancak beklenmedik bir şekilde, Khadgar'ın kanım donduran yüksek tonda ve kıkırtılı bir kahkaha duyuldu. Yeşil savaşçıların safları birbirinden ayrıldı ve başka bir yaratık ayağını sürüyerek öne çıktı. Bu, diğerlerine göre daha ince yapılı ve kamburdu. Üstünde kurumuş kan renginde bir cüppe vardı. Khadgar'ın görsündeki göğün renginde bir cüppe... Hatları diğerlerinin kadar yeşil ve biçimsizdi ama bu yaratığın gözlerinde yabanıl bir zekânın parıltısı vardı.

Yaratık avucu yukarı dönük elini ileri uzatıp diğer eline aldığı bir hançerin ucuyla bu avucu yardı. Kırmızı tonlarındaki kan onun pençeli avucuna yayıldı.

Cüppeli mahluk Khadgar'ın hiç duymadığı, kulak tırmalayan bir sözcük söyledi ve kan birden alev aldı.

"İnsan oyun istiyor?" dedi cüppeli canavar, insan dilini kaba bir şekilde taklit ederek. "Büyülerle oynamak istiyor? Nothgrin oynayabilir!"

"Hemen git," diye karşı koymaya çabaladı Khadgar. "Hemen git ya da öl!"

Ancak genç büyücünün sesi artık güçsüzleşmişti ve cüppeli ucube bu sözlerle sadece gülmekle yetindi. Khadgar etrafındaki alana göz attı. Koşabileceği en iyi yeri bulmaya çalışıyor, yerde yatmakta olan muhafız kılıçlarından birini alıp alamayacağını merak ediyordu. Bu Nothgrin'in, kendisi gibi blöf yapmakta olup olmadığını merak etti.

Nothgrin, Khadgar'a doğru bir adım attı ve büyücünün sağındaki iki hayvani mahluk birden alevler içinde kaldı. Bu, Khadgar dahil herkesi şoke eden bir hızla oluvermişti. Nothgrin tutuşan yaratıklara dönmüştü ki iki tanesi daha onlara katılıp kuru dallar gibi alev aldılar. Onlar da çılgık attılar ve dizleri bükülerek yere devrildiler.

Yaratıkların az önce durduğu yerde şimdi Medivh duruyordu. Sanki kendi varlığıyla parlıyor; her tarafı saran ateşi, alev alev yanmakta olan arabaları ve yerdeki yanan cesetleri 'ilikleştiriyor; onların saçtığı ışığı emiyordu. Keyifli ve sakin görünüyordu. Toplanmış olan yaratıklara gülümsedi. Bu vahşi, hayvani bir gülümsemeydi.

"Çırağım gitmenizi söyledim," dedi Medivh. "Onun emirlerine itaat etmeliydiniz."

Yaratıklardan biri böğürdü ve hiddetli Magus elinin bir hareketiyle onun sesini kesti. Sert ve görünmez bir şey yaratığın tam yüzüne indi ve yaratığın kellesi bedeninden bir çatırtı sesiyle ayrılıp geriye düştü. Kopuk kafa, yaratığın bedeninin kuma düşmesinden sadece bir an önce yere çarptı.

Yaratıkların geri kalanı bir adım gerilediler, sonra da hep beraber gecenin karanlığına doğru kaçtılar. Sadece liderleri olan cüppeli Nothgrin olduğu yerde kaldı. Yaratığın aşırı geniş çenesi şaşkınlıkla açılmıştı.

"Nothgrin seni tanıyor, insan," diye tısladı yaratık. "Sen şu..."

Yaratığın ağzından çıkan diğer sözcükler bir çılgılla yok oldu. Medivh bir elini sallamış, yaratığın ayakları bir hava ve alev patlaması eşliğinde yerden kesilmişti. Canavar hızla yükseldi, ciğerleri baskıdan iflas edene kadar çılgık attı ve sonunda yanmış cesedinden arta kalanlar siyah kar taneleri gibi havada süzülerek aşağı indi.

Khadgar, Medivh'e baktığında büyücünün yüzünde dişlerini açığa çıkaran, tatminkâr bir gülümseme gördü. Bu gü-

lümseme, kıdemli büyücü Khadgar'ın kül rengindeki yüzünü görünce silindi.

"İyi misin, evlat?" diye sordu.

"İyiyim," dedi Khadgar. Genç büyücü bitkinliğinin ağırlığının üstüne çöktüğünü hissediyordu. Oturmaya çalıştı ama I sonuçta ancak dizlerinin üstüne çökebildi. Zihni yorgun ve boştu.

Medivh bir anda yanında belirmiş, açık avucunu gencin alnına bastırıyordu. Khadgar bu eli kendinden uzaklaştırmaya çalıştı ama vücudunda bunu yapabilecek kadar enerji kalmadığını fark etti.

"Dinlen," dedi Medivh. "Gücünü topla. İşin en kötü bölümü sona erdi."

Khadgar gözlerini kırıp başıyla onayladı. Ateşin etrafındaki cesetlere baktı. Medivh, genç büyücüyü kütüphanede bu kadar kolay bir şekilde öldürebilirdi. Peki o halde onu ne durdurmuştu? Khadgar'ı bir şekilde tanımış olması mı? Bir hafıza ya da insanlık kısıntısı mı?

Genç büyücü zorlukla konuştu: "Bu şeyler..." Ağzından çıkanlar güçlkle anlaşılabilirdi. "Onlar ne..."

"Ork..." dedi Magus. "Onlar orktu. Artık şu an için başka soru yok."

Doğuda gökyüzü aydınlanmaktaydı. Güneydeyse parlak boruların ve güçlü toynakların sesleri yükseliyordu.

"Süvariler sonunda geliyorlar," dedi Medivh, iç çekerek. "Çok gürültülü bir şekilde ve çok geç bir zamanda ama bunu onlara söyleme. Onlar etrafa dağılanları toplayabilir. Şimdi dinlen."

Devriye ekibi kamp alanına hızla girdi. Yarısı atlarından inerken geri kalanı yola devam ettiler. Atlılar cesetleri kontrol etmeye başladılar. Bir grup askere kervandakilerin cesetlerini gömme görevi verildi. Medivh'in ateşe vermemiş oldu-

ğu birkaç ölü ork toplanarak ortadaki ateşe atıldı. Cesetlerin etleri küle dönerken vücutları kömürleşti.

Khadgar, Medivh'in yanından ayrıldığını hatırlamıyordu ama yaşlı büyücü devriye komutanıyla beraber geri dönmüştü. Komutan yapılı, yaşlıca bir adamdı. Yüzü savaş ve mücadeleler sonucunda yıpranmıştı. Sakalındaki kırlar şimdiden siyahları aşmış, saçlarının bittiği nokta başının gerisine kadar gerilemişti. Zaten muazzam ölçülerde olan vücudu, zırhı ve üstündeki koca pelerinle daha da etkileyici bir hal almıştı. Khadgar, adamın omzunun üstünden kocaman bir kılıcın kabzasını görebiliyordu. Silahın artı şeklindeki parçası oldukça iriydi ve mücevherlerle süslüydü.

"Khadgar, bu Lord Anduin Lothar," dedi Medivh. "Lothar bu benim çırağım, Kirin Torlu Khadgar."

Khadgar'ın zihninde bir şimşek çaktı ve önce isim belirginleşti: Lord Lothar. Kralın Büyük Savaşçısı, hem Kral Llane'in, hem de Medivh'in çocukluk arkadaşı. Sırtındaki kılıç Büyük Kraliyet Kılıcı olmalıydı, Azeroth'u savunmaya adanmış olan silah ve...

Medivh az önce Khadgar'ın kendisinin çırağı olduğunu mu söylemişti?

Lothar genç adamla, aynı seviyeye gelmek için bir dizinin üstüne çöktü ve Khadgar'a bakıp gülümsedi. "Demek sonunda bir çırak buldun. Bir çırak bulabilmek için Menekşe Hisar'a gitmen gerekti demek, ha, Medivh?"

"Uygun meziyetlere sahip birini bulmak için, evet," dedi Medivh.

"Çevredeki büyücü ahalisinin iç çamaşırlarını paketleyebilirse fena olmaz, değil mi? Ah, bana öyle bakma, Medivh. Bu çocuk seni etkilemek için ne yaptı?"

"Ah, her zamanki işler," dedi yabanıl bir gülümsemeyle dişlerini gösteren Medivh. "Kütüphanemi düzenledi. Bir griffonu ilk denemede ehlileştirdi. Şu orklarla tek başına kapıştı; bir savaş büyüsü de dahil."

Lothar'ın ağzından kısık sesli bir ısıklık çıktı. "Senin kütüphaneni mi düzenledi? Ben de etkilendim." Kırışmış bıyığının altında bir gülümseme belirdi.

"Lord Lothar," diyebildi Khadgar. "Yetenekleriniz Dalaran'da bile bilinir."

"Sen dinlenmene bak, evlat," dedi Lothar, genç büyücünün omzuna ağır, zırh eldivenini koyarak. "Biz o yaratıkların geri kalanını bulacağız."

Khadgar başını iki yana salladı. "Bulamazsınız. Yolda ararsanız onları bulamazsınız."

Kralın Büyük Savaşçısı'nın gözleri şaşkınlıkla kısıldı. Khadgar bunun sebebinin kendisi küstahlığı mı, yoksa sözleri mi olduğundan emin değildi.

"Korkarım genç adam haklı," dedi Medivh. "Orklar bataklığa kaçtılar. Onlar Karanlık Batak'ı bizden daha iyi biliyor gibi görünüyorlar. Onların burada bu kadar etkili olmasını, sağlayan şey de bu. Biz yolda kaldığımız sürece onlar etrafımızda çember çizebilir."

Lothar başının gerisini eldiveniyle sıvazladı. "Belki keşif için sizin griffonlardan bazılarını ödünç alabiliriz."

"Onları eğiten cüceler griffonlarını ödünç vermeyi düşünebilir," dedi Medivh. "Ama onlarla konuşman gerekecek ve ayrıca gnomelarla. Onlarda keşif için daha uygun olabilecek birkaç suda-gezen ve gök-makineleri var."

Lothar kafasıyla onaylayıp çenesini sıvazladı. "Burada olduklarım nereden bildin?"

"Benim diyarımın yakınlarında öncü izcilerinden birine rastladım," dedi Medivh. Sesi havanın durumundan bahsediyormuşçasına sakın çıkıyordu. "Onu konuşturarak, Morass Yolu'nda baskın hazırlığında olan büyük bir grubun varlığını öğrenmeyi başardım. Buraya zamanında varıp onları uyarambilmeyi ummuştum." Büyücü çevredeki kalıntılara göz gezdirdi.

Gün ışığı alanının görüntüsüne pek fazla bir katkı sağla-yamıyordu. Ufak tefek ateşler söndürülmüştü ve havada yanık ork eti kokusu vardı. Baskın yerinin üstünde soluk bir bulut asılı duruyordu.

Yaşça Khadgar'dan çok az daha büyük olan genç bir asker koşarak yanlarına geldi. Hayatta kalan birini bulmuşlardı. Durumu çok kötüydü ama hâlâ yaşıyordu. Acaba Magus hemen gelebilir miydi?

"Delikanlının yanında kal," dedi Medivh. "Olup bitenlerden dolayı hâlâ biraz sersem durumda." Bunu söyledikten sonra Büyü Üstadı, yanmış ve kanla kaplanmış alanı hızlı adımlarla uzun cüppesi arkasında bir bayrak gibi sallanarak aştı.

Khadgar ayağa kalkıp onun peşinden gitmeye çalıştı ama Kralın Büyük Savaşçısı zırh eldivenini onun omzuna koyup genç büyücünün ayağa kalkmasını engelledi. Khadgar sadece bir an mücadele etti ve sonra tekrar yerine oturdu.

Lothar, Khadgar'a gülümseyerek baktı. "Demek ihtiyar bunak sonunda bir yardımcı edindi."

"Çırak," dedi Khadgar, güçsüzce ama hissettiği gurur göğsünü dolduruyordu. Bu his zihnini ve bedenini yepyeni bir güçle doldurmuştu. "Daha önce birçok yardımcısı olmuş. Hiçbiri devam edememiş. Ya da en azından benim duyduğum bu."

"Ah, evet," dedi Lothar. "O yardımcılarından bazılarını ben önerdim. Geri döndüklerinde perili bir kule ve istekleri bitmeyen çatlak bir büyücüden bahsediyorlardı. Sen onun hakkında ne düşünüyorsun?"

Khadgar bir an için gözlerini kıstı. Son on iki saat içinde Medivh ona saldırmış, kafasına bilgiler doldurmuş, onu griffon sırtında ülke boyunca sürüklemiş ve aniden ortaya çıkıp onu kurtarmadan önce genç büyücüyü birkaç orkla baş etmek zorunda bırakmıştı. Öte yandan kıdemli büyücü, Khadgar'ı çırağı yapmıştı. Öğrencisi...

Khadgar önce öksürdü ve sonra, "Beklediğimden çok daha büyük biri," dedi.

Lothar tekrar gülümsedi ve bu gülümsemede gerçek bir sıcaklık vardı. "O herkes için beklenenden çok daha büyüktür. Bu onun iyi yanlarından biri." Lothar bir an düşünüp devam etti: "Bu epey politik ve kibar bir karşılık oldu."

Khadgar yüzüne zayıf bir gülümseme yerleştirmeyi başardı. "Lordaeron epey politik ve kibar bir ülkedir."

"Kralın Meclisi'nde bunu ben de fark etmiştim. 'Dalaran büyükelçileri aynı anda hem evet, hem de hayır diyebilirler ve aynı zamanda hiçbir şey söylememiş olurlar.' Hakaret etmek niyetiyle söylemedim."

"Hakaret olarak algılamadım, Lordum," dedi Khadgar.

Lothar delikanlıya baktı. "Kaç yaşındasın, evlat?"

Khadgar kendisinden yaşça büyük olan adama baktı. "On yedi. Neden?"

Lothar başını iki yana sallayıp homurdandı. "Bu kulağa mantıklı geliyor."

"Ne bakımdan mantıklı geliyor?"

"Med, yani Lord Magus Medivh hastalandığında genç, senden çok daha genç bir adamdı. Sonuçta senin yaşında biriyle hiçbir zaman fazla muhatap olmadı."

"Hastalandığında mı?" dedi Khadgar. "Magus hastalanmış mıydı?"

"Ciddi şekilde," dedi Lothar. "Derin bir uykuya daldı. Buna koma diyorlardı. Llane ve ben onu Kuzeyli Manastırı'na götürdük. Oradaki kutsal rahipler onu etsuyuyla besleyip eriyip gitmesini engellediler. Yıllarca o durumda kaldı, ve sonra pat diye uyanıverdi ve hiçbir şeyi kalmamıştı. Ya da hemen hemen kalmamıştı."

"Hemen hemen mi?" diye sordu Khadgar.

"Eh, gençlik yıllarının çoğu ve fazladan on yıllarca zamanı kaybolup gitmişti. Bir genç olarak uykuya daldı ve uyan-

diğında erişkin bir adamdı. Bunun onu etkilediğinden hep endişe duymuşumdur."

Khadgar Büyü Üstadı'nın çabucak değişiveren mizacını, ruh halindeki ani dönüşümleri ve orklarla savaşırken yaşadığı çocuksu hazzı düşündü. Medivh genç bir adam olsaydı hareketleri daha makul görünmez miydi?

"Yaşadığı koma hali..." dedi Lothar ve zihnine.dolan bu anıyla başını iki yana salladı, "doğal olmayan bir durumdu. Med ona 'kestirme' diyordu ve bu da kesinlikle mantıklıydı. Ama nedenini hiçbir zaman bulamadık. Magus bunu çözebilirdi ama bu konuyla hiç ilgilenmedi. Hatta ben sorduğumda bile."

"Ben Medivh'in çırağım," dedi Khadgar, sadece. "Bunu bana neden anlatıyorsunuz?"

Lothar derin bir iç geçirdi ve savaşın izleriyle dolu tepeye göz gezdirdi. Khadgar, Kralın Büyük Savaşçısı'nın gerçekten dürüst bir adam olduğunu fark etti. Böyle biri Dalaran'da bir buçuk gün bile yaşayamazdı. Adamın duyguları yıpranmış, samimi yüzünden kolaylıkla okunabiliyordu.

Lothar dişlerini şaklatıp söze girdi: "Dürüst olmak gerekirse onun için endişeleniyorum. Kulesinde tamamen yapayalnız..."

"Bir hizmetlisi var. Ayrıca bir de Aşçı var," diye araya girdi Khadgar.

"...sadece büyüleriyle birlikte," diye devam etti Lothar. "Yapayalnız bir hali var. Orada, dağların içine sıkışmış durumda. Onun için endişeleniyorum."

Khadgar başıyla onayladı. Sonra kendi kendine ekledi: 0 yüzden de oraya Azeroth'tan grklar göndermeye çalıştın. Dostuna casusluk yapabilmek için. Onun için endişeleniyorsun ama onun gücü için de endişeleniyorsun. "İyi olup olmadığından endişelisiniz," dedi Khadgar, yüksek sesle.

Lothar omuz silkti. Bu hareketiyle hem ne kadar endişeli olduğunu, hem de başka türlü görünmek için ne kadar istekli olduğunu belli ediyordu.

"Yardımcı olabilmek için ne yapabilirim?" diye sordu Khadgar. "Ona yardımcı olabilmek için. Size yardımcı olabilmek için."

"Gözünü üstünden ayırma," dedi Lothar. "Eğer sen bir çıraksan seninle daha fazla zaman geçirmesi gerekir. Onun birden..."

"Tekrar komaya girmesini istemiyorsunuz," diye fikrini f belirtti Khadgar. Özellikle orkların *böyle* aniden her yerde beliriverdiği bir *zamanda*. Lothar sadece tekrar omuz silmekle yetindi.

Khadgar elinden gelen en iyi şekilde gülümsedi. "İkinize de yardım etmekten şeref duyarım, Lord Lothar. Sadakatimin öncelikle Büyü Üstadı'na olduğunu bilmelisiniz ama bir dostun bilmesi gereken herhangi bir şey olursa bunu size iletirim."

Ağır eldiven omzuna tekrar yavaşça vurdu. Khadgar, Lothar'ın endişesini gizlemede ne kadar başarısız olduğunu görerek şaşırı. Bütün Azeroth ahalisi bu kadar samimi ve dürüst müydü? Şu anda bile Khadgar, Lothar'ın konuşmak istediği bir şeyler daha olduğunu görebiliyordu.

"Bir şey daha var," dedi Lothar. Khadgar sadece kibarca başıyla onayladı.

"Lord Magus sana Bekçi'den bahsetti mi?" diye sordu Lothar.

Khadgar gerçekte bildiğinden daha fazlasını biliyormuş gibi yapmayı ve bu yaşlı, dürüst adamdan daha fazla şey öğrenmeyi düşündü. Ancak bu düşünde zihninden geçer geçmez Khadgar bundan vazgeçti. Doğrulara sarılmak yapılacak en iyi işti.

"Bu ismi Medivh'n ağzından duymuştum," dedi Khadgar. "Ama ayrıntılar hakkında bilgim yok."

"Ah, o zaman en iyisi ben sana hiçbir şey söylememiş olayım," dedi Lothar.

"Eminim yakında bu konuda konuşur," diye ekledi Khad-gar.

"Şüphesiz," dedi Lothar. "Sen güvenilir birine benziyor-sun."

"Hem zaten onun çırağı olalı henüz çok az bir zaman oldu," dedi Khadgar, kelimeler ağzından ağır ağır dökülerek.

Lothar'ın kaşları çatıldı. "Az bir zaman mı? Tam olarak ne kadardır Medivh'in çırağısın?"

"Yarın şafağa kadar mı hesap edeyim?" dedi Khadgar ve yüzüne bir gülümsemenin yayılmasına izin verdi. "Bir gün olacak."

Medivh tam o anda dönmüştü. Şimdi daha öncesine göre daha bitkin görünüyordu. Lothar kaşlarını umutlu ve soru soran bir ifadeyle kaldırdı ama Magus karşılık olarak sadece başını iki yana salladı. Lothar'ın yüz hatları oldukça rahatsız bir ifade aldı ve bir-iki sıradan konuşmanın ardından Kralın Büyük Savaşçısı onların yanından ayrılarak kurtarılmış malları ve toparlanmış eşyaları denetlemek üzere uzaklaştı. Yolu takip ederek ilerlemiş olan devriyenin yarısı geri dönmüştü ama hiçbir şey bulamamışlardı.

"Yola çıkmaya hazır mısın?" diye sordu Medivh.

Khadgar ayağa kalktığı anda Karanlık Batak'ın ortasındaki kumluk tepe, ona azgın bir denizin ortasındaki bir gemi gibi geldi.

"Yeterince iyi durumdayım," dedi. "Bir griffonu idare edip edemeyeceğimi bilemiyorum. Bu şeye rağmen..." Sesi yok olup gitse de eli alnına gitti.

"Hiç önemli değil," dedi Medivh. "Oklar bineğini ürküttü ve o da yüksek bölgelere doğru uzaklaştı. Şimdi bir bineği paylaşmamız gerekecek." Üstüne rünler kazınmış olan düdüğü dudaklarına götürüp üst üste kısa ve keskin ısıklı sesle-

ri çıkardı. Çok yukarılardan, üstlerinde çember çizen bir griffonun çığılığı duyuluyordu.

Khadgar bakışlarını yukarı kaldırıp konuştu: "Yani şimdi çırağınızım."

"Evet," dedi Medivh. Yüzü bir maske gibi sakın ve hareketsizdi.

"Sınavlarınızı geçtim," dedi genç.

"Evet," dedi Medivh.

"Şeref duydum, efendim," dedi Khadgar.

"Buna memnun oldum," dedi Medivh ve yüzünde bir an bir gülümsemenin hayaleti belirip kayboldu. "Çünkü şimdi işin zor kısmı başlıyor."

BEŞ

KUM SAATİNDEKİ KUMLAR.

"Onları daha önce görmüştüm," dedi Kladgar.

Bataklıkta savaştan beri yedi gün geçmişti. Kuleye dönüşleriyle birlikte (ve Khadgar için bir günlük bir dinlenmenin ardından) genç büyücünün çıraklığı gerçekten başlamıştı. Günün kahvaltıdan önceki ilk saatinde, Khadgar, Medivh gözetiminde büyülerini çalışıyordu. Kahvaltıdan öğle yemeğine ve öğle yemeğinden geç yenen akşam yemeğine kadar Khadgar Büyü Üstadı'na çeşitli işlerde yardım ediyordu. Bunlar, Medivh numaraları okurken not almak, şu veya bu kitabı getirmek için koşar adım kütüphaneye inmek ya da sadece Magus çalışırken bir dizi aleti tutmaktan ibaretti.

Sonunda kendini baskınla ilgili bildiklerini kıdemli büyücüye söyleyebilecek kadar rahat hissettiğinde yapmakta olduğu şey de yine buydu.

"Kimleri daha önce görmüştün?" diye karşılık verdi akıl hocası. O an yapmakta olduğu deneyde iri bir mercekten bakıyordu. Büyü Üstadı'nın parmaklarında, uçlarında inanılmaz incelikte iğneler olan, uca doğru sivrilen, küçük yüksükler vardı. Mekanik bir yabanasına benzeyen bir şeyi ayarlamakla meşguldü. Medivh'in iğneleri araştırmalarını sürdürdükçe mekanik arının ağır kanatları geriliyordu.

"Orkları," dedi Khadgar. "Dövüştüğümüz orkları daha önce görmüştüm."

"İlk geldiğinde bundan bahsetmemiştin," dedi Medivh, akıllı başka yerdeymiş gibiydi. Parmakları tuhaf bir keskinlikle dans ediyorlar ve iğneleri aletin içine saplayıp çıkarıyorlardı. "Sana diğer ırkları sorduğumu hatırlıyorum. Bundan bahsetmemiştin. Onları nerede gördün?"

"Bir görüde. Buraya gelmemden kısa bir süre sonra," dedi Khadgar.

"Ah, bir görü görmüşsün. Eh, işte, burada birçok kişi onları görür. Moroes bunu sana söylemiştir herhalde. Şey, o biraz gevezedir de."

"Bir ya da belki de iki tane gördüm. Emin olduğum, bir savaş alanında idi. O yaratıklar da, o orklar da oradaydılar. Bize saldırıyorlardı. Yani, benim yanlarında olduğum insanlara saldırıyorlardı."

"Hmmm," dedi Medivh. İğneleri yabanarısının bakırdan göğsü boyunca incelikle oynatırken büyücünün dilinin ucu bıyığının altında görünüyordu.

"Ve burada değildim," diye devam etti Khadgar. "Aze-roth'ta ya da Lordaeron'da da değildim. Her neredeydiysem gökyüzü kan kırmızıydı."

Medivh'in tüyleri sanki bir elektrik şoku yemiş gibi diken diken oldu. Büyücünün aletlerinin altındaki karmaşık cihaz, yanlış parçalara dokunulmasıyla hafifçe parıldıadı, sonra bir çığlık atıp öldü.

"Kırmızı gökyüzü mü?" dedi çalışma masasından dönüp delici bakışlarını Khadgar'a çevirerek. Yoğun ve zalim bir enerji kıdemli büyücünün siyah kaşlarında dans ediyormuş gibiydi. Magus'un gözleri fırtınayla çalkalanan bir deniz kadar yeşildi.

"Kırmızı. Kan gibi," dedi Khadgar. Genç adam, Medivh'in ani ve değişken ruh hallerine alışmaya başladığını düşünmüş-

tü ama şimdi kendini sert bir darbe yemiş gibi sarsılmış hissediyordu.

Yaşlı büyücü bir tıslama sesi çıkardı. "Bana bundan bahset. Dünyadan, orklardan, gökyüzünden," diye emretti Medivh. Sesi bir taş gibi sertti. "Bana her şeyi anlat."

Khadgar oradaki ilk gecesindeki görüyü, hatırlayabildiği her şeyden bahsederek, ayrıntılı bir şekilde anlattı. Medivh durup durup araya giriyordu: Orklar ne giyiyordu? Dünya neye benziyordu? Gökyüzünde, ufukta ne vardı? Orklarda herhangi bir bayrak var mıydı? Khadgar düşüncelerinin tek tek incelenip araştırıldığını hissetti. Medivh, Khadgar'dan bildiklerini kolayca aldı. Khadgar ona her şeyi anlattı.

Savaşçı-büyücü komutanın garip, tanıdık gözleri hariç her şeyi... Bundan bahsetmenin doğru olmayacağını hissediyordu ve zaten Medivh'in soruları da savunmadaki insanlardan çok gökyüzünün kırmızı olduğu dünya ve orklar üzerinde yoğunlaşıyor gibiydi. Genç büyücü görüyü tarif ederken kıdemli büyücü sakinleşiyor gibi görünüyordu ama kaim kaşlarının altındaki çalkantılı deniz hâlâ yerindeydi. Khadgar, Magus'u daha fazla rahatsız etmenin manasız olacağını düşündü.

"Tuhaf," dedi Medivh, Khadgar anlattıklarını bitirdikten sonra yavaşça ve düşünceli bir şekilde. Büyü Üstadı sandalyesinde geri yaslanmıştı, ucu iğneli parmaklarından birini hafifçe dudaklarına vurmaktaydı. Sessizlik odayı bir kefen örtüsü gibi kaplamıştı. Sonunda, "Bu yeni bir şey," dedi. "Gerçekten çok yeni bir şey."

"Efendim," diye başladı Khadgar.

"Medivh," diye hatırlattı Büyü Üstadı.

"Medivh, Efendim," diye tekrar konuşmaya başladı Khadgar. "Bu görüler nereden geliyor? Bunlar bir geçmişe ait hayaletler mi, yoksa geleceğe dair işaretler mi?"

"İkisi de," dedi Medivh, sandalyesinde geriye yaslanarak. "Ve her ikisi de değil. Git de mutfaktan bir şarap testisi ge-

tir. Bugünkü işim bitti, maalesef, neredeyse akşam yemeği saati geldi ve bunu anlatmak biraz zaman alabilir."

Khadgar geri döndüğünde Medivh ocağı yakıp büyükçe sandalyelerden birine yerleşmişti bile. Büyük Üstadı bir çift kupa çıkarıp uzattı. Khadgar şarabı kupalara dökerken kırmızı şarabın nefis kokusu sedir dumanının kokusuna karışıyordu.

"İçki içer misin?" diye sonradan aklına gelen soruyu sordu Medivh.

"Biraz," dedi Khadgar. "Menekşe Hisar'da akşam yemeklerinde şarap sunulması geleneksel bir şeydir."

"Evet, gırtlığının pasını gidermek için bundan iyisi olamaz. Şimdi, görüler hakkında bir şey soruyordun."

"Evet, size tarif ettiğim şeyi gördüm ve Moroes..." Khadgar bir an hizmetlinin dedikodu konusunda yaptığı namı daha da derinleştirmemek adına duraksadı ama sonra devam etmeye karar verdi: "Moroes bu konuda yalnız olmadığımı söyledi. İnsanların buna benzer şeyleri her zaman gördüklerinden bahsetti."

"Moroes haklı," dedi Medivh. Şaraptan büyükçe bir yudum alıp dudaklarını şapırdattı. "Geç hasat ürünü, hiç fena değil. Bu kulenin güçlerle dolu bir yer olması seni şaşırtmamalı. Böyle yerler büyücülerini kendilerine çekerler. Böyle yerler genelde evrenin inceldiği, başladığı yere döndüğü ve hatta belki de Çarpık Öte Diyar'a ve tamamen başka dünyalara geçiş sağladığı yerlerdir."

"Yani gördüğüm şey..." diye araya girdi Khadgar, "...başka bir dünya mıydı?"

Medivh bir elini kaldırarak genç adamı susturdu. "Tek söylediğim güçle dolu olan bazı yerler olduğu. Bunlar o ya da bu nedenle büyük güçlerin barındığı noktalar haline gelirler. Bu konumlardan biri burada, Kızılırt Dağları'nda. Uzun zaman önce burada güçlü bir şey patladı ve vadiyi oyarak çevresindeki gerçekliği zayıflattı."

"Siz de bu yüzden onu arayıp buldunuz," diye onun sözlerini devam ettirdi Khadgar.

Medivh başını iki yana salladı ve onun söylediklerim onaylamak yerine, "Bu teorilerden biri," dedi.

"Uzun zaman önce bu yeri meydana getiren bir patlama olduğunu ve o patlamanın burayı büyüü güçlerle dolu bir yer haline getirdiğini söylediniz. Sonra siz gelip..."

"Evet, bunların hepsi doğru," dedi Medivh. "Tabii eğer buna doğrusal bir çizgiden bakarsan. Ama ya patlama, sonuçta ben buraya geleceğimden ve yerin benim için hazır olması gerektiğinden dolayı meydana gelmişse?"

Khadgar'ın yüzü asıldı. "Ama olaylar böyle gelişmez."

"Normal dünyada gelişmezler, hayır," dedi Medivh. "Ama büyü, normal olanın aşılması sanatıdır. İşte Kirin Tor salonlarındaki felsefi tartışmaların atıp tutmadan ibaret olmasının sebebi bu. Onlar dünyaya gerçekliği yerleştirmek ve onun hareketlerini kontrol etmek istiyorlar. Yıldızlar gökyüzü boyunca sırayla ilerliyor, mevsimler birbiri ardı sıra şaşmaz bir sağlamlıkla geliyor, erkekler ve kadınlar yaşayıp ölüyorlar. Eğer bu olmazsa, olan şey büyüdür. Bu evrenin ilk sapmasıdır, onları zorla değiştirecek yetenekli elleri bekleyen, bükülerek şekli bozulmuş birkaç döşeme taşıdır."

"Ama bölgenin sizin için hazırlanmasının mümkün olması için..." diye söze başladı Khadgar.

"Dünyanın görüldüğünden çok farklı olması gerekir," diye karşılık verdi Medivh. "Sonuçta gerçekten de öyle. Zaman nasıl işler?"

. Khadgar, Medivh'in konuyu belirgin bir şekilde değiştirmesine o kadar şaşırmadı. "Zaman mı?"

"Onu kullanırız, ona güveniriz, onunla ölçüm yaparız; peki ama nedir o?" Medivh kupasının üstünden gülümsemekteydi.

"Zaman anların düzenli bir şekilde ilerlemesidir. Aynı kum saatindeki kumlar gibi," dedi Khadgar.

"Harika bir örnekleme," dedi Medivh. "Ben de aynısını kullanacaktım ve sonra kum saatini mekanik saatle karşılaştıracaktım. İkisi arasındaki farkı görebiliyor musun?"

Medivh şarabını yudumlarken Khadgar başını iki yana salladı.

Sonunda büyücü söze girdi: "Hayır, ahmağın teki değilsin, genç adam. Bu, bir zihninin kavraması için oldukça zorlu bir kavram. Mekanik saat, zamanın mekanik bir temsilidir. Her vuruş dişlilerin dönüşüyle kontrol edilir. Mekanik bir saate bakıp her şeyin çarkın bir tıkırtısıyla, dişlilerin bir hareketiyle ilerlediğini bilirsin. Hemen sonra ne olacağını bilirsin çünkü saati ilk yapan onu bu şekilde düzenlemiştir."

"Pekâlâ, zaman mekanik bir saattir," dedi Khadgar.

"Ah, ama zaman aynı zamanda bir kum saatidir," dedi yaşlı büyücü, şömine rafına yerleştirilmiş olan bir kum saatine uzanıp onu ters çevirirken. Khadgar zamanı gösteren alete bakıp kendisi şarabı getirmeden önce onun orada olup ol madığımı 'hatırlamaya çalıştı. Hatta Medivh ona uzanmadan önce orada olup olmadığını...

"Kum, saati de zamanı ölçer, değil mi?" dedi Medivh. "Ama burada herhangi bir anda hangi kum taneciğinin üst kısımdan alt kısma geçeceğini asla bilemezsin. Eğer kumlan numaralandırmış olsan sıralama her seferinde diğerinden biraz farklı olacaktır. Ama en sonunda ulaştığın sonuç hep aynıdır: Bütün kumlar üstten alta inmiştir. Bunun hangi sırayla olduğunun bir önemi yoktur." Yaşlı adamın gözleri bir an için parıldadı. "Yani?" dedi Medivh, sorarcasına.

"Yani, diyorsunuz ki..." diye başladı Khadgar. "Bu kuleyi buraya dikmenizden dolayı, bir patlama ve onun çevresindeki doğanın gerçekliğinin çarpıtılmış olması olmayabilir; ya da o patlama sonunda sizin buraya gelecek olmanızdan dolayı oldu ve evrenin doğasının size kalmanız için gereken malzemeleri vermesi gerekiyordu.."

"Epey yaklaştın," dedi Medivh.

"Yani o zaman bu görüler kum taneleri mi?" dedi Khad-gar. Medivh hafifçe kaşlarını çattı ama genç büyücü devam etti: "Eğer kule mekanik bir "saat değil de bir kum saatiyse, o zaman onun içinde her an hareket etmekte olan kum tanecikleri... zaman tanecikleri olmalı. Bunlar düzensiz ya da birbirinin üstüne binmiş haldeler. Böylece onları görebiliyoruz ama net olarak değil. Bir kısmı geçmişin parçalan. Bir kısmı geleceğin parçaları. Acaba bir kısmı da başka dünyalardan olabilir mi?"

Medivh şimdi kendi kendine derin düşüncelere dalmıştı. "Bu mümkün. Doğru yargı. Çok iyi düşünce. Hatırlanması gereken en önemli nokta bu görülerin sadece bu olması. Görüler süzülerek içeri girerler ve dışarı çıkarlar. Kule mekanik bir saat olsaydı düzenli hareket ederler ve kolayca açıklanabilirlerdi. Ancak kule bir kum saati olduğundan böyle yapmıyorlar. Kendi hızlarıyla hareket ediyorlar ve onların kaotik doğalarını açıklamamıza engel oluyorlar." Medivh sandalyesinde geri yaslandı. "Bu, en azından benim, kendimi rahat hissetmemi sağlıyor. Hiçbir zaman düzenli, planlı bir evreni tercih etmezdim."

Khadgar devam etti: "Peki, hiç belli bir görüyü görmeye çalışmadınız mı? Belirli bir geleceği ortaya çıkarmanın ve onun gerçek olmasını sağlamanın bir yolu olamaz mı?"

Medivh'in yüz hatları karardı. "Ya da onun hiç olmamasını sağlamanın..." dedi yaşlı büyücü. "Hayır, bir büyü üstadının bile saygı duyup uzak durduğu bazı şeyler vardır. Bu da onlardan biri."

"Ama..."

"Aması falan yok," dedi boş kupasını kaldırıp şömine rafının üstüne vuran Medivh. "Şimdi biraz şarap aldığına göre... bakalım bu senin büyüsel iradeni nasıl etkiliyor. Kupamı havaya kaldır."

Khadgar kaşlarını çattı ve konuştuğunda sesinin peltek çıktığını fark etti. "Ama içiyorduk."

"Kesinlikle," dedi Büyü Üstadı. "Evrenin yüzüne hangi kum tanelerini fırlatacağını asla bilemezsin. Sonsuza dek tetikte ve hazırlıklı olup bildiğimiz yaşamdan sakınmaya ya da yaşamın keyfini çıkarıp bunun bedelini ödemeye karar verebilirsin. Şimdi kupayı kaldırmayı dene."

Khadgar o ana kadar ne kadar çok içmiş olduğunu fark- etmemişti. Genç büyücü zihnindeki mahmurluktan kurtulup ağır seramik kupayı şömine rafından yukarı kaldırmayı denedi.

Az sonra mutfağa, süpürge ve faras aramaya gidiyordu.

Akşamları Medivh başka işlerle meşgulken Khadgar alıştırma ve araştırma yapmak üzere yalnız kalıyordu. Khadgar bu başka işlerin ne olduğunu merak etse de onların yazışmaları içerdiği sonucuna varmıştı çünkü haftada iki kez sırtında çanta taşıyan, griffona binmiş bir cüce kulenin en üst kısmına geliyor ve sonra daha büyük bir çantayla oradan ayrılıyordu.

Medivh genç adama kütüphanede uygun gördüğü şekilde araştırma yapması için sınırsız izin vermişti. Buna Menekşe Hisar'daki önceki ustalarının talep ettiği sayısız sorular da dahildi.

"Tek isteğim yazdıklarını onlara göndermeden önce bana göstermen," dedi Medivh, yüzünde bir gülümsemeyle. Khadgar'ın mahcubiyeti yüzüne yansımış olmalıydı ki Medivh ekledi: "Benden bir şey saklayacağından korktuğum için değil, Genç Güven, onların benim unuttuğum bir şeyi bilmelerinden nefret edeceğim için."

Böylece Khadgar kitapların içine daldı. Guzbah için içinde bir kahramanlık şiiri olan, okuna okuna eskimiş, kadim bir parşömen tomarı buldu. Şiirin numaralandırılmış kıtaları Me-divh'in annesi Aegwynn'le isimsiz bir iblisin savaşını detaylı bir şekilde anlatıyordu. Leydi Delth için kütüphanedeki çürü-

meye yüz tutmuş elf kitaplarının bir listesini çıkardı. Alonda içinse yaratıklarla ilgili kitapların okuyabildiklerine tek tek göz atmış ama troll cinslerinin sayısını dördün üzerine çıkaramamıştı.

Khadgar boş zamanlarında ayrıca kilit açma çalışmaları ve kendi açma büyülerıyla uğraşmıştı. Hâlâ, daha önce zorla açmayı deneyip başarısız olduğu kitapların, üstesinden gelmeye çalışıyordu. Bu ciltlerin üstlerinde güçlü büyüler vardı. Bir tanesinin içeriğini korumakta olan büyü'nün türü hakkında bir fikir sahibi olabilmek için bile kehanet büyülerıyla bütün bir akşamı geçirmesi gerekebiliyordu.

Son olarak bir de Bekçi konusu vardı. Medivh bundan bahsetmiş ve Lord Lothar da Magus'un bu konuyu genç büyücüye açmış olduğunu düşünüp sonradan öyle olmadığını anlayınca hemen geri çekilmişti.

Anlaşılan Bekçi bir hayaldi; kulenin içinde dolaşıyormuş gibi duran, zamandaki yerleri çarpılmış görülerden daha az ya da çok gerçek sayılmazdı. Bir elf kitabında bir Bekçi'nin (her zaman büyük harfle yazılıyordu) kısaca bahsi geçiyor, Azeroth'un kraliyet tarihinde şu düğüne ya da bu cenazeye iştirak eden ya da bir saldırıda öncü kuvvetlerde yer alan bir Bekçi'ye referans gösteriliyordu. Varlığı her zaman ortadaydı ama kimliği asla belli değildi. Bu Bekçi bir mevki miydi, yoksa Medivh'in neredeyse ölümsüz olduğu varsayılan annesi gibi tek bir varlık mıydı?

Bu Bekçi'nin etrafında dönüp duran başka hayaller de vardı. Bir çeşit birlik, bir örgüt... Bekçi kutsal bir şövalye miydi? Ayrıca büyü kitaplarından birinin kenarına 'Tirisfal' sözcüğü yazılmış, sonra da silinmişti ve ancak Khadgar'ın araştırma yeteneği, kalemin parşömenin üstünde yarattığı oyuktan orada bir zamanlar yazılı olan sözcüğü çözmesini sağlamıştı. Bu, belli bir Bekçi'nin mi adıydı, yoksa örgütün mü? Ya da tamamen farklı bir şey miydi?

Kupayla ilgili olaydan dört gün sonra, Khadgar'ın o sözcüğü bulduğu akşam genç büyücü yeni bir görüşle karşılaştı. Ya da daha doğrusu bir görü onu gafil avlayıp etrafını sardı ve tek parça halinde yuttu.

İlk önce kokuyu duymuştu. Çürümeye yüz tutmuş kâğıtların arasından yayılan yumuşak ve ince bir sıcaklık, odanın içine ağır ağır dolan mis gibi bir koku... Sıcaklık odayı rahatsız edici bir şekilde değil de sanki sıcak ve nemli bir örtü gibi sardı. Duvarlar kararıp yeşile' dönüştü. Sarmaşıklar kitap raflarının yanlarından yukarıya yükselip üstlerinden geçtikleri ciltlerin yerlerini aldılar ve geniş, yassı yapraklarla doldular. İri ve solgun sarı papatyalar ve koyu kırmızı yıldız biçimli orkideler üst üste yığılmış parşömen tomarlarının arasından fışkırdılar.

Khadgar derin bir nefes aldı ama bunun sebebi korkudan çok bir beklentiydi. Bu daha önce gördüğü engebeli ve ork ordularıyla dolu dünya değildi. Bu başka bir şeydi. Bu balta girmemiş bir ormandı ama bu dünyaya ait bir ormandı. Bu düşünce Khadgar'ı rahatlatı.

Sonra masa ortadan kayboldu ve kitap da... Ve Khadgar kendini bir kamp ateşinin etrafında, başka üç genç adamla birlikte otururken buldu. Üçü de kendisinin yaşlarında görünüyordu ve bir çeşit yolculuktaydılar. Kamp yatakları serilmiş, boş ve temizlenmiş yahni kabı ateşin yanında kurumaktaydı. Üç genç de ata binmek üzere giyinmişti ama giysileri şık ve kaliteliydi.

Üç adam gülüşüp şakalaşıyorlardı ama Khadgar daha önce olduğu gibi yine sözcükleri tam olarak seçemiyordu. Ortadaki sarışın bir hikâye anlatmakla meşguldü ve el hareketlerinden anlaşıldığı kadarıyla bu hikâye genç ve ölçüleri yerinde bir kadın hakkındaydı.

Sarışın gencin sağındaki gülere dizine bir şaplak attı. Diğer hikâyeyi anlatmaya devam ediyordu. Gülen genç, par-

inaklarını saçında gezdirdi ve Khadgar onun siyah saçlarının ön kısmının şimdiden dökülmüş olduğunu fark etti. O an, Lord Lothar'a bakmakta olduğunu anladı. Gözleriyle burnu ona aitti ve gülümsemesi aynıydı ama teni henüz yıpranmamış ve sakalı kirlenmemişti. Ama bu kişi oydu.

Khadgar üçüncü adama baktı ve onun Medivh olması gerektiğini hemen anladı. Koyu yeşil bir avcı kıyafeti giymişti. Geriye düşen kukuletası genç ve neşe dolu yüzünü ortaya çıkarmıştı. Gözleri kamp ateşinin ışığında yeşil yeşil parlıyordu. Genç adam, sarışın arkadaşının hikâyesini yüzünde sıkılğan bir gülümsemeyle takip ediyordu.

Ortadaki sarışın olan parmağını kaldırıp genç Medivh'i işaret etti. Medivh utangaç bir şekilde omuz silkti. Sarışının hikâyesi belli ki Magus'un gelecekteki halinden de bahsediyordu.

Sarışın genç Llane olmalıydı, şimdi Azeroth Kralı olan Llane. Gerçekten de üçünün gençlik hikâyeleri Menekşe Hisar'ın arşivlerine kadar ulaşmıştı. Üç genç adam sık sık krallığın sınırları içinde seyahat eder, her tür haydudu ve canavarı bulup işini bitirirlerdi.

Llane hikâyesini bitirdiğinde Lothar kahkahalarla gülerek neredeyse üstünde oturmakta olduğu kütükten geriye yuvarlanıyordu. Medivh sanki sadece boğazını temizliyor gibi eliyle ağzını kapayarak kendi kahkahasını bastırdı.

Lothar'ın kahkahası yavaş yavaş yatıştı ve Medivh yukarı kaldırdığı avuçlarıyla bir işaret yaparak bir şeyler söyledi. Lothar bu kez gerçekten de geri devrildi ve vücudu gülmekten sarsılan Llane de eliyle yüzünü örttü. Anlaşılan Medivh her ne söylemişse Llane'in bütün hikâyesini bastırıyordu.

Sonra çevredeki ormanda bir şey hareket etti. Üçlü, eğlencelerini bir anda kesiverdi... sesi duymuş olmalıydılar. Bu toplantının hayaleti olan Khadgar onu daha çok hissetmişti: Zalim bir şey kamp ateşinin yakınlarında pusuya yatmıştı.

Lothar yavaşça ayağa kalkıp ayaklarının dibindeki kınında duran enli, kocaman bir kılıca uzandı. Llane dimdik ayağa kalkıp üstünde oturduğu kütüğün arkasından çift taraflı bir balta çıkardı ve Lothar'la Medivh'e yanlara gitmelerini işaret etti. O sırada Medivh de ayağa kalkmıştı ve elleri boş da olsa, o yaşta bile, üçünün içinde en güçlü olanı büyücüydü.

Llane elindeki geniş baltasıyla kamp alanının bir tarafına doğru yöneldi. Sinsi bir şekilde hareket ettiğini düşünüyor olmalıydı ama Khadgar onun temkinli adımlarla hareket ettiğini görüyordu. Orada, ormanın kenarında ne vardiysa ortaya çıkmasını istiyordu.

Daha fazla saklanamayacağını anlayan şey birden saklandığı yerden ileri atıldı. Bu yaratık genç adamların her birinden yarım boy kadar uzundu ve Khadgar bir an için onun devasa bir ork olduğunu düşündü.

Sonra onu Alonda'nın kendisine dikkatle okuttuğu yaratıklarla ilgili kitaplardan tanıdı. Bu, orman yaşayan türden bir trolldü. Yaratığın mavi derisi ay ışığında soluk görünüyordu. Uzun, gri saçları bir hilal şeklinde dimdik alnından ensesine uzanıyordu. Orklar gibi bu yaratığın da alt çenesinden dışarı uzanan uzun ve sivri dişleri vardı. Bu kancaya benzeyen dişler orkların keskin dişlerinden daha kalındılar. Trollün fazlaca uzun kulakları ve burnu, insanın komik birer taklidiydiler. Yaratık postlara bürünmüştü ve çıplak göğsünün üstünde insan parmaklarının kemiklerinden yapılmış zincirler sallanıyordu.

Troll dişlerini ve göğsünü öne çıkaran öfkeli bir savaş narası atıp mızrağını ileri savuracak gibi yaptı. Llane ileri uzatılan silaha hamle yaptı ama darbesi boşa gitti. Lothar yana saldırıya geçti ve parmak uçlarında gizemli bir enerji oynayan Medivh de onların yanında belirdi.

Troll, Lothar'ın iri kılıcının önünden çekildi ve Llane devasa baltasıyla boşluğu yardığında bir adım daha geriledi. Trollün her adımı bir metreden fazlaydı ve yaratık geriledik-

e iki savaşçı daha çok bastırıyorlardı. Canavar mızrağı bir silahtan çok kalkan gibi kullanıyor, mızrağın gövdesini iki eliyle kavrayarak darbeleri kendinden uzaklaştırıyordu.

Khadgar yaratığın henüz insanları öldürmek için dövüşmediğini fark etti. Troll onları istediğı konuma getirmeye çalışıyordu.

Görüdeki genç Medivh de bunu fark etmiş olmalıydı ki diğerlerine bağıarak bir şey söyledi.

Ama artık çok geçti çünkü o anda iki troll daha mücadelenin iki yanında saklandıkları yerlerden dışarı fırladılar.

Llane bütün hesaplamalarına rağmen gafil avlanan kişi oldu ve mızrak sağ kolunu deldi. Geleceğin kralı haykırarak küfrederken geniş baltasının keskin eliğı yeri biçti.

Diğer iki troll Lothar'a odaklanmışlardı. Savaşçı şimdi gerilemek zorunda kalmış, kılıcının geniş çeliğini kusursuz bir hünerle kullanarak önce birincinin ardından ikincinin silahlarını geçiştirmişti. Yine de orman trolleri bir strateji kullanıyorlardı: İki savaşçıyı birbirinden uzaklaştırıyorlar, Llane ve Lothar'ı ayırarak Medivh'i seçim yapmak zorunda bırakıyorlardı.

Medivh, Llane'i seçti. Khadgar hayalle karışık görüş açısından, bunun sebebinin Llane'in yaralanmış olması olduğunu tahmin etti. Medivh saldırdı, ellerinden alevler çıkıyordu...

Ve troll silahının ağır gövdesini Medivh'in çenesine savurunca yaratığın mızrağının keskin olmayan ucu büyücünün yüzüne indi. Ardından troll dönüp maharet gerektiren bir hareketle yaralı Llane'i yumrukladı. Medivh de Llane de yere yıkıldı ve balta geleceğin hükümdarının elinden fırladı.

Troll önce kimi öldüreceğine karar vermeye çalışırken bir an için durakladı. Sonra ikisi içinde kendisine daha yakın olan, ayağının dibinde serilmiş halde yatan Medivh'i seçti. Troll mızrağını kaldırdı ve silahın, obsidyen ucu ay ışığında kötölük dolu bir ışıltıyla parıladı.

Genç Medivh'in ağzından bir dizi hece güçlükle döküldü. Yerden küçük bir toz kasırgası yükselip trollün yüzüne çarptı ve yarattığı kör etti. Troll bir an için duraksadı ve bir eliyle tozla dolan gözlerini pençeledi.

Medivh'in ihtiyacı olan tek şey bu duraksama anıydı. Genç Medivh bir büyüyle değil sıradan bir bıçakla ileri atıldı ve onu trollün uyluğunun arka tarafına sapladı. Troll gecenin içine doğru haykırarak mızrağını körlemesine savurdu. Mızrak Medivh'in az önce durduğu yere saplandı çünkü genç büyücü yuvarlanarak kenara kaçmış, şimdi de parmak uçlarından çatırtı sesleri yükselerek ayağa kalkıyordu. ■

Medivh bir kelime mırıldandı ve bir yıldırım parmakları arasında top şeklinde toplanıp hızla ileri uçu. Troll bir an şok içinde sarsıldı ve mavi bir parlaklık içinde hapsolarak olduğu yerde kalakaldı. Yaratık dizleri üstüne çöktü ama bundan sonra bile işi bitmiş değildi çünkü ıslak ve kırmızı gözleri büyücüye duyduğu nefretle alev alev yanarken yaratık ayağa kalkmaya çalışıyordu.

Troll bu fırsatı asla bulamadı çünkü yaratığın ardında bir I gölge belirdi ve Llane'in yeniden ele geçirdiği baltası ay ışığında kısa bir an parladıktan sonra trollün kafasına inerek onu iki parçaya ayırdı. Yaratık öne doğru serildi, iki genç adanı ve de Khadgar, Lotharla savaşmakta olan trollere döndüler.

Geleceğin büyük savaşçısı kendini ancak savunabiliyordu ve neredeyse bütün kamp alanı boyunca gerilemişti. Troller kardeşlerinin ölüm çığlığını duymuşlar ve biri hücumu devam ederken, diğeri iki insanla kapışmak üzere geriye dönmüştü. Troll kamp alanı boyunca ilerlerken anlamsız bir böğürtü sesi çıkardı. Önündeki mızrağıyla at sırtındaki bir şövalyeye benziyordu.

Llane de ona karşılık vererek hücumu geçti ama son anda yana çekilerek mızrağın ucundan uzaklaştı. Troll öne doğru

iki adım daha atıp kamp ateşinin yanında Medivh'in beklediği yere geldi.

Şimdi büyücü enerji dolu görünüyordu ve önündeki kömürlerden yansıyan ışıktaki hareketlerinin iblisimsi bir görünüşü vardı. Kollarını açmış, sert ve ritmik bir şeyler mırıldanıyordu.

O anda ateş hızla yükselip kısa bir süre için hareketli dev bir aslan şeklini aldı ve hücum eden trollün üstüne atıldı. Kömür, odun ve küller etrafına, üstünden silkip atamadığı bir pelerin gibi dolanınca orman trollü bir çığlık attı. Troll kendini sertçe yere atıp önce bir yana, sonra diğer yana yuvarlandı. Alevleri bastırmaya çalışıyordusa da bir yararı olmuyordu. Sonunda troll tamamen hareketsiz kaldı ve iştahlı alevler onu yiyip yok etti.

Llane ise saldırısına devam ederek baltasını hâlâ canlı olan trollün vücudunun yan tarafına gömdü. Yaratık bir uluma sesi çıkardı ama onun bir anlık duraksaması Lothar'ın ihtiyacı olan tek şeydi. Büyük savaşçı ileri uzanmış mızrağı dışa doğru savurduğu bir darbeye uzaklaştırıp kılıcının dengeli ve muntazam bir savruluşuyla trollün kellesini düzgünce omuzlarından ayırdı. Yaratığın kafası çalılardan aşma sıçradı ve ortadan kayboldu.

Llane kendi yarasından sızan kanlara aldırmandan Lothar'ın sırtına vurdu. Belli ki kendisine düşen trollün işini bitirmesinin bu kadar uzun sürmüş olmasına takılıyordu. Sonra Lothar bir elini Llane'in göğsüne koyup onu susturdu ve Medivh'i işaret etti.

Genç büyücü hâlâ ateşin başında, elleri açık ama parmakları pençe gibi bükülmüş halde duruyordu. Gözleri güçlkle yanan kamp ateşinde camlaşmış ve çeneleri sıkı sıkı birbirine kenetlenmişti. İki adam (ve hayalet Khadgar) ona doğru koşarken genç adam gerisin geri yere serildi.

İkili Medivh'in yanma varlığında büyücü zorlukla soluyordu ve gözbebekleri ay ışığında büyümüşü. Genç büyücü

ağzının içindeki sözcükleri şekillendirebilmek için çabalarırken savaşçılar ve görü ziyaretçisi ona doğru eğildiler.

"Bana göz kulak ol," dedi Medivh. Llane'e ya da Lothar'a değil, Khadgar'a bakıyordu. Sonra genç Medivh'in göz yuvarlakları yuvalarında yukarı doğru döndü ve büyücü hiç ses çıkarmadan yatmaya başladı.

Lothar ve Llane arkadaşlarını kendine getirmeye çalışıyorlardı ama Khadgar sadece geriye doğru bir adım attı. Medivh de onu, savaşın silip süpürdüğü düzlüklere bakan diğer büyücünün görmüş olduğu gibi gerçekten görmüş müydü? Hem Khadgar onun sesini duymuş, net sözcükler neredeyse ruhunun derinliklerine işlemişti.

Khadgar arkasına döndü ve görü, bir büyücünün perdesinin inmesi gibi hızla gözden kayboldu. Genç büyücü şimdi tekrar kütüphanedeydi ve neredeyse Medivh'e çarpacaktı.

"Genç Güven," dedi Medivh. Gözden kaybolan görüde yerde uzanmış yatan Medivh'den çok daha yaşlıydı. "İyi misin? Sana seslendim ama cevap vermedin."

"Özür dilerim, Med... efendim," dedi Khadgar derin bir nefes alarak. "Bir görü gördüm. Sanırım içinde kaybolmuştum."

Medivh'in karanlık kaşları birleşti. "Başka orklar ve kırmızı gökyüzü yoktu, değil mi?" diye sordu ciddi bir ses tonuyla ve Khadgar onun o yeşil gözlerinde bir fırtınanın belirtilerini gördü. Khadgar başım iki yana sallayıp ağzından çıkan sözcükleri dikkatle seçti: "Troller... mavi troller vardı ve bir ormandaydım. Bu dünyada olduğunu sanıyorum. Gökyüzü aynıydı."

Medivh'in endişesi yatıştı ve sadece: "Orman trolleri," dedi. "Bir keresinde onlardan birkaçına rastlamıştım. Güneyde, Ölümçüldiken Vadisi'nde..." Büyücünün yüz hatları, sanki kendisi de bir görü içinde kaybolmuş gibi yumuşadı. Sonra

Büyü Üstadı başını iki yana salladı. "Ama bu sefer ork yoklu, değil mi? Eminsin."

"Yoktu, efendim," dedi Khadgar. Şahit olduğu şeyin o çarpışma olduğundan bahsetmek istemiyordu. Bu Medivh için kötü bir anı mıydı? Bu, komaya girdiği zaman mıydı?

Khadgar yaşlı büyücüye baktığında görüdeki genç adamın birçok özelliğini görebiliyordu. Eskiden daha uzun boyluyken yıllar ve araştırmalar onu biraz kamburlaştırmıştı ama yaşlı vücudun içinde genç bir adam duruyordu.

Medivh onun düşüncelerinden tamamen ilgisiz bir şekilde: "'Aegwynn'ın Şarkısı' sende mi?" diye sordu.

Khadgar silkinerek düşüncelerinden sıyrıldı. "Şarkı mı?"

"Annemin," dedi Medivh. "Eski bir parşömen tomarı olmalı. Yemin ederim burayı temizlediğinden beri hiçbir şey bulamıyorum!"

"Diğer kahramanlık şiirlerinin yanında, efendim," dedi Khadgar. Ona *görüden bahsetmeli*, diye düşündü. Bu rastlantısal bir olay mıydı, yoksa Lothar'la karşılaşmasıyla mı ortaya çıkmıştı? Olaylarla ilgili şeyleri keşfetmek görüleri mi tetikliyordu?

Medivh rafa gitti ve bir parmağını parşömen tomarlarının üstünde gezdirerek ihtiyacı olan eski ve yıpranmış olanını çekip çıkardı. Tomarı yarı yarıya açıp cebindeki bir kâğıt parçasıyla kontrol etti ve sonra tekrar sarıp yerine koydu.

"Gitmem gerek," dedi birden. "Maalesef bu gece."

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Khadgar.

"Bu kez ben tek başıma gidiyorum," dedi kıdemli büyücü. Hızlı adımlarıyla kapıya yönelmişti bile. "Çalışmaların için talimatları Moroes'e bırakacağım."

"Ne zaman döneceksiniz?" diye seslendi Khadgar, uzaklaşmakta olan Medivh'e doğru.

"Geri geldiğimde!" diye bağırdı Medivh. Basamakları ikişer ikişer çıkmaya başlamıştı bile. Khadgar hizmetlinin kule-

nin tepesinde, rünlerle süslü d d    ve ehlile tirilmi  griffonu hazır halde beklediğini hayal edebiliyordu.

"Güzel," dedi Khadgar, kitaplara bakarak. "Tek yapacağım burada oturmak ve bir kum saatinin nasıl kontrol altına alınacağını bulmaya çalışmak."

ALTI

AEGWYNN VE SARGERAS

Kendisine tek söylenen Medivh'in bir haftadır orada olmadığıydı ve Khadgar bu bir haftayı iyi değerlendirmişti. Kendini kütüphaneye kapamış ve Moroes'ten yemeğini buraya getirmesini istemişti. Birkaç kez akşam odasına bile gitmemiş, bunun yerine geceyi kütüphanenin büyük masalarının üstünde uyuyarak geçirmişti. Sonuçta aradığı şey görüldü.

Genç büyücü kadim ciltlerde ve büyü kitaplarında zaman, ışık ve büyü hakkında bilgiler ararken yazışmaları cevapsız kalmıştı. Menekşe Hisar'daki büyücülerden önceki raporlarına çabucak cevap almıştı. Guzbah, Aegwynn'in kahramanlık şiirinin bir kopyasını istemişti. Leydi Delth ona göndermiş olduğu isimlerin hiçbirini tanımlayamadığını açıklamıştı... Acaba onları tekrar, bu sefer ilk paragraflarıyla birlikte gönderebilir miydi? Böylece onların ne olduğunu bilebilecekti. Alonda'ysa beşinci bir troll soyu olduğu konusunda kararlıydı ve belli ki Khadgar yaratıklarla ilgili gerekli kitapları bulamamıştı. Genç büyücü görüleri kontrol altına almanın bir yolunu ararken onların isteklerini cevapsız bırakmaktan büyük bir memnuniyet duyuyordu.

Görünüşe göre aradığı büyüsel sözler için kullanacağı anahtar, basit bir ileriye görme büyüü olacaktı. Uzaktaki nes-

nelerin ve uzak yerlerin görüntüsünü veren bir kehanet büyü... Rahiplere özgü bir büyü kitabı, bunların bir kutsal görü için kullanılan sözler olduğunu anlatıyordu ama bu onların din adamlarının işine yaradığı kadar Khadgar'ın da işine yaramıştı. Her ne kadar bu rahip büyü mekânlar arasında çalışıyorduydu da belki biraz değişiklikle zamanlar arasında da çalışabilirdi. Khadgar bunun, kararlı, mekanik bir evrendeki zaman akışıyla normalde imkânsız olacağı sonucuna varmıştı.

Ancak görüldüğü kadarıyla, en azından Karazhan'ın duvarları içinde zaman bir kum saatiydi ve zamanın birbirinden kopuk parçalarını tanımlamak daha mümkündü. Ve eğer bir parça bir tek zaman zerresine takılırsa, bu zerreyi başka birinin yanma hareket ettirmek daha kolay olacaktı.

Başkaları Medivh'in kulesinin duvarları içinde bunu denemiş olsa bile kütüphanede buna dair bir ipucu yoktu. Tabii eğer bu, demirden balkon kısmında durmakta olan en iyi şekilde korunan ya da okunması mümkün olmayan ciltlerde kayıtlı değildiyse... Diğer ziyaretçilerin diğer notlarına hâkim olan görüler konusuna Medivh'in kendi elinden olan notlar tuhaf bir şekilde ilgisiz görünüyordu. Medivh bu bilgiyi başka bir yerde mi saklıyordu, yoksa gerçekten de bu yapının duvarlarının ötesindeki meselelere, onun içinde olan bitenlerden daha mı fazla ilgi duyuyordu?

Bir büyüü yeni bir amaca uygun hale getirmek sadece birkaç sözcüğü değiştirmek ve içerdiği bir hareketi değişikliğe uğratmaktan ibaret değildi. Bu işlem, kehanet büyüünün nasıl çalıştığına, neleri ortaya çıkardığına ve bunu nasıl yaptığına dair derin ve kesin bir bilgi gerektiriyordu. Bir el hareketi değiştiğinde ya da kullanılan tütsü çeşidi formülden çıkarıldığında sonuç büyük olasılıkla tam bir başarısızlık olurdu ve enerjiler zararsız bir şekilde dağılırdı. Ara sıra enerjiler

kontrolden çıkıp etrafa saçılırdı ama genelde başarısız bir büyünün tek sonucu canı sıkılmış bir büyücü olurdu.

Khadgar çalışmaları sırasında, bir büyünün olağanüstü sonuçlar ortaya çıkararak başarısızlığa uğramasının, başarısız büyünün amaçlanan asıl büyüye çok yaklaşmış olduğunu gösterdiğini keşfetmişti. Büyüler aradaki boşluğu kapamaya ve bir şeylerin gerçekleşmesini sağlamaya çalışıyorlardı ama sonuç her zaman büyüyü yapanın istediği gibi olmuyordu, elbette ki bazen başarısızlığa uğrayan büyücüler bu deneyimden sağ çıkamıyorlardı.

Bu işlem sırasında Khadgar, Medivh'in bir anda geri dönüp okuna okuna eskimiş kahramanlık şiirini ya da başka bir ıvır zıvırı bulmak için kütüphaneye dalacağından korkuyordu. O zaman ustasına ne yapmayı denediğini söyleyecek miydi? Ve eğer söylerse Medivh ona destek mi olacaktı, yoksa bunu ortaya çıkarma çabasını yasaklayacak mıydı?

Beş gün sonra Khadgar büyü yapım aşamasını tamamladığını hissetti. Büyünün ana çerçevesi uzağı görme büyüleriyle aynı kalmıştı ama büyü şimdi kulenin içinde var olması gereken kesintileri bulup onlara ulaşmayı sağlayacak bir rastlantısallık faktörüyle güçlendirilmişti. Bu yerini şaşırmış zaman parçaları biraz daha parlak, biraz daha sıcak ya da sadece yakın çevreden biraz daha tuhaf olacaklar ve böylece büyünün bütün kuvvetini kendilerine çekeceklerdi.

Büyü, eğer çalışırsa, aynı zamanda görüyü daha netleştirecekti. Bu, diğer uçtaki sesleri toplayıp bozulmaları engelleyecek ve yaşlı bir adamın daha iyi duyabilmek için elini kulağına dayaması durumunda olduğu gibi onları bir araya toplayacaktı. Merkezi konumdan uzaktaki sesler için işe yaramayacaktı ama büyücünün gördüklerinin yanı sıra insanların ne söylediklerinin de duyulmasını sağlaması gerekiyordu.

Beşinci günün akşamı Khadgar hesaplamalarını bitirmiş, büyüde kullanılan güçlerle formülü düzenlemiş, sıralamaları-

nı ve dizilişlerini tek bir metinde toplamıştı. Bir şeyler çok korkunç bir biçimde gelişecek olursa en azından Medivh neler olduğunu anlayabilecekti.

Medivh'in elbette büyü malzemeleriyle dolu, tam teçhizatlı bir kileri vardı. Bu kilerin içinde çeşitli kokulara sahip, büyü otların olduğu bir bölüm ve yarı değerli dövülmüş taşlardan oluşan bir mücevherat kısmı vardı. Khadgar kütüphanede çizdiği büyü çemberi için bu taşların içinden ametisti seçmişti ve sonra büyü kızı çakmaktaşından rünlerle onun içini doldurmuştu. Gizli güçlerle dolu sözleri tekrarlamış (genç büyücü bunların çoğunu Dalaran'dan ayrılmadan önce de biliyordu) ve hareketlerin üstünden tekrar geçmişti (bunların hemen hepsini bu büyü için hazırlamıştı). Celp cüppelerini giymiş (bu bir etkisi olmasından çok şans getirmesi içindi) ve büyü çemberinin içine adımını atmıştı.

Khadgar zihninin durulup sakinleşmesini bekledi. Bu hızla yapılacak bir savaş büyü ya da düşünülmeden yapılacak basit bir gösteri büyü değildi. Tersine, bu derin ve güçlü bir büyüydü. Bu büyü, eğer Menekşe Hisar'da olsa, diğer büyücülerin uyarı amaçlı himaye büyülerini harekete geçirip onların hızla kendisinin yanma gelmelerine neden olurdu.

Genç büyücü derin bir-nefes alıp büyüye başladı.

Büyü zihninde ılık, sıcak bir enerji topu oluşturmaya başlamıştı. Yüzeyde gökkuşağının renklerinde dalgalar kımıldanırken, Khadgar bu enerjinin kendisinin içinde gittikçe katılaştığını hissedebiliyordu. Bu, büyüün özüydü. Genelde bu öz, gerçek dünyada büyüyü yapanın uygun gördüğü şekilde değişiklik yapmak için çabucak harekete geçerdi.

Khadgar küreyi istediği özelliklere uygun hale getirip kuleye yerleşmiş görünen zaman parçacıklarını arayıp bulacak, onları sıralayacak ve tek bir görüyü hazırlayacak şekilde değiştirdi. Sanki düşünceler hayali küreyle birlikte zihninde derinlere iniyordu. Buna karşılık küre şimdi sadece talimat ve

yönlendirme bekleyerek daha yüksek tonda bir uğultu sesi çıkarıyor gibiydi.

"Bana bir görü göster," dedi genç büyücü. "Bana genç Medivh'e ait bir görü göster."

İçe doğru göçen bir yumurtanın çıkaracağı bir sesle, büyü zihninden uzaklaşıp aldığı emri yerine getirmek üzere gerçek dünyaya sızdı. Bir hava akımı oldu ve Khadgar etrafına bakındığında kütüphane daha önce olduğu gibi değişmeye başladı.. Görü yavaş yavaş Khadgar'ın zamanına ve mekânına doğru hareket ediyordu.

Ancak hava birden soğuyunca, Khadgar yanlış görüyü çağırıldığını anladı.

Sanki birisi bir pencereyi açık bırakmış gibi soğuk bir hava akımı kütüphanenin içinde dolaştı. Esinti bir akımdan dondurucu bir rüzgâra ve sonra da buzullara özgü bir fırtınaya dönüştü ve Khadgar bunun bir illüzyon olduğunu bilmesine rağmen iliklerine kadar ürperdi.

Görü yayıldıkça kütüphanenin kapıları yok olup yerlerini bir beyazlığa bıraktılar. Dondurucu rüzgâr kitaplarla elyazmalarının üzerinde gezindi ve geçtiği yerde kaim ve sert bir kar örtüsü bıraktı. Masalar, raflar ve sandalyeler önce karın arkasında kaldı, sonra da kaim ve ağır kar tanelerinin kapıldığı girdabın içinde kayboldu.

Ve şimdi Khadgar bir tepenin yamacında, bacakları dizlerine kadar bir kar tabakasının içine gömülmüş halde ama hiç iz bırakmadan duruyordu. O, bu görünün içinde bir hayaletti.

Yine de o etrafında bakınırken, nefesi donuyor ve döne döne yükseliyordu. Sağında dinmekte olan kar fırtınasında üstleri dolmuş, yaprak dökmeyen karanlık ağaçlardan oluşan bir koru vardı. Solunda, ileride ise büyük beyaz bir uçurum. Khadgar önce bunun kireçli bir maddeden oluştuğunu düşündü ama sonra bunun buz olduğunu fark etti. Sanki birisi

buz tutmuş bir nehri alıp diklemesine yerleştirmişti. Buz tutmuş nehir Dalaran'daki bazı dağlar kadar yüksekti ve küçük, siyah şekiller onun üstünde hareket etmekteydi. Bunlar atmaca ya da kartaldı, gerçi eğer gerçekten buzlu uçuşuma yakındırlarsa devasa boyutlarda olmalıydılar.

Khadgar'ın ilerisinde bir vadi ve vadiye tırmanan bir ordu vardı.

Ordu geçtiği yerlerde karları eritiyor ve ardında sümüklüböceğin izi gibi kirli, siyah bir leke bırakıyordu. Ordudakiler kırmızı giysiler giyiyor, iri boynuzlu miğferler takıyor ve arka kısmı yüksek, siyah pelerinler taşıyorlardı. Üstlerinde her tür silah olmasından avcı oldukları anlaşıyordu.

Ordunun en başındaki liderleri bir sancak taşıyordu ve bu sancağın da tepesine kanları damlayan, kopuk bir kafa takılmıştı. Khadgar onun yeşil pullu, iri bir hayvan olduğunu düşündü ama sonra onun bir ejderha kafası olduğunu fark edince öylece kalakaldı.

Böyle bir yaratığın kafatasını Menekşe Hisar'da görmüştü ama hiç yakın zamana kadar sağ olan bir tanesini göreceğini düşünmemişti. Acaba görü onu gerçekte ne kadar geriye götürmüştü?

Devlerden oluşan ordu yürüyüş şarkısı olması gereken bir şeyler böğürüyordu. Aslında bu şarkı bir dizi lanet ya da meydan okuma haykırışından farksızdı. Sesleri sanki büyük bir kuyunun dibindeymişler gibi dağınık geliyordu ama en azından Khadgar onları duyabiliyordu.

Ordu yaklaştıkça Khadgar onların ne olduğunu ayırt edebildi. Süslü miğferleri miğfer değil, kendi etlerinden çıkan boynuzlardı. Pelerinleri giysi değil, sırtlarından çıkan yarasa kanadı benzeri büyük kanatlardı. Kırmızı renkli zırhları için için parlayan ve karları eriten kendi kalın etleriydi.

Bunlar iblistiler. Guzbah'ın derslerinde ve Korrigan'ın gizli kitapçıklarında geçen yaratıklardı. Kana susamışlıkta ve sa-

distlikte orkları bile aşan canavar mahluklardı. Büyük, geniş gövdeli kılıçları kanla yıkanmıştı ve Khadgar şimdi onların vücutlarının da kurumuş kan lekeleriyle dolu olduğunu görebiliyordu.

Burası ve bu zaman her neresiyse, onlar buradaydılar ve ejderhaları avlıyorlardı.

Genç büyücünün arkasından yumuşak bir halının üstündeki bir adım sesinden daha yüksek tonda olmayan, yumuşak, bozulmuş bir ses geldi. Khadgar döndü ve avcı iblis grubuna bakan küçük tepenin üstünde yalnız olmadığını fark etti.

Kadın, Khadgar'ın arkasından fark ettirmeden yaklaşmıştı ve eğer onu görmüşse bile hiç ilgilenmemişti. İblislerin toprağa saçılan bir hastalığın vücuda gelmiş hali gibi olmalarına benzer bir şekilde, bu kadın da kendi gücünün yarattığı hissi etrafa yayıyordu. Bu parıltılı bir güçtü. O, karların üstünden süzülerek geçerken etrafındakileri saran ve canlandıran bir güçtü. O gerçetti ama beyaz deriden çizmeleri karda sadece çok solgun izler bırakıyorlardı.

Kadın uzun boylu ve güçlüydü; ve de aşağıdaki vadide ilerleyen mahluklardan korkmuyordu. Kıyafeti etrafındaki karlar kadar beyaz ve lekesizdi; küçük, gümüş pullardan yapılmış bir yelek giyiyordu. Yeşil ipekten astarlı, beyaz kukuletalı büyük, kürklü bir kap ardında dalgalanıyordu. Bu kap boynunda duran, gözleriyle aynı yeşil renkte bir taşla tutturulmuştu. Sarı saçlarını tutan sadece gümüş bir taç vardı ve soğuktan, hayalet Khadgar'ın etkilendiğinden daha az etkilenmiş gibi görünüyordu.

Ama genç büyücünün dikkatini çeken onun gözleriydi: Bir yaz ormanı gibi yeşil, cilalanmış bir yeşim taşı gibi yeşil, fırtına sonrasındaki bir okyanus gibi yeşildi. Khadgar bu gözleri tanımıştı çünkü daha önce benzer gözlerin delici bakışlarını hissetmişti ama onun oğlunun gözlerinin...

Bu Aegwynn di. Medivh in annesi, efsane olacak kadar yaşlı, neredeyse ölümsüz olan güçlü büyücüydü.

Khadgar nerede olması gerektiğini de anlamıştı: Bu, Aegwynn'in iblis güruhuyla yaptığı savaşı. Sadece kâğıt parçalarında kalmış, kütüphanenin rafındaki kahramanlık şiirinin bölümlerinde anlatılan bir efsaneydi.

Khadgar bir baş ağrısıyla birlikte yaptığı büyüünün neresinde sorun çıktığını fark etti. Khadgar onu son gördüğünde Medivh gitmeden önce bu parşömen tomarını istemişti. Büyü yanlış bir yöne gidip Medivh'e ait yeni bir görüden, onun son olarak kontrol ettiği efsaneye mi kaymıştı?

Bakışlarını aşağıdaki avcı iblis grubuna diken Aegwynn'in yüzü asıldı. Kaşlarını ayıran tek bir çizgi hoşnutsuzluğunu belli ediyordu. Yemyeşil gözlerinde ışıklar parıldadı ve Khadgar onun içinde gizli güçlerle dolu bir fırtınanın yaklaşmakta olduğunu tahmin etti.

Bu öfkenin dışa çıkması uzun sürmedi. Aegwynn kolunu kaldırdı; ezgili, kısa, yarım yamalak bir dizi sözcük söyledi ve parmak uçlarından şimşekler çıktı.

■ Bu sadece bir celbbaz yıldırımı değildi. Hatta bir yaz fırtınasının en amansız darbesi bile değildi. Bu, elementsel bir yıldırım parçasıydı. Soğuk havada bir kavis çizerek ilerlemiş ve afallamış iblis zırhına çarpmıştı. Yıldırım boşluğu yarıp geçerken hava en temel elementlerine kadar bölünmüştü. Onun geçişiyile havaya keskin ve acı bir koku yayılmıştı. Yıldırımın bir anlığına doldurduğu boşluğu kaplayan havada, bir gümbürtü kopmuştu. Khadgar kendisinin oradaki bir hayal ve bunun bir görü olduğunu bilmesine, bütün bunlara ve kendi hayalet halinden dolayı seslerin kısık geldiği gerçeğine rağmen, kendine hâkim olamayarak gizemli yıldırımın ışığından ve metalik çınlamasından yüzünü buruşturup irkilmışti.

Yıldırım büyük yeşil ejderhanın kopuk kafasını taşıyan, sancak taşıyıcısına çarptı ve onu olduğu yerde yakıp yok et-

ti. Etrafindakilerinse patlamayla ayakları yerden kesildi ve sıcak kömür parçaları gibi karların üstüne düştüler. Bazıları tekrar ayağa kalkamadı.

Ancak avcı grubunun çoğunluğu tesadüfen ya da planlı olarak büyüünün etki alanı dışındaydılar. Her biri on tane insandan daha iri olan iblisler şaşkınlıkla irkildiler ama bu sadece bir an sürdü. İçlerinden en iri olanı, kırık metal çanların sesini andıran bir dilde bir şeyler haykırdı ve iblislerin yarısı kanatlanıp Aegwynn'ın (ve Khadgar'ın) olduğu yere doğru hücum ettiler. Diğer yarısı kara meşelerden yaylarını ve çelik oklarını çıkardılar. Okları fırlattıklarında çelikler alev aldı ve bir ateş yağmuru onlara doğru alçalmaya başladı.

Aegwynn irkilmedi. Tek yaptığı elini boşluğu süpürür gibi kaldırmak oldu ve onunla ateş yağmuru arasındaki bütün gök mavi renkli bir alev duvarıyla örtüldü. Bu duvar turuncu ve kırmızı renkli okları sanki bir nehre düşmüşler gibi yutuverdi.

Aslında oklar sadece hücum edenleri korumak içindi. Dağılıp giden mavi duvarın içinde fırlayan iblisler gökyüzünden Aegwynn'e doğru inişe geçtiler. En azından yirmi tane olmalıydılar. Her biri bir devdi ve muazzam kanatlarıyla gökyüzünü gölgeliyorlardı.

Khadgar, Aegwynn'e baktı ve onun gülümsemekte olduğunu gördü. Bu inançlı, kendinden emin bir gülümsemeydi ve genç büyücü aynı gülümsemeyi orklarla savaşırken Me-divh'in yüzünde de görmüştü. Aegwynn kendinden eminden de öteydi.

Khadgar bakışlarını daha önce okçuların durduğu vadiye indirdi. İblisler işe yaramayan silahlarını bırakmışlardı ve şimdi bir araya gelmiş, alçak, vızıltılı bir tonda büyülü ezgileri mırıldanıyorlardı. Etraflarındaki hava eğrilip büküldü ve gerçekliğin ortasında bir delik belirdi. Bu, saf beyazlıkla tezat oluşturan kötülük dolu bir karanlıktı. Ve bu delikten başka

iblisler çıktı: Cins cins yaratıklar; hayvan kafalı olanlar, gözlerinde alevler yananlar, yarasa, böcek ve büyük leşçil kuşların kanatlarına sahip olanlar... Bu iblisler de koroya katıldı ve yarık daha da genişleyerek Çarpık Öte Diyar'dan daha fazla iblis tohumunu soğuk kuzey havasına çekti.

Aegwynn korodakilere ve destek kuvvetlerine aldırış etmeyip serinkanlılıkla, yukarıdan üstüne doğru inmekte olanlara odaklandı.

Avucu yukarı dönük olan elini boşlukta hareket ettirdi. Uçan iblislerin yarısı cama dönüştü ve hepsi gökyüzünden aşağı düştüler. Kristale dönüşmüş olanlar düştükleri yerlerde kulak tırmalayıcı sesler çıkararak parçalandılar. Hâlâ hayatta olanlarsa tok bir sesle yere düşüp tekrar ayağa kalktılar. Tanrısal kanla lekelenmiş silahları ellerindeydi. Geriye on tane kalmıştı.

Aegwynn yumruk yaptığı sol elini, dik duran sağ elinin açık avucuna yerleştirdi. Ve hayatta kalan iblislerden dördü eridi. Karların arasına külçe gibi inerlerken kırmızımsı etleri eriyip kemiklerinden ayrıştı. Çürüyüp giden gırtlakları kendi kuruyan ederiyle dolana kadar haykırdılar. Geriye altısı kalmıştı.

Aegwynn elini boşluğu kavrayacak gibi ileri uzatınca üç iblis daha patladı ve içleri böceklerle dönüşerek onları içten dışa doğru parçaladılar. Vücutları sinek, arı ve eşekarısı kümelerine dönüşüp ormana doğru dağıldığı için çığlık atmaya bile zaman bulamadılar. Geriye üçü kalmıştı.

Aegwynn ellerini birbirinden ayırdı ve iblislerden birinin kollarıyla bacakları sanki görünmez bir el onları koparmış gibi gövdesinden ayrıldı. İki kalmıştı. Aegwynn iki parmağını kaldırdı ve iblislerden biri kum tanelerine dönüştü. Ölürken haykırdığı lanet dondurucu esintide kaybolup gitti.

Geriye bir tane kalmıştı. Bu en irileri, lider olan, emirleri haykırandı. Khadgar yakın mesafeden, onun çıplak göğsünün

yara izleriyle bezenmiş olduğunu ve göz çukurlarından birinin boş olduğunu görebiliyordu. Diğeriyse nefretle alev alev yanıyordu.

İblis saldırmadı. Aegwynn de öyle. Onun yerine ikisi de bir an donmuş gibi durdular. Aşağılarında kalan vadi iblislerle dolmuştu.

Sonunda iblis tohumu devasa yaratık hırıldadı. Sesi Khad-gar'ın kulağına net ama uzaktan geliyordu.

"Sen ahmağın tekisin, Tirisfal'ın Bekçisi," dedi. Dudakları insan dilini konuşurken çok zorlanıyordu.

Aegwynn camdan bir hançer kadar keskin ve ince bir kahkaha attı. "Öyle miyim, kötülük tohumu? Buraya senin ejderha avım dağıtmak için geldim. Görünüşe göre bunu başardım."

"Sen kendine fazlaca güvenen bir ahmaksın," dedi kelimeleri yarım yamalak telaffuz eden iblis. "Sen sadece birkaç tanemizle savaşırken büyücü kardeşlerim başkalarını getirdi. Bir tabur dolusu iblisi... Bütün incubusları* ve sıradan iblisleri, bütün kâbusları, gölge-tazılarını, bütün karanlık lordlarını ve Ateş Lejyonu 'mmm kumandanlarını... Sen şu birkaç tanesiyle uğraşırken onların hepsi buraya geldi."

"Biliyorum," dedi Aegwynn, sakince.

"Biliyor musun?" diye böğürdü iblis, gırtlaktan bir kahkahayla. "Issızlığın ortasında, bütün iblisler sana karşı toplanmışken yalnız başına olduğunu biliyor musun? Biliyor musun?"

"Biliyorum," dedi Aegwynn ve bunu söylerken sesinde bir gülümseme vardı. "Yandaşlarının mümkün olduğunca çoğunu buraya getireceğini biliyorum. Bir Bekçi karşı koyamayacağın büyüklükte bir hedefti."

*) Incubus: Rüyalara girip kadınları baştan çıkarıp onlarla sevişen iblis.

"Biliyor musun?" diye bağırdı iblis tekrar. "Ve yine de bu terk edilmiş yere tek başına geldin, öyle mi?"

"Biliyorum," dedi Aegwynn. "Ama asla tek başıma olduğumu söylemedim."

Aegwynn parmaklarını şaklattı ve gökyüzü birden karardı. Sanki büyük bir kuş sürüsü kaçışırken güneşin önünü kapamıştı.

Tek farkı, bunlar kuş değildiler. Bunlar ejderhalardı. Havada Khadgar'ın var olduğunu hayal edebileceğinden bile fazla ejderha vardı. İri kanatlarıyla havada asılı kalarak Bekçi'nin işaretini bekliyorlardı.

"Ateş Lejyonu'nun kötülük tohumu," dedi Aegwynn. "Ahmak olan sensin."

İblislerin lideri hay kırar ak kanlı kılıcını havaya kaldırdı. Aegwynn ondan çok hızlıydı. Üç parmağı ileri uzanmış elini yukarı kaldırdı ve kötülük tohumunun yaralarla dolu göğsü buharlaşıp geride sadece kanlı zerrelere dönüşen bir bulut bıraktı. Kaslı kolları iki tarafa düşerken güçsüz kalan bacakları katlanıp iblisin yere devrilmesine neden oldu ve kafası, geçirdiği şokla aldığı afallamış bir ifadeyle, eriyen karların içine düşüp yok oldu.

Bu ejderhaların beklediği işaretti. Hepsi hemen, bir arada duran iblis güruhuna döndüler. Büyük kanatlı yaratıklar her yönden dalışa geçti ve açılmış çenelerinden alevler fışkırdı. İblislerin en ön safları yanıp tutuşarak bir anda küle dönüştüler. Diğerleriye silahlarını çıkarmaya, kendi büyülerini hazırlamaya ya da savaş alanından kaçmaya çalışıyorlardı.

Ordunun ortasında büyümlü bir ezgi yükseliyordu. Bu seferki yoğun bir istek ve ateşli bir haykırıştı. Bunlar iblis büyücülerinin en güçlüleriydi. En dıştakiler ejderhalarla ölümüne mücadele ederken enerjilerini odaklamışlardı.

İblisler tekrar gruplaşıp saldırıya karşılık verdiler ve bu kez vücutları demir oklarla ve yanan ok başlarıyla, büyümlü zehir-

lerle ve cıldırııcı görülerle delik deşik olan ejderhalar gökyüzünden aşağı düşmeye başladı. Yine de iblislerin merkezinin etrafındaki çember, gitgide artan ejderhaların iblislerden avın öcünü almalarıyla daralıyor, merkezden yükselen haykırışlar daha çaresiz ve belli belirsiz hale geliyordu.

Khadgar bakışlarını Aegwynn'e çevirdiğinde onun karların içinde tamamen hareketsiz durduğunu gördü. Yumrukları sı-kılı, yeşil gözleri güçle parıl parıl ve dişleri korkunç bir sırtışla kenetlenmiş haldeydi. O da, Khadgar'ın yeteneğinin bile tanımlamak için yetersiz kaldığı, karanlık ve insanlıkdışı bir büyüsel ezgi mırıldanıyordu. İblislerin oluşturduğu büyüye karşı savaşıyordu ama aynı zamanda ondan enerji de çekiyordu. Bir kılıcın, çeliğinin onu daha dayanıklı ve etkili kılmak için kendi üstüne katlanması gibi Aegwynn de gizemli kuvvetin içindeki kuvveti kendi üstüne katlıyordu.

İblis topluluğunun merkezinden yükselen haykırışlar galeyana dönüşmüştü ve şimdi Aegwynn kendi kendine bağırarak etrafında bir enerji bulutu topluyordu. Artık saçları dağılmış ve uçuşuyordu. Bekçi iki kolunu da kaldırıp celp büyüünün son sözcüklerini söyledi.

İblis güruhunun merkezinde, büyücülerin büyüü ezgiler söyledikleri, çğlık attıkları ve yakardıkları merkezde bir ışık parladı. Bu evrende oluşan bir yırtılmaydı. Bu seferki parlak bir yırtılmaydı, sanki güneşin kendisine bir geçit açılmıştı. Enerji helezonlar çizerek dışarı taşıtı ve bu enerji onları sararak yakıp yok ederken, iblisler çğlık atmaya bile fırsat bulamadılar. Onlar yok olup gittikten sonra yanan, bedenlerinin zihinde kalan gölgeleri, onların bir zaman var olduğunun tek kanıtıydı.

Bütün iblisler ve iblis güruhunun merkezine çok yaklaşmış olan birkaç ejderha bu enerji tarafından yakalanmıştı. Ateşte yanan pervaneler gibi yakalanmış ve aynı şekilde yok olup gitmişlerdi.

Aegwynn hırıltılı bir nefes verip gülümsedi. Bu bir kurdun, bir yırtıcının, zafer kazanmış birinin gülümsemesiydi. İblis güruhunun olduğu yerde artık büyük bir bulut halinde gökyüzüne yükselen bir duman kümesi vardı.

Fakat Khadgar bakmaya devam ederken bulut düzleşti ve kendi üstünde toplanarak kabarık bir fırtına bulutu gibi daha karanlık ve yoğun bir hal aldı. Büyüklüğünü artırırken aynı zamanda daha da güçlendi, merkezi daha da karararak mor ve siyah tonlara yakın bir renk aldı.

Ve Khadgar kararan bulutun içinden bir tanrının çıktığını gördü.

Bu devasa bir şekildi. Efsanelerdeki devlerin hepsinden daha büyük, bütün ejderhalardan daha iriydi. Derisi bronzdan yapılmış gibiydi ve üstünde eriyik obsidyenden siyah bir zırh vardı. Kocaman sakalı ve darmadağın saçları canlı alevlerden oluşuyordu ve karanlık kaşlarının üstünden muazzam boynuzlar çıkıyordu. Gözleri Sonsuz Cehennem Çukuru'nun rengindeydi. Karanlık buluttan hızla dışarı çıkmış ve ayaklarının bastığı yer sarsılmıştı. Üstünden yanan kan damlayan, rünler-le işlenmiş muazzam bir mızrak taşıyordu ve ucunda bir ateş topu bulunan uzun bir kuyruğu vardı.

Geriye kalmış olan ejderhalar savaş alanından kaçıp karanlık ormana ve uzaklardaki uçuruma yönelmişlerdi. Khadgar onları suçlayamazdı. Medivh'in içindeki bütün güç ve annesinin az Önce gösterdiği büyük güç, bu iblis lordunun saf gücüyle kıyaslandığında iki küçük mum gibi kalıyordu.

"Sargeras," diye bir yılan gibi tısladı Aegwynn.

"Bekçi," diye güreledi büyük iblis. Sesi bir okyanus kadar derindi. Uzaklardaki buzdan uçurum bu cehennemlik sesi yankılamaktansa çöküp dağılmayı tercih etti.

Bekçi dimdik ayağa kalktı, diğer saç tellerinden ayrı düşmüş sarı bir saç demetini taradı ve konuşmaya başladı: "Oyuncaklarını kırdım. İşin burada bitti. Hâlâ yaşıyorken kaç git."

Khadgar, Bekçi'ye sanki kadın aklını kaçırmış gibi baktı. Genç büyücü bile onun bu deneyimden bitkin düştüğünü görebiliyordu. Khadgar'ın orklara karşı olan durumu kadar çaresizdi. Hiç şüphesiz, devasa iblis bu aldatmacayı fark edecekti. Kahramanlık şiiiri Aegwynn'in zaferinden bahsediyordu. Acaba Khadgar bunun yerine onun ölümüne mi şahit olacaktı?

Sargeras gülmedi ama sesi her yere yayılıp Khadgar'ı bile boğdu. "Tirisfal'ın zamanı dolmak üzere," dedi iblis. "Bu dünya yakında Lejyon'un saldırısı karşısında boyun eğecek."

"Bir Bekçi olduğu sürece bu olmayacak," dedi Aegwynn. "Ben ve benden sonra gelecekler yaşadıkça olmayacak. "Parmakları hafifçe büküldü ve Khadgar, onun içindeki güçleri çağırdığım; algısını, iradesini ve enerjisini tek bir büyük saldırı için topladığını gördü. Khadgar kendine hâkim olamayarak bir adım geri çekildi. Sonra bir adım daha ve bir üçüncüsü... Eğer kendi yaşlanmış hali onu görebiliyorduyorsa, eğer genç Medivh onu görebiliyorduyorsa, bu iki büyük güç, büyücü ve canavar da onu göremez miydi?

Yoksa fark edilmek için fazla mı küçüktü?

"Hemen teslim ol," dedi Sargeras. "Senin güçlerini kullanabilirim."

"Hayır," dedi Aegwynn. Elleri sımsıkı yumulmuştu.

"O halde öl, Bekçi ve dünya da seninle birlikte ölsün," dedi devasa iblis ve kanayan rün mızrağını kaldırdı.

Aegwynn iki elini de kaldırdı ve ağzından yarı lanet, yarı dua bir haykırış döküldü. Avuç içlerinden bu dünyada hiç görünmemiş renklerde, alevler kaplı bir gökkuşağı fışkırıp saldırıda bulunan bilinçli bir yıldırım gibi yukarı doğru süzüldü ve Sargeras'ın göğsünün ortasına inen bir hançer gibi hedefini buldu.

Khadgar'a bu, bir tekneye atılmış ok kadar küçük ve etkisiz göründü. Ancak Sargeras bu darbeye sarsıldı, geriye

doğru yarım yamalak bir adım attı ve muazzam mızrağını düşürdü. Silah yere, toprağa düşen bir meteor gibi çarptı ve Khadgar'ın ayağının altındaki karlar yarıldı. Genç büyücü biri dizinin üstüne çökse de bakışlarını kaldırıp iblis lorduna baktı.

Aegwynn'in büyüsü çarptıktan sonra bir karanlık yayılmaya başlamıştı. Hayır, bu karanlıktan çok bir serinlikti. Dev iblisin ısınan bronz eti ölüyor, yerini soğuk ve hareketsiz bir kütleye bırakıyordu. Göğsünün ortasından dışa doğru yabanıl bir ateş gibi parlıyor ve ardında tükenip bitmiş etini bırakıyordu.

Sargeras gittikçe büyüyen belayı önce şaşkınlıkla, sonra idrakle ve sonra da korkuyla seyretti. Bir elini kaldırıp ona dokunduğunda bela bu uzva da yayıldı ve ardında kaba, siyah bir metalden hareketsiz bir kütle bıraktı. Şimdi Sargeras kendi kendine büyümlü bir ezgi mırıldanmaya başlamıştı; süreci tersine çevirmek, bu akışı durdurmak, etini tüketen ateşi söndürmek için elindeki bütün enerjiyi toplamaktaydı. Ağzından dökülen sözcükler daha hararetli ve ateşli bir hal aldı, derisinin henüz etkilenmemiş olan kısmı yeni bir yoğunlaşmayla seğirdi. Bir güneş gibi ısılıyor, karanlık soğuk kalbinin olması gereken yere ulaşırken lanetler haykırıyordu.

Sonra yeni bir ışık patlaması oluştu. Bu seferki, iblis güruhunu yok eden ışık kadar yoğun ve Sargeras'ın üstünde toplanmıştı. Khadgar bakışlarını kaçırıp Aegwynn'e baktı. Bekçi, ateşin ve karanlığın düşmanının tüketişini seyreliyordu. Işığın parlaklığı günü sönükleştirmiş ve büyücünün arkasında uzun gölgeler uzanmıştı.

Sonra her şey sona erdi. Khadgar, görüşü tekrar normale dönerken gözlerini kırptırdı. Tekrar vadiye döndü ve devasa Sargeras'ı gördü. Dövme demirden yapılmış bir şey gibi hareketsiz ve içindeki güç yanıp yok olmuştu. Ağırlığı al-

tında, ısınmış buzul zemini çökmeye başladı ve yavaş yavaş ölü bedeni öne doğru devrilip tek parça halinde yere çarptı. Çevrelerini saran hava hareketsizdi.

Aegwynn güldü. Khadgar ona baktığında hem yorgunluktan, hem de çılgınlıktan bitap düşmüş olduğunu gördü. Bekçi ellerini ovuşturup kıkırdadı ve devrilmiş halde yatan deve doğru inmeye başladı. Khadgar onun artık kar yığınlarının üstünde rahatlıkla duramadığını, tepeden aşağı inerken güçlüklerle ilerlediğini fark etti.

Aegwynn ondan uzaklaşırken kütüphane de geri gelmeye başlamıştı. Karlar kaim buhar bulutlarına dönüştü ve üst katta asılı duran koridorun, rafların ve de sandalyelerin gölgeleri andıran şekilleri yavaş yavaş görünür hale geldiler.

Khadgar hafifçe arkasına, masanın olması gereken yere döndü ve her şey normal halini aldı. Kütüphane, gerçekliğine çok ani bir şekilde geri dönmüştü.

Khadgar'ın nefesi buz gibi çıktı genç adam tenini ovuşturdu. Serindi ama soğuk değildi. Büyü özelde olmasa da genelde yeterince iyi işlemişti. Görüyü getirmişti ama bu istenilen görüş değildi. Sorulması gereken soru neyin yanlış gittiği ve bunu düzeltmek için en iyi yolun ne olduğunu.

Genç büyücü kâtiplik araçlarının durduğu keseye uzandı ve içinden boş bir parşömen kâğıdı ve araçlarını çıkardı. Metal bir başlığı yazı aletinin ucuna takıp bir tasta ahtapot mürekkebinin bir kısmını eritti. Sonra çabucak, olan biteni not etmeye, her şeyi başlatan büyüyü nasıl yaptığından Aegwynn'in uzaklaşırken karlara daha çok batmasına kadar olanları yazmaya başladı.

Bir saat sonra giriş tarafından hastalıklı bir öksürük sesi geldiğinde hâlâ çalışmaktaydı. Khadgar düşüncelere öyle dalmıştı ki Moroes ikinci bir kez öksürene kadar bunu fark etmemişti.

Biraz rahatsız olan Khadgar bakışlarını kaldırdı. Yazmak üzere olduğu önemli bir şey, aklının ucunda duran bir şey vardı ama zihninden kayıp gitmekteydi.

"Magus geri döndü," dedi Moroos. "Seni gözlemevi katında bekliyor."

Khadgar, sözcükler zihninde anlam kazanana kadar Moroos'e bir an boş boş baktı. "Medivh geri mi döndü?" diyebildi sonunda.

"Söylediğim buydu," diye homurdandı Moroos. Sözcükler ağzından dirhemle dökülüyordu. "Onunla Stormwind'e uçacaksın."

"Stormwind mi? Ben mi? Niçin?" diyebildi genç büyücü.

"Sen çıraksın da ondan," diye kaşlarını çatı Moroos. "Gözlemevi, en üst kat. Griffonları çağırdım."

Khadgar üstünde çalıştığı işe baktı: her detayı anlatan, satır satır, düzenli el yazısı... Aklında başka bir şey daha vardı' ama yine de, "Evet, evet. Bekle de eşyalarımı toplayıp şunu bitireyim," dedi.

"Acele etme," dedi hizmetli. "Stormwind Kalesi'ne uçmak için seni çağıran sadece Magus. Önemli bir şey değil." Sonra Moroos koridorda gözden kayboldu. "En üst kat," diyen sesi kendisi oradan uzaklaştıktan sonra, adeta sonradan aklına gelmiş bir düşünce gibi duyuldu.

Stormwind, diye düşündü Khadgar. Kral Llane'in kalesi. Oraya gitmesini gerektirecek kadar önemli ne olabilirdi? Acaba ork-larla ilgili bir haber mi alınmıştı?

Khadgar yazdıklarına baktı. Medivh'in geri döndüğü haberi ve yakında yola çıkacakları bilgisiyle düşünceleri dağılmış ve zihni bu yeni vazifeye takılmıştı. Parşömene yazdığı son sözcüklere baktı:

Aegwynn'ın iki gölgesi var, yazıyordu.

Khadgar başını iki yana salladı. Düşüncelerinin akışı her ne yöndeydiyse, şimdi hepsi gitmişti. Fazla mürekkebi, yayıl-

madığmdan emin olacak şekilde kurutup sayfaları kenara koydu. Sonra araçlarını toplayıp hızla odasına yollandı. Eğer griffon sırtında yolculuk yapacaksa seyahat kıyafetlerini giymeliydi ve eğer kraliyet erkânının önüne çıkacaksa iyi durumdaki celbbaz pelerinini de yanına almalıydı.

YEDİ
stoRmwinD

O zamana kadar Khadgar'ın gördüğü en büyük binalar, Dalaran şehrinin dışındaki Çarmih Adası'nda buluna Menekşe Hisar'ın kendisiydi. Kirin Tor'un görkemi doruklara sahip kuleleri ve büyük koridorları, Khadgar içi hep bir gurur kaynağı olmuştu. Bu yapıların lapis lazuli renginde kalın arduvazla kaplı tepeleri hisara ismini verirdi. Genç büyücünün Lordaeron ve Azeroth boyunca yaptığı bütün yolculuklar boyunca hiçbir şey, hatta Medivh'in kulesi bile, Kirin Tor'daki hisarın kadim haşmetine yaklaşamamıştı. Stormwind'e varana kadar...

Daha önce yaptıkları gibi gece boyunca uçmuşlardı ve bu kez genç büyücü, griffonu gecenin dondurucu soğukunda sürerken uyukladığından emin olmuştu. Medivh zihnine nasıl bir bilgi koymuşsa hâlâ işlemekteydi çünkü hem kanatlı yırtıcıyı dizleriyle yönlendirme yeteneği konusunda hiçbir kuşkusunu yoktu, hem de kendini evindeymiş gibi hissediyordu. Beyninde bilginin bulunduğu kısım bu sefer acı veriyordu, sadece sanki zihinsel doku iyileşmiş ama geride yara izi bırakmış gibi hafif bir zonklama vardı. Yaradaki bilgi de gitmişti ama doku onu hâlâ ayrı bir parça olarak tanıyordu.

Uyandığında güneş onun arkasında, ufkun tepesine ulaşmıştı. Bir an panikleyip iri kanatlı yaratığın hafifce yan yatmasına ve Medivh'in ardı sıra uzanan yoldan uzaklaşmasına neden oldu. İleride, sabah güneşinde ansızın ve ıslıl ıslıl ortaya çıkan Stormwind vardı.

Bu altın ve gümüşten bir hisardı. Surları sabah güneşinde kendi parıltılarını saçar gibiydiler ve bir hizmetkârın temizlediği kadeh gibi parlıyorlardı. Çatılar gümüşten ince ince dövülmüş gibi ışıldıyorlardı. Khadgar bir an için onların üstlerine sayısız küçük mücevher yerleştirilmiş olduğunu düşündü.

Genç büyücü gözlerini kırıştıırıp başını iki yana salladı. Altın surların, yer yer ıslıl ıslıl parlatılmış, yer yer de karmaşık biçimlerde oyulmuş olsalar da sadece taştan yapılmış olduğu ortaya çıktı. Gümüşten çatılar sadece koyu renkli arduvaz ve mücevher sandığı şeyler de sadece şafağın ışıklarını gökkuşağı halinde yansıtan, bir araya toplanmış çiylerdi.

Ama yine de Khadgar şehrin büyüklüğü karşısında şaşkına dönmüştü. Lordaeron'daki her şey kadar, belki de daha da büyüktü ve bu büyük yükseklikten uçsuz bucaksızmış gibi her yana uzanıyordu. Khadgar merkezdeki istihkâmın çevresine yapılmış üç tam sur sırası ve farklı bölgeleri ayıran daha alçak duvar saydı. Baktığı her yerde şehrin başka bir kısmını görüyordu.

Bu şafak saatlerinde bile ortalık hareketliydi. Sabah sabah yakılmış ateşlerden dumanlar yükseliyor, şimdiden insanlar açık pazar meydanlarında ve yeşil alanlarda toplanıyorlardı. Çiftçilerle dolu büyük arabalar ana kapılardan' ağır ağır dışarı, çıkıyor, şehrin surlarından neredeyse ufka kadar uzanan düzenli, sıra sıra tarlalara doğru ilerliyorlardı.

Khadgar binaların yarısının ne olduğunu çıkaramamıştı. Büyük kuleler herhalde üniversite ya da tahıl ambarı olabilirlerdi. Dalgalanarak dökülen bir nehrin üstündeki şelale, hey-

betli su değirmenleri için kullanılmıştı ama Khadgar onun amacını çözemedi. Çok ileride, sağda birden bir alev yükseldi ama bunun kaynağının bir dökümhane mi, tutsak bir ejderha mı, yoksa büyük bir kaza mı olduğu bir muammaydı.

Bu, Khadgar'ın gördüğü en büyük şehirdi ve tam ortasında da Llane'in kalesi vardı.

Orası başka bir yer olamazdı. Buradaki surlar gerçekten altındanmış, pencerelerin çevresiye gümüş kaplanmış gibiydi. Kraliyet binasının çatısı safir kadar koyu ve kesif mavi arduvazla kaplanmıştı. Khadgar onun sayısız kulelerinde Azeroth'un aslan kafasıyla, Kral Llane'in ev erkânının işaretiyle vede ülkenin sembolüyle süslü flamaları görebiliyordu.

Kale binası, içindeki sayısız yan binalar, kuleler ve salonlarla kendi başına bir şehir gibiydi. Binalar arasında, Khadgar'ın büyüsel bir destek olmadan durmasının imkânsız olduğunu düşündüğü mesafeler boyunca kemerli koridorlar uzanıyordu.

Böyle bir yapı belki de ancak büyüyle yapılabilirdi, diye düşündü Khadgar ve sonra bunun belki de Medivh'in burada bu kadar saygı görmesinin bir nedeni olabileceğini fark etti.

Yaşlı büyücü bir elini kaldırdı ve kulelerden birinin üstünde çember çizdi. Bu kulenin en üst katı düz bir burçtu. Medivh aşağıya işaret etti; bir kez, iki kez, bir üçüncü kez... önce Khadgar'ın inmesini istiyordu.

Khadgar kabuk bağlamaya başlayan anılarından aldığı dersle iri griffonu titizlikle alçaktı. Kartal kafalı dev hayvan kanatlarını büyük bir yelken gibi geriye doğru çevirdi ve nazik bir iniş için yavaşladı.

Şimdiden onu bekleyen bir delegasyon vardı. Mavi giysiler içindeki bir grup uşak dizginleri yakalamak ve griffonun kafasına ağır bir başlık geçirmek üzere öne atıldılar. Ona yabancı gelen anıları Khadgar'a bunun, doğan yetiştiricilerinin yırtıcı kuşun görüşünü engellemek için kullandığı bantlara

benzediğini hatırlattı. Başka bir uşak sıcak inek bağırsaklarıyla dolu bir kovayı griffonun keskin gagasının önüne dikkatle yerleştirdi.

Khadgar griffonun sırtından kayarak aşağı indi ve Lord Lothar tarafından sıcak bir şekilde karşılandı. İriyari adam süslü cüppe ve pelerinin içinde daha da iri görünüyordu. Süslü giysilerinin üstünde yazmalı bir göğüs zırhı ve omuzlarına yayılmış altın-gümüş işlemeli bir harmani vardı.

"Çırak!" dedi Lothar, Khadgar'ın elini kendi muazzam büyüklükteki, etli pençesinin içine sararak. "Hâlâ kovulmamış olduğunu görmek güzel!"

"Lordum," dedi Khadgar. Elini iri adamın mengene gibi sıkkan elini kurtarmaya çalışmamak için kendini zor tutuyordu. "Buraya ulaşmak için bütün gece uçtuk. Ben..."

Khadgar'ın sözlerinin geri kalanı çırpılan kanatların rüzgârı ve bir griffonun panik halindeki ötüşü içinde kaybolup gitti. Medivh'in bineği gökyüzünden aşağı kaydı ve Magus'un inişi daha sert oldu. Muazzam yaratık taret boyunca kaydı ve neredeyse öbür taraftan aşağı yuvarlanacakken Medivh dizginlere sert bir şekilde asıldı. Griffonun iri ön pençeleri mazgalı surları pençeledi ve neredeyse yaşlı büyücünün kenardan aşağı yuvarlanmasına neden oluyordu.

Khadgar, Lord Lothar'dan emir beklemeden ok gibi ileri fırladı, mavi giysili bir sürü uşak ve arkasından ağır adımlarla gelen Lothar onu takip ettiler.

Onlar yaşlı büyücünün yanına geldiğinde, Medivh bineğinden inmiş, dizginleri en baştaki uşağa uzatıyordu. "Ters yönden esen rüzgâra lanet olsun!" dedi yaşlı büyücü, sinirli bir şekilde. "Size burasının kuş evi için tamamen yanlış bir nokta olduğunu söylemiştim ama burada büyücüyü dinleyen yok. İyi inmişti, evlat," diye ekledi sonradan aklına gelmiş gibi. O arada uşaklar onun griffonunun başında kümelenmiş, hayvanı sakinleştirmeye çalışıyorlardı.

Med, dedi Lothar, elini selamlamak için uzatarak. "Gelebilmen iyi oldu."

Medivh sadece kaşlarını çattı. "Elimden geldiği kadar çabuk geldim," diye çıkıştı büyücü, Khadgar'ın hiç fark etmediği bir hakarete cevap verir gibi. "İşte, ara sıra bensiz de idare etmeniz gerekiyor."

Lothar, Medivh'in davranışından rahatsızlık duymuştuysa bile bununla ilgili hiçbir şey söylemedi. "Yine de seni görmek güzel. Majesteleri..."

"Beklemek zorunda," diye onun sözünü tamamladı Medivh. "Şimdi beni şu odaya götür. Hayır, yolu ben de biliyorum. Onların Huğlar ve Hugarin olduğunu söyledin. Demek ki bu taraftan." Magus bunları söyleyip dönerek kulenin iç kısmına giden yan merdivenlere yöneldi. "Beş kat aşağı in, sonra bir köprü geç, sonra üç kat yukarı çık! Bir kuş evi içim korkunç bir yer!"

Khadgar, Lothar'a baktı. Yapılı adam iri eliyle saçları dökülen başını sıvazlayıp başını iki yana salladı. Sonra arkasında Khadgar'la Medivh'in peşine takıldı.

Onlar döner merdivenin sonuna vardığında Medivh gitmişti. Yine de ileriden hızla uzaklaşmakta olan bir sesin tekrar edip duran şikâyetleri ve ara sıra da lanet edişi duyulabiliyordu.

"İyi gününde," dedi Lothar. "Seni büyücü dairelerine götürüyem. Onu orada buluruz."

"Dün gece epey telaşlıydı," dedi Khadgar, özür dilercesine. "Bir süreliğine gitmişti ve anlaşılan çağrılarınız Karazhan'a o döndükten kısa bir süre sonra ulaşmış."

"Sana bütün bunların ne hakkında olduğunu söyledi mi, Çırak?" diye sordu Lothar. Khadgar başını iki yana sallamak durumunda kaldı.

Büyük Savaşçı Anduin Lothar'ın kaşları sertçe çatıldı. "Azeroth'un iki büyük büyücüsü öldü. Vücutları neredeyse

tanınamayacak halde yanmış, kalpleri de göğüslerinden sökülmuş. Odalarında ölmüşler. Ve kanıtlar..." Lord Lothar doğru sözcükleri seçmeye çalışıyor gibi bir an tereddüt etti. "Kanıtlar iblislerle ilgili bir faaliyeti gösteriyor. Bu yüzden Magus'u getirmesi için en hızlı ulaşı gönderdim. Belki o bize neler olduğunu söyleyebilir."

"Cesetler nerede?" diye bağırdı Medivh, Lothar ve Khad-gar sonunda onun yanma varlığında. Kaledeki kulelerden birinin neredeyse tepesindeydiler ve şehir, kapının karşısındaki dışarı çıkık, açık pencereden önlerine seriliyordu.

Oda bir savaş alanını andırıyordu. Sanki orklar, hem de dağınıklarından birkaç tanesi, burada araştırma yapmışlardı. Bütün kitaplar raflardan aşağı indirilmiş, bütün parşömen tomarları açılmış ve çoğu da lime lime olmuştu. Simya araçları parçalanmış, tozlar ve merhemler küme küme etrafa saçılmış, hatta eşyalar bile kırılmıştı.

Odanın ortasında bir güç halkası vardı. Bu zemine oyulmuş bir yazıydı. Halka, aralarına gizli güçler içeren sözler kazınmış iki eşmerkezli çemberden oluşuyordu. Zemine kazılmış yazılar derindi ve yapışkan, karanlık bir sıvıyla doluydular. Yerde iki tane yanık izi vardı. İkisi de insan boyutundaydı ve çemberle pencere arasındaydı.

Khadgar'ın bildiği kadarıyla böyle kazınmış halkalar tek bir amaç için kullanılıyordu. Menekşe Hisar'daki kütüphaneci bu konuda hep uyarılarda bulunurdu.

"Cesetler nerede?" diye tekrarladı Medivh ve Khadgar cevabın kendisinden beklenmiyor olmasına şükretti. "Huğlar ve Hugarin'den geriye kalanlar nerede?"

"Bulunduktan bir süre sonra götürüldüler," dedi Lothar, sakince. "Onları burada bırakmak uygun olmazdı. Ne zaman geleceğini bilmiyorduk."

"Gelip gelmeyeceğimi bilmiyordunuz, demek istiyorsun," diye

çıkıştı Medivh. "Pekâlâ, pekâlâ. Yine de bir şeyler bulabiliriz. Bu odaya kim gelmişti?"

"Celbbazlar, Lord Huğlar ve Hugarin..." diye başladı Lothar.

"Eh, elbette," dedi Medivh, sertçe. "Burada ölmüşlerse burada olmaları gerekir. Başka?"

"Onları uşaklarından biri buldu," diye devam etti Lothar. "Ve beni çağırdılar. Ben de cesetleri götürmeleri için birkaç muhafız çağırdım. Onları henüz defnetmediler, tabii eğer incelemek istiyorsan."

Medivh zaten derin düşünceler içindeydi. "Hımmm? Cesetleri mi, muhafızları mı? Önemli değil, bunun icabına sonra bakabiliriz. Yani diyorsun ki bir uşak, sen ve yaklaşık dört muhafız vardı. Şimdi ben ve çırağım da eklendi. Peki başka biri?"

"Aklıma başka kimse gelmiyor," dedi Lothar.

Magus gözlerini kapatıp kendi kendine birkaç sözcük mırıldandı. Bu bir lanet de olabilirdi, bir büyü de. Gözleri hızla açıldı. "İlginç. Genç Güven!"

Khadgar derin bir nefes aldı. "Lord Magus."

"Senin gençliğine ve deneyimsizliğine ihtiyacım var. Benim ihtiyar gözlerim görmek istediklerimi görüyor olabilir. Taze gözlerle ihtiyacım var. Şimdi, soru sormaktan çekinme. Buraya gel ve odanın ortasında dur. Hayır, çemberin içinden geçme. İçinde etkisi hâlâ süren bir büyü olup olmadığını bilmiyoruz. Burada dur. Şimdi. Ne hissediyorsun?"

"Dağılmış odayı görüyorum," diye konuşmaya başladı Khadgar.

"Ne görüyorsun demedim," dedi Medivh, sertçe. "Ne hissediyorsun dedim."

Khadgar derin bir nefes aldı ve duyuları keskinleştirip kayıp eşyaları bulmayı sağlayan basit bir büyü yaptı. Bu basit bir kehanet büyüsüydü, Menekşe Hisar'da yüzlerce kez kul-

lanmıştı. Özellikle başkalarının saklı kalmasını istediği şeyleri bulma konusunda çok işe yarıyordu.

Ancak Khadgar daha ilk sözcükleri söylemeye başladığında bu sefer farklı olduğunu hissetti. Büyü bu odada bir hantallık hissi veriyordu. Genelde büyü hafiflik ve zindelik hissi verirdi ama bu daha koyu, neredeyse sıvı bir haldti. Khadgar hiç böyle bir şey hissetmemişti. Bunun sebebinin güç çemberleri mi, yoksa önceki büyücülerin güçleri ve yetileri mi olduğunu merak etti.

Bu yoğun bir histi. Sanki yıllarca kapalı kalmış bir odadaki bayat hava gibiydi. Khadgar enerjileri bir araya toplamaya çalıştı ama onlar sanki direniyorlar, isteklerine ellerinden gel-
diğince karşı çıkıyorlardı.

Khadgar odadaki güçten, büyüsel enerjiden kendine daha fazlasını çekmeye çalışırken yüzüne sert bir ifade yayıldı. Bu basit bir büyüydü. Aslında böyle büyülerin her zaman yapıldığı bir yerde bunun daha kolay olması gerekirdi.

Ve birden genç büyücü, büyüün verdiği yoğun, pis kokulu histen boğulacak gibi oldu. Bu his birden üstüne dolmuş ve etrafını sarmıştı. Sanki bir duvarın en alttaki taşını çekmiş ve duvarın kendi üstüne yıkılmasına neden olmuştu. Karanlık ve ağır büyüün kuvveti üstüne kaim bir örtü gibi yayıldı, altındaki büyüyü ezip ona fiziksel olarak diz çöktür-dü. Khadgar kendine hâkim olamayarak haykırdı.

Medivh hemen yanında belirip genç büyücünün ayağa kalkmasına yardım etti. "Tamam, tamam," dedi Magus. "Bu kadarını bile başarmanı beklemiyordum. İyi deneme. Harika işti."

"Neydi bu?" diyebildi Khadgar. Birden tekrar nefesine kavuşmuştu. "Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Ağırdı. Dirençliydi. Boğucuydu."

"O halde senin adına sevindim," dedi Medivh. "Bunu hissetmiş olman iyi. Direnmiş olman da iyi. Büyü burada fazla-

sıyla çarpılmış durumda. Bu daha önce olanlardan geriye kalan bir Şey."

"Yani bir tür hayal gibi mi?" dedi Khadgar. "Ben Karazhan'da bile hiç..."

"Hayır, yle değil," dedi Medivh. "ok daha kötü bir Şey. Burada ölmüş olan iki büyücü, iblis çağırıyorlardı. Burada hissettiğin Şey, bu bydeki ağırlık bunun iziydi. Burada bir iblis vardı. Huğlar ve Hugarin'i öldüren buydu. Zavallı, güçlü sersemler."

Bir an bir sessizlik oldu ve sonra Lothar, "İblisler mi?" dedi. "Kralın kulelerinde mi? Buna inana..."

"Ah, inan," dedi Medivh. "Ne kadar bilgili ve zeki, bilge ve olağanüstü, güçlü ve kudretli olursa olsun bir büyücü için her zaman bir g kırıntısı daha, bir parça bilgi daha, öğrenilecek bir sır daha vardır. Bence bu ikisi bu tuzağa düşüp ötedeki Büyük Karanlık'ın ötesinden güçleri çağırdılar ve de bunun bedelim dediler. Sersemler. Onlar arkadaşlarım, meslektaşlarım ve de sersemdiler."

"Ama nasıl olur," dedi Lothar. "Eminim koruma büyüleri olmalıydı. Bu gizemli bir g emberi."

"Kolayca aŐılır, kolayca kırılırlar," dedi Medivh. İki büyücünün kurumuş kanlarıyla donuk donuk parlayan halkanın üstüne eėilmiŐti. Yere uzanıp soğumakta olan taşların üstünde yatan ince bir çalı parçası ortaya çıkardı. "Aha! Basit bir süpürge çalışı. ağrı ayinine baŐladıklarında bu çalı buradaydıysa dünyadaki bütün koruma büyüleri ve muskalar bile onları koruyamazdı. İblis, emberi bir geçitten, bu dünyaya açılan bir kapıdan başka bir Şey olarak görmemiŐtir. Cehennem alevleri parlayarak ortaya çıkmış ve onu bu dünyaya getiren zavallı aptallara saldırmıŐtır. Buna daha önce de Şahit oldum."

Khadgar başını iki yana salladı. Her taraftan üstüne baskı yapan yoğun karanlık üstünden bir miktar çekilmiş gibi görünüyor ve böylece o da zihnini toparlıyordu. Odaya göz at-

ti. İçerisi zaten bir felaket alanıydı; iblis, saldırısı sırasında her şeyi parçalara ayırmıştı. Eğer çemberin gücünü kıran bir süpürge çalısı varsa mücadele sırasında başka bir yere gitmiş olması gerekirdi.

"Cesetler nasıl bulundu?" diye sordu Khadgar.

"Ne?" dedi Medivh, neredeyse Khadgar'ı yerinden sıçratacak kadar sert bir tonda.

"Özür dilerim," diye karşılık verdi Khadgar, hemen. "Soru sormam gerektiğini söylemişsiniz."

"Evet, evet, elbette," dedi Medivh. Haşin ses tonu sadece bir miktar yumuşamıştı. Kralın Büyük Savaşçısı'na dönüp, "Ee, Anduin Lothar," dedi. "Cesetler nasıl bulundu?"

"Ben içeri girdiğimde yerdeydiler. Uşak onları hareket ettirmemişti," dedi Lothar.

"Sırtüstü mü, yüzükoyun mu, efendim?" dedi Khadgar, elinden geldiğince sakın bir şekilde. Kıdemli büyücünün buz gibi bakışlarını üstünde hissedebiliyordu. "Başları çembere mi, yoksa pencereye mi dönüktü?"

Lothar'ın yüzü bu hatırayla gölgelendi. "Çembere dönüktü. Ve yüzükoyundu. Evet, kesinlikle. Her tarafları fena halde yanmıştı, onların Huğlar ve Hugarin olduğundan emin olmak için ters çevirmek zorunda kaldık."

"Ne anlatmaya çalışıyorsun, Genç Güven?" dedi Magus. Şimdi açık pencerenin yanında oturmuş sakalını sıvazlamaktaydı.

Khadgar, artık çalışmayan koruma çemberiyle pencere arasındaki iki yanık izine baktı ve onları bir zamanlar hayatta olan iki büyücü .değil de sadece iki ceset olarak görmeye çalıştı. "Eğer birine önden vurursanız geriye doğru düşer. Eğer birine arkadan vurursanız öne doğru düşer. Geldiğinizde pencere açık mıydı?"

Lothar dışarı çıkıntı yapan, açık pencereye baktı. Onun ardındaki büyük şehir o an için unutulup gitmişti. "Evet. Ha-

yır. Evet, sanırım açıldı. Ama uşaklar tarafından açılmış olabilir. Korkunç bir koku vardı... Zaten ilk başta dikkati çeken de bu olmuştı. Sorabilirim."

"Gerek yok," dedi Medivh. "Pencere, senin uşakların geldiğinde muhtemelen açıldı." Magus ayağa kalkıp; yanık izlerinin yanma geldi. "Demek, Genç Güven, Huğlar ve Hugarin'in burada durup büyüsel çemberi seyrettiğini ve pencereden bir şeyin gelip onlara arkadan vurduğunu düşünüyorsun," dedi genç büyücüye. Anlattıklarının etkisini artırmak için açık avucuyla başının gerisine bir şaplak attı. "Öne doğru devrildiler ve bu şekilde yandılar." .

"Evet, efendim," dedi Khadgar. "Yani, bu bir teori."

"İyi bir teori," dedi Medivh. "Ama maalesef yanlış. İlk başta, eğer burada duran iki büyücü büyüsel çembere bakmıyorduyse karşılarında hiçbir şey yoktu demektir. Demek ki iblis çağırıyorlardı. Böyle bir çember başka bir amaçla kullanılmaz."

"Ama..." diye başladı Khadgar ve Magus'un hiddetli bakışıyla sözcükler boğazında donup kaldı.

"Ve..." diye devam etti Medivh, "...bu, elinde bir sopa ya da değnek olan tek bir saldırgan için geçerli olabilirse de iblislerin karanlık enerjileriyle aynı şekilde işlemez. Eğer canavar alev solumuşsa bu ateş iki adamı da ayakta yakalayıp öldürmüş olabilir. Ancak onlar alev aldıktan sonra cesetleri öne devrilmiştir. Cesetlerin ön tarafının da arka tarafının da yanık olduğunu söylemiştin, değil mi?" Bu soruyu Lothar'a sormuştu.

"Evet," dedi Kralın Büyük Savaşçısı. Medivh bir elinin yukarı dönük avucunu ileri uzattı. "İblis alev saçıyor. Vücudunun ön kısmını yakıyor. Huğlar (ya da Hugarin) öne doğru devriliyor, alevler vücudunun arkasına sığıyor. Tabii iblis Hugarin'e (ya da Huğlar'a) sırtından vurup sonra da ön kısmının yandığından emin olmak için

ters çevirip sonra tekrar geri çevirmediyse. Pek mümkün değil... iblisler bu kadar sistemli değildir."

Khadgar yüzünün utançtan kızardığını hissetti. "Özür dilerim. Sadece bir teoriydi."

"Ve iyi bir teoriydi," dedi Medivh, hemen. "Sadece hatalıydı, hepsi bu. Haklısın, pencere açık olmalıydı çünkü iblis kuleyi böyle terk etmişti. Şu anda şehirde tamamen serbest kaldı."

Lothar'ın ağzından kısa bir lanet döküldü. "Emin misin?" diye ardından sordu.

Medivh başını salladı. "Kesinlikle. Fakat muhtemelen şu an için saklanıyor olmalı. Huğlar ve Hugarin iki ahmak da olsalar onları gafil avlayıp öldürmek en güçlü yaratığın bile yeteneklerini zorlar."

"Bir saat içinde arama ekipleri hazırlatabilirim," dedi Lothar.

"Hayır," dedi Medivh. "Bunu kendim yapmak istiyorum. İyi insanların yaşamlarım kötülüğün peşinde tehlikeye atmanın anlamı yok. Tabii ki cesetlerden geriye kalanları görmek isteyeceğim. Bu bana burada neyle uğraştığımız hakkında fikir verecektir."

"Onları şarap mahzenindeki soğuk odaya taşıdık," dedi Lothar. "Seni oraya götürebilirim."

"Birazdan," dedi Medivh. "Biraz buralara göz atmak istiyorum. Beni ve çırağımı bir ya da birkaç dakika baş başa bırakma lütfunu gösterir misin?"

Lothar bir an tereddüt etse de, "Elbette," dedi. "Hemen dışarıda olacağını." Son sözlerini söylerken Khadgar'a sert bir bakış attı ve sonra çıktı.

Kapının mandalının kapanış sesi duyuldu ve oda sessizliğe büründü. Medivh masadan masaya gidiyor, lime lime olmuş kitapları ve yırtılmış kâğıtları karıştırıyordu. Mor mü-

hürlü bir mektubu eline aldı ve başını iki yana salladı. Kâğıt parçasını yavaşça elinin içinde ufaladı.

"Medeni ülkelerde..." dedi sesi biraz gergin çıkarak, "...çıraklar ustalarına karşı çıkmazlar. En azından başkalarının yanında." Khadgar'a döndü ve genç büyücü, yaşlı adamın yüzünde fırtına bulutlarının toplandığını gördü.

"Özür dilerim," dedi Khadgar. "Soru sormam gerektiğini söylediniz ve cesetlerin duruşu o an doğru görünmüyordu ama şimdi siz cesetlerin nasıl yanmış olduğundan bahsedince..."

Medivh bir elini havaya kaldırdı ve Khadgar susuverdi. Büyü Üstadı bir an bekledikten sonra ağır ağır soluğunu verdi. "Yeter. Sen doğru olanı yaptın, benim senden istediğimden ne daha fazlasını, ne de daha azını. Eğer konuşmasaydın iblisin muhtemelen kuleden aşağı indiğini fark etmeyecek ve kalenin içini aramakla daha fazla zaman kaybedecektim. Ama senin soru sorma sebebin iblisler hakkında fazla bilgin olmamasından kaynaklanıyordu ve bu da cehalettir. Ve ben de cehalete müsamaha göstermem."

Kıdemli büyücü Khadgar'a baktı ama ağzının kenarında bir gülümseme vardı. Fırtınanın geçtiğinden emin olan Khadgar bir tabureye çöküverdi. Yine de kendine hâkim olamayarak, "Lothar..." dedi.

"Bekleyecek," dedi Medivh, başını sallayarak. "O Anduin Lothar beklemeyi sever. Şimdi, Menekşe Hisar'dayken iblisler hakkında ne öğrendin?"

"Efsaneleri duydum," dedi Khadgar. "İlk Günler'de yeryüzünde iblisler vardı ve onları kovmak için büyük kahramanlar ortaya çıktı." Zihninde Medivh'in annesinin iblisleri parçalara ayırması ve Lordlarıyla yüzleşmesi canlandı ama bir şey söylemedi. Hazır sakinleşmişken Medivh'i tekrar öfkeli kıldırmanın gereği yoktu.

"Bunlar 'asli' dediğimiz temel noktalar," dedi Medivh. "Bunlara ek olarak ne biliyorsun?"

Khadgar derin bir nefes aldı. ' Menekşe Hisar daki, Kirin Tor'daki resmi öğreti iblis biliminden kaçınmayı, uzak durmayı ve korunmayı öngörür. Her türlü iblis çağırma girişimi ortaya çıkarılıp anında engellenmeli ve bu işe karışmış olanlar kovulmalıdır. Ya da daha beteri. Bunlar ben büyürken genç öğrenciler arasında anlatılan hikâyelerdi."

"Hikâyeler gerçeğe dayanır," dedi Medivh. "Ama sen meraklı bir gençsin, tahminimce daha fazlasını biliyorsun, öyle değil mi?"

Khadgar düşünceli düşünceli başını yana eğdi ve sözcükleri dikkatle seçerek konuştu: "Okulun kütüphanecisi Korrigan'ın elinde çok geniş bir... malzeme koleksiyonu var."

"Ve onları düzenlemek için de biri gerekliydi," dedi Medivh, basitçe. Khadgar olduğu yerde sıçramış olmalıydı çünkü Medivh ekledi: "Bu sadece bir tahmin, Genç Güven."

"Malzemelerin çoğu halk hikâyeleri ve ibislere tapınma vakalarıyla karşılaşan yerel makamların raporlarından oluşuyordu. Çoğu şu ya da bu efsaneden eski bir iblis adına habis eylemler yapan kişilerle ilgiliydi. Gerçek bir iblis çağırma ile ilgili bir şey yoktu. Büyüler ya da gizemli yazılar yoktu." Khadgar koruma çemberini işaret etti: "Ayinler de yoktu."

"Elbette," dedi Medivh. "Korrigan bile bunu bir öğrenciye yüklemes. Böyle şeyleri varsa bile onları ayrı bir yerde tutar."

"Buradan yola çıkarak, genel inanış iblisler yenildiğinde onların bu dünyadan tamamen kovulduğu yönünde. Onlar ışığın ve yaşamın olduğu dünyadan kendi diyarlarına atıldılar."

"Ötedeki Büyük Karanlık," dedi Medivh, sözcükleri bir ilahi gibi seslendirerek.

"Onlar hâlâ dışarıdalar, yani en azından efsane öyle söyler..." dedi Khadgar, "...ve yeniden dünyamıza girmek istiyorlar. Bazıları onların, iradesi zayıf olanların rüyalarına girip

onları eski büyüler bulmaya ve kurban vermeye zorladığını söylerler. Bazen bu, tam olarak geri dönebilmeleri içindir. Başkalıysa onların bu dünyayı tekrar kan ve vahşetle dolu bir yer yapmak için müritler ve kurbanlar istediğini söylerler. İblisler ancak ondan sonra geri döneceklerdir."

Medivh bir an sessiz kalıp sakalını sıvazladı, sonra sordu: "Başka bir şey var mı?"

"Daha fazlası var. Ayrıntılar ve kişisel hikâyeler var. İblis oymaları, resimleri ve çizimleri gördüm." Khadgar tekrar Medivh'e iblis ordusuyla ilgili görüden bahsetmek için gittikçe artan bir ihtiyaç hissetti ama bunun yerine sadece, "Bir de şu eski kahramanlık şiiri var, uzak bir yerde bir iblis güruhıyla savaşan Aegwynn'le ilgili olan," dedi.

Bundan bahsedilmesi Medivh'in yüzüne yumuşak, bilgiç bir gülümseme yayılmasına neden oldu. "Ah, evet; 'Aegwynn'ın Şarkısı'... İşte, bu şiiri birçok güçlü büyücünün odasında bulabilirsin."

"Hocam Lord Guzbah onunla ilgileniyordu," dedi Khadgar.

"Gerçekten böyle bir ilgisi mi var?" dedi Medivh, gülümseyerek. "Bütün saygıma rağmen, Guzbah'ın bu şiire hazır olup olmadığı bilmiyorum. En azından gerçek şekliyle." Kaşlarını kaldırabileceği kadar yukarı kaldırdı. "Bildiklerin temelde doğru. Birçok insan onlardan efsanelerde ve peri masallarında bahseder ama bence sen de benim kadar iblislerin gerçek olduğunu ve dışarıda beklediğini ve de, evet, bu gün ışıyla aydınlanan dünyada ve hatta diğer dünyalarda gezen bizim gibiler için bir tehdit oluşturduklarını biliyorsun. Şu anda düşündüğüm, gerçekten düşündüğüm, senin gördüğün kırmızı güneşli dünyanın başka bir yer, Ötedeki Büyük Karanlık'ın uzak bir köşesindeki başka bir dünya olduğu. Öte'de bu iblisler için bir hapisane, ırsız ve dermansız bir yer; onlar çok ama çok kıskanç ve yeniden bu dünyaya dönmek için çok ama çok sabırsızlar."

Khadgar başını salladı ve Medivh anlatmaya devam etti: "Ancak kurbanlarının iradelerinin zayıf olduğu varsayımın hatalı ama bu yine iyi tasarlanmış bir hata. Eski sevgilisinden öç almak için bir iblis gücünü harekete geçiren yozlaşmış çiftçilerin ya da borçlusunun senedini siyah mumla yakıp bir zamanların büyük iblis güçlerinden birinin adını yarım yamalak ağzına alan aptal tüccarların sayısı epey çoktur. Ama bir o kadarı da cehennem çukurlarına isteyerek girer; kendilerini güvende, emin ve bilgili hissederek; her türlü dalaverenin ve tehdidin ötesinde, dünyanın sınırlarının ardında dalgalanan iblislere özgü enerjileri kullanabilecek kadar güçlü görürler. Onlar çoğu bakımdan sıradan kalabalıktan daha tehlikelidir çünkü senin de bildiğin gibi, büyü yapımında neredeyse başarısız olmak, tam bir başarısızlıktan daha ölümcüldür."

Khadgar sadece başıyla onaylayabildi. Bir yandan da Me-divh'in zihin okuma gücü olup olmadığını merak ediyordu. "Ama onlar güçlü büyücülerdi... Yani Huğlar ve Hugarin."

"Azeroth'takilerin en güçlüleriydiler," dedi Medivh. "En bilge ve maharetli büyücüler, Kral Llane'in danışmanlarıydılar. Emin, erdemli ve kolaycıydılar!"

"Bu işten daha iyi anlamaları gerekmez miydi?" diye sordu Khadgar.

"Öyle sanabilirsin," dedi Medivh. "Ama işte onların harabeye dönmüş odalarında duruyoruz ve onların iblis ateşiyle yakılmış bedenleri şarap mahzeninde yatıyor."

"O zaman bunu neden yapınlar ki?" Khadgar rahatsız edici olmamaya çalışarak kaşlarını çatı. "Eğer bu kadar bilgileri vardysa neden bir iblis çağırmaya çalıştılar?"

".Birçok nedenden dolayı," dedi Medivh, iç çekerek. "Kibir, yozlaşmadan önce gelen o anlamsız gurur; hem her birinin bireysel olarak içinde olan, hem de işbirliği için ikiye katlanan aşırı güven... Ve sanırım en çok da korku."

"Korku mu?" Khadgar kafası karışmış halde Medivh'e baktı.

"Bilinmeyenin korkusu," dedi Medivh. "Bilinenin korkusu... Onlardan daha güçlü şeylerin korkusu..."

Khadgar başını iki yana salladı. "Azeroth'taki en deneyimli ve bilgili iki büyücüden daha güçlü ne olabilir?"

"Ah," dedi Medivh ve sakalının altındaki dudaklarına bir gülümseme yayıldı. "Bu ben oluyorum. Bir iblis çağırarak kendi ölümlerine neden oldular, kendi haline bırakılması gereken güçlerle oynadılar çünkü benden korkuyorlardı."

"Sizden mi?" dedi Khadgar. Sesi düşündüğünden daha şaşırmış çıkmıştı. Bir an için yaşlı büyücüyü bir kez daha sinirlendireceğinden korktu.

Ancak Medivh sadece derin bir nefes alıp sonra nefesini yavaşça verdi. "Benden," dedi ardından. "Onlar ahmaktılar ama kendimi de suçluyorum. Gel hadi, evlat, Lothar bekleyebilir. Sana bizimle Karanlık'ın arasında duran tek şeyi, Bekçilerin ve Tirisfal Birliği'nin öyküsünü anlatmanın zamanı geldi."

SEKİZ

DERSLER

"Birlik'i anlamak için iblisleri anlamalısın," dedi Medivh. "Ayrıca büyüyü de anlamalısın." Hâlâ zarar görmemiş olan sandalyelerden birine yavaşça çöktü. Sandalyenin üstünde de paramparça edilmemiş az sayıdaki yastıklardan biri vardı.

"Lord Medivh... Magus," dedi Khadgar. "Eğer Stormwind'de serbestçe dolaşan bir iblis varsa, daha sonrayı bekleyebilecek tarih dersleri yerine onunla ilgilenmemiz gerekir."

Medivh bakışlarını göğsüne indirdi ve Khadgar kıdemli büyücünün bir kez daha hiddetle parlamasına neden olacağından korktu ama Büyü Üstadı sadece başını iki yana salladı ve gülümseyerek konuşmaya başladı: "Eğer bahsi geçen iblis çevresindekiler için bir tehdit olsaydı endişelerin geçerli olurdu. Bu konuda sözüme güven, o hiçbir tehdit oluşturamaz. Bu iblis Ateş Lejyonu'ndaki güçlü liderlerden biri olsaydı bile, kendisini çağıran iki güçlü büyücüyle uğraşırken neredeyse bütün kişisel gücünü harcamış olurdu. Bu, en azından şimdilik, çok önemsiz bir mesele. Asıl önemli olan senin, Birlik'in ne olduğunu, benim ne olduğumu ve neden diğerlerinin bununla bu kadar fazla ilgilendiğini anlamak."

"Ama Magus..." diye başladı Khadgar.

"Ve ne kadar çabuk bitirirsem sana bu bilgi konusunda o kadar çabuk güvenebileceğimi bileceğim ve bu sıradan iblisin işini görmek için gideceğim. Eğer gerçekten gitmemi istiyorsan bitirmeme izin verirsin, oldu mu?" Medivh genç büyücüye sert, bilgici bir gülümsemeyle baktı.

Khadgar itiraz etmek için ağzını açtı ama sonra bundan vazgeçti. Açık pencerenin geniş pervazına yaslanarak oturdu. Uşakların, cesetleri kuleden götürme konusundaki çabalarına rağmen ölüm kokusu, zehirli bir solgunluk, hâlâ havada asılı duruyordu.

"Pekâlâ. Büyü nedir?" diye sordu Medivh, büyücülük okulundaki bir hoca edasıyla.

"Dünyayı dolduran ve etrafı saran bir enerji alanı," dedi Khadgar, neredeyse hiç düşünmeden. Bu sıradan bir soru-cevap şekliydi, basit bir soru için basit bir cevap... "Bazı yerlerde diğerlerine göre daha güçlüdür ama o her zaman vardır."

"Evet, öyledir," dedi Büyü Üstadı. "En azından şimdi. Ama öyle olmadığı bir zaman hayal et."

"Büyü evrenseldir," dedi Khadgar. Bunu söyler söylemez aksinin ortaya çıkacağını biliyordu. "Hava ve su gibi."

"Evet, su gibi," dedi Medivh. "Şimdi her şeyin başlangıcında, dünyadaki bütün suların tek bir yerde olduğu bir zaman hayal et. Bütün yağmurlar, nehirler, denizler ve ırmaklar, bütün şakanaklar, çaylar, damlalar tek bir yerde, tek bir kuyuda."

Khadgar yavaşça başıyla onayladı.

"Şimdi, bizim bahsettiğimiz şey su değil büyü," dedi Medivh. "Bir büyü kuyusu; öbür boyutlara açılan bir boşluk, biri kaynak; Büyük Karanlık'ın ötesindeki topraklara, dünyanın sınırlarının ardına açılan ıslıltı bir geçit. Büyü yapan ilk topluluk kuyunun etrafında yerleşti ve onun saf gücünü damıtıp büyü için kullandı. O zamanlar onlara Kaldorei denirdi. Şim-

di onlara ne dendiğini bilemiyorum." Medivh, Khadgar'a baktı ama genç büyücü bu kez sessiz kaldı.

Medivh devam etti: "Kaldoreiler yaptıkları büyülerle güçlendiler ama onun doğasını anlayamadılar. Ötedeki Büyük Karanlık'ın içinde başka büyük güçlerin de olduğunu, onların dünyalar arasındaki boşlukta hareket ettiğini, büyüye aç olduklarını ve onu kontrolü altına alıp kendi amaçları doğrultusunda daraltanlara büyük bir ilgi duyduklarını anlayamadılar. Bu şer güçler yüzlerce dünyadan gelen hilkat garibeleri, yok ediciler ve kâbuslardı ama biz onlara kısaca iblis diyoruz. Onlar, büyüye hâkim olan, onu büyüten bütün dünyaları istila etmek ve yok etmek istiyorlardı. Böylece enerjileri sadece kendilerine saklayacaklardı. Onların içinde en büyüğü, Ateş Lejyonu'nun efendisi olan Sargerada adında bir iblisti."

Khadgar, Aegwynn'le ilgili görüşü düşündü ve bir ürperti dalgasına güçlkle engel oldu.

Medivh genç adamın tepkisini görmüştüyse de bir şey söylemedi. "Ateş Lejyonu'nun Lordu hem güçlü, hem de kurnazdı. Eski büyücüler olan Kaldoreileri yoldan çıkarmaya çalıştı. Başarılı da oldu çünkü onların yüreğine karanlık bir gölge düştü ve Kaldoreiler kendi imparatorluklarını kurmak için diğer ırkları, yeni ortaya çıkan insanları ve de diğerlerini köle yaptılar."

Medivh iç geçirdi. "İşte bu Kaldoreilerin köleleştiği zamanlarda, kendi kardeşlerinden daha sağduyulu olanlar oldu. Bunlar hem Kaldoreilere karşı çıkmaya, hem de sağduyularının bedelini ödemeye hazırdılar. Hem Kaldoreilerden, hem' de diğer ırklardan olan bu cesur bireyler, yönetimdeki Kaldoreilerin yüreklerinin katılaştığını, karardığını ve de iblis gücünün arttığını gördüler.

"İşte Kaldoreiler, Sargerada tarafından böylece yoldan çıkarıldılar. Öyle ki bu dünyayı neredeyse daha başlangıcında la-

netlemiş oluyorlardı. Kaldoreiler kendileri aleyhine konuşanları görmezden geldiler ve iblislerin en güçlüsüyle onun yandaşlarına istila kapılarını açtılar. Büyük Karanlık'a açılan ışıltılı geçit ancak az sayıda kişinin kahramanca çabaları sonucunda kapatılabildi ve Sargeraz'la müritleri sürgün edildi. Ama zaferin bedeli ağırdı. Geçit kapatıldığında Sonsuzluk Kuyusu patladı ve ortaya çıkan patlama bu dünyanın kalbini sökerek Kaldorei topraklarını ve onun üstünde bulunduğu kıtayı yok etti. Kapıyı kapamış olanlar bir daha hiçbir yaşayan tarafından görünmediler."

"Kalimdor!" dedi Khadgar, kendine hâkim olamadan müdahale ederek.

Medivh ona baktı ve Khadgar konuşmaya devam etti: "Bu, Lordaeron'da anlatılan eski bir efsanedir! Bir zamanlar büyük güçlere aptalca burnunu sokan kötülük dolu bir ırk vardı. Günahlarının cezası olarak toprakları dalgaların altında kaldılar. Buna Dünyanın Bölünmesi denirdi. Topraklarınsa Kalimdor adı verildi."

"Kalimdor," diye tekrarladı Medivh. "Gerçi senin bildiğin söylencenin çocuklar için olan uyarlaması. Bu kısmı büyücü adaylarına, oynamakta oldukları şeyin tehlikeleri konusunda uyarı için anlatırız. Kaldoreiler aptaldılar ve hem kendilerini yok ettiler, hem de neredeyse dünyamızı yok ediyorlardı. Ve Sonsuzluk Kuyusu patladığında, onun içindeki büyüsel enerjiler dünyanın dört köşesine sonsuz, büyüsel bir yağmur halinde dağıldı. İşte büyü bu yüzden evrenseldir: O, kuyunun ş ölümünün gücüdür."

"Ama Magus..." dedi Khadgar. "Bu binlerce yıl önceydi."

"On bin yıl," dedi Medivh. "Bundan bir miktar az ya da çok olabilir."

Medivh başıyla onayladı ve öyküsüne devam etti: "Kalimdor'un batışıyla birçokları öldü ama bazıları hayatta kaldı ve bilgilerini yanlarında götürdüler. Hayatta kalan Kaldoreiler-den bazıları Tirisfal Birliği'ni kurdu. Tirisfal bir kişi midir, bir yer midir, bir şey midir, yoksa bir kavram mıdır, bunu ben bile söyleyemem. Onlar olan bitenlerle ilgili bilgiyi yanlarında götürdüler ve bunun bir daha olmasını sonsuza dek engellemeye yemin ettiler. İşte bu, Birlik'in temelidir.

"O karanlık günlerde hayatta kalan insanlar da oldu ve onlar büyüyüp geliştiler. Kısa zamanda, dünyanın dokusunu büyüsel enerjiyle işleyerek, onlar da gerçekliğin kapısını eşelemeye başladılar. Büyük Karanlık'tan yaratıklar çağırmaya, Sar-geras'ın kapalı hapisanesine açılan geçitleri zorlamaya başladılar: İşte o zaman hayatta kalıp kendilerini değiştirmiş olan Kaldoreiler atalarının dünyayı neredeyse yok edişinin öyküsüyle ortaya çıktılar.

"İlk insan büyücüler, hayatta kalan Kaldoreilerin söylediklerini ciddiye aldılar ve kendileri değneklerini, büyü kitaplarını ve şifrelerini bıraksalar bile başkalarının, masum ya da pek de masum olmayan sebeplerle, iblislerin yeşil dünyamıza tekrar girmelerini sağlayacağını fark ettiler. Böylece Birlik'i, artık büyücüler içinde en güçlü olanlarının katıldığı gizli bir topluluk olarak sürdürdüler. Bu Tirisfal Birliği, kendi içinden birini seçip Tirisfakn'in Bekçisi yapacaktı. Bu bekçiye en büyük güçler verilecek ve o, gerçekliğin kapısında muhafız olacaktı. Ancak artık kapı tek ve büyük bir güç kuyusu değil, bugün bile yağmaya devam eden sonsuz bir yağmurdu. Bu, dünyadaki en büyük sorumluluktan başka bir şey değildi."

Medivh sessizleşti ve bakışları bir an için dalgınlaştı. Sanki kendisi de geçmişe kayıp gitmişti. Sonra başını iki yana sallayıp kendine geldi ama yine de konuşmadı.

"Siz Bekçi'siniz," dedi Khadgar, sadece.

"Evet," dedi Medivh. "Ben gelmiş geçmiş, en büyük Bek-çi'nin çocuğuyum ve doğumumdan kısa süre sonra onun gücü bana verildi. Bu güç... benim için çok fazlaydı ve ben bunun bedelini gençliğimin iyi bir bölümüyle ödedim."

"Ama büyücülerin kendi aralarından seçim yaptığını söylemişsiniz," dedi Khadgar. "Magna Aegwynn daha yaşlı bir adayı seçemez miydi? Neden bir çocuk seçti, özellikle de kendi çocuğunu?"

Medivh derin bir nefes aldı. "İlk bin yıldaki ilk Bekçiler seçkin gruplar arasından seçilmişti. Tirisfal Birliği'nin asıl kurucularının istediği gibi Birlik'in varlığı gizli kalmıştı. Ancak zamanla işin içine siyaset ve kişisel çıkarlar katıldı. Öyle ki Bekçi kısa zamanda bir uşaktan, büyüsel bir ayakçıdan farksız hale geldi. En güçlü büyücülerin bazıları Bekçi'nin işinin, kendilerinin emrindeki gücün herhangi bir başkası tarafından kullanılmasını engellemek olduğunu düşünmeye başladılar.

Bizden önceki Kaldoreiler gibi, Birlik'in üyeleri arasında yoldan çıkarıcı bir gücün gölgesi dolaşıyordu. Başka iblisler de geçitten geçmeye başlamıştı ve hatta Sargeras bile kendisinin ufakık bir parçasını göstermişti. Bu. onun gücünün sadece bir bölümüydü ama orduları dağıtmaya ve ülkeleri yok etmeye yeterliydi."

Khadgar, görüde Aegwynn'le savaşı Sargeras'ı düşündü. Bu, büyük iblisin gücünün'sadece bir bölümü olabilir miydi?

"Magna Aegwynn..." Medivh bu sözcükleri söyledikten sonra durdu. Bu sözcükleri söylemeye pek' alışık değil gibiydi. "Beni doğuran neredeyse bin yıl önce doğmuştu. O doğuştan gelen büyük bir yeteneğe sahipti ve Birlik'in diğer üyeleri tarafından Bekçi olması için seçilmişti. Eminim o zamanın en ak sakallıları onu kontrol edebileceklerini düşündüler ve böylece Bekçi'yi kendi siyasi oyunlarının maşası olarak kullanmaya devam edeceklerdi.

"Aegwynn onları şaşırttı." Medivh bunu söyledikten sonra gülümsedi. "İdare edilmeyi reddetti ve çağının en büyük büyücülerinden bazıları iblislerin tuzağına düştüğünde onlarla dövüştü. Bazıları onun bağımsızlığının geçici bir şey olduğunu, zamanı geldiğinde unvanını daha uysal bir adaya geçirmek zorunda kalacağını düşündüler. Aegwynn onları yine şaşırttı. İçindeki büyüsöl güçlerden, bin yıl yaşamak, gücünü bilgelik ve lütufla kullanmak için yararlandı. Böylece Birlik ve Bekçi ayrıldı. İlki sonrakine tavsiyede bulunabiliyor ama sonrakinin de ilkinin karşı çıkma hakkına her zaman sahip olması gerekiyordu. -Böylece Kaldoreilere olanlar engellenecekti.

"O, bin yıl boyunca Büyük Karanlık'la dövüştü, hatta kendini bu evrene sokan ve efsanevi ejderhaları öldürüp onların gücünü kendine' katmayı planlayan Sargeras'ın maddi görüntüsüne meydan okudu. Magna Aegwynn onunla karşılaştı ve onu yendi. Sonra da cesedini kimsenin bilmediği bir yere kilitledi. Böylece onu, ona gücüne veren Büyük Karanlık'tan sonsuza dek uzak tutmuş oldu. Bu, Guzbah'ın istediği o kahramanlık şiirinde, Aegwynn'ın Şarkısı'nda anlatılır. Ama sonuçta Aegwynn bunu sonsuza dek yapamazdı ve her zaman bir Bekçi'nin olması gerekiyordu.

"Ve sonra..." Medivh'in konuşması tekrar duraksadı. "Yapacağı son bir oyun kalmıştı. O gerçekten güçlüydü ama yine de ölümlü bir soydan geliyordu. Ondan, gücünü devretmesi bekleniyordu. O bunun yerine Azeroth Meclisi'nden bir celbbazı vârisi için baba olarak seçti ve Su çocuğu da halefi olarak belirledi. Birlik'i tehdit ederek seçiminin onaylanmaması durumunda geri çekilmeyeceğini ve Bekçi'nin gücünü başkasına vermektense kendisiyle birlikte ölüme götüreceğini söyledi. Onlarsa çocuğu... beni... idare etmenin daha kolay olacağım düşündüler ve bu yüzden buna izin verdiler.

"Güc çok fazlaydı," dedi Medivh. "Ben genç bir adamken, senden de gençken, güç içimde uyanıverdi ve ben yirmi yıl-

dan fazla bir süre uyudum. Magna Aegwynn'ın yaşamak için çok fazla zamanı vardı, bense çoğunu kaybetmiş gibi görünüyorum." Konuşurken tekrar duraksadı. "Magna Aegwynn... annem..." diye başladı ama söyleyecek başka bir şeyi olmadığı fark etti.

Khadgar bir an sadece oturduğu yerde sessizce bekledi. Sonra Medivh ayağa kalkıp saçlarını geriye doğru savurdu ve tekrar konuşmaya başladı: "Ben uyurken kötülük bu dünyaya tekrar musallat oldu. Artık iblis ve şu orkların sayısı arttı. Şimdi Birliğimin üyeleri bir kez daha karanlık yolda ilerliyor. Evet, Huğlar ve Hugarin diğerleri gibi, Kirin Tor'dan Arrexis gibi, Birlik'in üyeleriydiler. Evet, onun da başına benzer bir şey geldi ve her ne kadar bunu özenle örtbas etmiş olsalar da onun hakkında muhtemelen bir şeyler duymuşsundur. Annemin gücünden korkuyorlardı, şimdi de benden korkuyorlar ve ben de onların korkularının yok olmalarına neden olmasını engellemeliyim. Tirisfal Bekçisi'nin üstüne yüklenmiş olan vazife bunu gerektirir."

Yaşlı adam ayağa kalktı. "Gitmem gerek!" dedi.

"Gitmeniz mi gerek?" diye sordu Khadgar. Uzun boylu ve zayıf adamın içindeki enerji onu bir an şaşırtmıştı.

"Çok doğru bir şekilde ifade ettiğin gibi, ortalıkta dolaşan bir iblis var," dedi Medivh yeniden yüzüne yayılan bir gülümsemeyle. "Avcı borularını öttürün. Algılarını ve gücünü geri kazanıp başka birilerini öldürmeden onu bulmalıyım!"

Khadgar doğrulup ayağa kalktı. "Nereden başlıyoruz?"

Medivh bir an doğrulup genç büyücüye döndü ve biraz boş bir şekilde baktı. "Ah, biz hiçbir yerden başlayacak değiliz. Gidecek olan benim. Sen yeteneklisin ama henüz iblislerle karşılaşacak düzeyde değilsin. Bu savaş benim, Genç Çırak Güven."

"Magus, eminim ben..."

Ama Medivh elini kaldırıp onu susturdu.

"Ayrıca burada kalmanı kulaklarını dört açman için istiyorum," dedi Medivh, daha alçak bir ses tonuyla. "Yaşlı Lothar'ın son on dakikayı kulağı kapıya dayalı halde geçirdiğinden hiç kuşum yok. Eminim yüzünün bir yanında anahtar deliği şeklinde bir ifade oluşmuştur." Medivh sırıttı. "O oldukça çok şey biliyor ama her şeyi değil. Onun, senin ağzından fazla bir bilgi almaması için sana bunu anlatmak zorundaydım. Duruma göre, Bekçi'yi kollayacak birine ihtiyacım var."

Khadgar, bakışlarını Medivh'e dikti ve yaşlı büyücü göz kırptı. Sonra Magus hızlı adımlarla kapıya yöneldi ve onu hızlı bir hareketle açtı.

Lothar odanın içine yuvarlanmadı ama orada, hemen dışarıda bekliyordu. Dinliyor ya da nöbet-bekliyor olabilirdi.

"Med," dedi Lothar, yüzünde zayıf bir gülümsemeyle. "Majesteleri..."

"Majesteleri kesinlikle anlayış gösterecek..." dedi Medivh, iriyarı adamın yanından rüzgâr gibi geçerek, "...ve bir ülke lideriyle karşılaşmak yerine azgın bir iblisle karşılaşmam gerektiğini kabul edecektir. Sadece öncelik meselesi. Bu arada sen de çırağımıza göz kulak olur musun?"

Bütün bunları bir nefeste söyleyip Lothar'ı cümlesinin ortasında bırakarak dışarıya, salona çıktı ve merdivenleri inip gözden kayboldu.

Yaşlı savaşı iri eliyle kelleşen başını sıvazladı ve abartılı bir şekilde iç geçirdi. Sonra Khadgar'a baktı ve bir kez daha, bu kez daha derinden iç geçirdi.

"Bilirsin işte, her zaman böyle biriydi," dedi Lothar, sanki Khadgar bunu gerçekten biliyormuş gibi. "Herhalde en azından acıkmışsındır. Bakalım öğle yemeği için yiyecek bir şeyler bulabilecek miyiz."

Öğle yemeği soğuk odadan çıkarılıp Lothar'ın kolunun altına sıkıştırılmış soğuk bir tavuk ve etli ellerinin her birinde

taşıdığı ibrik boyutunda, iki kupa biradan oluşuyordu. Kralın Büyük Savaşçısı içinde bulundukları duruma rağmen şaşırtıcı derecede rahattı. Adam, Khadgar'ı şehri tepeden gören yüksek bir balkona çıkarttı.

"Lordum," dedi Khadgar. "Magus'un isteğine rağmen başka işleriniz de olduğunu anlıyorum."

"Evet ve bu işlerin çoğu da sen Medivh'le konuşurken halledildi," dedi Lothar. "Majesteleri Kral Llane, iblisin kalede saklanmaya karar vermesi ihtimaline karşı hizmetlilerinin çoğuyla birlikte odasında koruma altında. Ayrıca diğer adamlarımla birlikte çoktan şehrin her yanına yayılmış olan casuslarımı, kendilerini şüpheli duruma düşürmeden şüphe çeken her şeyi rapor etmeleri için gönderdim. İsteyeceğimiz son şey bir iblis paniği. Bütün önlemlerimi aldım ve şimdi oturup beklemekten başka yapılacak bir şey yok." Lothar genç adama baktı. "Ayrıca teğmenlerim, her zaman gecikmeli olarak yediğim öğle yemeğimi yemek üzere bu balkonda olacağımı biliyorlar."

Khadgar, Lothar'ın söylediklerini göz önüne alınca onun Medivh'e çok benzediğini düşündü: Sadece önündeki birkaç hamleyi planlamıyor, her şeyi nasıl planladığını başkalarına anlatmaktan da büyük keyif alıyordu. Çırak dilimlenmiş göğüs etini eliyle koparıırken Lothar da bir buda saldırdı.

İkili uzun bir süre sessizce yemek yedi. Tavuk hiç fena sayılmazdı. Pişirmeden önce derinin akma yerleştirilen biberiye, domuz pastırması ve koyun tereyağının karışımıyla çeşnilendirilmişti. Soğuk olmasına rağmen ağızda dağılıyordu. Biraysa keskindi ve dibindeki şerbetçiotuyla zenginleştirilmişti.

Bütün şehir altlarında uzanıyordu. Hisar, Kral'ı tebasından ayıran bir kayalık oluşumun en tepesindeydi. Buna kulenin de yüksekliği eklenince Stormwind halkı kalabalık sokaklarda oyalanan oyuncak bebeklerden farksız görünüyordu. Aşağıda bir pazar alışverişi süregelmekteydi. Üstleri parlak muşambalarla kaplı dükkânlarda satıcılar mallarının erdemlerini avaz-

lan çıktığı kadar bağırarak (Khadgar'a o yükseklikten çok sessiz geliyordu) anlatıyorlardı.

Khadgar bir an için nerede olduğunu, ne gördüğünü ve en baştan beri neden burada olduğunu unuttu. Bu çok güzel bir şehirdi. Sonunda Lothar'ın derin homurtusu onu tekrar bu dünyaya döndürdü.

"Eee," dedi Kralın Büyük Savaşçısı, her zamanki düşünceli haliyle. "O nasıl?"

Khadgar bir an düşündükten sonra cevap verdi: "Sağlığı iyi. Bunu siz de gördünüz, Lordum."

"Pöh," dedi Lothar, tükürürcesine ve Khadgar bir an için iri bir et parçasının şövalyeyi tıkadığını sandı. "Görüyorum... Ve biliyorum ki Med isterse herkesi parmağında oynatır. Asıl demek istediğim, O nasıl?"

Khadgar tekrar bakışlarını şehre çevirdi. Bir yandan da karşısındaki, kendinden yaşça büyük adamı kırmadan yanından geçip gitme konusunda Medivh kadar yetenekli olup olmadığını merak ediyordu.

Öyle olmadığına karar verdi. Medivh genç büyücüden daha yaşlı bir bağlılığa ve dostluğa dayanıyordu. Khadgar'ın karşılık vermek için başka bir yol bulması gerekecekti. İç geçirip konuşmaya başladı:- "Zor biri. O çok zor biri. Ve de zeki. Ayrıca şaşırtıcı. Bazen kendimi dönüp duran bir hortumun çırağı gibi hissediyorum." Kaşlarını yukarı kaldırıp Lothar'a baktı. Bunun yeterli olmasını umuyordu.

Lothar başını salladı. "Evet, bir hortum. Sanırım aynı zamanda bir fırtına."

Khadgar beceriksizce omuz silkti. "Herkes gibi farklı ruh halleri var."

"Hımm," dedi Kralın Büyük Savaşçısı. "Bir seyisin ruh hali kötü olursa köpeğe tekme atar. Bir büyücünün ruh hali kötü olursa bütün bir kent ortadan yok olur. Hakaret etmek niyetiyle söylemedim."

'Hakaret olarak algılamadım, Lordum," dedi Khadgar, kuledeki odada ölü bulunan büyücüleri düşünerek. "Nasıl olduğunu sormuştunuz. O, bu söylediklerimin hepsi."

"Himm," dedi Lothar, tekrar. "O çok güçlü biridir."

Khadgar, ve sen de onun için diğer büyücülerin endişelendiği gibi endişeleniyorsun, diye düşündü ama bunun yerine, "Sizden çok iyi bahsediyor," dedi.

"Ne söyledi?" dedi Lothar. Muhtemelen soru ağzından amaçladığından daha hızlı dökülmüştü.

"Sadece..." Khadgar sözcükleri dikkatle seçti, "...hastayken ona iyi baktığınızı."

"Doğrudur," diye homurdandı Büyük Savaşçı. Bu arada diğer buda geçmişti.

"Ve fazlasıyla titiz olduğunuzu," diye ekledi Khadgar. Bunun, Medivh'in savaşçı hakkındaki düşüncelerinin yeterli bir özeti olduğunu düşündü.

"Fark etmesine sevindim," dedi Lothar, ağzı dolu halde. Lothar lokmasını çiğneyip yutarken ikisi arasında bir sessizlik oldu. "Bekçi'den bahsetti mi?"

"Bunu konuştuk," dedi Khadgar. Sözcüklerden oluşan çok dar bir uçurumun eşiğinde olduğunu hissetti. Medivh ona Lothar'ın ne kadarını bildiğini söylememiştir. En iyi cevabın sessizlik olacağına karar verip cümlesinin bir an havada kalmasına izin verdi.

"Usta'nın işlerini tartışmak Çırak'a düşmez, öyle değil mi?" dedi Lothar, yüzüne çok zorlukla yerleştirilmiş gibi görünen küçük bir gülümsemeyle. "Hadi ama sen Dalaran'dansın. O engerek büyücülerin yuvasında metre kare başına kıtadaki bütün yerlerden daha fazla sır düşer. Yine hakaret etmek niyetinde değilim."

Khadgar buna omuz silkti. Sonra nazik bir şekilde söze girdi: "Buradaki büyücüler arasında Lordaeron'dakilere göre daha az rekabet olduğunu fark ettim."

"Yani bana hocalarının seni, yanında yüce Magus'tan sıkı sıkı çıkarılacak malzemelerin bir listesi olmadan gönderdiğini mi söylemeye çalışıyorsun?" Lothar'ın sırtışı derinleşti ve neredeyse genç büyücüyü anladığını belli eden, bir hal aldı.

Khadgar yüzünde bir sıcaklık hissetti. Yaşlı savaşçının ok atışları neredeyse hedefteki altına isabet etmek üzereydi. "Menekşe Hisar tarafından sunulan her tür istek Medivh'in bilgisi dahilinde. Şu ana kadar gayet paylaşımcıydı."

"Hımm," diye homurdandı Lothar. "Bu doğru şeyi istemediklerini gösterir. Buralardaki büyücülerini tanırım; azizler ruhlarını huzura erdiren, buna Huğlar ve Hugarin de dahil. Onlar her zaman şu ya da bu şey için Medivh'in başının etini yerler ve alamayınca da Majestelerine ya da bana şikâyetle bulunurlardı. Sanki onun üstünde bir kontrolümüz varmış gibi!"

"Hiç kimsenin olduğunu sanmıyorum," dedi Khadgar. Buna bir yorum daha katmamak için birasına gömüldü.

"Anladığım kadarıyla annesinin bile yoktu," dedi Lothar. Bu küçük bir yorumdu ama bir hançer gibi yerine oturmuştu. Khadgar, Lothar'a Aegwynn'le ilgili daha fazla şey sormak istiyor ama kendini dizginliyordu.

"Sanırım bunu bilmek için fazla gencim," dedi Khadgar. "Onun hakkında bir şeyler okumuştum. Güçlü bir büyücüye benziyor."

"Ve şimdi o güç Magus'un içinde," dedi Lothar. "Annesi onu buradaki kraliyet celbbazlardan birinden yaptı ve onu saf büyücülükle yoğurup gücünü onun içine akıttı. Evet, bununla ilgili her şeyi biliyorum. O komaya girince parçaları birleştirdim. Çok fazla güç vardı ve o çok gençti. Şu anda bile endişe ediyorum."

"Onun fazlasıyla güçlü olduğunu düşünüyorsunuz," dedi Khadgar ve Lothar'ın gözlerine birden beliren delici bakışlarla donup kaldı. Genç büyücü aklından geçenleri söyleyip ev sahibini bir bakıma suçladığı için kendi kendine hayıflandı.

Lothar gülümseyerek başım iki yana salladı. "Tersine, evlat, onun yeterince güçlü olmamasından korkuyorum. Krallıklarda korkunç gelişmeler oluyor. Bir ay önce gördüğün o ork yaratıkları, yağmurdan sonra çoğalan tavşanlar gibi türüyorlar. Neredeyse soyu tükenmiş olan troller de daha sık görünür oldu. Biz burada konuşurken de Medivh dışarıda bir iblis avlamakla meşgul. Kötü günler yaklaşmakta ve onun buna hazır olmasını umut ediyorum, hayır, aslında bunun için dua ediyorum. O komadayken yirmi yıldan fazla bir zaman bir Bek-çi'miz yoktu. Bir yirmi yıl daha öyle kalmak istemiyorum., özellikle de böyle bir zamanda."

Khadgar şimdi utandığını hissetti. "Yani, o nasıl, diye sorduğunuzda kastettiğiniz..."

"Onun nasıl olduğu," diye tamamladı cümleyi Lothar. "Onun böyle bir zamanda güçten düşmesini istemiyorum. Orklar, troller, iblisler ve sonra da..." Lothar'ın sözleri kaybolup giderken savaşçı Khadgar'a baktı ve devam etti: "Şu an itibarıyla Bekçi'yi bildiğini varsayabilir miyim?"

"Evet," dedi Khadgar.

"Ve Birlik'i de?" dedi Lothar ve sonra gülümsedi. "Bir şey söylemene gerek yok, genç adam. Çözümlerin seni ele veriyor. Benimle sakın oyun oynamaya kalkma, olur mu?" .

Khadgar uçuşunun en uç noktasını hissedebiliyordu. Medivh onu Büyük Savaşçı'ya fazla bir şey açık etmemesi için uyarmıştı ama görünüşe göre Lothar, Khadgar'ın bildiği kadarını biliyordu. Hatta daha fazlasını...

Lothar sakın bir sesle konuşmaya başladı: "Basit bir büyü kazası için Med'i çağırtmazdık. Hatta sıradan iki celbbaz büyü yaparken birbirlerini yaksalar bile. Huğlar ve Hugarin bizim en iyi büyücülerimizden ikisiydi, en güçlülerinden ikisi. Daha da güçlü bir tanesi daha vardı ama iki ay önce bir kaza geçirdi. Üçünün de sizin Birlik'inizin üyesi olduğunu düşünüyorum."

Khadgar sırtı boyunca ilerleyen bir ürperti hissetti. Ağzını açıp, "Bunu konuşma konusunda kendimi rahat hissettiğimi sanmıyorum," diyebildi.

"O zaman konuşma," dedi Lothar. Alın kadim bir dağ sırasının eteklerindeki tepeler gibi çizgilerle dolmuştu. "Üç güçlü büyücü, Azeroth'taki en güçlü büyücüler... Med'le ya da annesiyle bir olamazlar, buna kuşku yok ama yine de-büyük ve güçlü büyücülerdi... Hepsi öldü. Bir büyücünün ölümünü şanssızlığa bağlayabilirim ya da boş bulunduğunu düşünebilirim ama ya üç tanesini? Bir savaşçı bu kadar tesadüfe inanmaz.

"Dahası var," diye devam etti Kralın Büyük Savaşçısı. "Benim bir şeyleri bulmak için kendi yöntemlerim vardır. Şehre gelen kervan tüccarları, paralı askerler ve maceracılar genelde yaşlı Lothar'da dinlemeye meraklı bir kulak olduğunu fark ederler. Demirhane ve Alterac'tan, hatta Lordaeron'dan haberler gelir. Bunun gibi kazalar bir salgın gibi birbirini izliyor. Bence birisi, ya da daha da beteri, bir şey bu gizli Bir-lik'in büyük büyücülerini avlıyor. Hem burada, hem de Dalaran'da; bundan kuşku yok."

Khadgar yaşlı adamın konuşurken bir yandan da onun yüzünü incelediğinin farkına vardı ve irkilerek, bunların Menekşe Hisar'dan ayrılmadan önce duyduğu söylentilere uyduğunu fark etti. Kadim büyücüler birden ortadan kayboluyorlar ve yüksek makamlar bu meseleyi sessizce hasıraltı ediyorlardı. Kirin Tor içindeki büyük sır daha büyük bir problemin parçasıydı.

Khadgar bakışlarını kaçırıp şehre bakmaktan kendini alamadı. "Evet, görünüşe göre Dalaran da," dedi Lothar. "Oradan çok fazla havadis gelmiyor ama gelişmelerin aynı olduğuna dair iddiaya girebilirim, öyle değil mi?"

. "Lord Magus'un tehlikede olduğunu mu düşünüyorsunuz?" diye sordu Khadgar. Yaşlı savaşçının gözle görünür en-

dişesi, Lothar'a hiçbir şey söylememe isteğini yok ediyordu.

"Bence Medivh tehlikenin vücuda gelmiş hali," dedi Lot-har. "Ve onunla aynı çatı altında olmaya istekli olan herkese hayranlık duyuyorum." Bu kulağa şaka gibi geliyordu ama Kralın Büyük Savaşçısı gülümsemedi. "Fakat doğru, dışarıda bir şey var ve bu şey iblislerle, orklarla ya da çok daha kötü bir şeyle bağlantılı olabilir. Ben de böyle bir zamanda en güçlü silahımızı kaybetmeyi hiç istemem."

Khadgar, Lothar'a bakıp yaşlı adamın yüzündeki çizgileri okumaya çalıştı. Bu yaşlı savaşçı bir dostu için mi tedirginlik duyuyordu, yoksa büyüsel bir korunmanın kaybından mı? Endişesi bu vahşi diyarın ortasındaki Medivh'in güvenliğiyle mi ilgiliydi, yoksa hepsini kovalayan bir şeyle mi? Yaşlı ada- mm yüzü bir maske gibiydi ve koyu deniz mavisi gözleri Lothar'ın gerçekte ne düşündüğüyle ilgili hiçbir ipucu vermiyordu.

Khadgar basit bir silahşor, kendini görevine adanmış bir şövalye bekliyordu ama Kralın Büyük Savaşçısı bundan daha fazlasıydı. Khadgar'ı zorluyor, zayıf noktalarını yokluyor, bilgi edinmeye çalışıyordu. Peki ama ne amaçla?

Bekçi'yi kollayacak birine ihtiyacım var, demişti Medivh.

"O iyi," dedi Khadgar. "Onun için endişeleniyorsunuz ve. ben de bu kaygılarınızı paylaşıyorum ama o her şeyi gayet iyi idare ediyor ve bir şeyin ya da birinin ona gerçekten zarar verebileceğinden de kuşkuluyum."

Lothar'ın aşılması mümkün olmayan gözleri bir an, ama sadece geçip giden bir an için rahatlamış göründü. Başka bir şey söyleyip meraklı ama dostça süren sorguyu yenilemek üzereydi ki kulenin içindeki bir kargaşa onların dikkatini hem sohbetlerinden hem de boş kupa ve tavuk kemiklerinden uzaklaştırdı.

Bir uşak ve muhafız topluluğunun takip ettiği Medivh azametle göründü. Hepsinin onun varlığından şikâyet etse de hiç-

biri (akıllıca bir kararla) ona elini sürmüyor ve sonuçta onu mızımızlanan, canlı bir kuyruklu yıldız kuyruğu gibi takip ediyorlardı. Yaşlı büyücü hızlı adımlarla burca çıktı.

"Senin alışkanlıklarına bağlı bir yaratık olduğumu düşündüm, Lothar," dedi Medivh. "Burada öğleden sonra çayını içiyor olacağını biliyordum!" Magus sıcak bir gülümsemeyle baktı ama Khadgar onun yürüyüşünde hafif, neredeyse sarhoşlara özgü bir sallantı olduğunu gördü. Medivh bir kolunu arkasında tutuyor, bir şey saklıyordu.

Lothar ayağa kalktı. Konuştuğunda sesi kaygılıydı: "Medivh, sen iyi misin? İblis..."

"Ah, evet, iblis," dedi neşeye Medivh ve arkasında gizlediği kanlı ödülünü öne çıkardı. Kolunu hafifçe yukarı kaldırıp onu uyusuk bir hareketle Lothar ve Khadgar'a doğru attı.

Uçarak onlara doğru gelen kırmızı küre havada dönüp Lothar'ın ayaklarının dibine düşmeden önce içindeki son kan ve beyin parçalarını da etrafa saçtı. Bu bir iblisin kafatasıydı. Derisi hâlâ üstündeydi ve koç boynuzuna benzeyen iki boynuzunun tam ortasında, büyük bir balta tarafından yapılmış gibi görünen haşmetli bir oyuk vardı. Khadgar, iblisin yüz ifadesinin hem şaşkınlık, hem de öfkeyle dolu olduğunu düşündü.

"Herhalde bunu doldurtmak istersin," dedi Medivh, dimdik doğrularak. "Elbette geri kalanını yakmak zorundaydım. Deneyimsiz birinin bir damla iblis kanıyla neler yapabileceğini anlatmama gerek yok."

Medivh daha önceki haline göre daha çökmüş görünüyordu. Gözlerinin etrafındaki çizgiler de daha çok ortaya çıkmışlardı. Lothar da bunu fark etmiş olmalıydı. Büyük Savaşçı düşüncesini belirtti: "Onu bayağı çabuk yakaladın."

"Çocuk oyuncağıydı!" dedi Medivh. "Buradaki Genç Güven iblisin kaleden nasıl kaçtığını bulduktan sonra onu kulenin en altından küçük, dik bir kayalığa kadar takip etmek ba-

sit bir işti. Ben daha farkına varmadan her şey hallolmuştu. Tabii o da farkına varmadan...-'Magus hafifçe sallandı.

"O halde gel hadi," dedi Lothar, yüzünde sıcak bir gülümsemeyle. "Bunu Kral'a söylemeliyiz. Bunun için adına şölen düzenlenmeli, Med!"

Medivh bir elini havaya kaldırdı. "Maalesef şöleni bizsiz yapacaksınız. Geri dönmemiz gerekiyor. Dinlenmeden almamız gereken kilometrelerce yol var\Haksız mıyım, Çırac?"

Lothar tekrar Khadgar'a sorarcasına, destek beklercesine baktı. Medivh sakın ama bitkin görünüyordu. Ayrıca bu kez Khadgar'dan destek bekleyen bir hali\vardı.

Genç büyücü öksürdü. "Elbette. Ocakta bıraktığımız bir deney var."

"Çok doğru!" dedi Medivh, hemen, bu yalana sarılarak. "Buraya yetişmek için koştururken tamamen aklımdan çıkmış. Acele etmeliyiz," Magus döndü ve bir araya toplanmış hizmetlilere bağırdı: "Bineklerimizi hazırlayın! Buradan hemen ayrılıyorruz." Uşaklar bir bıldırcın sürüsü gibi dağıldılar. Medivh tekrar Lothar'a döndü. "Elbette Majestelerine özürlerimizi sunarsın."

Lothar, Medivh'e baktı, sonra bakışlarını Khadgar'a ve tekrar Medivh'e çevirdi. Sonunda içini çekti. "Elbette," dedi. "En azından sizi kuleye kadar geçirmeme izin verin."

"Elbette geçir," dedi Medivh. "Kafatasını almayı unutma. Onu kendime saklardım ama bende zaten bir benzeri var."

Lothar koç boynuzlu kafatasını bir eliyle alıp Medivh'in yanından geçti ve kulenin içine doğru ilerledi. O geçip gidince Magus'un içindeki hava dışarı çıkıp onu bomboş bırakmış gibi oldu. Şimdi öncekine göre daha yorgun, birkaç saniye öncekinden daha yaşlı görünüyordu. Derin bir iç geçirip kapıya "doğru ilerledi.

Khadgar onun peşinden gitti ve onu dirseğinden yakaladı. Bu hafif bir dokunuştu ama kıdemli büyücü birden doğrul-

du ve sanki bir patlamaya tepki veriyormuş gibi geri çekildi. Dönüp Khadgar'a baktığında gözleri bir an için pusla kaplanmış gibi oldu.

"Magus," dedi Khadgar.

"Yine ne oldu?" dedi. Medivh, tıslama gibi çıkan bir fısıltıyla.

Khadgar ne söyleyeceğini, Magus'un hiddetini çekmemeyi nasıl başaracağını düşündü. "İyi değilsiniz," dedi sadece.

Söylenmesi gereken şey buydu. Medivh yorgun bir şekilde başıyla onayladı. "Daha iyi.zamanlarım da oldu," dedi. "Herhalde Lothar da bunun farkında ama bu konuda bana karşı çıkmayacaktır. Yine de evde olmayı burada olmaya tercih ederim." Bir an durdu ve dudakları sakallarının altında ince bir çizgi halini aldı. "Burada uzun bir süre hasta yattım. Aynı deneyimi tekrar yaşamak istemiyorum."

Khadgar bir şey söylemeden sadece başıyla onayladı. Lothar şimdi kapıda durmuş bekliyordu.

"Karazhan'a dönüş yolunda sen öncü olacaksın," dedi Khadgar'a Medivh, yakındakilerin de duyabileceği kadar yüksek bir sesle. "Bu şehir yaşamı insanı çok yoruyor. Şu ara bir şekerleme yapsam fena olmaz!"

DOKUZ

MAGUS'UN UYKUSU

Bu çok önemli," dedi Medivh. Griffonun sırtından kayarak inerken hafifçe yalpaladı. Bitkin görünüyordu ve Khadgar yaşlı büyücünün iblisle yaptığı savaşın onun belli ettiğinden bile daha kötü olduğunu düşündü.

"Birkaç gün için... ortalıkta olmayacağım," diye devam etti Büyü Üstadı. "Bu arada herhangi bir ulak gelirse senden yazışmalarımı ilgilenmeni istiyorum."

"Bunu rahatlıkla yapabilirim," dedi Khadgar.

"Hayır, yapamazsın," dedi Medivh, merdivenleri yalpalayarak inmeye başlarken. "Bu yüzden sana mor mühürlü olanları nasıl okuyacağını söylemem gerekiyor. Mor mühür her zaman Birlik işlerini gösterir."

Khadgar bu kez bir şey söylemeden sadece başıyla onayladı.

Medivh basamakların kenarında kayıp dengesini yitirdi ve öne doğru sendeledi. Khadgar yaşlı adamı tutmak için hamle yaptı ama Magus daha önce duvara dayanmış ve tekrar doğrulup kalkmıştı. Nefesi hâlâ düzenliydi. "Kütüphanede bir parşömen tomarı var. 'Aegwynn'in Şarkısı'... Annemin Sarge-ras'la yaptığı savaşı anlatıyor."

"Guzbah'ın bir kopyasını istediği parşömen, dedi Khad-gar. Önlerinde uzanan merdivenlerden inerlerken büyücüyü dikkatle izliyordu.

"Ta kendisi," dedi Medivh. "İşte bu yüzden onu alamaz: Onu Birlik iletişimde şifre olarak kullanıyoruz. O ana anahtar. Birlik'in her üyesinde onun eşi olan bir parşömen var. Standart alfabeyi baz alıp ilk harf dördüncüye, onuncuya ya da yirinciye denk gelecek şekilde her şeyi aşağı çekersin. Bu basit bir koddur. Anladın mı?"

Khadgar anladığını söylemek için ağzını açacaktı ama Medivh durmadan, açıklama yapması acil şekilde gerekiyormuşçasına hızlı bir şekilde devam ediyordu.

"Parşömen anahtardır," diye tekrarladı. "Mesajın en üstünde tarihe benzer bir şey göreceksin. O, tarih değil. O başlayacağın kıta, dize ve sözcüğü gösterir. Bu sözcüğün ilk harfi, kodun kullandığı alfabenin ilk harfi olur. Ondan sonrası normal bir şekilde ilerler. Alfabetik sıralamadaki bir sonraki harf, alfabenin ikinci harfi olur ve böyle devam eder."

"Anlıyorum."

"Hayır, anlamıyorsun," dedi Medivh, hem aceleci, hem de yorgun bir halde. "Bu sadece ilk cümlelerin şifresi. Eğer bir noktalama işaretine gelersen sözcüğün ikinci harfine geçersin. Bu, bu cümlelerin şifresi için kullanacağın alfabenin ilk harfi haline gelir. Noktalamalar normal halinde kalır. Rakamlar da öyle ama rakam kullanmayıp yazıyla yazmaları gerekir. Bir şey daha var ama aklıma gelmiyor."

Şimdi Medivh'in odasının dışındaydılar. Moroes koluna yerleştirilmiş bir cüppe ve süslü bir tablanın üstünde duran üstü kapalı bir kâseyle yanlarında belirmişti bile. Kapının girişinde duran Khadgar kâsedeki baharatlı etsuyunun kokusunu duyabiliyordu.

"Mesajı çözdükten sonra ne yapacağım?" diye sordu Khadgar.

"Doğru!" dedi Medivh, hayati bir nokta zihninde aydınla-nıvermiş gibi. "Ertele. Önce ertele. Bir-iki gün; o zamana kadar hazır olabilirim. Sonra kaçamak cevaplar ver. Bir iş için gittim, her an dönebilirim. Sendeki şifrenin aynısını kullan ama tarih gibi işaret koymayı unutma. Hiçbiri olmazsa onlara bırak. Her kimse kendi yargılarına göre hareket etmesini söyle ve ben de en kısa zamanda elimden gelen yardımı yapacağım. Bu her zaman hoşlarına gider. Onlara benim rahatsız olduğumu söyleme. Bunu söylediğim son seferde bir dolu rahip adayı ihtiyaçlarımı karşılamak için buraya doluştu. O küçük ziyaretten beri hâlâ gümüş yemek takımımı bulamadım."

Yaşlı büyücü derin bir nefes aldı ve güçten düşmüş gibi kapıya yaslandı. Moroes yerinden kıpırdamadı ama Kladgar öne doğru bir adım attı.

"İblisle olan savaş..." dedi Khadgar "Kötüydü, değil mi?"

"Daha kötülerini de gördüm. İblisler! Düşük omuzlu, koç boynuzlu hayvanlar. Aynı oranda gölge ve ateşten oluşurlar. İnsandan çok hayvan ve her ikisinden de çok, saf öfkeler. İğrenç pençeleri vardır. Dikkat etmen gereken odur: pençeler..."

Khadgar başım salladı. "Onu nasıl yendiniz?"

"Büyük bir travma genelde yaşamsal özü dışarı uğratar," dedi Medivh. "Bu yüzden kellesini kopardım."

Khadgar'ın gözleri kısıldı. "Kılıcınız yok."

Medivh bitkin bir halde gülümsedi. "Bir kılıca ihtiyacım olduğunu söyledim mi? Bu kadar yeter. Diğer soruları hazır olduğumda sorarsın." Bunları söyledikten sonra odasına girdi ve efendisine sonsuz bir sadakatle bağlı olan Moroes kapıyı Khadgar'ın yüzüne kapadı. Genç büyücünün son duyduğu ses, sonunda dinlenecek bir yer bulmuş olan yaşlı bir adamın yorgun homurtusuydu.

Aradan bir hafta geçti. Medivh odasından çıkmamıştı. Moroes her gün bir kâse etsuyuyla yukarı çıkıyordu. Sonunda

Khadgar içeri bakmak için yeterli cesareti topladı. Hizmetli ona itiraz etmek için hiçbir harekette bulunmadı, sadece onun varlığını fark ettiğini belirten tek heceli bir ses çıkardı.

Hareketsiz yatmakta olan Medivh sararıp solmuştu. Kapalı gözlerinin feri kaçmış, yüzündeki yaşam belirtileri yok olmuştu. Üstünde uzun bir entari vardı ve yatağın yastıklarla desteklenmiş olan baş kısmına yaslanmıştı. Ağız açık, yüzü solgun, genelde yaşam dolu olan vücudu zayıf ve bitap haldeydi. Moroes kaşık kaşık etsuyunu Medivh'in ağzına dikkatle döküyor ve büyücü de onu yutuyordu ama bunun dışında uyanık değildi. Hizmetli yatağı da değiştiriyor ve sonra o gün için işi bitiyordu.

Khadgar'ın içini güçlü bir tanıdıklık hissi kapladı. Genç büyücü bu sahnenin, Medivh'in gençliğinde güçlerinin ilk kez su yüzüne çıktığı ve Lothar'ın ona baktığı zamankiyle aynı olup olmadığını merak etti. Magus'un tam olarak ne kadar zaman bu halde kalacağını merak etti. Acaba iblisle yaptığı savaş onun enerjisinin ne kadarını götürmüştü?

Sıradan bir yazıyla ve açık bir dille yazılmış normal iletiler geldi. Bazıları griffon binicileriyle, bazıları atlılarla ve çoğu da Moroes'un kilerini doldurmak için düzenli olarak uğrayan tüccar arabalarıyla geliyordu. Çoğunlukla sıkıcı konulardaydılar: gemilerin hareketleri ve orduların eğitimleri; hazır olunduğuna dair raporlar; ara sıra kadim bir lahdin ya da unutulmuş bir büyü lü eşyanın keşfi veya eski bir efsanenin bulunuşu; denizde meydana gelen bir hortumun, dev bir deniz kaplumbağasının ya da bir kısl dalganın görünmesi; görenlerin yeni olduğunu sandığı ama aslında kütüphanedeki yaratık kitaplarında zaten olan bir hayvan cinsinin çizimleri...

Ve orklar... Özellikle doğudan gelen ve sayıları gittikçe artan orkların görünme vakaları Karanlık Batak çevresinde gittikçe artıyordu. Gelen mesajlar kervanlardaki muhafız sayılarının artırıldığını söylüyor geçici kamp alanlarının yerlerini

ve yağma, soygun ve gizemli kaybolma vakalarının raporlarını içeriyorlardı. Daha büyük surlara sahip şehirlere ve kasabalara giden mültecilerin sayısı artmıştı. Bir de hayatta kalanları ve çarpık yüz ifadeli, çıkık çeneli yaratıkları gösteren çizimler ve güçlü kas sistemlerini anlatan detaylı bir açıklama vardı. Khadgar ürpererek bu açıklamanın ancak bahsi geçen yaratıkların canlı canlı kesilmesiyle yapılabileceğini fark etti.

Khadgar, büyücü uyurken mesajları ona okumaya başladı. Daha dikkat çekici ya da eğlenceli olanları yüksek sesle okuyordu. Magus genç büyücüyü bu konuda desteklemek adına bir tepki vermese de buna yasak da getirmiyordu.

İlk mor mühürlü mektup geldiğinde Khadgar tam anlamıyla tikanıp kaldı. Yazıların bazıları anlamlıydı ama diğerleri hiçbir anlam ifade etmiyordu. Genç büyücü önce panikleyip bazı temel talimatları kesinlikle yanlış anladığına karar verdi. Odaları notlar ve başarısız çabalarının örnekleriyle karman çorman ettiği bir günün sonunda Khadgar neyi eksik yaptığını anladı: Birlik'in şifresinde sözcükler arasındaki boşluk bir harf olarak değerlendiriliyor ve işlemdeki her şeyi bir harf öteye kaydırıyordu. Khadgar bu hatayı fark ettikten sonra mesaj kolayca çözülmüştü.

Yazı, daha önce anlamsız haldeyken görüldüğü kadar etkileyici değildi. Bu, uzak güney topraklarından, Ulmat Thondr'ın bölgesinden bir nottu. Her şeyin sakin olduğu, (her ne kadar son zamanlarda orman trollerinin sayısında artış varsa da) orklara dair bir işaret olmadığı ve güney ufkunda yeni bir kuyruklu yıldızın ortaya çıktığı detaylı notlarla (sayılarla değil sözcüklerle yazılmışlardı) anlatılıyordu. Cevap istenmiyordu. Khadgar mesajı ve çevirisini kenara kaldırdı.

Khadgar Birlik'in neden büyüsel bir kodlama ya da büyü temelli bir yazı kullanmadığını merak etti. Belki Tirisfal Birliği üyelerinin hepsi büyücü değildi. Belki de bunu Guzbah gibi diğer büyücülerden saklamak içindi. Büyüsel bir yazı

kullanmak çiçek özünün arıları çekmesi gibi büyücülerin merakını kendine çekebilirdi. Khadgar'ın aklına gelen en büyük olasılık da bunun sebebinin.sadece Medivh'in, Bir-lik'in diğer üyelerini kendi annesini yücelten bir şiiri anahtar olarak kullanmak zorunda bırakma konusundaki inadı olduğuydu.

Lothar'dan yüklü bir paket geldi. Orkların önceki görülme vakalarını ve saldırılarını özetliyor ve bunları geniş bir harita üzerinde gösteriyordu. Gerçekten de sanki Karanlık Batak'ın bataklıklarla dolu topraklarından etrafa ork orduları dağılıyor gibiydi. Yine bir cevap istenmemişti. Khadgar, Lothar'a Medivh'in durumuyla ilgili bir not göndermeyi düşündü ama sonra bundan vazgeçti. Büyük Savaşçı her halükârda kaygılanmaktan başka ne yapabilirdi ki? Khadgar kendi imzasıyla bir not gönderip ona bilgi için teşekkür etti ve gelişmelerden haberdar edilmeyi istedi.

İkinci hafta geçip üçüncüye girdiklerinde usta komada, öğrenciyse araştırma yapmaktaydı. Şimdi elinde uygun anahtar olan Khadgar, bazıları menekşe rengi balmumundan mührü hâlâ açılmamış halde duran eski mektuplara göz atıyordu. Genç büyücü eski belgelere göz attıkça, Medivh'in Birlik hakkındaki sık sık birbiriyle çelişen duygularını anlamaya başladı. Mektuplar sıklıkla ricadan başka bir şey değildi: şu büyülü nesne, bu bilgi, inekler aç kaldığı ya da sütleri kesildiği için acilen yapılması gereken bir büyü... Mesajların daha tamamlayıcı olanlarında genelde bir çeşit uyarıcı oluyordu: Bir büyü ya da kayıp bir lahit için yapılan istek cafcıflı övgülerin içine saklanıyordu. Çoğu titiz tavsiyelerden başka bir şey içermiyordu. Şu ya da bu adayın ne kadar iyi bir çırak olabileceği ayrıntılı bir şekilde anlatılıyorlardı (Khadgar onların genelde açılmamış olduğunu fark etti). Bir de süregelen 'y^{em} bir şey yok, bir değişiklik yok, olağanüstü bir durum yok' raporları vardı.

Bu sonuncusu daha yakın dönemdeki mesajlarda (üstlerinde tarih yoktu ama Khadgar hem parşömenin sararmasından, hem de talep ve tavsiyelerin ısrarcılığındaki artıştan onların hangi zaman aralığına denk düştüğünü kestirmeye başlamıştı) değişmişti. Okların birden ortaya çıkmasıyla ve özellikle de kervanların yağmalanmaya başlamasıyla yazıların havası*da avutucu bir hal almıştı. Ancak Medivh'den gizliden gizliye istenenler devam etmiş, hatta artmıştı.

Khadgar yatakta yatmakta olan yaşlı adama baktı ve onu 'bu insanlara yardım etmeye, hem de düzenli bir. şekilde yardım etmeye iten şeyin ne olabileceğini merak etti.

Sonca'bir de gizemli mektuplar vardı. Ara sıra bir teşekkür, bilinmeyen bir metne referans, meçhul bir soruya verilmiş cevap: "Evet", "Hayır" ve "Tabii ki emu." Medivh'in yanında nöbet beklerken imzasız bir gizemli mektup gelmişti. Şöyle diyordu: "Hazırlık yapın. Elçi kısa bir süre sonra orada olacak."

' Üçüncü haftanın sonunda bir akşam' seyahat eden bir tüccarla iki'mektup geldi.. Biri mor mühürlüydü, diğeriye kırmızı mühürlüydü ve Khadgar'a gönderilmişti. İkisi de Kirin Tor'daki Menekşe Hisar'dandı.

Khadgar'a gönderilen mektup incecik bir yazıyla başlıyordu. "Seni büyücü eğitmen Guzbah'ın ani ve beklenmedik ölümünden haberdar etmekten üzüntü duyuyoruz. Kendisiyle yazışmakta olduğunu anlıyor ve şu anki duygularını ve hislerini paylaşıyoruz. Guzbah'la ilgili herhangi bir yazışma, para ya da bilgi sendeyse ya da kendisinin mallarından birini kullanmaktaysan (özellikle ödünç verilmiş herhangi bir kitabı) bu yazışma, para, bilgi veya malın aşağıdaki

bilgi bulunmuyordu. Afallamış halde mor mühürlü mektuba uzandı. Bu da aynı ince yazıyla yazılmıştı ama şifresi çözüldünce içinde daha fazla bilgi olduğu görölüyordu.

Guzbah, Kâtipler Şöleni arifesinde kütüphanede katledilmiş halde bulunmuştu. Gizilgücün 'Aegwynn'ın Şarkısı' Üzerine incelemesini gözden geçirirken ölmüştü (Khadgar eski hocasına parşömeni göndermediği için bir pişmanlık acısı hissetti). Belli ki bir yaratık tarafından (muhtemelen büyüyle çağırılmıştı) gafil avlanmış ve parçalanmıştı. Ölümü çabuk ama acı dolu olmuştu. Cesedin nasıl bulunduğuyula ilgili açıklama uç noktalarda ayrıntı içeriyordu. Khadgar, cesedin tarifinden ve kütüphanenin darmadağın halinden sadece 'çağrılan yaratığın' Medivh'in Stormwind'de dövüştüğü cinsten bir iblis olduğu sonucuna varabilmişti.

Mektup, Khadgar'a aşırı gelen soğuk ve özet havasında sözcüklerle devam ediyordu. Yazar kişi bunun vakanın bir.yıl içinde Menekşe Hisar'da, Başbüyücü Arrexis de dahil olmak üzere, yedinci büyü ölümlü olduğunu' not etmişti. Ayrıca bu vakanın, bu tür ölümler içinde, ilk kez kurbanın-Birlik dışından biri olduğunu da eklemişti. Mektubu yazar kişi Medivh'in Guzbah'la doğrudan ya da çırağı aracılığıyla iletişim halinde olup olmadığını soruyordu (Khadgar, yazıda kendi ismini görünce bir anlık bir deja vu yaşadı). Meçhul yazar daha da ileri giderek, kendisi Birlik üyesi olmadığı için Guzbah'ın yaratığın başka bir amaçla çağırılmasından sorumlu olabileceğini ve durum böyleyse Medivh'in Khadgar'ın bir zamanlar Guzbah'ın öğrencisi olduğu gerçeğini unutmaması gerektiği çıkarımında .bulunuyordu.

Khadgar keskin bir öfke hissine kapıldı. Bu gizemli yazar (Kirin Tor hiyerarşisinde üst sıralardan biri olmalıydı ama Khadgar'ın onun kim olduğuna dair hiçbir fikri yoktu) ne cüretle hem Guzbah'a, hem de kendisine suçlamada bulunabiliyordu! Guzbah öldürüldüğünde Khadgar orada değildi bi-

le! Belki bu işin sorumlusu bu yazardı ya da Korrigan gibi biri... Kütüphaneci hep iblise tapanlarla ilgili araştırmalar yapardı. Sonra da böyle ithamlarda bulunurdu!

Khadgar başını iki yana sallayıp derin bir nefes aldı. Hayır, böyle tahminler, aynı Kirin Tor'daki siyasi oyunlar gibi, boş ve sadece kişisel kızgınlıkla ortaya çıkmış şeylerdi. Öfkesi yok olup yerini acıya ve gerçekleri kavramaya bıraktı. Yedi büyücü ölmüştü (altısı gizli ve güçlü olduğu kabul edilen Birlik'in üyesiydi) ve Menekşe Hisar'ın güçlü büyücüleri bunu engelleyememişti. Bu yazarın yapabileceği tek şey de yeni ölümlerin olmamasını çaresizce umarak ithamlarda bulunmaktı. Khadgar, Medivh'in Stormwind'deki hızlı ve kararlı hareketlerini düşündü, onun içinde bulunduğu topluluk arasından ona eş algılayış, gayret ve zekaya sahip başka birinin çıkmamasına hayret etti.

Genç büyücü şifresi çözülmüş mektubu alıp solgun mum ışığında tekrar inceledi. Kâtipler Şöleni bir buçuk ay kadar önceydi. Mesajın denizi aşıp karada yol alarak kendilerine ulaşması bu kadar sürmüştü. Bir buçuk ay... Bu, Huğlar ve Hugarin'in Stormwind'de öldürülmesinden önceydi. Eğer aynı iblis, hatta aynı iblis çağıran, işin içindeydiyse iki nokta arasında çok ama çok hızlı hareket etmesi gerekliydi. Görüdeki iblislerin bazıları kanatlıydı... Acaba böyle bir yaratığın kimse fark etmeden bu iki yer arasındaki yolu katetmesi mümkün müydü?

Başiboş ve beklenmedik bir esinti odanın içinde dolaştı. Khadgar'ın ensesindeki tüyler diken diken oldu ve genç büyücü tam bakışlarını yukarı kaldırdığında odadaki varlığı gördü.

Önce kan gibi kırmızı bir duman, evrendeki bir iğne deliği büyüklüğünde bir boşluktan fokurdayarak dışarı çıktı. Duman döne döne, suda yükselen süt gibi üst üste birikti ve çabucak, helezonlar çizen bir kütleye dönüştü. Bu kütlenin içinden de kocaman bir iblisin görüntüsü çıktı.

Vücudu, Khadgar m onu son gördüğü zamansız görüdeki karla kaplı yerdeki haline göre küçülmüştü. Odanın sınırlarına sığabilmesi için vücudunu ufaltmıştı. Derisi yine bronzdan, zırhı siyah kehribar renginde demirden ve sakalıyla saçları hareketli ateşlendi. Muazzam boynuzları devasa bir alından çıkıyorlardı. Silahsızdı ama silaha ihtiyacı yokmuş gibi görünüyordu. Hiçbir şeyden korkmayan bir yırtıcının kendinden emin zarafetiyle hareket ediyordu.

Sargeras...

Khadgar sessiz ve hareketsiz bir halde donakaldı. Me-divh'in yerleştirdiği koruma büyülerinin böyle bir yarattığı uzak tutması gerekmez miydi? Ama işte o buradaydı. Kuleye, Magus'un odasına alt tabaka birinin kulübesine giren bir soylu gibi rahatlıkla girivermişti.

Ateş Lejyonu'nun Lordu etrafına bakınmak yerine yatağın ucuna doğru süzüldü. O uzun bir süre orada durup önündeki bilinçsiz bedene bakarken sakalı ve saçları sessizce dalgalandı. İblis uyuyan büyücüye bakarak orada duruyordu.

Khadgar nefesini tutarak çalışma masasının etrafına bakındı: birkaç kitap; daha fazla aydınlatma sağlasın diye arkasına ayna konmuş bir mum; mor mühürleri açmakta kullanılan bir mektup açacağı... Genç büyücü yavaşça açacağına uzandı. Büyük iblisin dikkatini çekmeden hareket etmeye çalışıyordu. Parmakları mektup açacağına öyle sıkı sarılmıştı ki eklemleri bembeyaz kesilmişti.

Sargeras hâlâ yatağın ayak ucunda duruyordu. Uzun bir zaman geçti ve Khadgar kendini harekete geçmeye zorlamak için çabaladı. İster kaçmak için isterse saldırmak için. Kasları o halde kilitlenip kalmışlardı.

Medivh yatağında kımıldanıp duyulamayan bir şey mırıldandı. İblis lordu, sanki Medivh'in hareketsiz bedenini kut-sayacak gibi yavaşça elini kaldırdı.

Khadgar oturduğu sandalyeden boğuk bir haykırışla ve elinde sımsıkı tuttuğu mektup açacağıyla ayağa fırladı. Açacağı yanlış elinde tutmakta olduğunu ancak o zaman fark edebildi.

İblis bakışlarını kaldırdı. Bu hareket, sanki iblis de uyuyormuş ya da bir su katmanının ardındaymış gibi hantal ve yumuşaktı. Havaya kaldırdığı elinde beceriksizce tuttuğu kısa ve keskin bir hançerle üstüne saldıran genç adama dikti bakışlarını.

İblis gülümsedi. Medivh uykusunda kımıldanıp bir şeyler mırıldandı. Khadgar mektup açacağını iblisin göğsüne doğru savurdu...

Ve silah yaratığın vücudunu boydan boya aştı. Saldırısının hızı Khadgar'ı öne taşıyıp Sargeran'ın içinden geçirdi ve dönerek karşıdaki duvara varmasına neden oldu. Genç büyücü kendini durduramayarak duvara tosladı ve mektup açacağı bir tıngırtıyla taş zemine düştü.

Medivh'in gözleri sonuna kadar açıldı ve Bekçi oturduğu yerde doğruldu. "Moroos? Khadgar? Burada mısınız?"

Khadgar ayağa kalkarak etrafına bakındı. İblis, sivri bir şeyle dokunulan sabun köpüğünün patlaması gibi ortadan kayboluvermişti. Khadgar şimdi odada Medivh'le baş başaydı.

"Yerde, ne yapıyorsun, evlat?" diye sordu Medivh. "Moroos sana bir yatak ayarlayabilirdi."

"Usta, koruma büyüleriniz!" dedi Khadgar. "Başarısız oldular. Burada..." Bir an Sargeran'ın nasıl görüldüğünü bildiğini belli etme konusunda kararsızlık geçirerek kekeledi. Medivh böyle bir ayrıntıyı kaçırmaz ve sonra bunu nasıl bildiğini öğrenene kadar onu sıkıştırdı.

"...bir iblis vardı," diyebildi. "Az önce burada bir iblis vardı."

İyice dinlenmiş olduğu yüzüne tekrar renk gelmesinden belli olan Medivh gülümsedi. "İblis mi? Sanmıyorum. Bek-

le." Magus gözlerim kapadı ve başını salladı. "Hayır, koruma büyülerini hâlâ yerlerinde. Enerjilerinin, bitmesi için bir şekerleme zamanından daha uzun süre gerekir. Ne gördün?"

Khadgar iblisin kaynayan, kırmızı süt bulutunun içinden çıkışını, orada duruşunu ve elini kaldırışını anlattı.

Magus başını iki yana salladı.

"Bence o görülerinden birini daha gördün," dedi sonunda. "Kuleye düşen kopuk ve kaybolmuş bir zaman parçasıydı, çabucak çekip gitti."

"Ama iblis..." diye konuşmaya başladı Khadgar.

"Tarif ettiğin iblis artık yok, en azından bu hayatta yok," dedi Medivh. "O, ben doğmadan önce katledilip çok uzaklarda denizin dibine gömüldü. Gördüğün görüş 'Aegwynn'in Şarkısı'ndaki Sargerass'a aitti. Parşömen tomarları burada duruyor. Şifre mi çözüyordun? Evet. Belki bu zamanını şaşırmış hortlağı getiren şey buydu. Ben uyurken burada çalışmamalıydın." Sanki daha fazla rahatsız edilip edilemeyeceğini düşünüyormuş gibi hafifçe kaşlarını çatı.

"Özür dilerim, ben sadece... ben sadece seni yalnız bırakmamanın en iyisi olacağım düşündüm, öyle değil mi?" Khadgar cümlesini bir soruya dönüştürmüştü ama bu biraz aptalca kaçmıştı.

Medivh kıkırdadı ve yıpranmış yüzüne bir gülümsemenin yerleşmesine izin verdi. "Eh, bunu yapamayacağını söylemedim. Bu, Moroes'in buradaki vazifesini azaltacağı için onun da seni durdurduğunu sanmıyorum." Başparmağıyla işaret-parmağı dudaklarından sakalına kaydırıldı. "Sanırım bir ömür yetecek kadar etsuyu içtim. Ayrıca sırf seni rahatlatmak için kuledaki koruma büyülerini kontrol edeceğim. Şimdi, iblis görülerinin dışında ben yokken olan bir şey var mı?"

Khadgar aldığı mesajları özetledi. Ork vakalarındaki artışı, Lothar'ın haritasını, Elçi hakkındaki gizemli mesajı ve Guzbah'ın ölümüyle ilgili haberi anlattı.

Medivh, Guzbah'ın ölümüyle ilgili açıklamalara homurdandı. "Anlaşılan bir sonraki zavallı delik deşik edilerek öldürülene kadar Guzbah'ı suçlayacaklar." Başını iki yana sallayıp ekledi: "Kâtipler Şöleni... Bu, Huğlar ve Hugarin ölmeden önce demek."

"Bir buçuk ay kadar önce," dedi Khadgar. "Bir iblisin Da-laran'dan Stormwind Kalesi'ne uçmasına yetecek kadar bir süre."

"Ya da griffon sırtındaki bir adamın," dedi Medivh, düşünceli bir şekilde. "Bu dünyada her şey iblisler ve büyüden ibaret değildir. Bazen daha basit bir cevap yeterlidir. Başka bir şey var mı?"

"Bu orklar sayıca artmış ve tehlikeli hale gelmeye başlamışlar gibi görünüyor," dedi Khadgar. "Lothar onların kervan yağmacılığından yerleşim bölgelerine saldırı düzenlemeye geçtiklerini söylüyor. Bunlar küçük saldırılar ama sonuç olarak her seferinde Stormwind'e ve diğer şehirlere daha çok insan geliyor."

"Lothar fazla kaygılanıyor," dedi Medivh, yüzünü buruşturarak.

"O endişeli," dedi Khadgar, duygusuz bir ses tonuyla. "Ne beklemesi gerektiğini bilemiyor."

"Oysa tam tersine..." dedi Medivh, uzun ve kederli bir iç çekişle. "Eğer bana söylediklerinin hepsi doğruysa maalesef her şey tam benim beklediğim gibi olacak!"

on ELÇİ

Medivh'in iyileşmesiyle her şey normale döndü ya da en azından Magus'un yanında olabileceği kadar normale döndü. Magus yokluğunda Khadgar'a büyü yeteneğini bileyecek talimatlar bırakmıştı ve Medivh kuleyi tekrar kullanmaya başladığında genç büyücüden bu yetenekleri bir an önce sergilemesi bekleniyordu.

Khadgar gayet iyi uyum sağlamıştı. Gücünün kendisine iki beden büyük gelen bir giysi olduğunu ve kendisinin onun içine ancak şimdi oturmaya başladığını hissediyordu. Artık iradesiyle ateşi kontrol edebiliyor, gökyüzünde hiç bulut yokken yıldırım çağırabiliyor ve zihninin istemiyle küçük nesnelerin masanın üstünde hareket etmesini sağlayabiliyordu. Başka büyüler de öğrenmişti: Bir kemik parçasından bir kişinin ne zaman ve nasıl öldüğünü bulmayı, bir kara kurbağasını havalandırmayı ve başkalarının bulması için büyüsel mesajlar bırakmayı sağlayan büyüler öğrenmişti. Cansız bir nesnenin geçirdiği yılları geri kazandırıp bir sandalyeyi güçlendirmeyi ve tam tersi olarak yeni yapılmış bir sopanın bütün tazeliğini çekip alarak onu kuru ve kırılgan hale getirmeyi öğrenmişti.. Korumacı büyülerin doğasını öğrenmiş ve onların sağlam kalması görevini üstlenmişti. Medivh kulesinde onlardan bi-

rinin çağrılmasına izin vermese de iblis literatürünü öğrenmişti. Zaten Khadgar'ın, Medivh'in bu son emrine karşı gelmek gibi bir niyeti yoktu.

Medivh kısa sürelerle birkaç günlüğüne farklı yerlere gidiyordu. Her seferinde Khadgar'a talimatlar bırakıyordu ama asla açıklama yoktu. Bekçi dönüşünde daha bitkin ve halsiz görünüyor, genç büyücünün büyücülük sanatındaki ustalaşmasını denemek için Khadgar'ı sabırsızca zorluyor ve yokluğunda ulaşan bütün haberleri ona ayrıntılı bir şekilde anlattırıyordu. Ancak koma uykusu tekrarlanmamış ve Khadgar, ustası her ne yapıyorsa bunun iblislerle bir ilgisi olmadığı sonucuna varmıştı.

Khadgar bir akşam kütüphanedeyken aşağıdaki açık arazi ve ahırlardan gelen sesleri duydu. Bunlar kısık, anlaşılmasız tonlarda bağırışlar, atışmalar ve verilen karşılıklardı. Khadgar kalenin- bu kısmına tepeden bakan bir pencereye vardığında kulenin surlarından dışarı çıkan bir grup atlı gördü. . Genç büyücü kaşlarını çattı. Bunlar Moroes'in geri çevirdiği dilenciler miydi, yoksa ustasına başka kara haberler getirmiş yabancılar mıydı? Khadgar bunu öğrenmek için kuleden aşağı indi.

Yeni geleni sadece bir anlığına görebildi. Siyah bir pelerinin kulenin alt katlarından birindeki bir ..ziyaretçi odasına girişini bir anlığına fark etmişti. Moroes elinde mum, gözünde gözlüğüyle duruyordu. Khadgar son birkaç basamağı hızla inerken hizmetlinin sözlerini duydu: "...Diğer ziyaretçiler, onlar daha az dikkatliydiler. Onlar artık burada değiller."

Yeni gelen ne karşılık verdiyse sesi yok olup gitmişti ve Khadgar geldiğinde Moroes kapıyı çekip kapamıştı.

"Konuk mu var?" diye sordu genç adam. Moroes'in arkasında yeni gelenle ilgili bir ipucu olup olmadığını görmeye çalışsa da görebildiği sadece kapalı bir kapı olmuştu.

"Haha," diye karşılık verdi hizmetli.

"Büyücü mü, tüccar mı?" diye sordu genç büyücü.

"Bilemiyorum," dedi salondan aşağı inmeye başlamış olan hizmetli. "Sormadım, Elçi de söylemedi."

"Elçi," diye tekrarladı Khadgar. Aklında Medivh'in büyük uykusunda gelen gizemli mektuplardan biri vardı. "Demek ki siyasi bir durum. Magus için."

"Öyle sanırım," dedi Moroes. "Sormadım. Üstüme vazife değil."

"Demek ki Magus için," dedi Khadgar.

"Öyle sanırım," dedi Moroes, aynı uykulu tonla. "Bilmemiz gerektiğinde bize söylenecektir." Bunu söyledikten sonra Khadgar'ı kapalı kapıya bakar halde bırakıp gitti.

Khadgar sonraki gün tuhaf bir şekilde başka birinin kuledeki varlığını hissetti. Bu, diğer herkesin çekim dengesini değiştiren yeni bir gezegen gibiydi. Bu yeni gezegen Aşçı'nın kullandığı tava setinin daha büyükleriyle değişmesine ve Moroes'in salondan normalden daha rastlantısal zamanlarda geçmesine neden oldu. Medivh bile Khadgar'ı birtakım ayak işleri için göndermiş ve genç büyücü giderken ardında, ağır bir pelerinin taş zeminde sürüklenirken çıkardığı sesi duymuştu.

Medivh gönüllü olarak hiçbir şey söylemedi ve Khadgar da kendisine bir şeyler söylenmesini bekledi. Genç büyücü tahminlerde bulundu, sabırla bekledi ama ustası onu çalışmalarına devam etmesi ve büyülerini denemesi için kütüphaneye gönderdi. Khadgar döner merdivenleri yarım dönüşlük mesafe kadar indi ve sonra durup yavaşça geri çıktı ama gördüğü tek şey sürünerek Bekçi'nin laboratuvarına giren siyah bir pelerinin eteğiydi.

Merdivenleri paldır küldür inerken Elçi'nin kim olabileceğine dair ihtimalleri gözden geçirdi. Lothar'ın bir casusu muydu? Birlik'in sakıngan bir üyesi miydi? Belki de Kirin Tor'un üyelerinden biriydi, mesela yazısı ince olan ve zehir

saçan teorileri olan biri... Ya da belki tamamen ilgisiz bir meseleydi. Cevabı bilememek sinir bozucuydu ve Magus tarafından güvenilmemek durumu daha da kötüleştiriyor gibiydi.

"Bilmemiz gerektiğinde bize söylenecek," diye mırıldandı Khadgar, kütüphaneye girerken. Notları ve tarihçeleri son bıraktığı şekilde masaların üstünde dağınık haldeydiler. Khadgar onlara ve görüş çağırma büyüsünün taslaklarına baktı. Son denemesinden beri sonuçlarını geçici olarak düzeltmeyi umarak üstünde birkaç değişiklik yapmıştı.

Khadgar notlara bakıp gülümsedi. Sonra dövülmüş mücevher taşlarıyla dolu tüplerini alıp (Medivh'in kabul odasıyla kendisi arasına fazladan birkaç kat koymak için) boş yemek odalarından birine geçmek için aşağı indi.

İki kat aşağıdaki mükemmeldi. İki ucunda taştan şömineler olan elipsoit biçimindeki odanın başka bir yerinde büyük bir masa hazır duruyor, odanın tek girişinin yanındaki duvar boyunca kadim sandalyeler sıralanmıştı. Beyaz mermer zemin eski ve yer yer çatlamıştı ama Moroes'in durup dinlenmeden sürdürdüğü çalışma ve çaba sonucu temiz kalmıştı.

Khadgar ametist ve kızıl çakmaktaşıyla bir büyü çemberi çizdi. Çizgiyi çizerken hâlâ sırtıyordu. Bu sefer büyü işleminden emindi ve şans getirmesi için törensel celp cüppesine ihtiyacı yoktu. Koruma ve savunma çizimini yaparken tekrar gülümsedi. Enerjiyi çoktan zihninde biçimlendirmeye başlamış, gerekli büyü çeşitleri ve renklerini çağırmış, onları lüzumlu biçimlerine uydurmuş ve bu verimli enerjiyi gerekeceği zamana kadar kenarda tutmuştu.

Çemberden içeri adımını attı, söylenmesi gereken sözleri söyledi, elleriyle hareketleri kusursuz bir ahenkle yaptı ve zihnindeki enerjiyi serbest bıraktı. Bu salınışı zihnine ve ruhuna bağlı bir şey gibi hissetti ve büyüü harekete geçirdi.

"Bana Medivh'in odasında neler olduğunu göster," dedi. Zihninde bir yer tedirgin bir şekilde kıpırdandı. Bekçi'nin ko-

ruma büyülerinin çırağına karşı etkili olmayacağını umdu.

Khadgar büyüde yanlışlık olduğunu hemen anladı. Bu, büyüel matrislerin birbirinin üstüne çöktüğü cinsten büyük bir hata değil, ufak bir sapmaydı. Belki koruma büyüleri ona engel olmuş ve görüşünü başka bir yere, başka bir sahneye yönlendirmişti.

Hedefinden şaştığını birkaç ipucundan anlamıştı. Birincisi ortalıkta gün ışığının olmamasıydı. İkincisi sıcaklıktı. Sonun-cusuysa mekânın tanıdık olmasıydı.

Khadgar daha önce burada bulunmamıştı, en azından bu kule kısmında ama Stormwind'de olduğu ve şehre tepeden baktığı açıktı. Bu, en uzun kulelerden biriydi ve oda da aylar önce Birlik'in iki üyesinin yaşamlarını yitirdikleri odayla genel tasarım olarak benzeşiyordu. Fakat burada pencereler genişti ve büyük, beyaz burçlara açılıyorlardı. Ayrıca ılık kokulu bir esinti şeffaf perdeleri dalgalandırıyordu. Rengârenk kuşlar odanın çeşitli yerlerindeki altın halkalara tünemişlerdi.

Khadgar'ın önünde altın kenar çizgili beyaz porselen tabaklarla donanmış küçük bir masa vardı. Bıçaklar ve çatallar da kıymetli metaldendiler. Taze ve lekesiz meyveler kristal taslarda duruyorlardı. Çileklerin üstlerindeki minik boşluklarda hâlâ sabah çiysi vardı. Khadgar gördükleri karşısında midesinin hafifçe guruldadığını hissetti.

Masanın yakınında Khadgar'ın tanımadığı ince yapılı bir adam beklemekteydi. Adam dar yüzlü, geniş alınlı, incecik bıyıklı ve keçi sakallıydı. Üstünde, Khadgar'ın bir tür ropdöşambr olduğunu tahmin ettiği, bel kısmında altın bir tokayla tutturulmuş, süslü, kırmızı bir örtü vardı. Adam çatallardan birine dokunup onu bir milim yana kaydırdıktan sonra tatminkâr bir şekilde başını salladı. Bakışlarını kaldırıp Khadgar'a baktı ve gülümsedi.

"Ah, uyanmışsın," dedi. Neredeyse sesi de Khadgar'a tanıdık gelecekti.

Khadgar bir an için bu görüdeki bu adamın, kendisim görebildiğini düşündü ama hayır, adam onun arkasındaki birine sesleniyordu. Genç büyücü arkasına döndüğünde Aegwynn'i gördü. Karların arasında olduğu kadar genç ve güzeldi. (Bu o tarihten daha mı öncesiydi? Yoksa daha mı sonrası? Khadgar onun görünüşünden bunu çıkaramadı.) Üstünde yeşil astarlı beyaz bir pelerin vardı ama bu seferki kürkten değil ipektendi ve ayaklarında çizme değil sıradan sandaletler vardı. Sarı saçları gümüş bir tacla tutturulmuştu.

"Çok büyük zahmete girmiş gibi görünüyorsun," dedi. Khadgar onun yüzündeki ifadeyi çözemedi.

"Yeterli büyü ve istekle hiçbir şey imkânsız değildir," dedi adam ve elini, avucu yukarı dönük olacak şekilde çevirdi. Avucunun üstünde, havada beyaz bir orkide çiçek açtı.

Aegwynn çiçeği aldı ve ilgisizce burnuna götürdü,, sonra da masanın üzerine bıraktı. "Nielas..." diye söze başladı.

"Önce kahvaltı," dedi büyücü Nielas. "Bir kraliyet celbbazının sabahleyin ilk iş olarak neler hazırlayabileceğini gör. Bu çilekler bir saatten az bir süre önce kraliyet bahçelerinden toplandılar..."

"Nielas," dedi Aegwynn, tekrar.

"Ardından tereyağlı jambon dilimleri ve komposto geliyor," diye devam etti büyücü.

"Nielas," dedi Aegwynn, tekrar.

"Sonra da belki birkaç vrocka yumurtası, adalarda öğrendiğim basit bir büyüyle kabuğu kırılmadan kaynatılmış halde..." dedi büyücü.

"Gidiyorum," dedi Aegwynn, doğruca.

Büyücünün yüzü bir an gölgelendi. "Gidiyor musun? Bu kadar çabuk mu? Yani demek istediğim, daha fazla konuşmak için fırsatımız olacağını düşünmüştüm."

"Gidiyorum," dedi Aegwynn. "Yerine getirmem gereken görevlerim var ve sabah sonrası jestleri için zamanım yok."

Kraliyet celbbazının kafası hâlâ karışmış gibi görünüyordu. "Dün gecedен sonra Stormwind Kalesi'nde bir süre kalmak isteyeceğini düşünmüştüm." Kadına göz kırptı. "İstemez misin?"

"Hayır," dedi Aegwynn. "Aslında, dün gecedен sonra kalmam için hiçbir sebep kalmadı. Buraya geliş nedenimi yerine getirdim. Daha fazla kalmamın lüzumu yok."

Birden parçalar yerine oturunca Khadgar şu anki zamanda irkildi. Büyücünün sesi elbette tanıdıktı.

"Ama ben düşündüm ki..." diye kekeledi büyücü Nielas ama Bekçi başını iki yana salladı.

"Sen, Nielas Aran, salağın tekisin," dedi Aegwynn, doğruca. "Tirisfal Birliği'ndeki en güçlü büyücülerden birisin ama yine de salaksın. Bu da Birlik'in geri kalanı hakkında yeterince fikir veriyor."

Nielas Aran alınmıştı. Öfkelenmiş gibi görünmeye çalışmıştı ama sadece küskün görünüyordu. "Dur şimdi bir saniye..."

"Gerçekten de beni bu odaya getirenin sadece senin doğal caziben olduğunu düşünmedin, değil mi? Ya da herhalde celp törenleriyle ilgili tartışmamız sırasında senin zekânın ya da hayal gücünün beni etkilediğini düşünmedin? Elbette senin kraliyet celbbazı mevkiinin, beni bir köy hizmetçisini etkileyeceği gibi etkilemeyeceğini fark etmişsindir, değil mi? Ve elbette baştan çakarmanın iki yönlü olduğunu fark etmiş olmalısın. O *kadar* da salak değilsin, değil mi, Nielas Aran?"

"Elbette değilim," dedi kraliyet celbbazı. Kadının söylediklerinin adama çok koyduğu belliydi ama o bunu kabul etmeye yanaşmıyordu. "Sadece uygar insanlar gibi bir kahvaltı anını paylaşırsınız diye düşündüm."

Aegwynn gülümsedi ve Khadgar bunun zalim bir gülümseme olduğunu fark etti. "Ben birçok hanedan kadar yaşlıyım ve kızlara özgü heveslerimi ilk yüzüylimde yendim. Dün gebe odana gelirken ne yaptığımı çok iyi biliyordum."

"Düşündüm ki..." dedi Nielas. "Sadece düşündüm ki... Adam doğru sözcükleri bulmak için çabaladı.

"Bütün Birlik içinde, büyük ve vahşi Bekçi'yi cezbedip hizaya sokanın sen olacağını mı düşündün?" dedi Aegwynn, gülümsemesi iyice yayılarak. "Diğerleri başaramadığı halde senin, caziben, zekân ve yatak odası numaralarıyla onun iradesini kırabileceğini mi düşündün? Tirisfalen'in gücünü kendi arabana koşabileceğini mi düşündün? Hadi ama Nielas Aran. Zaten potansiyelinin çoğunu boşa harcamışken bana kraliyet meclisindeki yaşamın seni hepten bozduğunu söyleme. Bırak da sana biraz saygım kalsın."

"Peki ama eğer etkilenmediysen..." dedi Nielas, zihni Aegwynn'in söylediklerinde. "Eğer beni istemediysen, neden biz..."

Aegwynn cevabı verdi: "Stormwind'e kendi kendime sağlayamayacağım tek şey için, vârisime uygun bir baba için geldim. Evet, Nielas Alan, Birlik'teki büyücü dostlarına büyük ve kudretli Bekçi'yi yatağa atmaya başardığını anlatabilirsin. Ama onlara ayrıca, bana gücümü Birlik'in söz hakkı olmayacağı bir şekilde aktarmamın yolunu sağladığım da anlatman gerekecek."

"Öyle mi yaptım?" Yaptıklarının sonuçları Nielas'ın kafasına yavaş yavaş dank etmeye başlamıştı. "Sanırım yaptım. Ama Birlik'in hoşuna gitmeyecek olan..."

"Aldatılmak mı? Atlatılmak mı? Aptal yerine konmak mı?" dedi Aegwynn. "Hayır, bu hoşlarına gitmeyecek. Ama sana karşı gerçekten romantik bir ilgi duyduğumdan korkup sana karşı bir girişimde bulunamayacaklar. Şu teselliyi de hatırlarsın: Bütün büyücüler içinde, sen en potansiyel sahibi olanıydın. Senin tohumun çocuğumu koruyup güçlendirecek ve onu benim gücümün taşıyıcısı yapacak. Hatta o doğup sütten kesildikten sonra ona burada sen bakacaksın çünkü onun benim yolumu takip edeceğini biliyorum ve Birlik onu etkilemek için bu fırsatı kesinlikle kaçırmak istemeyecektir."

Nielas Aran başını iki yana salladı. Ama ben... Bir an sustu. "Ama sen hiç..." Tekrar sustu. Konuştuğunda, sonunda gözlerinde bir alev ve sesinde bir soğukluk belirmişti: "Güle güle, Magna Aegwynn."

"Hoşçakal, Nielas Aran," dedi Aegwynn. "Bu... bir zevkti." Sonra topukları üstünde döndü ve odadan çıkıp gitti.

Azeroth tahtının baş celbbazı, Tirisfal Birliği'ndeki komplocu ve şimdi müstakbel Bekçi Medivh'in babası Nielas Aran, mükemmel düzenlenmiş masaya oturdu. Altın bir çatalı eline alıp parmaklarında evirip çevirdi. Sonra iç geçirip çatalı yere attı.

Çatal mermer zemine çarpmadan görü yok olmaya başladı ama Khadgar arka taraftan gelen başka bir ses duymuştu. Soğuk taşa çarpan bir çizmenin sesi, bir pelerinin yumuşak sürüklenme sesi... Yalnız değildi.

Khadgar arkasına döndü ama tek görebildiği siyah bir pelerinin bir anlık heveslendirici görüntüsü oldu. Elçi onu gözetliyordu. Zaten Medivh yabancıyla her görüştüğünde kendisinin uzaklaştırılması yeterince kötüydü... Şimdi bir de Elçi kalenin içinde keyfince gezip Khadgar'ı gözetliyordu!

Khadgar hemen ayağa fırlayıp girişe doğru koştu. Kapı ağzına vardığında avı gitmişti ama taş zeminde kaya kaya merdivenlerden aşağı inen kumaşın sesi duyuluyordu. Konuk odalarına doğru iniyordu.

Khadgar da merdivenlerden aşağı paldır küldür inmeye başladı. Merdivenlerin kavisini onu basamakların daha geniş ve güvenli olduğu dış kenardan gitmeye zorluyordu. Genç büyücü şimdiye kadar bu merdivenleri o kadar inip çıkmıştı ki kulenin iç duvarı boyunca becerikli adımlarla ilerliyor, basamakları ikiye üçer atlıyordu.

Khadgar konuk katma giden yolu yarladığında, avının dış duvara düşen gölgesini görebiliyordu. Konuk katma vardığında pelerinli varlığın kemerli koridoru hızla geçip odasının kapısına ilerlediğini gördü. Elçi konuk odasına vardıkdan sonra

Khadgar'ın hiç şansı kalmayacaktı. Khadgar son dört basamağı tek bir sıçramayla aştı ve ileri atılıp pelerinli casusu kolun dan yakaladı.

Genç büyücünün eline kumaş ve sıkı kaslar gelmişti.

Khadgar avını duvara doğru savurdu. "Magus casusluk yaptığını bilmek isteyecektir..." diye başladı ama pelerin düşüp Elçi'yi açığa çıkarınca sözcükler ağzının içinde kaybolup gitti.

Kadının üstünde deri seyahat kıyafetiyle uzun bağcıklı çizmeler, siyah pantolon ve siyah ipekten bir bluz vardı. Oldukça kaslıydı ve Khadgar onun buraya kadar olan yolu at üstünde geldiğinden emindi. Ancak derisi yeşildi ve kukuletası geri düştüğünde uzun ve sivri dişleri olan, çıkık çeneli bir ork yüzü açığa çıkmıştı. Simsiyah ve kabarık saçlarının arasından uzun ve yeşil kulaklar uzanıyordu.

"Ork!" diye haykırdı Khadgar ve hiç düşünmeden tepki verdi. Bir elini kaldırdı ve gizli güçlerle dolu bir sözcük mırıldanıp ona doğru büyüsel bir saldırı yöneltmek için gizemli güçleri çağırdı.

Başladığı büyüü tamamlamaya fırsatı olmadı. Ağzını açar açmaz ork kadını bacağı göğüs hizasına kadar gelecek şekilde kavisli bir tekme savurdu. Orkun dizi Khadgar'ın havadaki elini kenara itip ona hedefini şaşırttı. Çizmeli ayağı da Khadgar'ın yanağına çarpıp genç büyücüyü sersemletti.

Khadgar geriye doğru sendeledi ve ağzına kan tadı geldi. Darbenin sonucunda yanağını ısırmış olmalıydı. Büyüsel bir saldırı yapmak için tekrar elini kaldırdı ama ork yine çok hızlı, Khadgar'ın daha önce dövuştüğü zırhlı savaşçılardan daha çevikti. Kadın aralarındaki mesafeyi kapatıp genç adamın karnına sert bir yumruk indirmiş, Khadgar'ın akciğerlerindeki havanın dışarı uğramasına ve bütün konsantrasyonunun dağılmasına neden olmuştu.

Genç büyücü hırladı. Şu an için büyüü boş verip daha doğrudan bir yaklaşım tercih etmeye karar verdi. Son yediği

darbeden hâlâ canı yansa da dönerek yana çekildi ve kadının kolunu yakalayıp dengesini bozdu. Orkun yeşil yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi ama bir an sonra yok oldu. Kadın ayaklarını yere sıkıca basıp Khadgar'ı kendine doğru çekti ve Khadgar'ın tutuşunu bozup durumu tersine çevirdi.

Khadgar orka doğru çekildiğinde bir baharat kokusu duydu ve sonra rakibi onu sertçe koridor zeminine fırlattı. Khadgar taş zemin boyunca kayıp duvara tosladı ve sonunda başka birinin ayakları dibinde uzanıp kaldı.

Khadgar başını yukarı kaldırıp baktığında hizmetlinin kendisine bakmakta olduğunu fark etti. Adamın yüzünde belli belirsiz bir kaygı vardı.

"Moroos!" diye bağırdı Khadgar. "Geri git! Magus'u bul ve buraya getir! Kulede bir ork var!"

Moroos yerinden kıpırdamadı. Sadece başını yukarı kaldırıp uysal ve görüş alam kısıtlı gözleriyle ork kadınına baktı. "Siz iyi misiniz, Elçi?"

Kadının yeşil dudakları geriye kıvrılarak yüzüne yapmacık bir gülümseme yerleşti. Ork, pelerini üstüne sardı. "Daha iyi olmamıştım. Antrenmana ihtiyacım vardı. Ufaklık bana yardım edecek kadar nazikmiş."

"Moroos!" dedi genç büyücü tükürür gibi. "Bu kadın bir..."

"Elçi. Magus'un bir konuğu," dedi Moroos. Sonra ağırbaşlılıkla ekledi: "Seni almaya geldim. Magus seni görmek istiyor."

Khadgar ayağa kalkıp Elçi'ye sert bir bakış attı. "Magus'u gördüğünde etrafta gizli işler karıştırdığını söyleyecek misin?"

"Onu görmek istemiyor," diye onu düzeltti Moroos. "Seni görmek istiyor, Çırak."

"O bir ork!" dedi Khadgar düşündüğünden daha yüksek ve sert bir tonda.

"Aslında yarı-ork" dedi Medivh. Çalışma masasının üstüne eğilmiş, altın bir aletle, bir usturuyla uğraşıyordu. "Sanırım vatanında insanlar veya insana yakın olanlar var ya da en azından hatırlanabilecek kadar kısa bir zaman içinde vardı. Bana kumpası uzat, Çırak."

"Seni öldürmeye çalıştılar!" diye bağırdı Khadgar.

"Orkları mı kastediyorsun? Bazıları yaptı, doğru," dedi Medivh, sakince. "Bazı orklar beni öldürmeye çalıştı. Seni de öldürmeye çalıştılar. Garona o grupta değildi. Herhangi bir şekilde buna karıştığını da sanmıyorum. O burada halkını temsilen bulunuyor. En azından halkından bazılarını."

Garona... Demek ki cadının bir ismi *var*, diye düşündü Khadgar ama bunun yerine: "Orkların saldırısına uğradık," dedi. "Orkların saldırısıyla ilgili bir görüş gördüm. Bütün Aze-roth'ta orkların yağma ve saldırılarından bahseden iletiler okudum. Orklarla ilgili her bahis onların zalimliğinden ve gaddarlığından bahsediyor. Her gün çoğalıyor gibiler. Bu tehlikeli ve vahşi bir ırk."

"Ve sanırım o seni kolayca alt etti," dedi Medivh, uğraştığı işten başını kaldırıp.

Khadgar kendini tutamayıp elini ağzının kenarına götürdü. Buradaki kan kurumuştu bile. "Bu, konumuzun tamamıyla dışında."

"Tamamıyla," dedi Medivh. "Peki konumuz neydi?"

"O bir ork. O tehlikeli. Siz de ona kulede serbestçe dolaşma izni verdiniz."

Medivh homurdandı. Sesinde sert bir ton vardı. "O bir ya-rı-ork. Durum ve gidişat düşünülürse o da ancak senin kadar tehlikeli. Ayrıca o benim konuğum ve bir konuğa gösterilmesi gereken bütün saygıyı görmeli. Konuklarım konusunda senden bunu bekliyorum, Genç Güven."

Khadgar bir an sessiz kaldı ve sonra başka bir yaklaşım denedi. "O, Elçi."

"Evet."

"O kimin elçisi?"

"Şu anda Karanlık Batak'ta yerleşmiş olan bir-iki kabilenin," dedi Medivh. "Henüz hangileri olduğu konusunda pek emin değilim. Bu kadar ilerleme kaydetmedik."

Khadgar şaşkınlıkla gözlerini kıstı. "Onun hiçbir resmi unvanı olmadığı halde kulemize gelmesine izin mi verdiniz?"

Medivh kumpası bırakıp bıkkın bir şekilde iç geçirdi. "O bana kendisini, şu an Azeroth'u yağmalamakta olan ork kabilelerinden bazılarının temsilcisi olarak tanıttı. Eğer bu mesele ateş ve kılıç dışında bir yöntemle çözülecekse birilerinin konuşmaya başlaması gerekir. Burası bu iş için diğer her yer kadar uygun. Ve, bu arada, burası bizim kulemiz değil benim kulem sayılıyor. Sen burada benim öğrencim, çırağımsın ve burada benim isteğimle bulunuyorsun. Ve benim öğrencim, çırağım olarak senden önyargısız olmanı istiyorum."

Khadgar bunu sindirmeye çalışırken bir sessizlik oldu. "Yani o kimi temsil ediyor? Orkların bazılarını mı, hiçbirini *mi*, yoksa hepsini mi?"

"Şu an için o kendini temsil ediyor," dedi Medivh, rahatsız bir şekilde iç çekerek. "Bütün insanlar aynı şeye inanmazlar. Bütün orkların da inandığım düşünmek için bir sebep yok. Sana sormak istediğim soru şu: Meraklı yaradılışın göz önüne alınırsa, bana bunu yapmamamı söyleyene kadar neden gidip ondan edinebildiğin kadar bilgi edinmiyorsun? Yoksa tek bir yarı-orkla başa çıkma konusunda benden ve yeteneklerimden kuşku mu duyuyorsun?"

Hem yaptıklarından, hem de başka bir yol düşünememiş olmasından dolayı iki kat utanç duyan Khadgar sessizleşti. Medivh'den kuşku mu duymuştu? Magus'un Birliğini savunmaması gibi bir ihtimal mümkün müydü? Lothar'ın sözlerinin, iblis görüşü ve Birlik'in siyasi hesaplarının yarattığı düşünceler, Khadgar'ın zihninde dönüp duruyordu. Yaşlı adamı

uyarmak istiyordu ama ağızından çıkan her sözcük ona geri dönüyor gibiydi. □

"Bazen sizin için endişeleniyorum," dedi sonunda.

"Ben de senin için endişeleniyorum," dedi yaşlı büyücü, kafası karışmış bir halde. "Bugünlerde birçok şey için endişeleniyor gibiyim."

Khadgar son bir denemede bulunmalıydı: "Efendim, bence bu Garona bir casus," dedi doğruca. "Bence buraya sonradan size karşı kullanmak üzere sizin hakkınızda öğrenebildiği kadar çok şey öğrenmek için geldi."

Medivh geriye yaslanıp genç adama alaycı bir gülümsemeyle baktı. "Bu tam bir tencere dibin kara seninki benden kara durumu, genç büyücü. Yoksa senin Kirin Tor'daki ustalarının Karazhan'a gelir gelmez benden koparmanı istedikleri şeylerin listesini unuttun mu?"

Khadgar odayı terk ederken kulakları kıpkırmızı kesilmişti.

on Bir
GARONA

Khadgar kütüphanesine (eh, aslında Medivh'in kütüphanesine) döndüğünde yarı-orku kendi notlarına göz atarken buldu. Göğsünde birden bir hiddet dalgası yükseldi ama Garona'nın vurduğu darbelerin sızısı ve Medivh'in sert çıkışı öfkesini kontrol altında tutmasını sağladı.

"Ne yapıyorsun?" dedi yine de sertçe.

Elçi Garona'nın parmakları kâğıtların üstünde dolaştı. "Gizli işler karıştırdığımı söylemiştin sanırım, değil mi? Yoksa casusluk mu dersin?" Başını kaldırıp Khadgar'a baktığında kaşları çatılmıştı. "Aslında sadece burada ne yaptığını anlamaya çalışıyorum. Açık bırakılmıştı. Bunun senin için bir sakıncası olmadığını umarım."

Benim için sakıncası *VAR*, diye düşündü Kladgar ama ağzından çıkan sözcükler bunlar değildi: "Lord Medivh bana, sana her türlü saygıyı göstermem için talimat verdi. Ancak böyle yapmakla senin düşünülmeden yapılmış bir büyüyle kendini havaya uçurmana izin verirsem bana kızabilir."

Garona'nın yüzü ifadesizdi ama Kladgar onun parmaklarını sayfalardan çektiğini fark etti. "Büyüye bir ilgim yoktur."

"Ünlü bir son söz," dedi Kladgar. "Sana yardımcı olabileceğim bir şey var mı, yoksa sadece genel olarak, gizliden iş çevirip bir şeyler ele geçirme derdinde misin?"

"Bana Azeroth krallarıyla ilgili bir kitabınız olduğu söylendi," dedi yarı-ork. "Ondan faydalanmak isterdim."

"Okuyabiliyor musun?" diye sordu Khadgar. Soru beklediğinden daha sert çıkmıştı. "Affedersin. Kastettiğim..."

"Evet, şaşırtıcı ama okuyabiliyorum," dedi Garona, hemen t kala bir tonda. "Yıllar boyunca birçok beceri edindim."

Khadgar kaşlarını çattı. "İkinci sıra, alttan dördüncü raf. Altın süslemeli kırmızı bir kabı var." Garona yığınların arasında kayboldu ve Khadgar fırsattan istifade masadaki notlarını topladı. Eğer yarı-ork burada serbestçe dolaşacaksa Khad-gar'ın bunları başka bir yerde tutması gerekecekti. En azından ortadakiler Birlik yazışmaları değildi. Eğer 'Aegwynn'in Şarkısı' Garona'nın eline geçseydi Medivh bile bu durumdan pek hoşlanmazdı.

Khadgar'ın bakışları anahtar olarak kullandığı parşömenin durduğu bölüme kaydı. Genç büyücünün durduğu yerden parşömene dokunulmamış gibi görünüyordu. Buradan bir şey çıkarmanın gereği yoktu ama muhtemelen yine de onu da kaldırması gerekecekti.

Garona elinde devasa bir kitaba geri döndü. Kaim kaşlarından birini sorarcasına kaldırıp Khadgar'a baktı. "Evet, bu o," dedi çirak.

"İnsan dillerinde biraz fazla... sözcük var," dedi Garona. Kitabı, daha önce Khadgar'ın notlarının durduğu ve şimdi boş olan yere bıraktı.

"Çünkü her zaman söyleyecek bir şeyimiz vardır," dedi Khadgar, gülümsemeye çalışarak. Orkların kitapları olup olmadığını merak etti. Aslında en başta, okuyabiliyorlar mıydı? Elbette büyücüler vardı ama bu gerçek bilgi sahibi olduklarını gösterir miydi?

"Daha önce koridorda sana fazla sert davranmamışımdır umarım." Sesinin tonu hiç inandırıcı değildi ve Khadgar onun, kendisinin bir diş tükürdüğünü görmesinden dah

memnun kalacağına emindi. Herhalde bu orklar arasında özür anlamında kullanılıyordu.

"Daha iyi olmamıştım," dedi Khadgar. "Antrenmana ihtiyacım vardı."

Garona oturup metne göz atmaya başladı. Khadgar onun okurken dudaklarını oynattığını gördü. Yarı-ork çabucak kitabın sonuna, Kral Llanelle hükümlerinin yakın dönemdeki ek bilgilerine geçti.

Artık, dövüşün harareti geçince, Khadgar Garona'nın, kendisinin daha önce savaştığı sıradan orklar gibi olmadığını fark etti. Kervanın yanında savaştığı biçimsiz ve kaba görümlü hayvanlardan farklı olarak Garona ince yapılı ve kaslıydı. Teni daha pürüzsüz, neredeyse insan teni gibiydi ve orkların yemyeşil derilerinden farklı olarak yeşilin açık bir tonundaydı. İki uzun dişi daha ufaktı ve gözleri daha iri, ork savaşçıların koyu kırmızı gözlerinden daha ifadeliydi. Khadgar bunların ne kadarının insan kalıtımından, ne kadarınınsa dişi olmasından kaynaklandığını merak etti. Acaba daha önce savaştığı orkların arasında dişi olan var mıydı? Bu belli olmuyordu ve Khadgar da o sırada bunu kontrol etmeye hevesli değildi.

Doğrusu Garona, yeşil derisi, uzun dişli, biçimi bozulmuş yüzü ve düşmanca, üstünlük taslayan tavrı olmasa neredeyse etkileyici bile olabilirdi. Yine de yarı-ork onun kütüphanesin-deydi ve onun kitaplarına göz atıyordu (eh, aslında Medivh'in kütüphanesi ve Medivh'in kitaplarıydı ama Magus onları ona emanet etmişti).

"Demek sen bir Elçi'sin," dedi sonunda. Ağzından çıkan sözcüklerin yumuşak ve sohbet havasında olmasına çalışıyordu. "Geleceğinden haberdar edilmişim."

Yarı-ork önündeki sözcüklere konsantre olarak başım salladı.

"Sen tam olarak kimin elçisisin?"

Garona başını kaldırıp ona baktı ve Khadgar onun kalın kaşlarının altında bir öfke parıltısı gördü. Khadgar onu rahatsız etmiş olmaktan memnundu ama aynı zamanda kadının sınırının ne olduğunu merak ediyordu. Onu çok fazla ya da çabuk zorlamak istemiyordu, yoksa bir dayak daha yiyecek ya da Magus'tan bir azar daha işitecekti.

En azından bu sefer kapışmadan önce biraz bilgi edinebilirdi. Tekrar konuşmaya başladı: "Demek istediğim; eğer sen Elçi'ysen-birilerinin sana emir veriyor olması, birilerinin iplerini oynatıyor olması, rapor vermek zorunda olduğun biri olması gerekir. Sen kimi temsil ediyorsun?"

"Eminim Ustan, Yaşlı Adam, sormuş olsaydın bunu sana söylerdi," dedi Garona, kibar bir şekilde ama gözlerindeki ifade hâlâ sertti.

"Eminim söylerdi," diye yalan söyledi Khadgar. "Tabii eğer böyle bir küstahlık yapsaydım. O yüzden sana soruyorum. Kimi temsil ediyorsun? Sana nasıl yetkiler verildi? Burada müzakere yapmak için mi, talepte bulunmak için mi, yoksa başka bir nedenle mi bulunuyorsun?"

Garona kitabı kapadı (Khadgar onu işinden alıkoyduğu için küçük bir zafer hissi duydu) ve sordu: "Bütün insanlar aynı şekilde mi düşünür?"

"Öyle olsaydı hayat sıkıcı olurdu," dedi Khadgar.

"Demek istediğim, herkes her konuda hemfikir midir? Halk her zaman efendilerinin ve üstlerinin isteklerini kabullenir mi?" dedi Garona. Gözlerindeki sert ifade bir nebze azalmıştı.

"Pek değil," dedi Khadgar. "Bunca kitabın olmasının bir nedeni de herkesin bir fikri olması. Tabii bunlar sadece yazılı olanlar."

"Orklarda da aynı şekilde fikir farklılıkları olabileceğini anlamalısın," dedi Garona. "Güruh, her birinin farklı bir şefi ve savaş lideri olan kabilelerden oluşur. Her orkun bir kabilesi vardır. Çoğu ork kabilesine ve şefine bağlıdır."

"Kabileler hangileri?" diye sordu Khadgar. "Adları ne?"

"İçlerinden biri Fırtınabiçen," dedi yarı-ork. "Karakaya, Alacakaranlık Çekici, Kanayan Ovuk... Bunlar en büyükleri,"

"Kulağa savaşı bir topluluk gibi geliyor," dedi Khadgar.

"Orkların yurdu yaşam koşulları zorlu bir yerdir," dedi Garona. "Sadece en güçlü ve en düzenli olanlar hayatta kalabilir. Onlar, topraklar onları ne yaptıysa odurlar."

Khadgar görüdeki kırmızı güneşli, mahvolmuş toprakları düşündü. Demek orası orkların yurduydı. Başka bir boyuttaki çorak topraklardı. Peki ama buraya nasıl ulaşmışlardı. Khadgar bunun yerine başka bir soru sordu: "Peki senin kabilen hangisi?"

Garona, aksıran bir buldog köpeğinin çıkardığına benzer bir sesle homurdandı. "Benim bir kabilem yok."

"Halkından herkesin bir kabilesi olduğunu söyledin," dedi Khadgar.

"Ben, her orkun vardır, dedim," dedi Garona. Khadgar ona boş boş bakınca kadın elini havaya kaldırdı. "Buna bak. Ne görüyorsun?"

"Elini," dedi Khadgar.

"İnsan eli mi, ork eli mi?"

"Ork," dedi Khadgar. Bu genç büyücü için çok açıktı. Yeşil ten; sararmış, keskin tırnaklar; insana ait olamayacak kadar iri eklemler...

"Bir ork bunun insan eli olduğunu söylerdi: Gerçekten kullanışlı olamayacak kadar narin, bir baka kullanmak ya da birinin kafa tasını ezmek için fazla kassız, çok solgun, çok zayıf, çok girkin..." Garona elini indirip çatık kaşlarının altın- □ dan genç büyücüye baktı. "Sen benim ork yönlerimi görüyorsun. Benim ork şeflerim ve diğer bütün orklar benim insan yönlerimi görüyorlar. Ben hem her ikisiyim, hem de hiçbiriyim ve iki taraf da beni aşağı bir varlık olarak görüyor."

Khadgar karşı çıkmak için ağzım açtı ama bir kez daha düşünüp sessiz kaldı. Onun da ilk tepkisi, Medivh'in konuğu olan insanı görmek yerine koridorda rastladığı orka saldırmak olmuştu. Başıyla onayladı. "O halde bu zor olmalı. Bir kabileye bağlı değilken..."

"Bunu kendi avantajıma çevirdim," dedi Garona. "Kabileler arasında daha kolay hareket edebiliyorum. Aşağı bir yaratık olduğumdan her zaman doğduğum kabileye çıkar sağlamaya çalışmadığım kabul ediliyor. Hiçbiri benden hoşlanmadığından taraflı değilim. Bazı şefler bunu güven verici buluyor. Bu beni daha iyi bir görüşmeci ve daha önce söylediğin gibi, daha iyi bir casus yapıyor. Çatışan bağlılıkların olmasındansa hiç olmaması daha iyidir."

Khadgar, Medivh'in, kendisinin Kirin Tor'la olan bağlantısıyla ilgili azarlamasını anımsadı ama tek sorduğu şu oldu: "Peki şu an için hangi kabileyi temsil ediyorsun?"

Garona'nın yüzünde uzun ve sivri dişlerini ortaya çıkaran, hoşnutsuz bir gülümseme belirdi. "Eğer Yüce Gizblah deseydim ne diyecektin? Ya da belki de Gri Morgax veya Kandö-ken Hikapik adına bir görevdeyimdir. Bu sana yeterince fikir verecek mi?"

"Verebilir," dedi Khadgar.

"Veremez," dedi Garona. "Çünkü bu adların hepsini şimdi uydurdum. Zaten beni buraya gönderen kesimin adı sana bir anlam ifade etmez, en azından şu an için. Aynı şekilde, Yaşlı Adam'ın Kral Llanelle'le olan dostluğu şeflerimize bir şey ifade etmiyor. Lothar adı da karşılaştığımız köylü insanların savurduğu bir lanetten başka bir şey değil. Barışa ulaşmadan önce, hatta müzakerelere başlamadan önce, sizin hakkınızda daha çok şey öğrenmeliyiz."

"Bu yüzden buraya geldin."

Garona derin bir iç geçirdi. "Bu yüzden, Yaşlı Adamla görüştüğümüzde onun neden bahsettiğini anlayabilmem için senin besini yalnız bırakmanı umuyorum."

Khadgar bir an sessiz kaldı. Garona kitabı tekrar açtı ve kaldığı yeri bulmak için sayfaları karıştırmaya başladı. "Elbette bu iki taraflı," dedi Khadgar ve Garona öfkeyle soluyarak kitabı kapattı. "Demek istediğim, eğer orklarla savaşmak dışında bir şey yapmayı düşünüyorsak onlar hakkında daha fazla şey bilmeliyiz. Tabii barış yapma konusunda cid-diyseniz."

Garona bakışlarını Khadgar'a dikti ve genç büyücü bir an için yarı-orkun masanın üstünden atlayıp kendisini boğazlayacağını sandı. Ancak bunun yerine kadının kulakları dikleş-ti. "Bekle," dedi Garona. "Bu da ne?"

Khadgar onu duymadan önce hissetmişti. Sanki kulenin başka bir yerinde bir pencere açılmış gibi havada ani bir değişim olmuştu. Bir rüzgâr salondaki tozu havalandırmıştı. Kulenin içinde bir sıcaklık dolaşıyordu.

"Bir şey..." dedi Khadgar.

"Duydum..." dedi Garona.

Sonra onu Khadgar da duydu: taşa çarpan demir pençelerin sesi... Khadgar'ın ensesindeki tüyler diken diken olurken havadaki sıcaklık arttı.

Ve iri yaratık kütüphaneden içeri süzüldü.

Ateşten ve gölgeden oluşuyordu. Derisi karanlıktı ve içinde parıldayan alevler vardı. Kurt yüzüne benzeyen yüzü cılganmış abanoz gibi ışıldayan bir çift koç boynuzuyla tamamlanıyordu. İki ayağı üstünde yürüyecek gibi duruyordu ama dört ayağı üstündeydi ve uzun ön pençeleri taş zemine çarpıyordu.

"Bu da..." diye tısladı Garona.

"İblis," dedi Khadgar, boğulur gibi bir sesle. Ayağa kalkıp masadan geriye çekildi.

"İnsan uşağınız burada görüler olduğunu söyledi. Hayaletler. Bu da onlardan biri mi?" Bu arada Garona da ayağa kalkmıştı.

Khadgar öyle olmadığını, görülerin her yeri sardığını ve kişiyi yeni bir yere götürdüğünü açıklamak istedi ama sadece başını iki yana sallamakla yetindi.

Yaratık da kapının girişinde tünemiş, havayı kokluyordu. İblisin gözleri alev alev parladı. Acaba canavar kör müydü, sadece kokuları mı yoklayabiliyordu? Yoksa havadaki yeni bir şeyi, beklemediği bir kokuyu mu yokluyordu?

Khadgar büyüsel enerjileri zihnine doldurmaya çalıştı ama ilk başta yüreği sindi ve zihni bomboş kaldı. Canavar koklamaya devam etti ve ikilinin olduğu yöne bakana dek kendi etrafında döndü.

"Üst kuleye çık," dedi Khadgar, sessizce. "Medivh'i uyarmalıyız." Gözünün kenarıyla Garona'nın başıyla onayladığını gördü ama onun da bakışları canavardan ayrılmamıştı. Yarı-orkun uzun boynundan aşağı bir ter damlası süzüldü ve kadın hafifçe yana doğru kaydı.

Bu hareket yeterli oldu ve her şey birden oluverdi. Canavar önce eğildi, sonra da odayı aşacak şekilde öne doğru sıçradı. Khadgar'ın zihni berraklaştı. Genç büyücü enerjileri çabucak içinde toplayarak elini havaya kaldırdı ve büyülü bir enerji topunu yaratığın göğsüne gömdü. Enerji, canavarın göğsünü delip geçti ve iblisin sırtından parçalar kopararak alev alev yanan et parçalarını her tarafa dağıttı ama bu, yarattığı bir miktar bile durduramamıştı.

İblis' okuma masasına indi ve pençeleri tahta kaplamaya gömüldü. Sonra yaratık tekrar, bu kez Khadgar'a doğru sıçradı. Bir saniye için genç büyücünün zihnindeki her şey uçup gitti ama bu bir saniye düşük omuzlu iblisin aradaki mesafeyi kapatması için yeterliydi.

Başka bir şey onu yakalayıp kenara çekti. Khadgar mis gibi tarçın kokusu aldı ve ileri sıçrayan iblisin yolundan çekilirken gırtlaktan gelen bir sesin lanet savurduğunu duydu. Canavar, az önce çırağın durduğu boşluğu aştı ve bir çılgılık

attı. Yaratığın sol tarafında uzun, biçimsiz bir yarık açıldı ve bu yaradan alev alev yanan kan sızdı.

Gar ona, Khadgar'ı bıraktı (bu, zayıf ve insansı bir tutuştu ama yine de genç büyücünün ciğerlerindeki bütün havanın dışarı uğramasına yetmişti). Çırak, Garona'nın diğer elinde ilk saldırısıyla kıpkırmızı olmuş, uzun gövdeli bir bıçak tutmakta olduğunu gördü ve Khadgar daha önce tartışırken o bıçağın nereye saklanmış olduğunu merak etti.

Yaratık yere indi, döndü ve hemen beceriksizce bir ikinci saldırı yapmayı denedi. Demirden pençeleri ileri uzanmış, ağzı ve gözleri alevler alevdi. Khadgar eğildi ve elinde ağır, kırıncı kapaklı Azeroth Krallarının Soyağacı kitabıyla geri kalktı. Heybetli kitabı yaratığın kafasına savurup tekrar eğildi. Canavar, genç büyücünün yanından geçip kapının yanında tekrar yere indi. Mide bulandırıcı, boğuk bir ses çıkararak, ağır kitaptan kurtulmak için koç boynuzlu kafasını sağa sola salladı. Khadgar yaratığın sağ yanında yanan kandan bir çizginin uzandığını gördü. Garona ikinci kez saldırmıştı.

"Medivh'i getir," diye bağırdı Khadgar. "Onu kapıdan uzaklaştıracam."

"Ya benim peşimdeyse?" diye karşılık verdi Garona ve Khadgar onun sesinde ilk kez olarak bir korku izi fark etti.

"Değil," dedi Khadgar, soğuk bir sesle. "O büyücüleri öldürür."

"Ama sen..."

"Git hadi," dedi Khadgar.

Khadgar sola hareketlendi ve tam da korktuğu gibi, iblis kapıya yönelmek yerine onu takip etti. Garona sağa doğru hareketlenip uzaktaki kitaplığa tırmanmaya başladı.

"Medivh'i getir!" diye bağırdı Khadgar. Bir yandan da kitap sıralarından birine doğru atılmıştı.

"Zaman yok," diye karşılık verdi hâlâ tırmanmakta olan Garona. "Onu kitap sıralarından birinde oyalamaya bak."

Khadgar uzun kitap raflarının en uzak ucuna doğru döndü ve arkasına baktı. İblis okuma masasının üstünden atlamıştı bile ve şimdi de kitaplıkların arasındaki tarih ve coğrafya kitaplarının sıralarını sinsi sinsi aşmaktaydı. Kitap sıralarının arasındaki gölgede, yarattığın alevli gözleri ve ağzı keskin bir tezatla ortaya çıkıyor, yaralarından kesif bir duman yükseliyordu.

Khadgar zihnini boşalttı, korkusunu bastırdı ve yaratığa büyüü bir enerji gönderdi. Bir ateş küresi ya da yıldırım daha etkili olabilirdi ama canavar onun kitaplarıyla çevriliydi.

Büyüü enerji yaratığın yüzüne çarpıp onun bir adım geriye sendelemesine neden oldu. İblis hırıldayarak tekrar ileri doğru sürünmeye başladı.

Khadgar işlemi bir tören gibi tekrarladı: Zihnini boşalt, korkunla savaş, elini kaldır ve sözcüğü söyle. İkinci enerji topu kara boynuzlara çarpıp yukarı doğru sekti. Canavar sadece bir anlığına durdu. Şimdi yaratığın ağzına çarpık, alevlerle dolu bir gülümseme yayılmıştı.

Enerji topunu üçüncü kez gönderdiğinde yaratık yakındaydı ve büyü onun yüzünde parlamıştı ama onun eğlenen yüz hatlarını aydınlatması dışında bir etkisi olmadı. Khadgar yaratığın yanan etinin kekremesi kokusunu hissetti ve gırtlığından gelen pes bir tıkırtı sesi duydu... Bu bir kahkaha mıydı?

"Koşmaya hazır ol!" diye bağırdı Garona, Khadgar'ın sağından ve yukarılardan bir yerden.

"Sen ne ya..." diye başladı Khadgar, bir yandan da gerileyerek.

"Koş!" diye bağırdı yan-ork ve ayaklarını ileri savurdu. Kitaplığın en üstüne tırmanmıştı ve şimdi onları iterek dev domino taşları gibi deviriyordu. Her kitaplık yanındakini indirip kitapları etrafa saçıp yolunun üstündeki her şeyi ezerken derin bir gümbürtü sesi yankılanıyordu.

Son kitaplık duvara çarptı ve çarpışmanın kuvvetiyle parçalanıp yere devrildi. Garona şu anda sallanmakta olan tüneğinden kayarak aşağı indi. Uzun bıçağı elindeydi. Uçuşan tozların içinden ileriye görmeye çalışıyordu.

"Khadgar?" dedi kadın.

"Buradayım," dedi çırak. Balkon kısmındaki kitap yığınlarını destekleyen demir kaidelerin yukarı doğru yükseldiği yerde duvara yapışmıştı. Yüzü bir insan için bile solgundu.

"Onu yakaladık mı?" diye sordu Garona. Her an bir saldırı daha olabileceği beklentisiyle yarı eğik bir halde duruyordu.

Khadgar, birkaç saniye öncesine kadar raf sıralarının sonu olan şeyin köşesini işaret etti. Şimdi bütün alt kat, parçalanmış raflar ve mahvolmuş durumdaki kitaplarla doluydu. Darmadağın harabeden dışarı donuk alev ve çarpılmış gölgeden oluşan, kaslı, ezik bir kol uzanıyordu. Demir pençeleri pasla kırmızı bir renk almaya ve sıcak kanı zemine dökülmeye başlamıştı bile. Yaratığın ileri uzanmış eli Khadgar'ın kendini uzaklaştırdığı yerden sadece otuz santim uzaktaydı.

"Tamamdır," dedi Garona. Bıçağı tekrar bluzunun altındaki kınına yerleştirdi.

"Beni dinlemeliydin," dedi Khadgar, tozdan tıkanarak. "Medivh'i getirmeliydin."

"Ben daha iki kat merdiven çıkamadan seni ikiye yarardı," dedi yarı-ork. "Sonra olanları kim Yaşlı Adam'a anlatacaktı?"

Khadgar başıyla onayladı ve sonra aklına gelen bir düşünceyle kaşları çatıldı. "Magus... O bunları duymuş mudur?"

Garona başını sallayarak onu onayladı. "Buraya geliyor olması lazım. Burada ölüleri bile uyandıracak kadar gürültü yaptık."

"Hayır," dedi Khadgar, kütüphanenin girişine yönelerek. "Ya birden fazla iblis varsa? Gel hadi!"

Garona hiç düşünmeden silahını çekti ve insanın peşinden odadan çıktı.

Medivh'i laboratuvarında, Khadgar'ın onu daha bir saat kadar önce bıraktığı çalışma masasında otururken buldular. Şimdi, üzerinde çalıştığı altın alet şekli bozulmuş parçalara ayrılmıştı ve masanın bir yanında demir bir çekiç duruyordu.

Khadgar ve ardından Garona odadan içeri ok gibi dalınca Medivh irkildi. Çırak afalladı. Bütün bunlar olurken Magus uyuyor muydu?

"Usta! Kulede bir iblis var!" diye atıldı Khadgar.

"Yine mi iblis?" dedi Medivh, bezgin bir halde. Bir yandan da elinin ayasıyla bir gözünü ovuyordu. "İlk başta bir iblisti. Son seferinde de bir ork."

"Öğrenciniz haklı," dedi Garona. "Yaratık saldırdığında kütüphanede onunla birlikteydim, iri bir yaratık, hayvani ama kurnaz. Ateş ve karanlıktan oluşuyor ve yaraları yanarak tütüyor."

"Bu muhtemelen yine bir görüden başka bir şey değildi," dedi Medivh, tekrar işine dönerek. Aletin ezik bir parçasını eline alıp onu sanki ilk defa görüyormuş gibi baktı. "Burada bu görüler olur. Moroes sizi bu konuda uyarmıştı sanırım."

"Bu bir görü değildi, Usta," dedi Khadgar. "Bir iblisti, sizin Stormwind Kalesi'nde dövüştüğünüz cinsten. Bir şey koruma büyülerini aşip bize saldırdı."

Medivh'in gri kaşları kuşkuyla kıvrıldı. "Bir şey yine benim koruma büyülerimi mi geçti? Gülünç." Büyü Üstadı gözlerini kapayıp havaya bir şekil çizdi. "Hayır, eksik bir şey yok. Koruma büyülerinin hiçbirisi atlatılmamış. Siz buradasınız, aşçı mutfakta ve Moroes de şu anda kütüphanenin dışındaki koridorda."

Khadgar ve Garona bir an birbirlerine baktılar. "O zaman hemen gelmelisiniz, Usta," dedi Khadgar.

"Bunu yapmam gerekiyor mu?" dedi Medivh. "Emin olduğum bir şey varsa, ilgilenmem gereken başka şeyler olduğudur."

"Gelin ve görün," dedi Khadgar.

"Canavarın öldüğünü sanıyoruz," dedi Garona. "Ama varsayımlarımızla uşaklarınızın yaşamını riske atmak istemeyiz."

Medivh dağılmış alete baktı, başım iki yana salladı ve onu masaya bıraktı. Sinirlenmeye başlamış gibi görünüyordu. "İstediğiniz gibi olsun. Çırakların bu kadar çok sorun çıkarmaması gerekir."

Kütüphaneye vardıklarında Moroes elinde faraş ve süpürgeyle orada duruyor ve zararı gözden geçiriyordu. İki büyücü ve yarı-ork içeri girdiğinde başını kaldırıp dalgın dalgın onlara baktı.

"Kutlarım," dedi Medivh. Çatık kaşları yüzünde derin çizgiler oluşturmuştu. "Bence bu, ilk geldiğinde olduğundan daha büyük bir keşmekeş. En azından o zaman raflarım vardı. Nerede bu söylediğiniz iblis?"

Khadgar iblisin elinin dışarı uzandığı yere gitti ama şimdi orada sadece zemine dümdüz yapışmış olan bir kitaplık vardı. Ortalıkta kan bile yoktu.

"Buradaydı," dedi Garona. O da Khadgar kadar şaşkın görünüyordu. "İçeri girdi ve bize saldırdı." Kitaplığın kenarını kavrayıp havaya kaldırmaya çalıştı ama devasa meşe onun için çok ağırdı. Bir süre çabaladıktan sonra, "Onu ikimiz de gördük," dedi.

"Bir görü gördünüz," dedi Medivh, sertçe. "Moroes sizi bu konuda uyarmadı mı?"

"Haha," diye Büyü Üstadını onayladı Moroes. "Bunu yaptım." Sözlerinin etkisini artırmak için atgözlüğünün iki yanına hafifçe vurdu.

Usta, o bize saldırdı, dedi Khadgar. Ona büyülerimizle zarar verdik. Elçi onu iki kere yaraladı."

"Hıhıhı," diye homurdandı Magus. "Bence daha çok onu görünce aşırı tepki verdiniz ve zararın çoğunu kendiniz verdiniz. Bu masadaki çizikler yeni. Bunu iblis mi yaptı?"

"Demir pençeleri vardı," dedi Khadgar.

"Belki de senin, Stormwind'teki sokak pazarlarında dağıtılan boncuklar gibi etrafa saçtığın büyü saldırılarındandır, ne dersin?" Medivh başını iki yana salladı.

"Bıçağım sert ve etli bir şeye saplandı," dedi Garona.

"Kuşkusuz kitaplardan bazılarıdır," dedi Magus. "Hayır, eğer bir iblis olsaydı cesedi hâlâ burada olurdu. Tabii birisi onu ortadan kaldırmadığı sürece. Moroes, acaba faraşında bir iblis olabilir mi?"

"Sanmıyorum," dedi hizmetli. "Kontrol edebilirim."

"Zahmet etme, yalnız aletlerini bu ikisine bırak." Genç büyücüye ve yarı-orca döndü: "Sizden iyi geçinmenizi bekliyorum. Bu göz önüne alındığında, ikiniz kütüphaneyi düzeltmeye girişeceksiniz. Genç Güven, sen adına ihanet ettin ve şimdi bunu tazmin etmelisin."

Garona'nın vazgeçmeye niyeti yoktu: "Ama gördüğüm..."

"Bir hayal gördün," diye müdahale etti kaşları çatılan Medivh, otoriter bir sesle. "Başka bir yerin bir parçasını gördün. Sana zarar veremezdi. Asla veremez. Buradaki arkadaşın..." Khadgar'ı işaret etti, "...ortalıkta hiç iblis yokken iblis görmeye meyilli. Bu beni biraz endişelendiriyor. Belki temizlik yaparken iblis falan görmemeye çalışırsınız. Bu iş bitene kadar, kesinlikle rahatsız edilmeyeceğim!"

Bunu söyledikten sonra gitti. Moroes süpürgeyi ve farası yere bırakıp onu takip etti.

Khadgar bakışlarını yıkıntı halindeki odada gezdirdi. Burayı halletmek için süpürgeci daha fazlası gerekecekti. Kitaplıklar devrilmiş ve birkaç yerde de tamamen parçalanmış-

ti. Kitaplar etrafa rasgele saçılmış, bazılarının sırtları kırılmış ve kapları yırtılmıştı. Bu zamanını şaşırmış bir görü olabilir miydi?

"Bize saldıran bir illüzyon değildi," dedi Garona, ters ters.

"Biliyorum," dedi Khadgar.

"O zaman bunu neden fark etmiyor?" diye sordu yarı-ork.

"Bunu bilemiyorum," dedi çırak. "Ve cevabı bulmaktan da korkuyorum."

on iki

SAVAŞ ZAMANINDA YAŞAM

Kütüphaneyi tekrar gerekli düzene sokmak sadece birkaç gün almıştı. Dağılan kitapların çoğu en azından olmaları gereken yerin yakınındaydılar. Daha nadir, daha güçlü büyüye sahip ve tuzaklı kitaplar üst kattaki balkon kısmında olduğu için gürültü patırtı içinde zarar görmemişlerdi. Yine de kitaplıklardan bazılarını tamir etmek zaman almıştı. Garona ve Khadgar boş ahırları geçici olarak marangozhaneye dönüştürmüşlerdi ve buralarda, parçalanmış kitaplıkları düzeltmeye (ve bazen de yenilemeye) çalışmışlardı.

Yol açtığı zarar dışında, iblise dair hiçbir iz yoktu. Pençe izleri masanın üstünde kalmış ve Azeroth Krallarının Soyağacı devasa pençeler tarafından yapılmış gibi fena halde ezilip parçalanmıştı. Ama yine de ortada hiç ceset, kan veya Medivh'in ayaklarının dibine atılabilecek herhangi bir şey yoktu.

"Belki kurtulmuştur," diye öneride bulundu Garona.

"Onu bıraktığımızda fazlasıyla ölüydü," diye karşılık verdi Khadgar. Bir yandan da daha önceden kahramanlık şiirlerini romantik destanların üstüne mi, yoksa altına mı koyduğunu hatırlamaya çalışıyordu.

"Bir şey cesedi kaçırdı," dedi Garona. "Onu içeri sokan kişi dışarı da çıkarmış olmalı."

Tabii kanı da, diye hatırlattı Khadgar.

"Tabii kanı da," diye tekrarladı yarı-ork. "Belki de bu belli bir zaman aralığı için çağrılmış bir iblisti."

"Büyü böyle işlemez," dedi Khadgar.

"Belki senin büyülerin, öğrendiğin büyüler böyle işlemez," dedi Garona. "Başkaları başka büyüler kullanıyor olabilir. Orklarda yaşlı samanların büyüleri farklıdır, büyü yapan savaş büyücülerinki farklıdır. Belki de bu hiç duymadığın bir büyüdür."

"Hayır," dedi Khadgar, doğruca. "Öyle olsa ardında bir çeşit iz bırakırdı. Büyüyü yapandan bir parça... Tanımlayamasam bile hissedebileceğim artık bir enerji olurdu. Kuledeki tek etkin büyücüler ben ve Magus'tu. Bunu kendi büyülerimden biliyorum. Koruma büyülerini de kontrol ettim. Medivh haklıydı: Hepsi çalışıyordu. Büyüyle ya da başka bir yöntemle, kimse kuleye giremezdi."

Garona omuz silkti. "Ama bu" kule için geçerli olan tuhaf şeyler de var, haksız mıyım? Eski kurallar buraya tam olarak uygulanabilir mi?"

Bu kez omuz silkme sırası Khadgar'ındı. "Eğer durum buysa hayal ettiğimden de büyük bir belayla karşı karşıyayız demektir."

Khadgar'ın yarı-orkla olan ilişkisi kütüphanenin tamiri sırasında ilerleme kaydetmiş gibi görünüyordu. Khadgar'ın arkası ona dönükken ya da Garona kitap yığınlarının arasındayken yarı-orkun sesi neredeyse insan sesi gibi çıkıyordu. Yine de temsil ettiği kişiler konusunda temkinli davranıyordu ve Khadgar da kendi adına tetikte bekliyordu. Yarı-orkun verdiği isimleri ve sorduğu soruları takip ediyordu.

Ayrıca ona Garona'nın odasından çıktığını ya da dışarı haber yolladığını haber veren kendi denetleme büyüleri ağıyla, kadının kullandığı her türlü iletişim yolunu konuk odalarına girip çıkan iletilere kadar takip ediyordu. Eğer yine de bunu

yapıyorduydu kullandığı yöntemler Khadgar'ın denetlemelerini bile atlatmıştı ve bu da Khadgar'ı rahatlatmaktan çok, daha da tedirgin etmişti. Garona eğer edindiği bilgiyle herhangi bir şey yapıyorduydu bile bunu kendine saklıyordu.

Bu arada Garona sözüne sadık kalıp kendisinin orklarla ilgili bildiklerini paylaşmaya başladı. Khadgar kafasında, hem orkların (güç ve savaşçı yetenekleriyle) nasıl yönetildiğine dair bir tablo oluşturmaya, hem de bu tablonun içindeki farklı kabileleri tanımaya başlamıştı. Elçi bir kere anlatmaya başladıktan sonra çeşitli kabileler hakkındaki fikirlerini net bir şekilde ortaya koymuştu. Ona göre bu kabile liderleri sadece bir sonraki savaşlarını düşünen yontulmamış kütüklerden başka bir şey değildi. O, birçok kableden oluşan ork milleti Güruh'u tanımlarken Khadgar kısa zamanda, iç oluşumların en iyi tanımla, değişken ve akıcı olduğunu anladı.

Güruh'un çoğunluğunu tutucu Kanayan Ovuk kabilesi oluşturuyordu. Bu güçlü grubun fetihlerle dolu, uzun bir geçmişi vardı. Kabile, yaşlı liderleri Kilrogg Ölügöz'ün savaşlarda kaybedilen yaşamlar konusunda daha isteksiz davranması nedeniyle güçsüzleşmişti. Garona, ork siyasetinde yaşlı orkların daha pragmatist davrandığını ve genç nesillerin bunu sık sık korkaklık olarak algıladığını açıkladı. Kilrogg şimdiye kadar, kabileyi daha iyi yönetebileceklerini düşünen üç oğlunu ve iki torununu öldürmüştü.

Anlaşıldığı kadarıyla Karakaya olarak bilinen kabile Güruh içindeki başka bir büyük gruptu. Liderleri Karael'in, liderlik vasfının en önemli garantisi olarak, bu unvanı isteyen diğer herkesi tepeleme özelliği vardı. Karakaya kabilesinin bir kısmı şimdiden onlardan ayrılmış, bir dişini kırıp kendilerine Sırtan Kara Diş adım vermişlerdi... Büyüleyici isimler...

□ Başka kabileler de vardı: Yıkımdan keyif alan Alacakaranlık Çekici ve lidersizmiş gibi görünen, Güruh'un kargaşası içinde anarşist bir topluluk halinde bulunan Yanan Kılıç... Bir

de bir savaş büyücüsü tarafından yönetilen Fırtınabiçen gibi daha küçük kabileler vardı. Kladgar, Garona'nın Fırtınabiçen hakkında diğerlerine göre daha az şikâyetle bulunmasından onun bu kabile içinde birine rapor verdiği tahmininde bulundu.

Khadgar alabildiği kadar not aldı ve bunları Lothar'a göndereceği raporlara ekledi. Azeroth'un her yerinden birçok ileti ulaşıyordu ve Güruh, Karanlık Batak'tan dışarı her yönde yayılıyormuş gibi görünüyordu. Bir yıl önce sadece bir söylenti olan orkların varlığından şimdi kimse şüphe etmiyordu. Stormwind Kalesi tehlikeye karşı koyabilmek için seferberlik ilan ediyordu. Khadgar, her an daha kötüye gitmekte olan haberleri Garona'dan saklıyordu ama kabile uyuşmazlıklarından tercih edilen renklere kadar (mesela Karakaya kabilesi belirsiz bir sebepten dolayı kırmızıyı tercih ediyordu) toplayabildiği her ayrıntıyı Lothar'a bildiriyordu.

Kladgar öğrendiklerini Medivh'e de ulaştırmaya çalıştı ama Magus şaşırtıcı bir şekilde ilgisizdi. Aslına bakılırsa Magus'un Garona'yla yaptığı sohbetler de artık eskisi kadar sık değildi. Kladgar birkaç kez Medivh'in kuleyi kendisine haber vermeden terk ettiğini fark etmişti. Medivh orada olduğu zamanlarda da daha mesafeli gibiydi. Khadgar birçok kez ona, gözlemesindeki sandalyelerden birine oturmuş, Azeroth gecesine doğru dalgın dalgın bakarken rastlamıştı. Büyü Üstadı artık daha aksi, karşı çıkmaya daha meyilli ve dinlemeye daha az hevesli görünüyordu.

Diğerleri de onun yabancılaşmış ruh halinin gayet farkındaydı. Moroes efendisinin odasından çıkarken Khadgar'a uzun zamandır üzüntü çeken, acı dolu bir bakış atıyordu. Garona da, ikisi bildik dünyanın haritalarını tekrar gözden geçirirken (haritalar Stormwind'de yapıldıkları için Lordaeron kısmında bile korkunç eksiklikler vardı) konuyu açtı.

"Her zaman böyle midir?" diye sordu yarı-ork.

Khadgar ifadesiz bir tonda cevap verdi: ' Onun birçok ruh hali vardır."

"Elbette ama ona ilk rastladığımda canlı, ilgili ve olumlu bir hali vardı. Şimdiyse daha çok..."

"Dalgın mı?" □

"Kayıtsız," dedi Garona, dudaklarını bir hoşnutsuzluk ifadesiyle çarpıtarak.

Khadgar buna itiraz edemezdi. O akşam daha geç saatte Khadgar, Magus'a bir dolu yeni mesaj çevirisi rapor etti. Hepsi mor mühürlüydü ve hepsi de orklara karşı yardım için yalvarıyorlardı.

"Orklar iblis değildir," dedi Medivh. "Onlar etten ve kemikten, bu yüzden de bu, büyücülerin değil savaşçıların sorunu."

"Mesajlar epey kötü," dedi Khadgar. "Anlaşılan Karanlık Batak yakınlarındaki topraklar terk edilmiş ve Stormwind'e ve Azeroth'un diğer şehirlerine mülteci akını yaşanıyor. Sıkışık kalmış durumdalar."

"Bu yüzden de kurtarılmak için Bekçi'ye muhtaçlar. Zaten iblisleri takip etmek için Çarpık Öte Diyar'daki gözcü kulelerine, bekçilik yapmak ve bu acemilerin hatalarını telafi 'etmek zorunda olmam yeterince kötü. Şimdi bir de onları başka milletlerden kurtarmam mı gerekiyor? Gelecek sefere benden Azeroth'u Lordaeron'la olan bir ticari anlaşmazlıkta desteklememi mi isteyecekler? Bu meseleler bizim sorunumuz olmamalı."

"Yardımanız olmazsa ortada Azeroth diye bir şey kalmayabilir. Lothar..."

"Lothar aptalın teki," diye mırıldandı Medivh. "O, her tarafın tehlikelerle sarılı olduğunu sanan ihtiyar bir kocakarı. Llane de hiçbir şeyin onun surlarını yıkamayacağını düşün-mesiyle Lothar'dan beter. Birlik'in bütün o yüce büyücüleriy-se aralarında tartışıp kapıştılar ve birbirlerinin yüzüne tükür-

düler. Şimdiyse yeni bir istilacı kuvveti geri püskürtecek güçleri kalmadı. Hayır, Genç Güven, bu en önemsiz mesele. Orklar Azeroth'ta başarı sağlasa bile bir Bekçi'ye ihtiyaçları olacak ve ben de onlar için burada olacağım."

"Usta, bu..."

"Alçaklık mı? Hainlik mi? İhanet mi?" Magus iç geçirdi ve parmaklarıyla burnunun kemerli kısmını sıktı. "Belki ama ben zamanı gelmeden yaşlanmış bir adamım ve istemediğim gücüm için büyük bir bedel ödedim. Yaşamıma hükmeden dişililere serzenişte bulunmama izin ver. Şimdi git. Sabah olunca bu hüznü hikâyelerini dinlemeye devam ederim."

Khadgar kapıyı kaparken Medivh'in konuşmaya devam eden sesini duydu: "Her şey için kaygılanmaktan çok yoruldum. Ne zaman kendim için kaygılanabileceğim?"

"Orklar Stormwind'e saldırmış," dedi Khadgar. Aradan üç hafta geçmişti. Genç büyücü mesajı kendisiyle Garona'nın arasına koydu.

Yarı-ork kırmızı mühürlü zarfa zehirli bir yılanı bakar gibi baktı. "Üzgünüm," dedi sonunda. "Esir alma gibi bir kuralları yoktur."

"Ork kuvvetleri bu sefer geri püskürtüldü," dedi Khadgar. "Kapılara ulaşmadan Llane'in birlikleri tarafından durduruldular. Tanımlardan Alacakaranlık Çekici ve Kilrogg'un Kanayan Ovuk kabileleri gibi görünüyor. Büyük kuvvetler arasında bir koordinasyon sorunu var gibi."

Garona bulldog köpeği aksırmasına benzer bir sesle homurdandı. "Alacakaranlık Çekici bir kuşatma durumunda asla saldırı gücüne katılmamalıdır. Herhalde Kilrogg bir rakibinin gücünü kırmak niyetindeydi ve Stormwind'i de. bunun için destek olarak kullandı."

"Demek ki bir saldırının ortasında bile birbirleriyle dalaşıp birbirlerine ihanet etmeye devam ediyorlar," dedi Khad-

gar. Saldırının önünü kesecek bilgileri onlara Lothar'a gönderdiği raporların mı sağladığını merak ediyordu.

Garona omuz silkti. "İnsanlardan pek de farkı yok." Okuma masasının üstüne yığılmış kitap istifini işaret etti. "Tarihinizde sürekli, her türlü cehennemlik çabanın haklı gösterilmesi örnekleri var. Her soykırımı, suikastı ve katliamı örtmek için soyluluk, miras ve şeref iddiaları var. En azından Güruh güce susamışlıklarım açıkça belli etmesi bakımından dürüst." Bir an sessiz kaldı ve sonra ekledi: "Onlara yardım edebilecek olduğumu sanmıyorum."

"Orklara mı, Stormwind'e mi?" diye sordu Khadgar.

"İkisine de," dedi Garona. "Eğer ima etmeye çalıştığın şey buysa, Stormwind'e yapılacak herhangi bir saldırıyla ilgili bir bilgin yoktu. Ancak bir gram sezgisi olan herkes Güruh'un en büyük hedefe en kısa zamanda saldıracağını bilirdi. Bunu tartışmalarımızdan biliyorsun. Ayrıca geri çekileceklerini, tekrar gruplaşacaklarını ve birkaç lideri öldürüp daha fazla sayıda güçle geri döneceklerini de biliyorsun."

"Bunu tahmin edebiliyorum, doğru," dedi Khadgar.

Garona ekledi: "Zaten bu düşünceyle Stormwind'deki Büyük Savaşçı'ya bir mektup gönderdin bile."

Khadgar, yüzünde ifadesiz bir hal olduğunu sanıyordu ama ork elçisinin yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. "Evet, yaptın."

Khadgar şimdi yüzünün kıpkırmızı olduğunu hissediyordu ama altta kalmaya niyeti yoktu: "Aslında benim sormak istediğim soru, senin niye efendilerine rapor vermediğin."

Yeşil derili kadın koltuğunda geri yaslandı. "Vermediğimi kim söylemiş?"

"Ben söylüyorum," dedi Khadgar. "Tabii eğer benden daha iyi bir büyücü değilsen..."

Garona'nın ağzının kenarındaki ufak bir hareket ona ihanet etmişti. "Aslında hiç rapor verdiğin yoktu, değil mi?" diye sordu Khadgar.

Garona bir an sessiz kaldı ve Khadgar da sessizliğin kütüphaneyi doldurmasına izin verdi. Bir süre sonra yarı-ork sessizliği bozdu: "Bölünmüş sadakat hissi sorunu yaşıyorum, diyelim."

"Bağlılıkların olmadığını sanıyordum," dedi Khadgar.

Garona onu umursamadı. "Gul'dan adında bir savaş büyücüsü tarafından buraya gönderildim, buraya gelme emri aldım. Gul'dan, Fırtınabiçen kabilesinin büyücü lideri. Güruh içinde çok etkilidir. Sizin dünyanızın büyücüleriyle yakından ilgili."

"Orklar da ilk önce en büyük hedefe saldırma eğilimindeler: Medivh'e..." dedi Khadgar.

"Gul'dan, Medivh'in özel olduğunu söyledi. Bu sonuca hangi gizli kehanetler ya da tütsü kokulu meditasyonla vardığım bilemiyorum." Garona, Khadgar'ın bakışını görmezden geldi. "Medivh'le daha önce kendi bölgemde birkaç kez buluştum, sonra bu kuleye bir elçi olarak gelmeyi kabul ettim. Yapmam gereken temel bilgi alışverişi ve Medivh'in güçleri konusunda Gul'dan'a iletebildiğim kadar çok şey iletmekti. Yani en baştan beri haklıydın: Burada casusluk amacıyla bulunuyordum."

Khadgar onun karşısına oturdu. "Sen ilk değilsin," dedi. "Peki niye raporları iletmedin?"

Garona bir an sessiz kaldı. "Medivh..." diye başladı, sonra sustu. "Yaşlı Adam..." Tekrar sustu. "O, elbette bunu hemen anladı ama yine de bilmek istediklerimi bana söyledi. En azından çoğunu."

"Biliyorum," dedi Khadgar. "Benim üstümde de aynı etkiye sahip."

Garona başını salladı. "İlk başta onun, tanıdığım bazı ork şefleri gibi, gücüne güvendiği için kibirlilik yaptığını düşündüm ama başka bir şey vardı. Sanki bana bilgi vermekle benim de değişeceğimi ve onun güvenine ihanet etmeyeceğimi biliyor."

Güven," dedi Khadgar. 'Bu Medivh için önemli bir şey. Sanki bunu etrafına yayıyor. Onun yanında durduğunda onun ne yaptığını bildiğini hissediyorsun."

"Haklısın," dedi Garona. "Güç de orkları doğaları gereği kendine çeker. Gul'dan'a tutsak edildiğimi, cevap göndere-mediğimi söyleyebileceğimi düşündüm ve bu arada daha fazla şey öğrendim ve sonunda..."

"Ona zarar gelmesini istemedin," diye onun cümlesini tamamladı Khadgar.

"Moroës'in diyeceği gibi 'haha'," dedi Garona. "O bana fazlasıyla güveniyordu. Ve sana da... Senin görü gücü olayını seyrettikten sonra bundan ona bahsettim. İblisi başımıza bunun salmış olabileceğini düşünüyordum. Bana bunu bildiğini ve bunun onu rahatsız etmediğini söyledi. Senin doğuştan meraklı olduğunu ve bunun işine yaradığını söyledi. O, yanındakilere güveniyor."

"Sen de böyle birine zarar veremezsin," dedi Khadgar.

"Haha. Kendimi insan gibi hissetmeme neden oldu. Oysa uzun, çok uzun zamandır kendimi insan gibi hissetmemiştim. Yaşlı Adam'ın, Magus Medivh'in, birden fazla kuvvetin birbirlerine hükmetmek için savaşacağına dair bir düşü var gibi görünüyor. Gücüyle hepimizi yok edebilir ama etmiyor. Bence o daha iyi bir şeye inanıyor. Ben de onun düşüne inanmak istiyorum."

İkili bir süre orada sessizce oturdular. Uzaklarda bir yerde, Moroës ya da Aşçı'nın koridordan geçtiği duyuldu.

"Ve son zamanlarda..." dedi Garona. "Daha önce hiç böyle olmuş muydu?"

Lothar gibi konuşmuştu. Çok ilgili görünmemeye çalışarak soru soruyordu. Khadgar başını iki yana salladı. "Her zaman değişken olmuştur. Tuhaftır. Ama onu hiç böyle... sıkıntılı görmedim."

Düşünceli," diye ekledi Garona. 'Tarafsız... Şimdiye kadar hep onun Azeroth Krallığı tarafında olduğunu varsaymışım ama eğer Stormwind saldırıya uğramış ve o hâlâ bir şey yapmıyorsa..."

"Bu kendi öğretisinden kaynaklanıyor olabilir," dedi Khadgar, sözcükleri dikkatle seçerek. Kadının şu anki hislerine rağmen Khadgar, Garona'ya. Birlik hakkında bilgi vermek istemiyordu. "Olaylara uzun vadeli bakması gerekiyor. Bu bazen onu diğer şeylerden uzaklaştırıyor."

"Tahminimce başıboş halinin sebebi de bu," dedi Garona. Bir sessizlik daha oldu ve sonra yarı-ork ekledi: "Stormwind'in istilacıları geri püskürtmesine üzülmedim. Böyle bir şeyi dışarıdan yok edemezsin. Surları zayıflatmak için önce içeriden bir şey yapmalısın."

"Orada bir general olarak bulunmadığına memnun oldum," dedi Khadgar. *

"Şef," dedi Garona. "Belki buna fırsat bulurum."

"Bir şey var," dedi Khadgar ve sonra sustu. Garona iri çeneli başım ona doğru eğdi.

"Çıkar peşinde olan biri gibi konuşuyorsun," dedi kadın.

"Sana ordu birliklerinin güçlerini ya da konumlarını hiç sormadım..."

"Yani bariz casusluk konularını..."

"Ama savaş alanlarındaki muazzam sayıdaki ork savaşçıları onları afallattı," dedi Khadgar. "Orkları püskürttüler ama Karanlık Batak bataklıklarının bir bu kadar daha asker barındırabileceğini fark edip şaşırdılar. Şimdi bile bataklıklarla kaplı alanlarda saklanıyor olabilecek kuvvetler konusunda endişeliler."

"Kuvvetlerin dağılımı hakkında bir şey bilmiyorum," dedi Garona. "Ben sizi gözetlemek için buradayım, unuttun mu?"

"Doğru," dedi Khadgar. "Ama yurdundan bahsettiğini de biliyorum. Oradan buraya nasıl geldiniz? Bu bir tür büyü müydü?"

Garona bir an, sanki zihninde bir şeylere çözüm arıyor gibi sessizce oturmayı sürdürdü. Khadgar onun yuvarlak bir cevap vermesini, konuyu değiştirmesini, hatta cevaba cevapla karşılık vermesini bekliyordu ama yarı-ork, "Dünyamıza Dra-enor deriz," dedi. "Çorak topraklar, uçurumlar ve solgun bitkilerle dolu vahşi bir dünyadır. Yaşam için elverişsiz ve fırtınalarla doludur..."

"Ve kırmızı bir güneşi var," diye ekledi Khadgar.

Garona genç büyücüye baktı. "Başka orklarla mı konuştun? Tutsaklarla mı? İnsanların orkları tutsak aldığından haberim yoktu."

"Hayır, bir görüden," dedi Khadgar. Bu anı ona ömrünün yarısı kadar geçmişte kalmış gibi geliyordu. "İlk karşılaştığımızda gördüğüne benzer bir taneydi. Orkları ilk görüşümdü. Orada onlardan çok sayıda olduğunu hatırlıyorum."

Garona bir buldog köpeği gibi homurdandı. "Görülerin muhtemelen söylediklerinden daha fazlasını içeriyor ama tarifi iyi. Orklar doğurgandır ve bir batında doğan yavru sayısı genelde çoktur çünkü bir savaşçı olacak yaşa gelmeden çoğu ölüp gider.

"Bu zorlu bir yaşamdır; güçlü, dayanıklı ve zeki olanlar hayatta kalır. Ben üçüncü gruba dahildim ama yine de yarı dışlanmış sayılırdım. Kabilenin en dışında elimden geldiğince hayatta kalmaya çabaladım. O zamanlar bu Fırtınabiçen ka-bilesiydi, yani en azından buyruk çıktığında öyleydi."

"Buyruk mu?"

"Hepimiz yola çıkarıldık, bütün savaşçılar ve eli silah tutan herkes. Ayak işçileri ve savaşçıların hepsi silahlarını, alet-edevatlarını ve eşyalarını toplayıp Cehennematesi Yarımadasına doğru yola koyulma emri aldı. Buraya Gul'dan ve diğer

güçlü savaş büyücüleri tarafından büyük bir geçit dikilmişti. Bu geçit dünyalar arasındaki boşluğu aşıyordu."

Garona uzun ve sivri dişlerinden biriyle oynarken ayrıntıları hatırlamaya çalışıyordu. "Bu, kocaman dikilitaşlardan oluşan bir yapıydı. Boşluktaki bir yarığı çevrelemek için yapılmıştı. Yarığın içinde karanlığın renkleri vardı. Bu, kirlenmiş bir su birikintisi üstünde dönen bir yağ katmanı gibiydi. Yarığın daha büyük ellerce dövülmüş olduğu ve savaş büyücülerinin onu sadece zapt ettiği hissine kapıldım.

"En sağlam savaşçıların çoğu sütunların arasındaki boşluktan korktu ama şefler ve yardımcıları diğer tarafta bulacakları şeyler konusunda ateşli nutuklar attılar: Servede dolu, bol-lukla dolu, kolayca hükmedilecek zayıf yaratıklarla dolu bir dünya... Bütün bunları vaat ettiler.

"Bazıları yine de direndi. Bunların bir kısmı katledildi, di-ğerleriye sırtlarına baltalar dayanarak zorlandı. Ben büyük bir işçi grubuyla birlikte yakalandım ve sütunların arasındaki boşluğa itildim."

Garona bir an sessiz kaldı ve sonra devam etti: "Ona Çarpık Öte Diyar deniyordu ve hem bir anlık hem de ebediydi. Sonsuz bir düşüş yaşadım ve garip ışığa ulaştığımda yeni, çılgın bir dünyadaydım."

Khadgar ekledi: "Cennet vaatlerinden sonra Karanlık Batak büyük bir hayal kırıklığı olmuş olmalı."

Garona başını iki yana salladı. "Bir şoktu. Mavi, düşman gökyüzünü ve gözün görebildiği kadar yeşillikle kaplı toprağı ilk görüşümde sindiğimi hatırlıyorum. Bazıları bunu kaldıramadı ve çıldırdı. Çoğu Yanan Kılıç'a katıldılar, kaos ork-ları o gün alev turuncusu flamaları altında toplandı."

Garona köşeli çenesini sıvazladı. "Korktum ama hayatta kaldım. Aynı zamanda melez kanımın bu insanları anlamamı sağladığını keşfettim. Ben pusu kurup Medivh'e saldıran gruptaydım. O diğer herkesi öldürdü ama beni sağ bıraktı ve

beni bir mesajla Savaş Büyücüsü Gul dan'a geri gönderdi. Bir süre sonra Gul'dan beni casusu olarak gönderdi ama Yaşlı Adam'ın sırlarına... ihanet etmekte... zorlandığımı fark ettim. "

"Bölünmüş sadakat hissi," diye yorumda bulundu Khad-gar.

"Ama senin soruna cevabım..." dedi Garona. "Hayır, Dra-enor'dan Karanlık Geçit aracılığıyla buraya varan kaç tane kabile var bilmiyorum. Onların kendilerine gelmelerinin ne kadar süreceğini de bilmiyorum. Geçidin nereden geldiğini de bilmiyorum. Ama sen Khadgar, sen bunu bulabilirsin."

Khadgar gözlerini kıstı. "Ben mi?"

"Görülerin," dedi Garona. "Geçmişin hayaletlerini çok uzaklarda bile olsalar çağırabiliyor gibisin. Seninle ilk karşılaştığımda Medivh'in annesine ait bir görü yaratmanı seyrettim. Orası Stormwind miydi?"

"Evet," dedi Khadgar. "İşte bu yüzden hâlâ kütüphanedeki iblisin gerçek olduğunu düşünüyorum: Görü için geri planda bir fon yoktu."

Garona onun yorumunu geçiştirdi: "Sonuçta sen bu görüleri yaratabiliyorsun. Yarığın ilk yaratıldığı zamana ait bir görü çağırabilirsin. Orkları Azeroth'a kimin getirdiğini bulabilirsin."

"Evet," dedi Khadgar. "Ve iddiaya girerim o, iblisleri serbest bırakan büyücü ya da savaş büyücüsüyle aynı kişi. İkisinin bağlantılı olması mantıklı." Genç büyücü, Garona'ya baktı. "Biliyor musun, bu soru benim aklımdan geçmezdi."

"Eğer sen cevapları verirsen..." dedi kendinden hayli memnun görünen Garona, "ben de soruları sağlıyorum."

Yine boş yemek odasındaydılar. Durmadan çalışan Moro-es daha önceki büyüğü çemberi süpürdüğü için Khadgar onu dövülmüş kızıl çakmaktaşı ve ametist dökerek yeniden çiz-

mek zorunda kaldı, Garona yanan meşaleleri duvarlardaki desteklere yerleştirmiş ve sonra genç büyücünün yanma gelip yerdeki şeklin ortasında durmuştu.

"Seni uyarmalıyım," dedi yarı-orka Khadgar. "Bu işe yaramayabilir."

"Bunu yapacaksın," diye karşılık verdi Garona. "Daha önce yaptığım gördüm."

"Muhtemelen bir şey ortaya çıkacak," dedi Khadgar. "Sadece ne olacağını bilmiyorum." Elleriyle hareketleri yapıp sözcükleri bir ezgiyle söyledi. Garona onu seyrederken, her şeyin doğru gitmesini istiyordu. Sonunda büyülu enerjiyi zihnindeki kafesinden saldı ve haykırdı: "Bana Draenor'la Azeroth arasındaki yarığın kaynağını göster!"

Basınca, çevrelerindeki havanın ağırlığında bir değışiklik oldu. Hava sıcak ve geceydi ama pencerenin dışındaki gökyüzü, eski ve kurumuş kan rengi gibi koyu kırmızı bir tondaydı. Bu örtüyü delip geçen sadece birkaç zayıf yıldızdı.

Burası birinin, muhtemelen bir ork liderinin odasıydı. Yerde kürk halılar ve yatak görevi gören iri bir platform vardı. Odanın ortasında derin olmayan bir ateş çukuru yanmaktaydı. Taş duvarlarda silahlar asılıydı ve etrafta çok sayıda dolap vardı. Dolaplardan »biri açıldı ve içinde bir dizi muhafaza edilmiş şey vardı. Bu şeylerden bazıları bir zamanlar insanlara ya da insan benzeri canlılara ait olabildi.

Yataktaki adam sallandı, döndü ve birden doğrulup oturdu. Sanki kötü bir rüyadan uyanmıştı. Bakışları karanlığın içinde gezerken, savaşlarla yıpranmış, vahşî yüzü net bir şekilde seçiliyordu. Ork standartlarına göre bile ırkının çirkin bir örneğiydi.

Garona keskin bir inleme sesi çıkarıp: "Gul'dan," dedi.

Khadgar başıyla onayladı. "Seni göremez."

Demek ki Garona'yı casus olarak gönderen savaş büyücüsü buydu. Ancak bükülmüş bir altın para kadar güvenilir bir gö-

rüntüsü vardı. Ork o anda kürklerine sarındı ve konuşmaya başladı:

"Uyanık olduğumu sansam da seni hâlâ görebiliyorum," dedi. "Belki de uyanık olduğumu hayal ediyorum. Öne çık, rüya yaratıcı."

Garona, Khadgar'ın omzunu kavradı ve genç büyücü onun keskin tırnaklarının etine battığını hissetti. Ancak Gul'dan'ın konuştuğu onlar değildi. Yeni bir hayalet süzülerek görüş alanlarına girdi.

Bu, uzun boylu ve geniş omuzluydu. Diğer üçünden de uzundu. Sanki buraya da ait değilmiş gibi yarı saydam bir görüntüsü vardı. Kukuletalıydı, sesi cızırtılı ve uzaktan geliyordu. Tek ışık kaynağı ateş çukuru olmasına rağmen kukuletalı adamın iki gölgesi vardı: Biri doğrudan ateşin tersi yöne düşüyor, diğeri sanki başka bir kaynaktan meydana geliyormuş gibi bir yana düşüyordu.

"Gul'dan," dedi adam. "Halkını istiyorum. Ordularını istiyorum. Bana yardım etmen için gücünü istiyorum."

"Ruhani muhafızlarımı çağırdım, yaratık," dedi Gul'dan ve Khadgar onun sesinde bir titreme hissetti. "Savaş büyücülerimi çağırdım ve onlar önünde korkudan sindiler. Büyü ustamı çağırdım ve o seni durdurmaya başaramadı. Rüyalarıma dadanıyorsun ve şimdi buraya, dünyama geldin, rüya yaratıcı. Sen gerçekte kimsin ve nersin?"

"Benden korkuyorsun," dedi uzun boylu varlık ve onun sesiyle Khadgar omurgası boyunca soğuk bir elin gezindiğini hissetti. "Çünkü beni anlamıyorsun. Dünyamı gör ve korkunu anla... Ve artık korkma."

Bunu söyledikten sonra uzun boylu ve kukuletalı adam boşluktan bir sabun köpüğü kadar hafif ve berrak bir küre yarattı. Çapı yaklaşık otuz santimdi ve havada asılı duruyordu. Kürenin içinde mavi göklü ve yeşil alanlarla kaplı bir yer manzarası görünüyordu.

Pelerinli adam orka Azeroth'u, gösteriyordu.

Bir baloncuk daha ortaya çıktı, sonra bir tane daha ve bir dördüncüsü... Yaz güneşinin ışınlarıyla beneklenmiş yeşil alanlar, Karanlık Batak'ın bataklıkları, kuzeyin buzulları, Stormwind Kalesi'nin ışıldayan kuleleri...

Ve bir baloncukta tepelerle kaplı bir kraterin içinde, berrak ay ışığıyla aydınlanan, ıssız bir kule vardı. Adam, ork büyücüsüne Karazhan'ı gösteriyordu.

Bir baloncuk daha vardı. Bu seferki hızla hareket ediyor ve dalgaların çok çok altındaki karanlık bir sahneyi gösteriyordu. Bu sanki hemen yok olan yanlış bir düşünce gibiydi ama Kliadgar güç hissini duymuştu. Dalgaların altında bir mezar vardı, bir lahit. Kalp atışı gibi bir güçle kabarıyordu. Bir an için oradaydı, sonra yok olmuştu.

"Kuvvetlerini topla," dedi pelerinli adam. "Ordularını, savaşçıların, işçilerini ve müttefiklerini topla ve onları Çarpık Öte Diyar'dan geçirmeye hazırla. Onları iyice hazırla çünkü başarılı olduğunda bütün bunlar sizin olacak."

Khadgar başını iki yana salladı. Bu ses onu iğnesini sokan bir arı gibi rahatsız etmişti. Sonra onun kim olduğunu fark etti ve yüreği ürpertiyle doldu.

Gul'dan dizlerinin üstüne çökmüştü ve elleri önünde birleşmişti. "Öyle yapacağım, gücü en yüce olan. Peki ama gerçekte kimsin ve biz bu dünyaya nasıl ulaşacağız?"

Uzun boylu varlık ellerini kukuletasına götürdü ve Khadgar başını iki yana salladı. Bunu görmek istemiyordu. Biliyordu ama görmek istemiyordu.

Derin çizgilerle dolu bir yüz, kırılmış kaşlar, gizli bilgi ve tehlikeli bir şeyle titreşen yeşil gözler... Khadgar'ın yanındaki Garona bir inilti sesi çıkardı.

"Ben Bekçi'yim," dedi savaş büyücüsü orka Medivh. "Yolu sizin içi açacağım. Döngüyü kırarak ve serbest kalacağım."

on uç

İKİNCİ GÖLGE

"Hayır!" diye bağırdı Khadgar ve görü birden yok oluverdi. Tekrar yemek odasında, dövülmüş akik ve kızıl çakmaktaşıdan süslemeli bir çizimin tam ortasındaydılar.

Khadgar'ın kulakları ürperdi ve görüş alanının kenarları üstüne geliyor gibi oldu. Genç büyücü bir dizinin üstüne çöktü ama hareket ettiğinden □ bile haberi yoktu. Sağ tarafından Ve yukarıdan Garona'nın sesi kısık, neredeyse boğuk geliyordu.

"Medivh," dedi sessizce. "Yaşlı Adam... Bu mümkün de-ğil."

"Mümkün," dedi Khadgar. Midesinde, birbirlerine düğümlemiş yılanlar etinin içinde kıvranıyormuş gibi bir his vardı. Zihni şimdiden hızlı hızlı yol almaya başlamıştı ve bunu inkâr edebilmek için delice bir heves duysa da zihninin ulaşmak üzere olduğu hedefi biliyordu.

"Hayır," dedi Garona, kara kara. "Bu yanlış bir sonuç, sahte bir görü olmalı. Bir şey bulmak için yola çıktık ama başka bir şeye ulaştık. Bunun daha önce olduğunu söylemiştin."

"Böyle değildi," dedi Khadgar. "Görmek istediğimiz şeyi göremeyiz, tek görebileceğimiz gerçektir."

"Belki de bu sadece bir uyarıydı," dedi yarı-ork.

"Bu mantıklı," dedi Khadgar. Sesinde bir bulanıklık ve pişmanlık vardı. "Düşün bir. Biz saldırıya uğradıktan sonra koruma büyülerini bu yüzden dokunulmamış halde kaldı. O zaten koruma büyülerinin içindeydi ve iblisi içeride çağırmıştı."

"Ona benzemiyordu," dedi Garona. "Belki de bir illüzyon, büyüsel bir aldatmacaydı. Ona benzemiyordu."

"Oydu," dedi çırak ayağa kalkarak. "Ustamın sesini tanıyorum. Ustamın yüzünü tanıyorum. Onun her ruh halini ve davranışını biliyorum."

"Ama sanki o yüzü kullanan başka biriymiş gibiydi," dedi Garona. "Sahte bir şeydi. Sanki o bir tür giysi, elbise ya da zırhmış da başka biri onu giymiş gibi."

Khadgar, yarı-orka baktı. Kadının sesi titriyordu ve geniş gözlerinin köşelerinde gözyaşları birikmişti. İnanmak istiyordu. Gerçekten inanmak istiyordu.

Khadgar da inanmak istiyordu. Yavaşça başıyla onayladı. "Bu bir numara olabilir ve yine de o, Medivh olabilir. O orku kandırıp buraya gelmesi için ikna ediyor olabilir. Bu belki de geleceğe ait bir görüdü."

Bu sefer başını sallayarak karşı çıkma sırası Garona'daydı. "Hayır, bu Gul'dan'dı. O zaten burada. O bizi geçitten içeri soktu. Bu geçmişteydi, bu onların ilk buluşmasıydı. Peki ama Medivh. neden orkları Azeroth'a getirmek istesin ki?"

"Bu, onlara karşı koymak için neden pek bir şey yapmadığını açıklıyor," dedi Khadgar. Başını iki yana sallayarak zihnine biriken düşünceleri uzaklaştırmaya çalıştı. Ortadan tuhaf bir biçimde kaybolmalar, orkların giderek artan sayısına ilgisiz hali, hatta bir yarı-orku kaleye getirmesi...

Bakışlarını Garona'ya dikip onun bu entrikanın içine ne kadar karıştığını merak etti. Bu yeni bilgi karşısında tam anlamıyla şaşırıp kalmış gibi görünüyordu ama acaba bir komp-

locu mu, yoksa Medivh in oynadığı gölge oyununda başka bir kukla mıydı?

"Bunu öğrenmeliyiz," dedi Khadgar, doğruca. "Onun neden burada olduğunu öğrenmeliyiz. Ne yapmakta olduğunu öğrenmeliyiz. O, Bekçi... Onu tek bir görüşle mahkûm edemeyiz."

Garona yavaşça başını salladı. "O zaman ona soracağız. Nasıl?"

Khadgar ağızını açtı ama koridorlarda başka bir ses yankılandı:

"Bu şamata da neyin nesi?" dedi yemek odasına açılan girişin köşesini dönen Medivh.

Khadgar'ın boğazı daraldı ve birden kuruyuverdi.

Magus kapının eşiğinde durdu ve Khadgar ona baktı. Yürüyüşünden, sesinden bir şey yakalamaya çalışıyordu. Görüntüsüne ihanet edecek herhangi bir şey... Hiçbir şey yoktu. Bu Medivh'di.

"Siz çocuklar ne yapmaya çalışıyorsunuz?" eledi Magus, gri kaşları çatılarak.

Khadgar bir cevap bulmak için çırpındı ama Garona onun yerine konuştu: "Çıracak bana üstünde çalıştığı bir büyüyü gösteriyordu." Yarı-orkun sesi telaş içindeydi.

Medivh hırıldadı. "Yine senin görüşlerinden biri mi, Genç Güven? Sen geçmişti çağırmasan da zaten yeterince kötüler. Hemen buraya gel, yapılacak işlerimiz var. Sen de öyle, Elçi."

Sesi ölçülü, anlayışlıydı ama katıydı. Bilge akıl hocasının sert sesiydi. Khadgar öne doğru bir adım attı ama Garona onu kolundan yakaladı.

"Gölgeler," diye tısladı.

Khadgar gözlerini kısıp tekrar Magus'a baktı. Yaşlı adamın yüzünde şimdi sabırsızlık ve hoşnutsuzluk vardı. Üstündeki baskılara rağmen dimdik ayakta ve omuzları yine genişti.

Üstünde, Khadgar'ın daha önce de sık sık gördüğü cüppeler vardı.

Ve ardında iki gölge vardı. Biri doğrudan meşalenin aksi yönde, birincisi kadar karanlık olan diğeryse tuhaf bir açıda düşmüştü.

Khadgar duraksadı ve Medivh'in hoşnutsuzluğu derinleşti. Yüzünde fırtına bulutları birikmekteydi. "Sorun nedir, Genç Güven?"

"Dağınıklığımız toplamalıyız," dedi Khadgar, rahat olmaya çalışarak. "Moroës'i çok fazla çalışmak zorunda bırakmak istemiyoruz. Sonra sizi yakalarız."

"Bir çırağın vazifeleri arasında pazarlık yapmak yoktur," dedi Medivh. "Şimdi hemen buraya gel."

Kimse kıpırdamadı. "O niçin odaya gelmiyor?" diye sordu Gar ona.

Niçin gerçekten de, diye düşündü Khadgar. "Bir soru sorabilir miyim, Usta?" dedi onun yerine.

"Yine ne var?" diye homurdandı Büyü Üstadı.

"Neden ork Gul'dan'ın rüyalarına uğradınız?" dedi Khadgar. Soruyu sorarken gırtlığının daraldığını hissediyordu. "Neden orklara bu dünyaya nasıl geleceklerini gösterdiniz?"

Medivh'in bakışları Garona'ya kaydı. "Gul'dan'ın sana benden bahsettiğini bilmiyordum. Bana cahil ya da geveze biri gibi gelmemişti."

Garona bir adım geriledi ama bu sefer Khadgar onu engelledi. "Bilmiyordum. Şimdiye kadar," dedi yan-ork.

"Bunun bir önemi yok," diye homurdandı Medivh. "Şimdi buraya gelin. İkiniz de."

"Neden orklara buraya geliş yolunu gösterdiniz?" diye sorusunu tekrarladi Khadgar.

"Öğretmeninle tartışma!" diye çıkıştı büyücü.

"Orkları neden Azeroth'a getirdiniz?" diye sordu Khadgar. Şimdi sesi yalvarır gibi çıkıyordu.

"Bu seni hiç ilgilendirmez, çocuk. Buraya gel! Hemen!" Magus'un yüzüne gözü dönmüş ve çarpık bir ifade yerleşmişti.

"Affınıza sığınırım, efendim," dedi Khadgar ve sözcükler ağızından keskin bir hançer gibi döküldü: "Hayır, gelmeyeceğim."

Merlivh hiddetle köpürdü: "Çocuk, seni..." Konuşurken odadan içeri adımım attı.

Birden kıvılcımlar havada uçtular ve yaşlı büyücüyü bir ışık sağanağına boğdular. Magus geriye doğru bir adım sendeledi ve sonra elini kaldırıp bir lanet mırıldandı.

"Ne?" diye konuşmaya başladı Garona.

"Koruma Çemberi," dedi Khadgar, aniden. "Çağrılan iblisleri uzak tutmak için... Magus onu geçemiyor."

"Peki ama sadece iblisleri etkiliyorsa neden geçenlesin? Eğer..." Garona Khadgar'a baktı.

"Hayır," dedi yarı-ork. "Çember onu tutabilir mi?"

Khadgar, Stormwind'deki kulede ve girişten taşan enerjide bulunan koruma büyülerine yerleştirilmiş olan çalı parçalarını düşünüp başını iki yana salladı.

Genç büyücü, Magus'a bağırdı: "Huğlar ve Hugarin'e • yaptığınız da bu muydu? Ve de Guzbah'a? Peki ya diğerlerine? Onlar da bir şeyleri fark etmeye mi başlamıştı?"

"Onlar gerçeklere senin kadar yaklaşamamıştı, çocuk," dedi aydınlanan Magus, sıktığı dişleri arasından. "Ama dikkatli olmalıydım. Senin merakını gençliğine vermiştim ve sadakatin..." Koruma .büyüleri ona engel olurken hırıldadı. "...Sadakatin bu dünyada hâlâ bir anlamı olduğunu düşündüm."

Koruma büyülerini Medivh içlerine doğru hareket ederken parladılar ve Khadgar Magus'un ileri uzanmış açık avuçlarının çevresindeki alanların biçimlerinin bozulduğunu gördü. Kıvılcımların titreşen ışığı Medivh'in sakalını tutuşturmuştu, duman alnından yukarı bir çift boynuz yükseliyormuş gibi görünüyordu.

Khadgar m yüreği ürpertiyle doldu çünkü bu gördüğünün, sevdiği büyücünün görüntüsünün üzerine yerleşmiş başka bir görüntü olduğunu fark etmişti. İkinci gölgeye ait bir görüntü...

"Onu açacak," dedi Garona.

Khadgar dişlerini birbirine kenetledi. "Eninde sonunda. Çemberi kırmak için muazzam bir güç sarf ediyor."

"Bunu yapabilir mi?" diye sordu yarı-ork.

"O, Tirisfal'ın Bekçisi," dedi Khadgar. "O her istediğini yapabilir. Bu sadece zaman alır."

"Peki, buradan çıkabilir miyiz?" Garona'nın sesi şimdi panik halindeydi.

"Tek çıkış yolu onun yanından geçmek," dedi Khadgar.

Garona etrafına bakındı. "O halde duvarlardan birini patlat. Yeni çıkış yarat."

Khadgar kulenin taş duvarlarına baktı ve başını iki yana salladı.

"Eh, bir şeyler dene!"

"Deneyeceğim," dedi Khadgar. Medivh'in şimdi daha uzun ve ışıklarla taçlanmış olan görüntüsü dumanların içinde korkutucu bir şekilde karşlarına dikilmişti.

Genç büyücü sakinleşmeye çalışarak büyülü enerjileri içine çekti. Sadece birkaç dakika önce yaptığı hareketleri tekrarlardı ve fani insanların ulaşamayacağı sözcükleri söyledi. Enerjileri tek bir ışık topu halinde sıkıştırdıktan sonra onları serbest bıraktı.

"Bana daha önce bu canavarla dövüşmüş olana ait bir görü göster!" dedi Khadgar.

Kısa bir yer ve zaman kaybı yaşandı; Khadgar bir an büyü'nün yanlış sonuç verip onları kulenin tepesindeki gözlemesine taşıdığını sandı. Ama hayır, şimdi gece olmuştu ve otoriter, kızgın bir kadın sesi boşluğu yarıyordu:

"Kendi annene saldırmaya nasıl cüret edersin?" diye bağırdı Aegwynn. Yüzü öfkeden mosmor kesilmişti.

Gözlemevi katının bir tarafında Aegwynn, diğer tarafında Medivh duruyordu. Medivh genç büyücünün bildiği Medivh'di. Uzun boylu, mağrurdu ve endişeli görünüyordu. Ne Aegwynn, ne de geçmişteki Medivh, Khadgar'a ya da Garo-na'ya dikkat etmemişti. Khadgar irkilerek Medivh'in şu anki halinin de orada olduğunu ve bir koruma büyüsü duvarı boyunca parıldadığını fark etti. Geçmişteki ikili onu da görmüyordu ama şu. andaki Medivh önünde oynanan temsili seyretmekteydi.

"Anne, bir isteri hali yaşadığını düşündüm," dedi geçmişteki Medivh.

"Yani büyü bir enerji kümesi duyularımı kendine mi getirecekti?" diye çıkıştı önceki Bekçi. Khadgar şimdi onun çok daha yaşlı olduğunu fark etti. Sarı saçları artık beyazdı ve gözleriyle ağzının kenarlarında gergin kırışıklar vardı. Yine de Aegwynn'in görüntüsü genç büyücünün daha önce gör-dükleriyle aynıydı. "Şimdi soruma cevap ver," dedi kadın.

"Anne, olan biteni doğru değerlendiremiyorsun," dedi geçmişteki Medivh.

"Cevap ver," diye çıkıştı Aegwynn, sert bir sesle. "Neden orkları Azeroth'a getirdin?"

"Bunu ona sorduğunda bu kadar öfkelenmesine şaşmamak lazım," dedi Garona. Khadgar ona sessiz olmasını işaret etti ve bakışlarını şu andaki Medivh'e çevirdi. Medivh'in şimdiki hali koruma büyülerinin oluşturduğu duvarları zorlamayı kesmişti ve yüzü öfkesinden arınmış gibiydi.

"Anne?" dedi şu andaki Medivh. Yüzünde saf bir ifade vardı.

"Verecek cevabın yok, değil mi?" dedi Aegwynn. "Sen sadece küçük bir oyun oynuyorsun. Bu, Llane ve Lothar'ın eğlenmesi için bir tür meydan okuma mı? Tirisfalen gücü oyun

değildir, çocuk. Her an daha fazla ork gelmekte ve Karanlık Batak civarında yağmalanan kervanların haberlerini duyuyorum. Bir acemi izleri senin Geçit'ine kadar takip edebilir ama ancak annen onu sarmalayan gücü hissedebilirdi. Tekrar soruyorum, çocuk: Kendini nasıl savunacaksın?"

Khadgar yaşlı kadının suçlayan konuşması karşısında kendini güçsüz hissetti ve bir yanı geçmişteki Medivh'in odadan kaçmasını bekledi. Ancak Medivh onu şaşırtarak derin bir kahkaha attı.

"Annenin karşı çıkması seni eğlendiriyor mu, çocuk?" dedi Aegwynn, sert bir tonla.

"Hayır," dedi Medivh, yüzünde yırtıcı bir hayvana ait derin bir sırıtışla. "Ama annemin salaklığı eğlendiriyor."

Khadgar odanın diğer tarafına göz attı ve şu andaki Medivh'in, geçmişteki halinin sesinden ürkerek gerilediğini gördü.

"Buna cüret mi ediyorsun?" diye gürledi Aegwynn, elini kaldırarak. Parlak beyaz bir ışık küresi kadının avucundan çıkıp hızla geçmişteki Medivh'e doğru uçtu. Magus bir elini kaldırdı ve büyüünün istikametini kolayca değiştirdi.

"Evet, ediyorum, Anne," dedi geçmişin hayaleti. "Ve bunun için gücüm de var. Bu, daha ben döllenenken içime yerleştirdiğin güç. İstemediğim ve talep etmediğim bir güç." Hayalet Medivh eliyle bir hareket yaptı ve en üst kat ışıltılı bir enerjiyle aydınlandı. Aegwynn enerjiyi yakaladı ama Khadgar onun iki elini de kaldırmak zorunda kaldığını ve yine de geriye doğru sendelediğini fark etti.

"Peki ama neden orkların Azeroth'a girmesine izin verdin?" diye tısladı yaşlı kadın. "Buna gerek yoktu. Bütün halkları tehlikeye soktun ama amacın ne?"

"Elbette döngüyü kırmak için," dedi geçmişteki Medivh. "Benim için kurduğun mekanik evreni parçalamak için. Çocuğun da dahil olmak üzere her şey yerli yerinde. Sen Bekçi

olarak var olmaya devam edemeyeceksen senin seçilmiş, do-ğurulmuş ve özenle hazırlanmış halefin devam etmeli ama o kendisi için hazırlanan metne diğer bütün kuklaların kadar sıkı bir şekilde bağlı kalmalı."

Şu andaki Medivh dizlerinin üstüne çöktü. Gözleri önündeki manzaraya kilitlenmişti. Dudaklarında, geçmişteki kendisinin söylediği sözcükler şekilleniyordu.

Garona, Khadgar'ın koluna asıldı ve genç büyücü başını salladı. İkili koruma büyülerinin ortasından ayrılıp odanın kenarından ilerlemeye başladı. Dikkatle Magus'un şu anki halinin arkasına geçmeye çalışıyorlardı.

"Peki ya tehlike ne olacak, çocuk?..." dedi Aegwynn.

"Tehlike mi?" dedi Medivh. "Kimin için tehlike? Benim için değil, Tirisfale gücü emrimdeyken değil. Birlik'in geri kalanı için mi? Onlar iblislerden çok iç siyasetle uğraşıyorlar. İnsan ulusları için mi? Hakkında hiçbir fikirleri olmadığı tehditlerden korunan zengin ve mutlu ırk için mi? Gerçekten önemli biri için bir tehlike var mı?"

"Kendinden daha büyük güçlerle oyun oynuyorsun, Oğlum," dedi Aegwynn. Khadgar ve Garona neredeyse kapıya varmıştı ama şu andaki Medivh görüye takılıp kalmıştı.

"Ah, elbette," dedi Magus'un geçmişteki hali, hırıldayarak. "Böyle güçlere hükmedebileceğimi düşünmem Kibir günahını işlemek olurdu. Bu, bir iblis lorduyla kurnazlık yarışına girip zaferle çıkabileceğini düşünmek gibi bir şey."

Şimdi Medivh'in ar karnıdaydılar ve Garona bluzunun içindeki bıçağa uzanmıştı. Khadgar onun elini durdurup başını iki yana salladı. Medivh'in arkasından süzülerek geçtiler. Yaşlı adamın gözlerinde göz yaşları birikmeye başlamıştı.

"Eğer bu orklar başarılı olursa ne olacak?" dedi Aegwynn. "Onlar karanlık tanrılara ve gölgelere tapıyorlar. Neden Aze-roth'u onlara vereceksin ki?"

"Onlar başarılı olduklarında beni liderleri yapacaklar," dedi geçmişteki Medivh. "Onlar, güce saygı duyuyor, Anne. Senin • gibi ya da bu sefil dünyanın geri kalanı gibi değiller. Ve sayende ben bu dünyadaki en güçlü şeyim. Ben senin ve diğerlerinin üstüme yerleştirdiği zincirleri kıracağım ve hüküm süreceğim."

Görüde bir sessizlik oldu ve Khadgar'la Garona nefeslerini tutarak donup kaldılar. Şu andaki Medivh onları sessizlikte fark edebilir miydi?

Yıllar öncesinden konuşan Aegwynn, şimdiki Medivh'in dikkatini üstüne toplamıştı. "Sen benim oğlum değilsin," dedi kadın.

Şu andaki Medivh elleriyle yüzünü örttü. "Hayır," dedi geçmişteki hali. "Ben. hiçbir zaman senin oğlun olmadım. Hiçbir şart altında gerçekten senin kanından değildim."

Sonra geçmişteki Medivh bir kahkaha attı. Bu derinden, yeri göğü inleyen bir kahkahaydı. Khadgar bu sesi daha önce duymuştu. Bu ikisi buzlarla kaplı bozkırlarında en son savaştığında...

Aegwynn şok geçirmiş gibi görünüyordu. "Sargeras?" dedi kadın, tükürürcesine, sonunda kabullenir bir halde. "Seni öldürdüm."

"Sen bir bedeni öldürdün, cadı. Sen sadece benim maddi şeklimi öldürdün!" diye hırladı geçmişteki Medivh. Khadgar şimdiden ikinci varlığın onun üstüne düşen görüntüsünü, onu tüketen diğer gölgeyi görebiliyordu. Alevden sakalı ve iri abanoz boynuzları olan, gölge ve ateşten oluşan bir yaratık... "Onu öldürdün ve denizin altında bir lahde sakladın ama ben daha büyük bir ödül için onu kurban etmeye hazırdım."

Aegwynn kendine tutamayarak bir elini karnına götürdü.

"Evet, sevgili anneciğim," dedi geçmişteki Medivh. Alevler sakalını yalıyor, Boynuzları alnının önünden yükselen dumandan oluşuyordu. O hem Medivh'di, hem de Sargeras'tı.

' Senin rahminde saklandım ve daha şekillenmemiş çocuğunun henüz uyumakta olan hücrelerine geçtim. Bir kanser, bir virüs, hiç fark etmeyeceğin bir doğum kusuruysdum. Seni öldürmek imkânsızdı, aklını çelmek olasılık dışındaydı. Ben de kendimi senin vârisin yaptım."

Aegwynn bir lanet savurdu, ellerini hızla yukarı kaldırdı ve öfkesi, insan sesi için olmayan sözcükleri sardı. Titrek bir ışıkla aydınlanan bir enerji kümesi Medivh Sargeraz yarattığının tam göğsüne isabet etti.

Geçmişin hayaleti geriye doğru bir adım, sonra bir adım daha sendeledi. Sonra tek elini kaldırdı ve kendisine gönderilen enerjiyi yakaladı. Odaya yanık et kokusu yayıldı ve Sargeraz/Medivh hırıldayıp tısladı. Bu sefer yaratık bir büyü yaptı ve Aegwynn sert bir şekilde odanın diğer tarafına uçtu.

"Seni öldüremem, Anne," dedi iblis görünüşlü yaratık, sertçe. "İçimde bir yer bunu yapmamı engelliyor. Ama seni yıkacağım. Seni yıkacağım ve sürgün edeceğim. İyileşip seni gönderdiğim yerden döndüğünde bu topraklar benim olmuş olacak. Bu topraklar ve Tirisfal Birliği'nin gücü!"

Gerçek zamanda, Medivh kayıp bir ruhun ulumasıyla haykırdı. Asla kabul görmeyecek bir bağışlanma isteğiyle gökyüzüne sesleniyordu.

"Bu bizim işaretimiz," dedi Garona, Khadgar'ın cüppesini çekştirerek. "Hâlâ gidebiliyorken gidelim."

Khadgar bir an tereddüt ettikten sonra onun peşinden merdivenlere yöneldi.

Taş basamakları üçer üçer aşarken az kalsın Moroes'e çarpıyorlardı.

"Heyecanlısınız," dedi sakince. "Sorun mu var?"

Garona hizmetlinin yanından geçip aşağı inmeye devam etti ama Khadgar yaşlı adamı yakalayıp, "Usta delirdi," dedi.

"Normalden daha mı çok?" diye karşılık verdi Moroes.

"Şaka yapmıyorum," dedi Khadgar ve gözlerinde bir ışık belirdi. "Griffonları çağırmaya yarayan düdük sende mi?"

Uşak rünlerle işlenmiş metal parçasını kaldırdı. "Çağırmamı ister..."

"Ben yaparım," dedi Khadgar. Düdüğü onun elinden alıp Garona'nın ardından atıldı. "O bizim peşimizde ama sen de kaçsan iyi olur. Aşçı'yı al ve kaçabildiğin kadar uzağa kaç."

Khadgar bunu söyledikten sonra gözden kayboldu.

"Kaçayım mı?" dedi Moroes, uzaklaşan çırağın ardından. Sonra homurdandı: "Nereye gideceğim ki?"

on DÖRT

KAÇIŞ

Birkaç kilometre uzaklaşmışlardı ki griffon huysuzlan-maya başladı. Khadgar'ın çağrılarına sadece bir tek hayvan cevap vermişti ve o da Garona yaklaşır yaklaşmaz sinirli bir şekilde karşı koymuştu. Genç büyücü ancak saf bir irade gücüyle griffonun yarı-orkun varlığını kabul etmesini sağlayabilmişti. Tepelerden oluşan çemberden ayrıldıklarından uzun bir süre sonra Medivh'in çığlıklarını ve savurduğu lanetleri duyabiliyorlardı. Griffonu Stormwind'e yönlendirmişlerdi ve Kladgar griffonu iyice mahmuzlamıştı.

Hızları iyiydi ama şimdi altlarındaki griffon onları üstünden atmaya, dizginlerini koparmaya ve dağlara geri dönmeye çalışıyordu. Khadgar hayvanı zapt etmek ve aynı istikamette tutmak için çabaladı ama hayvan gittikçe daha çok hareketleniyordu.

"Bunun derdi ne?" diye sordu Garona, Khadgar'ın omzunun üstünden.

"Medivh onu geri çağırıyor," dedi Khadgar. "Karazhan'a geri dönmek istiyor."

Khadgar dizginlerle boğuştu ve düdüğü çalmayı denedi ama sonunda yenilgiyi kabul etmek zorunda kaldı. Griffonu alçak, çıplak, kayalık bir tepeye indirip Garona'nın ardından

hayvanın sırtından aşağı kaydı. Yere değer değmez griffon tekrar havalanmış, heybetli kanatlarını kararmakta olan gökyüzüne doğru çırparak efendisinin çağrısına doğru yükselmişti.

"Peşimizden gelir mi dersin?" diye sordu Garona.

"Bilemiyorum," dedi Khadgar. "Ama eğer gelirse burada olmak istemiyorum. Stormwind'e ulaşmalıyız."

Neredeyse bütün akşam ve gece boyunca ilerleyip bir toprak yola ulaşip onu Stormwind istikametinde takip etmişlerdi. Ne hemen peşlerinden gelen birisi, ne de gökyüzünü aydınlatan tuhaf ışıklar vardı. İkili, şafak sökmeden büyükçe bir sedir ağacının altında kısa bir süre için yan yana dinlenmişti.

Ertesi gün içerisinde hiçbir canlıya rastlamamışlardı. Temeline kadar yanıp kül olmuş evler ve gömülmüş olan ailelerin yerini belli eden yeni yığılmış toprak kümeleri vardı. Ters dönmüş, parçalanmış at arabaları aynı kocaman, yanık, daire şeklindeki kül yığınları gibi sık sık karşılına çıkıyorlardı. Garona bunun, cesetlerin yağmalanmasından sonra ork-ların ölümlerden kurtulmak için kullandıkları yöntem olduğunu açıkladı.

Gördükleri hayvanların hepsi ölüydü: Darmadağın haldeki bir çiftlik evinin yanında iç organları boşaltılmış domuzlar, yüzünde korkmuş ve çarpık bir ifade bulunan kafası hariç her tarafı tüketilmiş bir at iskeleti görmüşlerdi. İkili talan edilmiş çiftlik evlerine birbiri ardına sessizce uğradılar.

"Halkın eksiksiz bir iş çıkarmış," dedi Khadgar, sonunda.

"Böyle şeylerden gurur duyarlar," dedi Garona, kara kara.

"Gurur mu?" dedi Khadgar, etrafına bakınarak. "Yıkımla mı gurur duyuyorlar? Talanla mı? Hiçbir insan ordusu, hiçbir insan ulusu yolundaki her şeyi yakmaz ya da hayvanları amaçsızca öldürmez."

Garona başıyla onayladı. "Bu ork yöntemidir: Arkalarında düşmanlarının kendilerine karşı kullanabileceği kadar çok şey

bırakmazlar. Eğer hemen kullanamayacakları bir şeyse, mesela hayvan yemi, yatacak yer ya da ganimet değilse, ateşe verirler. Ork kabilelerinin sınırları genelde ıssız yerlerdir. Her taraf diğerlerinin kaynaklarını azaltmaya çalışır."

Khadgar başını iki yana salladı. "Bunlar kaynak değil," dedi hararetle. "Bunlar yaşam. Bu toprak bir zamanlar çayırlarla, ağaçlarla yeşil ve hayat doluydu. Şimdiyse çorak bir toprak. Şuna bak! İnsanlarla orklar arasında barış olabilir mi?"

Garona bir şey söylemedi. O gün yollarına sessizce devam ettiler ve harabe halindeki bir handa kamp kurdular. Ayrı odalarda uyudular. Khadgar salonun enkazı içinde, Garo-na'ysa daha arkadaki mutfakta kaldı. Ne genç büyücü, ne de yarı-ork birlikte kalmak konusunda bir teklifte bulunmamıştı.

Khadgar midesinden gelen gurultularla uyandı. Kuleden ayrılırken yanlarında sırt çantalarında olanlar dışında bir şey yoktu. Topladıkları birkaç küçük meyve ve fındık dışında bir gündür bir şey yemiş sayılmazlardı.

Genç büyücü kendisine yatak vazifesi görmüş olan yağmurdan ıslanmış saman yığınının güçlükle kalkarken eklemeleri ona karşı çıkıyordu. Karazhan'a varışından beri açık alanda kamp yapmadığından formdan düşmüştü. Önceki gün yaşadığı korku tamamen aklından silinmiş, şimdi bir sonraki hareketini düşünmeye başlamıştı.

Stormwind onların belirlediği hedefti ama Garona gibi birini şehre nasıl sokacaktı? Belki kılık değiştirmesi için bir şey bulabilirlerdi. Acaba yarı-ork gelmek istiyor muydu? Belki de artık kuleden kurtulduğuna göre Gul'dan'a ve Fırtınabiçen kabilesine dönmesi daha iyi olurdu.

Binanın yıkık tarafında bir kıpırtı oldu. Bu muhtemelen Garona'ydı. O da Khadgar kadar aç olmalıydı. Kadın bir şikâyetle bulunmamıştı ama Khadgar, orkların artlarında bıraktıkları enkazlardan savaşa hazır halde kalabilmek için çok fazla yemeğe ihtiyaç duydukları sonucunu çıkarmıştı.

Khadgar ayağa kalktı, zihnini saran düşünceleri dağıttı ve ona mutfakta bir şey kalıp kalmadığını sormak için pencereden geriye kalmış olan yerden dışarı eğildi.

Ve boynu hizasında kaldırılmış, çift taraflı, muazzam bir baltayla karşı karşıya geldi.

Baltanın diğer ucunda bir orkun yemyeşil yüzü vardı. Bu, gerçek bir orkun yüzüydü. Khadgar o ana kadar Garona'nın yüzüne ne kadar alışmış olduğunu fark etmemişti. Karşısındaki köşeli çene ve düşük alın onu şoka uğratmıştı.

"Buddane?" diye homurdandı ork.

Khadgar iki elini de yavaşça yukarı kaldırdı ve o sırada bü-yüsel enerjiyi zihnine çağırırdı. Yaratığı kenara devirip Garo-na'yı bulmasına ve buradan uzaklaşmasına yetecek basit bir -büyü yapacaktı.

Tabii onları buraya getiren Garona değilse, diye birden aklından geçti.

Bir an duraksadı ve bu süre yeterli oldu. Arkasından gelen bir ses duydu ama iri ve ağır bir şey ensesine inerken arkasına dönmeye fırsat bulamadı.

Uzun bir süre baygın kalmış olmalıydı ama yarım düzine orkun odanın içine doluşup baltalarıyla yıkıntıları kurcalamasına yetecek kadar bir zaman geçmişti. Büyük, yeşil kolluklar takıyorlardı. Hafızası Khadgar'a bunların Kanayan Ovuk kabilesi olduğunu hatırlattı. Genç büyücü kimıldanır kimıldanmaz çift taraflı baltası olan ilk ork tekrar ona döndü.

"Eşyanerdde?" dedi ork "Neryesakhladın?"

"Ne?" diye sordu Khadgar. Konuşulanları orkun sesinin mi yoksa kendi kulağının mı carpittiğini anlamaya çalışıyordu.

"Eşyaların," dedi ork, daha yavaş bir şekilde. "Aletlerin. Hiçbir şeyin yok. Onları nereye sakladın?"

Khadgar düşünmeden cevap verdi: "Eşyam yok. Kaybetmiştim. Eşyam yok."

Ork homurdandı. "O zaman öleceksin," diye hırladı ve silahını havaya kaldırdı.

"Hayır!" diye bağırdı Garona, harap kapı ağzından. Kötü bir gece geçirmiş gibi görünüyordu ama deri bir kayışla kemerine yabani tavşanlar asılmıştı. Avlanmaya çıkmıştı. Khadgar önceki düşünceleri için hafif bir utanç hissi duydu.

"Defol, melez," diye çıkıştı ork. "Seni ilgilendirmez."

"Benim malımı öldürüyorsunuz, bu beni ilgilendirir," dedi Garona.

Mal mı, diye düşündü Khadgar ama sesini çıkarmadı.

"Mal mı?" dedi ork, yarım yamalak. "Sen kimsin ki malın olsun?"

"Ben Garona Yarıork," diye hırladı kadın. Yüzüne bir hiddet maskesi yerleştirmişti. "Fırtınabiçen kabilesinin savaş büyücüsü Gul'dan'a hizmet ederim. Malıma zarar veren onunla uğraşmak zorunda kalır!"

Ork tekrar homurdandı. "Fırtınabiçen kabilesi? Peh! Onların savaş büyücülerinin buyruğundaki zayıf bir kabile olduğunu duydum!"

Garona ona buz gibi bir bakış attı. "Benim duyduğumsa Kanayan Ovuk kabilesinin Stormwind'e yapılan son saldırıda Alacakaranlık Çekici kabilesini destekleyemediği ve iki kabilenin de geri püskürtüldüğü. Benim duyduğum kadarıyla insanlar sizi adil bir savaşta alt etmiş. Bu doğru mu?"

"Bu, konu dışında," dedi Kanayan Ovuk üyesi ork. "Atları vardı."

"Belki ben..." dedi Khadgar, ayağa kalkmaya çalışarak.

"Otur, köle!" diye bağırarak Garona, Khadgar'a sert bir tokat atıp onu geriye devirdi. "Sen, seninle konuşulduğunda konuşacaksın, daha önce değil!"

Ork lideri bu fırsatı değerlendirip öne doğru bir adım attı ama Garona konuşmasını bitirir bitirmez tekrar dönmüş ve

uzun gövdeli bir hançeri orkun karnına doğrultmuştu. Diğer orklar gerileyerek muhtemel bir kavgadan uzaklaştılar.

"Mülkiyetime karşı mı geliyorsun?" diye hırladı Garona. Gözleri alevler alevdi ve kasları, keskin çeliği deri zırhtan içeri sokmak üzere gerilmişti.

Bir an sessizlik oldu. Kanayan Ovuk üyesi ork Garona'ya baktı, yere serilmiş haldeki Khadgar'a baktı ve sonra tekrar Garona'ya baktı. Önce homurdandı, sonra, "Önce git kavga etmeye degecek bir şey bul, melez!" dedi.

Bunu söyledikten sonra ork lideri geriledi. Diğerleri rahatladılar ve harabe halindeki odadan sırayla çıkmaya başladılar.

Binadan ayrılırırken astlarından biri lidere sordu: "Kadın, bir insan köleyi n'apacak ki?"

Ork lideri Khadgar'ın duyamadığı bir şey söyledi. Dışarıda bağırان astının sesi duyuldu: "Bu iğrenç!"

Khadgar ayağa kalkmaya çalıştı ama Garona elini sallayarak ona yerde kalmasını işaret etti. Khadgar kendine hâkim olamayarak olduğu yerde sindi.

Garona boş pencereye doğru gitti, bir an dışarıyı seyretti, sonra Khadgar'ın kendisini duvara yasladığı yere geri döndü.

"Sanırım gittiler," dedi yarı-ork, sonunda. "Karara karşı gelebileceklerinden bile korktum. Adamları muhtemelen bu gece liderlerine meydan okuyacak."

Khadgar yüzünün acıyan tarafına dokundu. "İyiyim, sorduğun için sağ ol."

Garona başını iki yana salladı. "Seni soluk yüzlü geri zekâlı! Eğer sana vurmasaydım orkların lideri seni oracıkta öl-dürüverirdi ve sonra da seni hizada tutamadığım için sıra bana gelirdi."

Khadgar derin bir iç geçirdi. "Affedersin. Haklısın."

"Haklı olduğum konusunda haklısın," dedi Garona. "Ben gelene kadar seni öldürmediler çünkü handa bir yerlerde bir

şey sakladığını düşünüyorlardı. Savaş bölgesinin tam ortasında silahsız olacak kadar aptal olmadığını düşündüler."

"O kadar sert vurman gerekiyor muydu?" diye sordu Khadgar.

"Onları ikna etmek için mi? Evet. Hoşuma gitmediğini de söyleyemem." Yabani tavşanlarını büyücüye fırlattı. "Al bakalım, bunların dersini yüzüp suyu kaynat. Mutfakta hâlâ kaplar ve biraz bitki kökü kalmıştı."

"Arkadaşlarına ne söylemiş olursan ol ben senin kölen değilim," dedi Khadgar.

Garona kıkırdadı. "Elbette. Ama kahvaltıyı ben yakaladım, sen de pişirmek zorundasın!"

Kahvaltı, Khadgar'ın mutfak bahçesinden geriye kalanlar arasında bulduğu otlar ve Garona'nın kırdı topladığı mantarlarla zenginleştirilmiş, doyurucu bir tavşan ve patates yahni-siydi. Khadgar mantarların içinde zehirli olan olup olmadığını kontrol etmişti. Hiçbiri zehirli değildi.

"Orklar genç olanları çeşnici olarak kullanırlar," dedi Garona. "Eğer hayatta kalırlarsa yiyeceğin herkes için iyi olduğunu anlarlar."

Tekrar yola koyulup Stormwind'e doğru yöneldiler. Ağağlıklar yine ürkütücü derecede sessizdi ve tek karşılaştıkları savaştan geriye kalanlardı.

Günün ortalarına doğru bir kez daha Kanayan Ovuk üyelerine rastladılar. Hepsi düz bir açıklıkta, harap bir gözcü kulesinin yakınında, yüzükoyun yatıyorlardı. Siyah zırhları iri, heybetli ve keskin bir şey tarafından delinmişlerdi ve çoğunun kellesi yerinde değildi.

Garona çabucak bir cesetten diğerine gidip üstlerindeki kullanılabilir eşyaları toplamaya başladı. Khadgar ufkunu tarıyordu.

"Yardım edecek misin?" diye ona seslendi Garona.

"Birazdan," dedi Khadgar. "Dostlarımızı öldürenin hâlâ yakınlarda olmadığından emin olmaya çalışıyorum."

Garona gözleriyle açıklığın bittiği bölgeyi taradı ve bakışlarını gökyüzüne kaldırdı. Yukarıda alçak, üstlerine mürekkep sıçramış gibi görünen bulutlardan başka bir şey yoktu.

"Ee?" dedi yarı-ork. "Ben bir şey duymuyorum."

"Orklar da çok geç olana kadar duymamıştı," dedi Khadgar, ork liderinin cesedinin yanı başındaki Garona'nın yanına gelerek. "Koşarken arkadan darbe yemişler ve saldırgan onlardan daha uzunmuş." Genç büyücü topraktaki toynak izlerini işaret etti. Bunlar demir nalları olan heybetli atlardı. "Süvariler... İnsan süvarileri..."

Garona başıyla onayladı. "Demek ki en azından yaklaşıyoruz. Onların üstünden alabildiğin kadarım al. Onların erzaklarını kullanabiliriz. İğrenç olabilirler ama aynı zamanda doyurucular. Bir de silah al, en azından bir bıçak."

Khadgar, Garona'ya baktı. "Düşünüyordum da..."

Garona güldü. "Kaç insan faciasının bu cümleyle başladığını merak ediyorum."

"Stormwind devriyelerinin sınırları içindeyiz," dedi Khadgar. "Medivh'in bizi takip ettiğini sanmıyorum, en azından doğrudan. Belki de ayrılmalıyız."

"Bunu ben de düşündüm," dedi Garona. Orkların heybelerinden birini karıştırıyordu. Heybeden önce bir pelerin, sonra da kumaşa sarılmış küçük bir paket çıkardı. Paketi açtığında bir çakmaktaşı, bir çelik ve bir tüp yağlı sıvı buldu. "Ateş yakma seti," diye açıkladı yarı-ork. "Orklar ateşi sever ve bu da çabucak yakmayı sağlar."

"Yani ayrılmamız gerektiğini düşünüyorsun," dedi Khadgar.

"Hayır," dedi Garona. "Bunu benim de düşündüğümü söyledim. Asıl sorun, bu bölgenin kimsenin kontrolünde olmaması; ne insanların, ne de orkların. Elli metre ilerleyip Ka-

nayan Ovuk kabilesinden başka bir devriye koluna rastlayabilirsin ve ben de sizin süvari dostlarınız tarafından pusuya düşürülebilirim. Eğer ikimiz bir arada olursak hayatta kalma şansımız artar. Biri diğerinin kölesi olur."

"Tutsağı," dedi Khadgar. "İnsanlar köle almaz."

"Elbette alırsınız," dedi Garona. "Siz sadece onlara başka bir ad veriyorsunuz. Sonuçta birlikte kalmamız gerekiyor."

"Bu kadar mı?" diye sordu Khadgar.

"Hemen hemen," dedi Garona. "Bir de Gul'dan'a bir süredir rapor vermediğim gerçeği var. Eğer onunla karşılaşacak olursak Karazhan'da esir olarak tutulduğumu ve bir daha akıllıca davranıp yandaşlarından birini bir tuzağın içine göndermemesi gerektiğim anlatacağım."

"Buna inanacağını mı düşünüyorsun?" diye sordu Khadgar. • "İnanacağından emin değilim," dedi Garona. "Bu da seninle kalmam için başka bir neden."

"Öğrendiklerinle büyük bir etki sahibi olabilirsin," dedi -Khadgar.

Garona başını salladı. "Elbette. Birine bir şey anlatamadan beynime bir balta saplanmazsa. Hayır, şu an için şansımı soluk yüzlülerle deneyeceğim. Şimdi, bir şey daha yapmam gerekiyor."

"Neymiş o?"

"Cesetleri bir araya toplayıp üstlerine biraz çalı ve kuru dal yığmalıyım. İhtiyacımız olmayanları saklayabiliriz ama cesetleri yakmamız gerekiyor. En azından bu elimizden gelir."

Khadgar'ın kaşları çatıldı. "Eğer ağır süvariler hâlâ bölge-deyse yükselen duman onları hemen buraya getirir."

"Biliyorum," dedi Garona. Bakışları devriyeden geriye kalanların üstünde geziyordu. "Ama yapılması gereken bu. Eğer pusuya düşürülüp öldürülmüş insan askerleri bulsaydın onları gömmek istemez miydin?"

Khadgar m yüzüne kasvetli bir ifade yerleşti ama genç büyücü sesini çıkarmadı. Bunun yerine en uzaktaki orku yakalayıp sürükleyerek harabe halindeki kuleye taşıdı. Bir saat içinde cesetleri soyup ateşe vermişlerdi.

"Artık gitmeliyiz," dedi Khadgar, döne döne yükselmekte olan dumanları seyreden Garona'ya.

"Bu, süvarileri buraya getirmeyecek mi?" dedi Garona.

"Evet," dedi Khadgar. "Ama aynı zamanda bir mesaj verecek: Burada orklar var. Yandaşlarının cesetlerini yakacak kadar kendilerini güvende hissedenden orklar... Çok sağ ol ama dörtlüme üstüme gelen bir savaş atıyla karşılaşmak yerine yakın mesafede derdimi anlatmayı denemeyi tercih ederim."

Garona başını salladı ve ikili, artlarında çalınmış pelerinler dalgalanarak, yanan gözcü kulesinden ayrıldılar.

Garona orkların savaş tayını hakkında içten konuşmuştu. Bu erzak katılmış komposto, fındık ve Khadgar'ın haşlanmış fare olduğuna yemin edebileceği bir şeyin karışımıydı. Yine de yola devam etmelerini ve zaman geçirmelerini sağlamıştı.

Bir gün ve bir gün daha geçti; kırık alan, gelişmekte olan dalga dalga ekinlerle dolu, göz alabildiğine uzanan tarlalara ulaştı. Yine de bu topraklar ıssız değildi. Ahırlar boş, evler çökmüş durumdaydı. Orkların cenaze törenlerinden kalan birkaç yanık noktaya daha rastladılar. Aynı zamanda geçip giden insan ailelerinin ve devriyelerin arkalarında bıraktığı çok sayıda toprak kümesi görüldü.

İlerlerken çalı ve çitlerden oluşan çizgilere yakın kalmayı sürdürüyorlardı. Daha açık arazi başka birlikleri görmelerini kolaylaştırıyor ama onları da- daha fazla açıkta bırakıyordu. Küçük bir ork ordusu ilerideki dağ sırası boyunca ilerlerken, geneli hâlâ sağlam olan bir çiftlik evine saklandılar.

Khadgar sıra sıra ilerleyen birliklere göz attı. Piyadeler, iri kurtların üstündeki süvariler ve üstleri hayali kafataslarıyla ej-

derha motifleriyle süslenmiş mancınklar vardı. Khadgar'ın yanında duran Garona orkların geçişini seyretti. "Geri zekâlılar," dedi.

Khadgar ona soru sorar gibi bir bakış attı.

"Kendilerini daha fazla açığa çıkaramazlardı," diye açıklama yaptı kadın. "Biz onları görebiliyorsak soluk yüzlüler de görebiliyordur. Bu sürünün bir amacı yok, sadece kırsal bölgede dolanıp kavgaya arıyorlar. Savaşta şerefli bir ölüm peşindeler." Yarı-ork başım iki yana salladı.

"Halkın için pek iyi şeyler düşünmüyorsun," dedi Khadgar.

"Şu anda hiçbir halk için iyi şeyler düşünmüyorum," dedi Garona. "Orklar beni reddediyor, insanlar beni öldürmek istiyor. Gerçekten güvendiğim tek insan da bir iblis çıktı."

"Eh, ben de varım," dedi Khadgar. Sesinin kırılgan çıkmaması için çabalamıştı.

Garona irkildi. "Evet, sen de varsın. Sen insansın ve ben sana güveniyorum. Ama Medivh'in gerçekten ama gerçekten farklı olduğunu düşünmüştüm. Güçlü, önemli ve konuşmaya hevesliydi. Önyargıları yoktu. Fakat kendimi kandırdım. O sadece başka bir deliydi. Belki de benim varlık sebebim bu: deliler için çalışmak... Belki de sadece oyunun içindeki başka bir piyonum. Medivh buna ne ad vermişti? Evrenin affetmeyen dişlileri mi?"

"Senin rolün, sen ne olmasını tercih edersen odur," dedi Khadgar. "Medivh bunun böyle olmasını da her zaman istemişti."

"Sence bunu söylediğinde akıl sağlığı yerinde miydi?" diye sordu yarı-ork.

Khadgar omuz silkti. "Her zamanki kadar akıllı başındaydı. Sanırım öyleydi. Sen de buna inanmak istiyor gibisin."

"Haha," dedi Garona, sözcüğü uzatarak. "Ben Gul'dan için çalışırken her şey çok basitti. Ben onun küçük gözleri ve

kulaklarıydım. Şimdiyse kimin haklı kimin haksız olduğunu bilemiyorum. Benim halkım hangisi? Hiçbiri mi? En azından senin bölünmüş sadakat konusunda kaygılanmana gerek yok."

Khadgar bir şey söylemeden, kararmakta olan gökyüzüne baktı. Ufukta bir yerde ork ordusu bir şeyle karşılaştı. Dünyanın o yöndeki ucu boyunca, alçak bulutlarda aniden oluşan ışıkların yansımalarıyla belirginleşen, sahte bir şafağın solgun, ısıltısı görüldü. Savaş davullarının ve ölümün yankıları, uzaklardan gelen bir gök gürültüsü gibi duyuldu.

İki gün daha geçti. Artık terk edilmiş kasabaların ve pazaryerlerinin içinden geçiyorlardı. Binalar daha bütün haldeydiler ama yine de terk edilmişlerdi. Yakın dönemde burada kalmış olan insan ve ork ordularına dair işaretler vardı ama şimdi burada kalanlar sadece hayaletler ve hatıralardı.

Khadgar uygun gördüğü bir dükkâna girdi. Dükkânın rafları dımdızlak kalmışsa da depoda hâlâ ocak için odun ve bodrumdaki küçük bir kutuda patates ve soğan vardı. Orkların doymak bilmez iştahları düşünülünce bu bile bir gelişme sayılırdı.

Khadgar ateşi hazırladı ve Garona yakındaki kuyuda doldurmak için bir kap aldı. Khadgar bir sonraki hamlelerini düşünüyordu. Medivh bir tehditti, hatta belki de orklardan bile daha büyük bir tehditti. Artık onunla konuşup anlaşmak mümkün müydü? Büyücü geçidi kapatmaya ikna edilebilir miydi? Yoksa artık çok mu geçti?

Bir geçidin varlığı bile iyi bir haberdi. İnsanlar onun yerini bulabilir, hatta kapatabilirlerse, orkları bu dünyada hapsedmiş olacaktı. Draenor'dan destek kuvvetleri gelmesini engellemiş olacaktı.

Çırak dışarıdaki kargaşayla düşüncelerinden uzaklaştı. Metalin metale çarpma sesi, bağırان insanların sesleri duyuldu.

"Garona," diye mırıldandı Khadgar ve kapıya atıldı.

Onları kuyunun yanında buldu. Azeroth'un mavi üniformasını giymiş ondan fazla piyadeden oluşan bir devriye birliğı vardı. Hepsi kılıçlarını çekmişti. İçlerinden biri kanayan kolunu tutuyor, başka bir ikiliyse Garona'yı iki kolundan yakalamış sıkı sıkı tutuyorlardı. Yarı-orkun uzun hançeri yerdeydi. Khadgar köşeyi döndüğünde çavuş zırlı eldivenin tersini Garona'nın yüzüne indirmişti.

"Diğerleri nerede?" diye hırladı adam. Yarı-orkun ağzından siyahımsı mor kan sızmaıktaydı.

"Onu rahat bırak!" diye bağırdı Khadgar. Hiç düşünmeden zihnini enerjiyle doldurup hızlı bir büyü yaptı.

Garona'nın başının etrafında parlak bir ışık belirdi. Bu, insanları afallatan minyatür bir güneşti. Garona'yı tutan iki piyade onu bıraktı ve yarı-ork kayarak yere düştü. Çavuş gözlerini korumak için bir elini kaldırdı. Birliğin geri kalanı da o kadar şaşkıındı ki Khadgar az sonra onların arasında ve Garona'nın yanında belirmişti.

"Gafil avlandım," diye mırıldandı Garona, yarılmış dudaklarının arasından. "Dur da nefes alayım."

"Yerde kal," dedi Khadgar, yavaşça. Gözlerin kısmış olan çavuşa dönüp haykırdı: "Bu ayaktakımının başında siz mi varsınız?"

O sırada askerlerin çoğu kendini toplamış, kılıçlarını hazır hale getirmişti. Garona'nın yanındaki ikisi bir adım gerilemişlerdi ama gözleri Khadgar'da değil yarı-orktaydı.

Çavuş tükürürcesine konuştu: "Sen kim oluyorsun da askerlere karışyorsun? Onu yolumuzdan çekin, çocuklar!"

"Durun!" dedi Khadgar. Onun yaptığı büyüü görmüş olan askerler öne doğru sadece bir tek adım attı. "Ben Magus Medivh'in çırağı Khadgar'ım. Kralınız Llane'in dostu ve müttefikiyim. Onunla bir işim var. Bizi hemen Stormwind'e götürün. "

Çavuş sadece kıkırdadı. "Tabii, kesin öylesindir. Ben de

Lord Lothar'ım. Medivh ırak kabul etmez. Bunu ben bile biliyorum. Bir de Şu yanındaki tatlı kız kim o halde?"

"O..." Khadgar bir an tereddüt geçirdi. "O benim tutsağım. Onu sorgulama için Stormwind'e götürüyorum."

"Hah," diye homurdandı avuş. "Eh, geç, tutsağını burada silahlı ve serbest halde, sen de ortada yokken bulduk. Tutsağının kaçmış olduğunu söylemem gerek. Orkun teslim olmaktansa ölmeyi tercih etmesi ne yazık."

"Ona dokunma!" dedi Khadgar ve elini kaldırdı. KıvrılmıŐ parmaklarında alevler dalgalandı.

"lmnle dans ediyorsun," diye hırladı avuş. Khadgar uzaklardan atların tok nal seslerini duyuyordu. Takviye kuvvetleri geliyordu. Acaba onlar bir yarı-orkla bir büyücüyü dinlemek konusunda bu sürüden daha hevesli olacaklar mıydı?

"Korkunç bir hata yapıyorsunuz, efendim," dedi Khadgar, sesini yükseltmeden.

"Sen bu işe karıŐma, geç," diye emretti avuş. "Orku yakalayın. Direnirse ldrn!"

Askerler bir adım daha attı ve Garona'nın en yakınında olanlar onu yakalamak için eğildi. Yarı-ork kıvranarak uzaklaŐmaya çalıştı ama askerlerden biri onu heybetli çizmesiyle tekmeledi.

Khadgar gözyaŐlarına hâkim olmaya çalışarak, yaptığı büyüyü çavuşa yolladı. Alev topu adamın dizlerine çarptı. Çavuş uluyarak yere devrildi.

"Artık kesin Şunu," diye tısladı Khadgar.

"ldrn onları!" diye bağırdı avuş. Gözleri acıyla fal taşı gibi açılmıştı. "İkisini de öldürün!"

"Durun!" dedi iri bir miğferin ardından boğuk gelen, daha karanlık ve pes bir ses. Atlılar kasaba meydanına varmıştı. Khadgar yirminin üstünde süvariye görünce bütün cesareti kırıldı. Burada Garona'nın bile baş edemeyeceği kadar çok

adam vardı. Liderleri tepeden tırnağa zırhlıydı ve başında siperlikli bir miğfer vardı. Khadgar onun yüzünü göremiyordu.

Genç çırak öne atıldı. "Efendim," dedi. "Bu adamları geri çekin. Ben Magus Medivh'in çırağıyım."

"Kim olduğunu biliyorum," dedi komutan. "Geri çekilin!" diye emretti. "Orku serbest bırakın ama gözünüz üstünde olsun!"

Khadgar yutkunarak devam etti: "Kral Llane için bir tutsağım ve önemli bir bilgim var. Hemen Lord Lothar'ı görmeliyim!"

Komutan miğferinin siperliğini kaldırdı. "Göreceksin, evlat," dedi Lothar. "Göreceksin."

on BEŞ

KARAZHAN'IN ALTINDA

Stormwind Kalesi'ndeki tartışma iyi gitmemişti ve şimdi Medivh'in kulesinin üstünde griffonlarla çember çiziyorlardı. Bitmekte olan günün karanlığında altlarındaki Karazhan kocaman ve bomboş yükseliyordu. Pencerelerinde hiç ışık yanmıyordu ve binanın en üstündeki gözlemevi karanlıktı. Şu an için aysız olan gökyüzünün altında, kulenin solgun taşları bile karanlık ve kasvetli görünüyorlardı.

Önceki akşam Kralın Gizli Görüşme Odası'nda hararetli bir tartışma yaşanmıştı. Khadgar ve Garona oradaydı. Yarı-orktan Majesteleri'nin huzurunda bıçağını Lothar'a teslim etmesi istenmişti. Kralın Büyük Savaşçısı da oradaydı. Bir danışman ve uşak sürüsü Kral Llane'in etrafında toplanmıştı. Khadgar grubun içinde bir tek büyücü kokusu almamıştı. Anlaşılan Medivh'in avlanması sırasında hayatta kalan olmuşsa bile şu anda ya savaş meydanındaydılar ya da koruma amacıyla başka bir yerde tutuluyorlardı.

Khadgar, Kral'a baktığında önceki görüdeki genç adamın büyümüş olduğunu gördü. Gençliğindeki geniş omuzları ve keskin yüz hatları hâlâ aynıysa da artık orta yaşlarına teslim olmuştu. Oradaki herkesin içinde en göz kamaştırıcı olan oydu ve mavi cüppeleri diğerlerinininkilerin yanında parıl parıl-

di. Sanki her an savaş meydanına çağrılmayı bekliyormuş gibi Llane'in koltuğunun yanında beyaz kanatları olan, yüz kısmı açık, iri bir miğfer duruyordu.

Khadgar trollü görüdeki dikbaşlı genci hatırlayınca Llane'in asıl beklentisinin böyle bir çağrı olup olmadığını merak etti. Kuvvetlerinin zafer kazanacağından hiç kuşku duymadan düz, açık bir arazide birebir savaşa girmek... Khadgar bu kendine güvenin ne kadarının Medivh'in eninde sonunda vereceği destekten kaynaklandığını merak etti. Aslında biri diğerine neden oluyor gibiydi: Magus her zaman Stormwind'i destekleyecek ve Stormwind de Magus'un desteğiyle her zaman ayakta kalacaktı.

Şifacılar Garona'nın yarılmış olan dudağına bakmışlar ama öfkesine bir şey yapamamışlardı. Yarı-ork, orkların Büyü Üs-tadı'nın akıl sağlığı hakkındaki görüşlerinden, soluk yüzlülerin genelinden ve özellikle Llane'in askerlerinden daha da bahsederken Khadgar birkaç kez irkilmekten kendini alamamıştı.

"Orklar amansızdır," dedi kadın. "Vazgeçmeyeceklerdir. Onlar geri gelecekler."

"Surlarımıza bir ok atımı mesafe kadar yaklaşmadılar," diye karşılık verdi Llane. Khadgar, Garona'nın açık tavrı ve daha uyarıları karşısında Majesteleri'nin dikkat kesilmekten çok eğlendiğini düşünüyordu.

"Surlarınıza ok atımı mesafesi kadar yaklaşmadılar," diye tekrarlardı Garona. "Bu seferlik. Gelecek sefer bunu yapacaklar. Ondan sonraki seferse surları aşacaklar. Orkları yeterince ciddiye aldığınızı sanmıyorum, efendimiz."

"Sizi temin ederim bunu oldukça ciddiye alıyorum," dedi Llane. "Ancak Stormwind'in gücünden de eminim. Onun surlarından, ordularından, müttefiklerinden ve yüreğinden eminim. Eğer onları görmüş olsaydınız siz de orkların gücü konusunda daha az emin olurdunuz."

Llane, Magus konusunda da aynı şekilde dikbaşıydı. Khadgar her şeyi gizli meclisin önüne koymuş ve Garona da. onu onaylayıp eklemelerde bulunmuştu. Geçmişe ait görüler; kararsız davranışlar; gerçekte görü değil, Sargeran'ın Karazhan içindeki gerçek görüntüleri olan görüler... Azeroth'a yapılan son saldırıda Medivh'in kusuru...

"Eğer bana Medivh'in deli olduğunu söyleyen her adam için bir gümüş para verilseydi şu anda olduğumdan daha zengin olurum," dedi Llane. "Medivh'in bir planı var, genç adam. İşte bu kadar basit. Onun deliliği, sayamadığım kadar çok sefer çıkırdan çıkmış ve Lothar da onun için endişelen-mekten sakalını yolmuştur. Her seferinde de Medivh haklı çıkmıştır. Buraya geldiği son seferde bir iblisi avlamak için peşinden koşup sonra birkaç saat içinde onu geri getirmede mi? Kendi kanından birinin kellesini koparmak, pek de ruhuna iblis girmiş birinin yapacağı bir hareket değil."

"Ama kendi masumiyetini göstermek isteyen birinin yapabileceği bir hareket," diye araya girdi Garona. "Şehrinizin merkezinde onun bu iblisi öldürdüğünü gören olmadı. Onu çağırmış ve sonra öldürüp cinayetin sorumlusu olarak ortaya atmış olamaz mı?"

"Varsayım," diye söylendi kral. "Hayır. İkinize de bütün saygımla belirtmek isterim ki gördüklerinizi gördüğünüzü. kabul etmiyor değilim. Şu geçmişe ait görüler de buna dahil. Ancak Magus'un bir tilki kadar çılgın olduğunu ve bütün bunların onun uzun vadeli bir planının parçaları olduğunu düşünüyorum. O her zaman uzun vadeli planlardan ve büyük döngülerden bahseder."

"Affınıza sığmıyorum, efendim," dedi Khadgar. "Magus'un uzun vadeli bir planı olabilir ama asıl sorun, Stormwind ve Azeroth'un bu planın içinde yer alıp almadığı."

Neredeyse bütün akşam böyle sürüp gitmişti. Kral Llane her konuda inat ediyordu: Azeroth ve müttefikleri ork gürü-

hunu yok edebilir ya da kendi dünyalarına sürebilirdi, Me-divh kimsenin anlayamayacağı bir planı uyguluyordu ve Stormwind her türlü saldırıya dayanabilirdi, "yeter ki yürekli adamlar surlara ve tahta destek olsun".

Lothar kendi adına çoğunlukla sessiz kalıyordu. Sadece konuyla ilgili bir soru sormak için araya giriyor, sonra Khadgar ya da Garona içten bir cevap verince başını iki yana sallıyordu. Kralın Büyük Savaşçısı sonunda söze girdi:

"Llane, güvenliğinin seni körleştirmesine izin verme!" dedi. "Eğer Magus Medivh'in müttefikliğine güvenemezsek zayıf düşeriz. Eğer orkların yapabileceklerini görmezden gelirsek yeniliriz. Onların sözlerine kulak ver!"

"Kulak veriyorum," dedi Kral. "Ama dinlediklerimi sadece kafamla değil yüreğimle de duyuyorum. Onun uzun süren uykusundan hem önce, hem de sonra genç Medivh'le uzun yıllar geçirdik. O, arkadaşlarını hatırlar. Bir kere ne düşündüğünü açıkladıktan sonra eminim sen bile Magus'un nasıl bir dost olduğunu .takdir edeceksin."

Sonunda Kral ayağa kalktı ve meseleleri uygun bir yaklaşımla göz önüne alacağına söz verip herkesi gönderdi. Garona ağzının içinde bir şeyler geveliyordu. Lothar emin olmak için onlara penceresiz ve kapılarında muhafızların beklediği odalar verdi.

Khadgar uyumaya çalıştı ama içine attığı siniri neredeyse bütün gece odada volta atmasına neden oldu. Sonunda yorgunluk onu ele geçirdiğinde kapının vurulma sesi duyuldu.

Gelen Lothar'dı. Tepeden tırnağa zırhlar içindeydi ve koluna bir üniforma asılmıştı. "Ölüler kadar derin uyuyacaksın, değil mi?" dedi yüzünde bir gülümsemeyle üniformayı uzatarak. "Bunları giy ve bizimle on beş dakika içinde kulenin çatısında buluş. Ve acele et, evlat."

Khadgar giysilerin içine girmek için çabaladı. Bunlar pantolon, heybetli çizmeler, üstünde Azeroth'un aslan sembolü

olan üniforma ve gövde kısmı ağır olan bir kılıçtan oluşuyordu. Kılıcı yanma alıp almama konusunda tereddüt etti ama sonra silahı sırtına yerleştirdi. İşe yarayabilirdi.

Kulelerin tepelerinde altıdan fazla griffon toplanmıştı. Hayvanlar iri kanatlarını heyecanla sallıyorlardı. Lothar da, Garona da oradaydı. Yarı-ork Khadgar'la aynı türden şeyler giymişti. Üstünde, Azeroth'un aslan sembolünü taşıyan mavi üniforma ve ağır bir kılıç vardı.

"Sakin ağzını açma," diye Khadgar'a homurdandı Garona.

"Çok yakışmış," dedi genç büyücü. "Gözlerinin rengine uymuş."

Garona homurdandı. "Lothar da aynı şeyi söyledi. Beni, aynı giysiyi senin de giydiğini söyleyerek ikna etmeye çalıştı. Bir de diğerlerinin beni başka biri sanıp vurmasını engellemek için olduğunu söyledi."

"Diğerleri mi?" dedi Khadgar ve etrafına bakındı. Sabah ışığında diğer kulelerin üstlerinde diğer griffon birliklerinin olduğu açıkça görülüyordu. Kendileriyle birlikte altı taneydiler. Griffonların kanatları henüz doğmamış güneşin aydınlığında pembe görünüyorlardı. Khadgar'ın değil Stormwind'de, dünya üstünde bile bu kadar çok sayıda eğitilmiş griffon olduğundan haberi yoktu. Lothar cücelerle konuşmuş olmalıydı. Hava bir hançerin çeliği kadar soğuk ve keskindi. Lothar onlara doğru seçirtti ve Khadgar'ın kılıcını, "onunla griffon sırtında yol alabileceği şekilde ayarladı.

"Majesteleri Azeroth halkının gücüne ve Stormwind'in surlarının kalınlığına ebedi bir inanç besliyor," diye homurdandı Lothar. "O hata yaptığında işleri yoluna koyacak adamlarının olması her zaman iyidir."

"Bizim gibi," dedi Khadgar, kasvetli bir şekilde.

"Bizim gibi," diye tekrarladı Lothar. Khadgar'a sert bir bakış attı ve ekledi: "Biliyorsun, sana onun nasıl olduğunu sormuştum. "

"Evet," dedi Khadgar. "Ben de size doğruyu söyledim ya da o an için anladığım kadarıyla doğru olanı. Ve ona sadık kalmam gerektiğini hissettim."

"Anlıyorum," dedi Lothar. "Ben de ona sadık kalmam gerektiğini hissediyorum. Söylediklerinin doğru olduğundan emin olmak istiyorum ama aynı zamanda eğer buna zorunlu olursak yapılması gerekeni yapabilmeni istiyorum."

Khadgar başını salladı. "Bana inanıyorsunuz, değil mi?"

Lothar kasvetli bir ifadeyle başını salladı. "Çok uzun zaman önce, ben senin yaşlarındayken, Medivh'le ilgileniyordum. O, o zaman komadaydı; onun gençliğinin çoğunu elinden alan uzun uykusundaydı. Bunun bir rüya olduğunu düşündüm ama karşımda Magus'u seyreden başka birinin olduğuna yemin edebilirdim. Cilalanmış pirinçten yapılmış gibi duruyordu. Alnında heybetli boynuzları ve alevlerden oluşan bir sakalı vardı."

"Sargeran," dedi Khadgar.

Lothar derin bir nefes verdi. "Uyuyakalmış olduğumu ve bunun bir rüya olduğunu düşündüm. Bunun, sandığım şey olamayacağını düşündüm. Görüyorsun ya, ben de ona sadık kalmam gerektiğini hissetmişim ama gördüğüm şeyi asla unutmam. Yıllar geçtikçe, gerçeğin bir parçasını görmüş olduğumu ve bunun bu raddeye gelebileceğini fark etmeye başladım. Yine de Medivh'i kurtarabilir ama karanlığın onun içinde çok derinlere işlediğini öğrenebiliriz. O zaman anı, korkunç ve kesinlikle gerekli bir şey yapmamız gerekecek. Asıl sorun şu: Sen buna hazır mısın?"

Khadgar bir an düşünüp başını salladı. Midesinde bir buz parçası var gibiydi. Lothar bir elini kaldırdı. Onun emriyle diğer griffon birlikleri gökyüzüne doğru gerildiler. Şafağın ilk ışıkları yeryüzünün bittiği noktanın üstünde toplanırken harekete geçtiler ve yeni günün ışıkları kanatlarına değip onları altından kanatlara dönüştürdü.

Karazhan a doğru yapılan uzun uçuş sırasında, Khadgar m karnındaki çukurda yerleşmiş olan soğukluk hissi azalmamıştı. Gar ona genç büyücünün arkasında oturuyordu ama toprak, kanatlarının altından uzaklaşırken ikisi de konuşmuyordu.

Kanatlarının altındaki toprak değişmişti. Büyük tarlalar, yıkık binaların kalıntılarıyla beneklenmiş, kararmış yıkıntılardan başka bir şey değildi. Ormanlar savaş makinelerini beslemek için köklerinden sökülmiş ve arazide devasa yaralar meydana getirmişlerdi. Açık çukurlar esner gibi açılmış, toprağın kendisi bile aşağılardaki metale ulaşmak için deşilmiş ve soyulmuştu. Ufukta duman kümeleri yükseliyordu ama Khadgar bunların savaş meydanlarından mı, yoksa demirhanelerden mi geldiğini bilemiyordu. Gün boyunca uçmaya devam etmişlerdi ve güneş şimdi ufuk boyunca alçalmaktaydı.

Karazhan kraterin ortasında, günün solmakta olan son ışıklarını emip geriye hiçbir şey vermeyen kara bir gölge gibi duruyordu. Ne kuleden, ne de boş pencerelerden bir ışık süzülüyordu. Kaynaklarını tüketmeden yanan meşaleler sönmüşlerdi. Khadgar, Medivh'in kaçıp kaçmadığını merak etti.

Lothar dizleriyle griffonuna aşağı inmesi komutunu verdi. Khadgar da onu takip edip çabucak iniş yaptı ve kanatlı hayvanın sırtından aşağı kaydı. Genç büyücü yere değer değmez griffon tekrar yukarı fırladı ve bir çığlık atarak kuzeye yöneldi.

Azeroth'un Büyük Savaşçısı çoktan merdivenlere varmıştı bile. Devasa omuzları gerilmişti ve heybetli gövdesi bir kedinin sessiz, çevik zarafetiyle hareket ediyordu. Lothar kılıcını çekmişti. Garona da sessizce ilerledi ve eli üniformasının altına uzanıp uzun gövdeli hançerini çıkardı. Stormwind'de aldığı ağır kılıç Khadgar'ın kalçalarına çarpıp tıngır diyordu. Genç büyücü diğer ikisine kıyasla kendini taştan yapılmış, hantal bir yaratık gibi hissetti. Arkasında diğer griffonlar iniş yapıp üstlerindeki savaşçıları indirdiler.

Gözlemevi katı boştu ve Büyü Üstadı'nın çalışma odasının üst katı terk edilmiş olsa da boş değildi. Etrafta hâlâ ortalığa saçılmış aletler vardı ve altın usturlabın parçalanmış kalıntıları şömine rafının üstünde duruyordu. Eğer kule gerçekten terk edilmişiyse bu çabucak yapılmıştı.

Ya da kule aslında hiç terk edilmemişti.

Meşaleler yakıldı ve grup sayısız basamakları inmeye başladı. Lothar, Garona ve Khadgar başı çekiyorlardı. Bir zamanlar bu duvarlar daha tanındıktı, yuvaydı; çok sayıdaki merdivenler günlük bir uğraşıydı. Şimdiyse soğuk ve donuk alevleri olan duvara monte edilmiş meşaleler sönmüştü. Baskın-cıların hareket edip duran meşaleleri duvarlara sayısız silahlı gölge düşürüyor; koridorlara tuhaf, neredeyse kâbuslardan çıkma bir görüntü veriyordu. Duvarların kendileri bir tehdit gibi görünüyordu ve Khadgar her karanlık kapı ağzının ölümcül bir pusuya açılmasını bekliyordu.

Hiçbir şey yoktu. Koridorlar boş, şölen salonları ıssız, toplantı odaları her zamanki kadar yaşamdan ve eşyalardan yoksundular. Konuk odaları hâlâ eşyalarla doluydu ama içlerinde kimse yoktu. Khadgar kendi odasını kontrol etti: Burada hiçbir şey değişmemişti.

Meşalenin ışığı şimdi kütüphanenin duvarlarına tuhaf gölgeler düşürüyordu. Demir rafları çarpıtıyor, kitaplıkları mazgalı siperlere dönüştürüyordu. Kitaplara dokunulmamıştı. Khadgar'ın en yeni notları bile hâlâ masanın üstündeydi. Me-divh kütüphanedeki ciltlerinden herhangi birini almayı bile düşünmemiş miydi?

Medivh'in gözleri lime lime edilmiş kâğıt parçalarına takıldı ve genç büyücü kahramanlık şiirinin olduğu rafa yöneldi. Bu yeni olmuştu. Parşömen tomarından geriye kalanlar yırtık ve paramparçaydı. Khadgar büyükçe bir parçayı eline aldı, birkaç sözcük okudu ve başını salladı.

Nedir o? diye sordu Lothar. Sanki kitapların her an canlanıp üstlerine saldırmalarını bekliyordu. "Aegwynn'in Şarkısı," dedi Khadgar. "Annesiyle ilgili bir kahramanlık şiiri."

Lothar anladığını belli edercesine homurdandı ama Khadgar bundan kuşkuluydu. Medivh, onlar onu bıraktıktan sonra buraya gelmişti ama sadece parşömeni yok etmek için mi? Sebep Magus ve annesi arasındaki sert tartışmanın hatırasının etkisi miydi? Sargeran'ın Aegwynn'e kesin olarak yenilmesinin intikamını almak mıydı? Yoksa parşömen tomarının, Tirisfal Bekçileri tarafından kullanılan şifrenin yok edilmesi, Medivh'in gruptan ayrılışının ve son ihanetinin bir sembolü müydü?

Khadgar basit bir büyü (büyüsel varlıkları sezmeye yarayan bir tanesini) yapma riskini göze aldı ama etrafı büyülü ciltlerle çevriliyken alacağı normal karşılıktan fazlasını almadı. Eğer Medivh burada bir büyü yapmıştıysa bile onun varlığını Khadgar'ın elinden gelen hiçbir şeyin çözemeyeceği bir şekilde maskeleymişti.

Lothar, boşlukta şekiller çizen genç büyücüye baktı ve o işini bitirince: "Gücünü onu bulacağımız zamana saklasan iyi olur," dedi.

Khadgar başını iki yana salladı. Magus'u bulabileceklerinden kuşkuluydu.

Medivh'in yerine en alt katta, mutfak ve kilerin girişinin yakınında Moroes'i buldular. Kıvrılıp bükülmüş vücudu koridorun ortasına yayılmıştı. Zemin boyunca kavis çizen kanlı bir gökkuşağı cesedinin yanında uzanıyordu. Kâhyanın gözleri fal taşı gibi açılmıştı ama yüzünde_ şaşkıncı derecede sakin bir ifade vardı. Ölüm bile hizmetliyi şaşırtamamış gibi görünüyordu.

Garona mutfığa doğru atıldı ve hemen sonra geri döndü. Yüzünün rengi yeşilin çok solgun bir tonundaydı ve elinde .Khadgar'a göstermek için bir şey tutuyordu.

Kırılmış, kızıl renkli bir çift gözlük camı... Aşçı... Khadgar başını salladı.

Cesetler askerleri daha tetikte olmaya itmiş gibiydi. Grup kubbe biçimli girişe doğru ilerleyip avluya çıktı. Burada Me-divh'e ait hiçbir iz yoktu ve onun buradan geçtiğine dair sadece birkaç yarım yamalak ipucu vardı.

"Başka bir mahzeni olabilir mi?" diye sordu Lothar. "Saklanabileceği başka bir yer?"

"Çoğunlukla bir yerlere giderdi," dedi Khadgar. "Bazen günlerce ortadan kaybolur ve sonra birden geri gelirdi." Ana girişe tepeden bakan balkonda bir şey kıpırdadı. Bu sadece boşluktaki küçük bir hareketlenmeydi. Khadgar irkilerek bakışlarını oraya çevirdi ama balkon normal görünüyordu.

"Belki orkları yönetmek için onların yanına gitmiştir," diye öneride bulundu Büyük Savaşçı.

Garona başını iki yana salladı. "Asla bir insanı lider olarak kabul etmezler."

"Havaya karışıp yok olmadı ya!" diye gürledi Lothar. Askerlere dönüp bağırdı: "Hizaya girin! Geri dönüyoruz!"

Garona, Büyük Savaşçı'yı görmezden gelerek: "Yok olmadı," dedi. "Kuleye geri dönün." Askerlerin arasından dalgalı bir denizi yarayan bir tekne gibi geçti.

Kulenin açık ağzından içeri girip bir kez daha gözden kayboldu. Lothar, Khadgar'a baktı. Genç büyücü omuz silkip ya-rı-orkun peşinden gitti.

Moroos yerinden kıpırdamamıştı. Kanı hâlâ zeminde, duvardan öteye doğru çeyrek bir çember halinde duruyordu. Garona oradaki duvara sanki üstündeki bir şey hissetmeye çalışıyormuş gibi dokundu. Yarı-ork kaşlarını çattı, bir küfür savurdu ve duvara bir tokat attı. Duvardan tok bir karşılık geldi.

"Burada olabilir," dedi kadın.

"Ne olabilir?" diye sordu Khadgar.

"Bir kapı," dedi yarı-ork.

"Burada hiçbir zaman bir kapı olmadı," dedi Khadgar.

"Muhtemelen burada hep bir kapı vardı," dedi Garona. "Sadece sen onu hiç görmedin. Bak. Moroes burada öldü." Yarı-ork ayağını duvarın yanına sertçe bastı. "Sonra cesedi bizim onu bulduğumuz yere sürüklendi ve kanının çeyrek bir çember şeklinde leke bırakmasına neden oldu."

Lothar bunu makul bulduğunu belli eden bir homurtu çıkardı. Sonra o da ellerini duvarda gezdirmeye başladı.

Khadgar bomboş görünen duvara baktı. Bu duvarın önünden günde beş-altı kez geçirdi. Öte tarafında taş ve topraktan başka bir şey olmamalıydı. Yine de...

"Geri çekilin," dedi genç büyücü. "Bırakın da bir şey deneyeyim."

Büyük Savaşçı ve yarı-ork geri çekildiler. Khadgar büyü yapmak için enerjileri bir araya getirdi. Bu büyüyü daha önce gerçek kapılarda ve kilitli kitaplarda kullanmıştı ama göremediği bir kapıda ilk kez deniyordu. Kapıyı gözünde canlandırmaya; Moroes'in cesedini çeyrek çember boyunca hareket ettirmesi için ne büyüklükte olması gerektiğini, menteşelerin, çerçevenin ve (eğer güvenli olması isteniyorduyorsa) kilitlerin nereye yerleştirilmiş olması gerektiğini tahmin etmeye çalıştı.

Kapıyı gözünde canlandırıp gizli kilitleri gevşetmek için kapının görünmeyen çerçevesine bir miktar büyüsel enerji gönderdi. Onu biraz şaşırtan bir şey oldu ve duvar hareket ederek bir tarafında bir bağlantı yerini açığa çıkardı. Çok fazla görünmüyordu ama az önce orada olmayan bir kapının kenarları şimdi net bir biçimde seçiliyorlardı.

"Kılıçlarınızı kullanıp açmayı deneyin," diye hırladı Lothar ve ekip öne atıldı. Taş kapı onların çabalarına bir an direndi ama sonra içindeki bir mekanizma gürültülü bir şekilde kopup kapının dışı doğru dönmesini sağladı. Kapı Moroes'in cesedini bir kez daha sürükledi ve derinliklere inen bir merdiveni ortaya çıkardı.

"Havaya karışıp yok olmadı," dedi Garona, kara kara. "Burada kaldı ama başka kimsenin bilmediği bir yere gitti."

Khadgar, Moroos'in kıvrılıp bükülmüş vücuduna baktı. "Hemen hemen hiç kimsenin bilmediği. Asıl merak ettiğim onun başka ne sakladığı."

Merdivenleri inmeye başladılar ve Khadgar'ın içinde bir his belirdi. Üst katlar ürkütücü bir biçimde terk edilmişlik hissi veriyorken kulenin altındaki derinlikler elle dokunulabilecek kadar somut bir tehdit ve kötülük alanına sahipti. Kaba saba yontulmuş duvarlar ve zemin rutubetliydi, meşalelerin ışığında yaşayan bir şeymiş gibi dalgalanıyorlardı.

Khadgar'ın, merdivenler aşağı doğru döne döne indikçe onların tersine döndüğünü ve yukarıdaki kulenin aksi yönde ilerlediklerini fark etmesi bir an sürdü. Sanki bu iniş yukarıdakinin aynadaki yansımasıydı.

Gerçekten de kulede boş bir toplantı odasının olduğu yer, burada boş zincirlerle donanmış bir zindana denk geliyordu. Yüzeyin üstünde kullanılmadan duran bir şölen salonunun olduğu yerde toz toprak parçalarının etrafa saçıldığı, büyüdü çemberlerle dolu bir oda vardı. Burada hava, Stormwind'de Huğlar ve Hugarin'in katledildiği kuledeki gibi ağır ve bunaltıcıydı. Onlara saldıran iblisin çağrıldığı yer burasıydı.

Kütüphanenin yansıması olan kata vardıklarında bir çift demir kaplama kapıya rastladılar. Merdivenler yerin altına doğru döne döne inmeye devam ediyorlardı ama grup ahşaba derince oyulmuş ve kahverengimsi bir kanla kaplanmış gizemli sembolleri görünce orada durup kaldı. Sanki ahşabın kendisi kanıyordu. Yarıklarla kaplı kapıların üstlerinde iki devasa demir halka asılıydı.

"Bu kütüphane olmalı," dedi Khadgar.

Lothar başıyla onayladı. O da kuleyle bu çukur arasındaki benzerlikleri fark etmişti. "Bütün kitaplar yukarıdaysa onun burada tutanın ne. olduğunu merak ediyorum."

"Çalışma odası ve gözlemevi kulenin en tepesinde," dedi Garona. "Eğer o buradaysa en dipte olmalı. Devam etmeliyiz."

Ama yarı-ork geç kalmıştı. Khadgar demir kaplı kapılara dokunduğu anda avucundan kapıya bir kıvılcım sıçradı. Bu bir işaret, büyüü bir tuzaktı. Kapılar açılarak iki yana savrulurken Khadgar bir lanet savurmaya fırsat buldu. Karşılarında tekrar kütüphanenin karanlığı vardı.

Bu bir indi. Sargeran'ın bilgiye ihtiyacı yoktu, bu yüzden de odayı evcil hayvanları için ayırmıştı. Yaratıklar kendi oluşturdıkları bir karanlığın içinde yaşıyorlardı. Kesif bir duman koridora yayıldı.

İçeride gözler vardı. Gözler, alevlerle kaplı çeneler, ateşten ve gölgeden oluşan bedenler vardı. Hırıldayarak ve tehditkâr bir şekilde ileri doğru geliyorlardı.

Khadgar kapıları tekrar kapalı hale getirmek için havaya rünler çizdi ve zihnini enerjilerle doldurdu. Askerler de muazzam halkaları kapamak için çabalıyorlardı. Ne büyü, ne de kas gücü halkaları yerinden oynatabiliyordu.

Canavarlar sert, alçalıp yükselen bir kahkaha attılar ve sıçramaya hazır bir şekilde eğildiler.

Khadgar başka bir büyü yapmak için ellerini kaldırdı ama Lothar onun ellerini aşağı itti.

"Bu senin zamanını ve enerjini boşa harcatır," dedi Büyük Savaşçı. "Bu da bizi geciktirir. Aşağı in ve Medivh'i bul."

"Ama onlar..." diye konuşmaya başladı Khadgar ve öndeki iri iblis-canavar onların üstüne atladı.

Lothar öne doğru iki adım atıp kılıcını havadaki canavarı karşılamak üzere kaldırdı. O kılıcını kaldırdığında, metale derince oyulmuş rünler açık sarı bir ışıkla ışıldadı. Bir andan bile kısa bir süre için Khadgar iblis-canavarın gözlerinde korku gördü.

Sonra Lothar'ın kılıcının çizdiği yay havadaki iblis-cana-varla buluştu ve keskin çelik yaratığın etine gömüldü. Lot-

har'ın kılıcı yaratığın sırtından çıktı ve Büyük Savaşçı kılıcının bir hareketiyle iblisin göğsünün ön kısmını iki eşit parçaya böldü. Canavarın acı içinde çığlık atmak için sadece bir anlık vakti oldu. Sonra kılıç öne doğru gelip onun kafatasını biçti ve yayı tamamladı.

İblis-canavarın, ateşten gözyaşları ve gölgeden kanlarla, üstünden dumanlar tüten kalıntısı Lothar'ın ayaklarının dibine düştü.

"Yürü!" diye gürledi Büyük Savaşçı. "Biz bunu halledip size yetişiriz."

Garona, Khadgar'ı yakalayıp merdivenlerden aşağı çekti. Arkalarında, askerler de kılıçlarını çekmişlerdi ve gölgelere doyan rünler ısıltılı alevlerle hareketlendi. Genç büyücü ve yarı-ork merdivenlerin dönemecim geçtiğinde arkalarından ölenlerin çığlıkları duyuldu. Bu çığlıklar hem insan, hem de insan olmayan gırtlaklardan yükselmmişti.

Karanlığa doğru döne döne indiler. Garona bir elinde bir meşale, diğerindeyse hançerini tutuyordu. Khadgar şimdi duvarların kendi soluk ışıklarıyla parladıklarını fark etmişti. Parıltı, ormanın derinliklerindeki bir tür gece mantarı gibi kıvılcıktı. Sıcaklık da artıyordu ve Khadgar'ın alnında boncuk boncuk ter birikmeye başlamıştı.

Yemek salonlarından birine vardıklarında Khadgar'ın midesi birden büzüldü ve ikili kendilerini başka bir yerde buldu. Bu yer, birden ortaya çıkan bir yaz fırtınası gibi etraflarını kaplayıvermişti.

Stormwind'deki en yüksek kulelerden birindeydiler ve etraflarındaki şehir alevler içindeydi. Her taraftan duman kümeleri yükseliyor, karanlık bir örtü gibi yayılıp güneşin önünü kaplıyorlardı. Benzer siyah bir örtü de şehrin surlarını çevrelemişti ama bu, ork ordularıydı. Khadgar ve Garona bulundukları noktadan orduların, taze bir cesedin üstüne yayılan böcekler gibi bir zamanlar Stormwind'in ekili alanları

olan topraklara yayıldıklarını görebiliyorlardı. Artık etrafta sadece kuşatma kuleleri ve silahlı piyadeler vardı. Bayrakları iğrenç bir gökkuşağının renklerindeydi.

Ormanlar da yerlerini şimdi şehre ateş yağdıran mancınıklara bırakmışlardı. Şehrin aşağı kesiminin çoğu alevlere teslim olmuştu. Khadgar seyrederken dış surların bir bölümü çöktü, yeşil ve mavi giysili minik oyuncaklar yıkıntıların çevresinde dövüşmeye başladılar.

"Nasıl buraya..." diye söze başladı Garona.

"Görü," dedi Khadgar, doğruca ama bir yandan da bunun kulenin tesadüfi olaylarından biri mi, yoksa Magus'un engelleyici bir hareketi mi olduğunu merak ediyordu.

"Kral'a söyledim. Ona söyledim ama beni dinlemeyecek," diye mırıldandı yarı-ork. Khadgar'a döndü. "O halde bu geleceğe ait bir görüş mü?" diye sordu. "Görünün dışına nasıl çıkacağız?"

Genç büyücü başını iki yana salladı. "Çıkamayız, en azından şu an için. Daha önceki seferlerde başlayıp bitmişlerdi. Bazen sağlam bir şok onu sona erdirir."

Alevler içindeki bir yıkıntı parçası, mancınıkla atılmış bir ateş kütlesi kulenin bir ok mesafesi kadar yakınından geçti. Khadgar yere düşen parçanın sıcaklığını hissedebiliyordu.

Garona etrafına bakındı. "En azından bunlar sadece ork orduları," dedi kara kara.

"Bu iyi haber mi?" dedi Khadgar. Bir duman kümesi kulenin üstünde yükselirken gözleri sızıyordu.

"Ork ordularının içinde iblisler yok," diye açıkladı yarı-ork. "Eğer Medivh onların yanında olsaydı çok daha beterim görebilirdik. Belki onu yardım etmesi için ikna etmişizdir."

"Medivh'i bizim ordularımızın içinde de görmüyorum," dedi Khadgar, bir an için kiminle konuştuğunu unutarak. "Öldü mü? Yoksa kaçtı mı?"

"Zamanın ne kadar ilerisindeyiz?" diye sordu Garona.

Arkalarında tartışan birilerinin yükselen sesleri duyuldu. İkili burca arkalarını döndüler ve saraydaki kabul salonlarından birinin dışında olduklarını gördüler. Salon şimdi saldırılara karşı bir koordinasyon merkezi haline getirilmişti. Masanın üstüne şehrin küçük bir maketi yerleştirilmişti. İnsan ve ork şeklindeki oyuncak askerler etrafa serpiştirilmişti. Kral Llane ve danışmanları masanın üstüne eğilmiş halde dururken durmadan yeni raporlar gelmekteydi.

"Tüccar Bölgesi Surları'nda gedik var!"

"Şehrin aşağı kesiminde yangınlar arttı!"

"Ana kapılara yeniden büyük kuvvetler toplanıyorlar. Büyücülere benziyorlar!"

Khadgar daha önceki hizmetlilerin hiçbirinin orada olmadığını fark-etti. Onların yerlerini, kendi üstlerindeki benzer üniformalar giymiş asık suratlı adamlar almışlardı. Masada Lothar'a dair bir iz yoktu. Khadgar onun ön saflarda, düşmanın üstüne akın etmekte olduğunu umdu.

Llane sanki şehri belli aralıklarla saldırıya uğruyormuş gibi beceriklilikle karar alıyordu: "Dördüncü ve Beşinci bölükleri gediği onarmaya gönderin. Milislerin kova taşımaları için organize edin, suyu hamamlardan temin edin. Ana kapılara da iki manga mızraklı asker gönderin. Orklar saldırmak üzereyken üstlerine hücum edilsin. Bu, saldırıyı keser. Kuyumcular Caddesi'nden iki büyücü getirin. Oradaki işleri bitti mi?"

"O saldırı püskürtüldü," diye rapor geldi. "Büyücüler bitkin durumda." □ Llane başını salladı.

"O halde bırakın dinlensinler, bir saat için geri çekilelim. Onların yerine akademiden genç büyücüler getirin. Sayıları iki katı fazla olsun ama onlara dikkatli olmalarını söyleyin. Komutan Borton, kuvvetlerinizi Doğu Surları'na çekmenizi istiyorum. Onların yerinde olsaydım ben bir dahaki sefere oraya saldıırdım."

Llane her komutana sırayla bir vazife verdi. Fikir alışverişı, tartışma, öneri yoktu. Savaşçıların her biri sırayla başını sallayıp oradan ayrıldı. Sonunda orada sadece Kral Llane ve şimdi pencerenin ötesinde alevlerle kaplı olan şehrin küçük maketi kalmıştı.

Kral öne eğilip parmaklarını masaya dayadı. Yüzü yıpranmış ve yaşlı görünüyordu. Bakışlarını yukarı kaldırdı ve boşluğa doğru konuştu: "Artık rapor verebilirsin."

Karşıdaki perdeler zeminde kayarak tiz bir ses çıkardılar ve Garona öne çıktı. Khadgar'ın yanındaki yarı-ork şaşkınlıkla inledi.

Gelecekteki Garona'nın üstünde her zamanki siyah pantolonu ve siyah ipek bluzu vardı ama şimdi sırtında, üstünde Azeroth'un sembolü olan aslan desenli bir pelerin de görölüyordu. Yarı-orkun gözlerinde vahşi bir bakış vardı. Şu andaki Garona Khadgar'ın koluna sıkı sıkı yapıştı. Genç büyücü kadının tırnaklarının koluna battığını hissedebiliyordu.

"Kötü haberler var, efendimiz," dedi Garona, masanın kralın durduğu tarafına yaklaşarak. "Bu saldırıda Yok Edici Karael'in önderliğinde birleşen birçok kabile birlikte hareket ediyor. Stormwind düşene kadar hiçbir diğerklerine ihanet etmez. Gul'dan gece çökünce savaş büyücülerini yollayacak. O zamana kadar Karakaya kabilesi Doğu Surları'nı almaya çalışacak." Khadgar yarı-orkun sesinde bir titreme hissetti.

Llane derin bir iç geçirdi. "Bu bekleniyordu ve önlem alındı. Bu saldırıyı da diğerkleri gibi geri püskürteceğiz ve destek kuvvetleri gelene kadar dayanacağız. Stormwind dayanacaktır, yeter ki yürekli adamlar surlara ve tahta destek olsun."

Gelecekteki Garona başıyla onayladı. Khadgar şimdi onun gözlerinin kenarlarında büyük gözyaşlarının birikmekte olduğunu görebiliyordu. "Ork liderleri sizinle aynı görüşte," dedi kadın ve eli siyah bluzunun derinliklerine gitti.

Gelecekteki Garona uzun hançerini çıkarıp Kral'm sol

göğsüne diklemesine soktuğunda hem Khadgar, hem de gerçek Garona bir çığlık attı. Yarı-ork çabucak ve çevik bir şekilde hareket edip Kral Llane'in yüzünde hiçbir şey anlamamış olduğunu belli eden bir ifadeyle kalakalmasına neden oldu. Kralın gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve adam bir an için yarı-orkun bıçağına takılıp kalmış gibi orada öylece asılı kaldı.

"Ork liderleri sizinle aynı görüşte," dedi gelecekteki Garona, tekrar ve gözyaşları geniş yüzünün iki yanından dökülmeye başladılar. "Bu yüzden de tahttaki bu cesur yüreği ortadan kaldırmak için bir suikastçı görevlendirdiler. Yakınınıza gelmesine izin vereceğiniz birini. Tek başınıza buluşacağınız birini."

Azeroth Kralı, Stormwind'in Efendisi, büyücülerin ve savaşçıların müttefiki Llane, kayarak yere düştü.

"Özür dilerim," dedi Garona.

"Hayır!" diye bağırdı şu andaki Garona, kendisi de kayıp yere düşerken. Birdenbire tekrar yemek salonuna denk gelen odadaydılar. Stormwind'in harap hali yok olmuş ve Kral'ın cesedi de onunla birlikte gitmişti. Yarı-orkun gözyaşları hâlâ duruyorlardı ama şimdi gerçek Garona'nın gözlerindeydiler.

"Onu öldüreceğim," dedi kadın, alçak bir sesle. "Onu öldüreceğim. O bana iyi davrandı, ben konuştuğumda dinledi ve ben onu öldüreceğim. Hayır."

Khadgar onun yanında diz çöktü. "Bir sorun yok. Gerçek olmayabilir. Bu gerçekleşmeyebilir. Bu bir görü."

"Bu doğru," dedi Garona. "Bunu gördüm ve gerçek olduğunu anladım."

Khadgar bir an sessiz kaldı. Gördüğü gelecek görüşünü tekrar yaşıyordu: Kızıl bir güneşin altında Garona'nın halkına karşı savaşıyordu. O da bunu görmüştü ve o da gerçek olduğunu anlamıştı. "Gitmeliyiz," dedi Khadgar ama Garona sadece başını iki yana salladı. "Bütün bu olanlardan sonra

orkların yanından daha iyi bir yer bulduğumu düşünmüştüm ama şimdi bütün bunları yok edeceğimi biliyorum."

Khadgar merdivenlerden yukarı ve aşağı baktı. Lothar'ın adamlarının iblislerle ne kadar baş edebildiği konusunda da, yeraltı kulesinin en dibinde onları neyin beklediği konusunda da bir fikri yoktu. Yüzüne kasvetli bir ifade yerleşen genç büyücü derin bir nefes aldı...

Ve Garona'nın yüzüne sert bir tokat indirdi.

Yarı-orkun uzun ve sivri dişlerinden birine çarpan eli kanamıştı ama Garona'nın tepkisi hemen geldi. Yaşlı gözleri kocaman açıldı ve bir hiddet maskesi yüzündeki ifadeyi sertleştirdi.

"Seni geri zekâlı!" diye bağırdı kadın ve Khadgar'ın üstüne atlayıp onu gerisin geri yere devirdi. "Bunu sakın yapma! Beni duyuyor musun! Bunu bîr daha yaparsan seni öldürürüm! "

Khadgar yere sırtüstü serilmişti ve yarı-ork genç adamın üstündeydi. Hançerini çektiğini görmemişti bile ama keskin çelik şimdi büyücünün boğazının yanma dayanmıştı.

"Yapamazsın," diyebildi-, yüzüne haşın bir gülümseme yerleşerek. "Kendi geleceğimle ilgili bir görü gördüm. Ben de onun doğru olduğunu düşünüyorum. Eğer gerçekten öyleyse şu anda beni öldüremezsın. Aynı şey senin için de geçerli."

Garona gözlerini kısıp kalçasının üstünde geriye kaydı. Birden tekrar kendine gelmişti. "Yani eğer Kral'ı öldürecek-sem..."

"Buradan sağ çıkacaksın demektir," dedi Khadgar. "Ben de öyle."

"Peki ya yanılmışsak," dedi Garona. "Ya görü gerçek değilse?"

Khadgar ayağa kalktı. "O zaman Azeroth Kralı'nı asla öldürmeyeceğini bilerek ölürsün."

Garona bir an oturup olasılıkları zihninde tarttı. "Bana elini ver," dedi sonunda. "Yolumuza devam etmemiz gerek."

Döne döne aşağı inmeye devam ettiler. Kule'nin yukarıdaki katlarının sahte benzerlerinde ilerliyorlardı. Sonunda en üst kat, Medivh'in gözlemevi ve odası olması gereken yere ulaştılar. Ancak merdivenler kırmızı renkli, düz bir zemine varıyordu. Bu zemin soğumakta olan lavdan meydana gelmiş gibiydi. Sanki ayaklarının altındaki ateşte, görüntülerini yansıtan, karanlık, yüzeyde dolaşan yap-boz parçaları vardı. Khad-gar içgüdüsel olarak geriye sıçradı ama zemin katı görünüyordu ve sıcaklık da bunalıcı olsa da yakıcı değildi.

Büyük mağaranın ortasında sıradan, demir mobilyalar vardı: Bir çalışma masası ve tabure, birkaç sandalye, birkaç dolap... Bir an için bu Khadgar'a tuhaf bir tanıdıklık hissi verdi, sonra genç büyücü buranın Medivh'in kuledeki odasıyla tıpatıp aynı şekilde tasarlandığını fark etti.

Demir mobilyaların ortasında Magus'un geniş omuzlu görüntüsü vardı. Kladgar onun halinde, duruşunda ona ihanet eden bir şey bulmak için kendini zorladı. Bu adamın kendisinin tanıdığı ve güvendiği, ona olan inancım gösteren ve çalışmalarına cesaret veren yaşlı adam olmadığına gösterecek bir iz aradı. Bu adamın bir sahtekâr olduğunu belli edecek bir şey aradı.

Öyle bir şey yoktu. Bu, her zaman tanıdığı Medivh'di.

"Merhaba, Genç Güven," dedi Magus ve gülümserken alevler sakalının üstünde titreşti. "Merhaba, Elçi. İkinizi de bekliyordum."

on ALTI
BİR BÜYÜCÜNÜN YIKILIŞI

Bunu kabul etmek zorundayım ki yaratıcı bir fikirdi," dedi hem Medivh olan, hem. de olmayan Medivh. "Geçmişteki gölgemi çağırıp sizi takip etmemi engellemek yaratıcı bir fikirdi. Elbette siz gücünüzü toplamakla meşgulken ben de kendi gücümü topluyordum."

Khadgar, Garona'ya bakıp başıyla onayladı. Yarı-ork sağa doğru birkaç adım attı. Eğer buna mecbur kalırlarsa yaşlı adamı iki taraftan saracaklardı.

"Usta, sana ne oldu böyle?" dedi Khadgar, öne doğru bir adım atarak. Magus'un dikkatini kendi üstünde toplamaya çalışıyordu.

Yaşlı büyücü güldü. "Bana ne mi oldu? Bana hiçbir şey olmadı. Bu benim. Ben doğuştan lekeliydim, daha döllenenmeden önce kirlendim. Acı bir meyve verecek bozuk bir tohumdum. Sen gerçek Medivh'i asla görmedin."

"Magus, her ne olursa, eminim düzeltilebilir," dedi Khadgar, yavaşça ona doğru yürüyerek. Garona bir kavis çizerek sağa doğru döndü. Uzun gövdeli hançeri yine ortadan kaybolmuştu, elleri bomboş görünüyordu.

"Neden düzelterekmişim?" dedi Medivh, şeytani bir gülümsemeyle. "Her şey planlandığı gibi geliyor. Orklar in-

sanları katledecek ve ben de onlara Gul'dan gibi savaş büyücüsü şefleri aracılığıyla hükmedeceğim. Bu biçimsiz varlıkları Sargeran'ın bedeninin bulunduğu, iblislere ve insanlara karşı korunan ama orklara karşı korunmayan kayıp lahde götüreceğim ve vücudum serbest kalacak. Ondan sonra bu hantal vücudu ve zayıf ruhu parçalara ayırıp bu dünyayı gerçekten hak ettiği gibi yakacağım."

Khadgar konuşurken bir yandan da sola doğru bir adım attı. "Sen Sargeran'sın."

"Evet ve hayır," dedi Magus. "Oyum çünkü Aegwynn fiziksel bedenimi öldürdüğünde onun rahmine saklanıp onun hücrelerini karanlık özümle doldurdum. Sonunda bir insan büyücüsüyle birleşmeye karar verdiğinde ben zaten oradaydım. Medivh'in, tamamen bu görüntünün içinde barınmış olan karanlık ikiziyim."

"Adice," dedi Khadgar.

Medivh sırtıttı. "Aegwynn'in tasarladığından pek de farklı sayılmaz çünkü o da Tirisfale'nin gücünü çocuğun içine yerleştirdi. İblis ve ışık, ruhu üstünde mücadele ederken genç Me-divh'e pek yer kalmaması şaşırtıcı değil. Böylece gücü gerçekten ortaya çıktığında onu, kendi planlarımı uygulamaya koyabileceğim zamana kadar, bir süre için iptal ettim."

Khadgar sola doğru hareket etmeyi sürdürürken yaşlı büyücünün arkasına dolanmakta olan Garona'ya bakmamaya çalışıyordu. "İçinde gerçek Medivh'e ait bir şey yok mu?" diye sordu.

"Biraz," dedi Medivh. "Sizin gibi aşağı yaratıklarla işlerimi halledebileceğim kadar. Kralları ve büyücüleri niyetlerim konusunda kandırabileceğim kadar. Medivh bir maske. Onun başkalarına gösterebileceğim kadarını yüzeyde bıraktım. Çalışmalarım tuhaf ya da delice göründüğündeyse bunu mevkime ve sorumluluklarıma ve de sevgili annem tarafımdan içime yerleştirilmiş olan güce verdiler."

Medivh yırtıcı bir hayvan gibi sıırttı. "Önce kendi oyuncağı olmam için Magna Aegwynn'in politikalarıyla yoğrulduım, sonra iblis elleri tarafından kendilerinin oyuncağı olmam için şekillendirildim. Birlik bile beni iblislere karşı bir silahtan başka bir şey olarak görmedi. Benim, parçalarıımın bir toplamı olmam da hiç de şaşırtıcı değil."

Garona şimdi büyücünün arkasındaydı. Hançerini çekmiş, obsidiyen zeminde mümkün olan en yumuşak adımlarla ilerliyordu. Gözlerinde gözyaşı değil keskin bir kararlılık vardı. Tek bir bakışla onun varlığını açık etmek istemeyen Khadgar dikkatini Medivh'in üstünde tuttu.

"Görüyorsun ya," diye devam etti deli büyücü. "Ben büyük mekanizmanın, Sonsuzluk Kuyusu dağıldığından beri hareket eden bir parçasından başka bir şey değilim. Gerçek Medivh'e ait kısmın ve benim üstünde fikir birliğine vardığımız tek konu döngünün kırılması gerektiğı. Seni temin ederim, bu konuda ikimiz de aynı fikirdeyiz."

Garona şimdi büyücünün bir adım gerisindeydi. Yarı-ork, hançeri havada, son bir adım attı.

"Affedersin," dedi Medivh ve bir yumruk savurdu. Yaşlı adamın eklemlerinde büyülu enerjiler dans etti ve Magus'un hamlesi yarı-orkun tam yüzüne isabet etti. Garona aldığı darbeyele geriye doğru sendeledi.

Khadgar'ın ağzından bir küfür çıkarken elleri büyü yapmak için havaya kalktı. Büyücünün dengesini bozacak bir şey yapmayı amaçlıyordu. Basit ve hızlı bir şey...

Medivh daha hızlıydı. Tekrar genç büyücüye dönmüş ve pençeye benzer ellerinden birini kaldırmıştı. Khadgar birden çevresindeki havanın, kendisini sımsıkı saran ve kollarını, bacaklarını sıkıştırıp hareket etmesini imkânsız kılan bir örtüye dönüştüğünü hissetti. Bağırdı ama sesi boğulmuş, çok uzaklardan geliyormuş gibi çıkmıştı.

Medivh diğer elini kaldırdı ve Khadgar'ın vücuduna bir acı

yayıldı. Kemiklerinin eklem yerlerine yakıcı iğneler batıyor-muş gibiydi. Sonra bu batma hissi çabucak donuk, zonklayan bir sızıya dönüştü. Khadgar'ın göğsü daraldı ve genç büyücü, eti kuruyup derisi baştan başa karıncalanıyormuş gibi hissetti. Sanki vücudundaki sıvılar çekilerek geride kuruyup büzüşmüş bir kabuk bırakıyorlardı. Aynı zamanda içindeki büyü gücünün de çekildiğini hissediyordu. Büyü yapma ve bunun için gerekli olan enerjileri çağırma yeteneği vücudundan çekip alınıyordu. Kendini, içi boşaltılan bir kap gibi hissediyordu.

Saldırı üstüne üşüştüğü kadar çabuk bir şekilde geçip gitti ve nefessiz kalan Khadgar yere kapaklandı. Nefes almak göğsünü yakıyordu.

O sırada Garona toparlanmış ve hançeri tutan elini havaya kaldırıp silahı Medivh'in sol göğsüne saplamak için hay-kırarak ileri atılmıştı. Medivh gerileyeceğine, üstüne hamle eden yarı-orka doğru-bir adım attı. Yaşlı büyücü bir elini kaldırıp eliyle Garona'nın alnını yakaladı. Kadın hamlesinin ortasında donup kaldı.

İğrenç bir sarı tondaki büyümlü enerji, büyücünün elinin altında nabız gibi atarken yarı-ork orada öylece asılı kalmıştı. Medivh onu alnından tutarken Garona'nın vücudu çaresizce seğiriyordu.

"Zavallı Garona," dedi Medivh. "Çatışan kalıtlımlarınla her halkı temsil eden senin, benim ne yapmaya çalıştığımı anlayacağını sanmıştım. Kendi yolunu çizmenin önemini kavrayacağını düşünmüştüm ama sen de diğerlerinden farksızın, değil mi?"

Gözleri fal taşı gibi açılmış olan yarı-ork ancak tükürükle kaplı bir inilti sesi çıkarabildi.

"Dur da sana kendi dünyamı göstereyim, Garona," dedi Medivh. "Sana kendi çatışmalarımı ve kuşkularımı aktarayım. Kime ve niçin hizmet ettiğini asla bilmeyeceksin. Asla huzur bulmayacaksın."

Garona ılık atmaya çalıştı ama yüzü, Medivh'in avucun-dan çıkan güneş kadar parlak bir ışıkla dolunca ılığı boğazında yok olup gitti.

Medivh kakhahalarla gülerek, hıkırmakta olan yarı-orkun yere devrilmesine izin verdi. Garona doğrulmaya çalıştı ama tekrar yere devrildi. Gözleri vahşı ve kocaman açılmış, nefesiye kısa ve gözyaşlarının bölmesiyle kesik kesikti.

Khadgar şimdi nefes alabiliyordu ama bunlar zorlukla alınan kısa nefeslerdi. Eklemleri yanıyor, kasları ağrıyordu. Obsidiyen zeminde kendi görüntüsünün yansımısını gördü...

Karşısında görüdeki yaşlı adam vardı. Kırışıklarla ve gri saçlarla vrenlenmiş mahmur ve yorgun gözleri ona bakıyordu. Sakalı bile beyazlamıştı.

Khadgar'ın bütün cesareti kırıldı. Gençliğinden, büyü gücünden sıyrılmış bu haliyle artık bu savaşı kazanabileceğini hissetmiyordu.

"Bundan epey ders çıkardım," dedi Medivh, Khadgar'a geri dönerek. "Bu içine tıkladığım insan görüntüsünün olumsuz yanlarından biri devamlı dışarı çıkmaya çabalayan insan bölümü. Arkadaşlar edinen, başkalarına yardım eden... Daha sonra onları yok etmek çok zor oluyor. Biliyor musun, Moroes'i ve Aşçı'yı ldrdğmde neredeyse ağladım. Bu yüzden buraya inmem gerekti. Ama bu da diğer her şey gibi. Bir kere alışınca, dostlarını da başkalarını ldrdğn gibi kolayca ldrebiliyorsun."

şimdi Khadgar'ın birkaç adım önünde durmuştu. Omuzları düz, gözleri canlı ve parlaktı. Khadgar onu hiç bu kadar Medivh'e benzer bir halde görmemişti. Kendine güvenen,' rahat, korkutucu derecede, aşırı derecede akılı başında bir hali vardı.

"Ve şimdi lmen gerekiyor, Genç Güven," dedi Magus. "Göründüğü kadarıyla güvenin zaten yanlış kişilere kaymış." Medivh büyüsel enerjiyle dolu elini kaldırdı.

Sağ taraftan gırtlaktan gelen bir haykırış duyuldu: "Me-divh!" diye böğürdü Azeroth'un Büyük Savaşçısı Lothar.

Medivh bakışlarını yukarı kaldırdı ve yüzündeki ifade bir an için yumuşamış göründü ama eli hâlâ büyümlü güçle yanmaktaydı. "Anduin Lothar?" dedi Magus. "Eski dostum, burada ne işin var?"

"Dur artık, Medivh," dedi Lothar ve Khadgar Büyük Savaşçısı'nın sesindeki acıyı hissetti. "Çok geç olmadan dur. Seninle dövüşmek istemiyorum."

"Ben de seninle dövüşmek istemiyorum, eski dostum," dedi Medivh, bir elini kaldırarak. "Yaptığım şeyleri yapmanın nasıl bir şey olduğunu bilemezsin. Zorlu şeyler... Gerekli şeyler... Seninle dövüşmek istemiyorum. O yüzden silahını bırak da bunu halledelim, dostum."

Medivh avucunu açtı ve büyü kırıntıları bir vızıltı sesi çıkararak Büyük Savaşçısı'ya doğru uçup onu yıldızlara boğdu.

"Bana yardım etmek istiyorsun, öyle değil mi, eski dostum?" Magus'un yüzünde tekrar o zalim gülümseme belirmişti. "Benim uşağım olmak istiyorsun. Gel de şu çocuktan kurtulmama yardım et. Ondan sonra tekrar dost olabiliriz."

Lothar'ın etrafındaki pul pul parlayan yıldızlar söndüler ve Büyük Savaşçısı öne doğru yavaş, kararlı bir adım attı. Sonra bir adım daha, bir adım daha attı ve Lothar ileri hamle yaptı. Hamle yapan adam üstüne rünler işlenmiş kılıcını yukarı kaldırdı. Khadgar'a değil Medivh'e saldırmıştı. Ağzından bir lanet kurtuldu. Bu, keder ve gözyaşlarıyla dolu bir lanetti.

Medivh sadece bir an için afallamıştı. Büyücü geriye doğru kaçtı ve Lothar'ın ilk hamlesi hiçbir zarar vermeden, bir andan daha kısa bir süre önce Medivh'in kaplamakta olduğu boşluğu yardı. Büyük Savaşçısı hamlesini kontrollü bir şekilde muntazam bir savunma hareketine dönüştürdü. Bu hareketiyle büyücünün bir adım daha gerilemesine neden olmuştu.

Sonra yukarıdan aşağıya bir hamleyle rakibini bir adım daha geriletti.

Medivh artık kendini toplamıştı. Lothar'ın bir sonraki darbesi mavi bir enerji kalkanının tam ortasına indi. Kılıcın sarı alevleri kıvılcım gibi zararsızca etrafa saçıldı. Lothar yukarı doğru bir kesme yapmayı denedi, sonra ileri atıldı ve bir darbe daha indirdi. Bütün saldırıları kalkan tarafından karşılanıp etkisiz kılıyordu.

Medivh hırlayarak pençe biçimli ellerinden birini kaldırdı. Avucunda büyülü enerjiler dans ediyorlardı. Birden giysileri alev alan Lothar haykırdı. Medivh çıkardığı işe gülümseyerek baktı ve sonra elini sallayarak Lothar'ın yanmakta olan vücudunu bir bez bebek gibi kenara fırlattı.

"Her... an... kolaylaşıyor..." dedi Medivh, sözcüklerin üstüne basa basa. Sonra Khadgar'ın diz çökmüş olduğu tarafa geri döndü.

Ancak Khadgar yerinden kalkmıştı. Medivh döndüğünde, artık genç olmayan büyücüyü tam arkasında buldu. Khadgar, Lothar'ın temin ettiği kılıcı çekmiş ve Magus'un sol göğsüne bastırmıştı. Keskin çeliğin üstündeki rünler minik güneşler gibi parladılar.

"Gözünü bile kırpmayın," dedi Khadgar.

Bir an geçti ve bir ter damlası Medivh'in yanağından aşağı süzülür.

"Demek sonunda bu da oldu," dedi Magus. "Bunu doğru düzgün kullanabilecek yeteneğin ve iraden olduğunu düşünmemiştim, Genç Güven."

"Sanırım..." dedi Khadgar, sesinin bir hırıltı ve inleme şeklinde çıktığını fark etti, "sanırım, insan yanın kendi planlarına rağmen diğerlerini yakınında tuttu. Bir önlem olarak. Sonunda delireceğin zaman için hazırlanmış bir plan olarak. Böylece dostların yaşamını sona erdirebilecekti. Böylece sen bunu yapamadığında döngüyü biz kıracaktık."

Medivh zorlukla, hafif bir iç çekti ve. yüzünün hatları yumuşadı. "Hiçbir zaman kimseye zarar vermek istemedim," dedi büyücü. "Sadece kendi hayatıma sahip olmak istedim." Konuşurken, avucu büyülü enerjiyle parıldayan elini hızla yukarı kaldırdı. Garona'ya yaptığı gibi Khadgar'ın da zihnini karıştırmayı amaçlıyordu.

Medivh bu şansı hiçbir zaman bulamadı. O harekete geçer gezmez Khadgar öne doğru hamle yapıp rün kılıcının ince çeliğini Medivh'in kaburgalarının arasından kalbine sapladı.

Magus şaşkın, hatta şoke olmuş görünüyordu ama dudakları yine de hareket ediyordu. Büyücü bir şey söylemeye çalışıyordu.

Khadgar kılıcı kabzasına kadar gömdü. Keskin çeliğin ucu büyücünün cüppesinin gerisinden dışarı çıktı. Magus dizlerinin üstüne çöktü ve Khadgar da ellerini kılıca sıkı sıkı sarılmış halde onunla birlikte yere devrildi. Yaşlı büyücü inleyerek bir şey söylemeye çalışıyordu.

"Teşekkürler," diyebildi sonunda. "Onunla elimden geldiğince uzun bir süre savaştım..."

Sonra Büyü Üstadı'nın yüzü değişmeye başladı. Sakalı tamamen ateşe dönüşüp alnından boynuzlar fışkırdı. Medivh'in ölümüyle Sargeraz tamamen yüzeye çıkmıştı. Alevler Medivh'in etinde kıpırdanıp büyücüyü gölge ve ateşten bir şeye dönüştürürken Khadgar rün kılıcının kabzasının ısındığını hissetti.

Khadgar, diz çökmüş, yaralı Magus'un ardında Lothar'ın üstünden dumanlar tüten vücudunun tekrar ayağa kalktığını gördü. Eti ve zırhı hâlâ tüten Büyük Savaşçı öne doğru sendeledi. Rün kılıcım tekrar havaya kaldırarak sert ve yatay bir hamleyle indirdi.

Medivh'in boynuna isabet eden kılıcın kenarı bir güneş gibi ısıdı ve tek bir muntazam darbe Büyü Üstadının kellesini boynundan ayırdı.

Bu bir şişenin mantarının açılması gibiydi çünkü hemen sonra Medivh'in içindeki her şey boynunun parçalanmış kalıntılarından dışarı uğradı. Enerji ve ışıktan, gölge ve ateşten, duman ve hiddetten oluşan büyük bir sel, bir fiskiye gibi yukarı fışkırıp sonra yeraltı dehlizinin zeminine çarpıp yok oldu. Khadgar'a, kaynayan enerji yığını içinde çaresizlik ve hiddetle çığlık atan, boynuzlu bir yüzü ayırt edebiliyormuş gibi geldi.

Her şey sona erdiğinde geriye kalan sadece Magus'un derisi ve giysileriydi. Medivh'in içinde ne vardiysa yok olup gitmiş ve şimdi insan vücudu parçalandığı için onu muhafaza edecek bir şey kalmamıştı.

Lothar, kılıcının ucuyla bir zamanlar Medivh olan bez ve et yığınına kenara itti. "Gitmemiz gerekiyor," dedi Büyük Savaşçı.

Khadgar etrafına bakındı. Ortalıkta Garona'ya ait bir işaret yoktu. Magus'un başındaki etin tamamı eriyip gitmiş, geride parıldayan, kırmızı beyaz bir kafatası bırakmıştı.

Eski çırak başını iki yana salladı. "Burada kalmalıyım. Yapmam gereken birkaç şey var."

Lothar homurdandı: "En büyük tehlike atlatılmış olabilir ama en net görünen tehdit hâlâ ortada. Orkları geri püskürtmeli ve geçidi kapamalıyız."

Khadgar görüyü, alevler içindeki Stormwind'i ve Llane'in ölümünü düşündü. Kendisine ait olan görüş, orklarla son savaşa katılan yaşlanmış halini zihninde canlandırdı. Yine de ağzından dökülenler farklıydı: "Medivh'den geriye kalanları gömmem gerekir. Garona'yı bulmalıyım. Fazla uzaklaşmış olamaz."

Lothar onaylarcasına homurdandı ve ağır adımlarla girişe doğru ilerledi. Sonunda döndü. "Biliyorsun, yapılabilecek bir şey yoktu," dedi. "Bunu değiştirmeye çalıştık ama hepsi daha büyük bir planın parçasıydı."

Khadgar yavaşça başını salladı. "Biliyorum. Büyük bir döngünün parçası... Belki artık kırılmış olabilecek bir döngünün parçası..."

Lothar eski çırağı kulenin altında bırakıp gitti. Khadgar, Medivh'in fiziksel varlığından geriye kalanları topladı. Ahırda bir kürek ve tahta bir kutu buldu. Kafatasını ve deri parçalarını 'Aegwynn'in Şarkısı'nın lime lime artıklarıyla birlikte, kutuya koyup hepsini avlunun kuleyi gören bir kısmında, derince bir çukura gömdür Belki ileride bir anıt dikerdi ama şimdilik en iyisi kimsenin Büyü Üstadı'ndan geriye kalanların nerede olduğunu bilmemesiydi. Magus'u gömme işi sona erdiğinde insan büyüklüğünde iki mezar daha kazıp Moroes ve Aşçı'yı Medivh'in bir yanma yerleştirdi.

Khadgar derin bir iç geçirdi ve başını kaldırıp kuleye baktı. Beyaz taşlı Karazhan; Azeroth'un en haşmetli büyücüsü, Tirisfal Birliği'nin Son Bekçisi'nin evi, karşısında yükseliyordu. Khadgar'ın gerisinde gökyüzü aydınlanmakta ve güneşin, kulenin en üst katma ulaşacağını belirtleri görünmekteydi.

Khadgar'ın bakışları başka bir şeye takıldı. Girişteki boş salonun yukarısında, ana girişe tepeden bakan balkonda bir kıpırtı, bir düş parçası belirdi. Khadgar daha derin bir iç geçirdi ve kendisinin her hareketini seyreden hayalet yolcuya başını salladı.

"İşte, artık seni görebiliyorum," dedi yüksek sesle.

Sonuç

TAMAMLANAN DönGü

Gelecekteki izinsiz yolcu balkondan aşağıya, geçmişteki artık genç olmayan adama baktı. "Ne kadardır beni görebiliyorsun?" diye sordu izinsiz yolcu.

"Burada olduğum süre boyunca sana ait bir şeyleri hissettim," dedi Khadgar. "İlk günümünden beri. Sen ne kadardır buradaydın?"

"Neredeyse bütün akşam," dedi yırtık pırtık, kırmızı cüppelerinin içindeki izinsiz yolcu. "Burada şafak sökmek üzere."

"Burada da öyle," dedi eski çırak. "Belki de bu yüzden konuşabiliyoruz. Sen bir görüsün ama daha önce gördüklerimin hepsinden farklısın. Birbirimizi görebiliyor ve birbirimizle konuşabiliyoruz. Gelecekte misin, yoksa geçmişten mi?"

"Gelecekte," dedi yolcu. "Kim olduğumu biliyor musun?"

"Görüntün seni en son gördüğüm halinden farklı. Daha genç ve daha huzurlusun ama, evet, biliyorum," dedi Khadgar. Yerdeki iki büyük ve bir küçük toprak yığınına işaret etti. "Seni daha yeni gömdüğümü sanıyordum."

"Evet, bunu yaptın," dedi izinsiz yolcu. "En azından benim en kötü yanlarımın çoğunu gömdün."

"Ve şimdi geri döndün. Ya da döneceksin," dedi Khadgar. "Farklı ama aynı zamanda da aynı."

İzinsiz yolcu başım salladı. "Birçok bakımdan, ilk baştan beri burada değildim."

"Bu daha da yazık," dedi Khadgar. "Peki gelecekte nesen? Magus mu? Bekçi mi? İblis mi?"

"Seni temin ederim daha önce olduğumdan daha iyi bir varlığım," dedi yolcu. "Senin bugün yaptıkların sayesinde Sargeran'ın lekesinden kurtuldum. Artık doğrudan Ateş Lejyonu'nun Lordu'yla mücadele edebilirim. Sağ ol. Fedakârlık olmadan başarıya ulaşamaz."

"Fedakârlık," dedi Khadgar. Sözcük ağzında acı bir tat bırakmıştı. "O zaman söyle bana, geleceğin hayaleti. Gördüğümüz her şey doğru muydu? Stormwind gerçekten düşecek mi? Garona Kral Llaneli öldürecek mi? Bu yaşlı vücudumla, öte dünyanın tohumlarıyla dolu bir yerde mi ölmem gerekiyor?"

Balkondaki varlık uzun bir süre sessiz kaldı ve Khadgar onun yok olup gideceğinden korktu ama yolcu orada kaldı. "Bekçiler olduğu sürece Birlik de vardır. Ve Birlik olduğu sürece oynanacak bölümler vardır. Binlerce yıl önce verilmiş kararlar senin de benim de yollarımızı belirledi. Bu, hepimize hükmeden büyük bir döngünün parçası."

Khadgar başım yukarı kaldırdı. Güneş şimdi kulenin en üst yarısına ulaşmıştı. "Eğer ödenecek bedel buysa belki de Bekçiler olmamalı."

"Katılıyorum," dedi izinsiz yolcu ve güneşin güçlü ışınları arttıkça görüntüsü solmaya başladı. "Ama şu an için, senin yaşadığın an için, hepimiz kendi bölümlerimizi oynamalıyız. Hepimiz bu bedeli ödemeliyiz. Ve sonra, bir fırsatımız olduğunda, yeni bir başlangıç yapmalıyız."

İzinsiz yolcu bunu söyledikten sonra yok oldu. Varlığının son parçaları kararsız bir büyü rüzgârıyla geleceğe geri döndü.

Khadgar yaslı başını iki yana salladı ve yeni kazılmış üç mezara baktı. Lothar'ın hayatta kalan adamları ölülerini yanlarına alıp hızla Stormwind'e geri dönmüşlerdi. Etrafta Garo-na'ya ait bir iz yoktu ve Khadgar, kuleyi bir kez daha arasa bile onu orada bulabileceğinden kuşkuluydu. Değerli gördüğü kitapları, elinden geldiği kadar erzağı alacak ve geri kalanların üstüne koruma büyüleri yerleştirecekti. Sonra o da buradan ayrılıp Lothar'ın peşinden savaşa gidecekti.

Küreğini omzuna atıp terk edilmiş Karazhan Kulesi ne doğru yürümeye başladı. Bir gün buraya geri dönüp dönmeyeceğini merak ediyordu.

İzinsiz yolcu konuşurken sadece yaprakları dalgalandıran hafif bir esinti oluştu ama bu görüyü dağıtmaya yetmişti. Artık genç olmayan adamın görüntüsü dağılıp sona ermekte olan bir sis gibi yok oldu ve artık yaşlı olmayan adam onun gidişim seyretti.

Bir tek gözyaşı damlası Medivh'in yanağından süzüldü. Bunca fedakârlık, bunca acı hep Bekçileri ayakta tutmak içindi ve sonra bu planı yıkmak, dünyayı süregelen halinden kurtarmak için bunca fedakârlık yapılmıştı. Hepsi mutlak barışı sağlamak içindi.

Şimdiyse bu bile tehdit altındaydı. Artık son bir fedakârlık yapılması gerekiyordu. Yolcunun, önünde uzanan yolda başarıya ulaşması için bu yerin gücünü çekmesi gerekiyordu. Ateş Lejyonu'yla yapılacak son savaş için...

Güneş şimdi daha da yükselmiş, ışınları neredeyse bulunduğu balkona varmıştı. Artık çabuk hareket etmesi gerekiyordu.

Bir elini kaldırdı ve bulutlar kulenin tepesinin üzerinde dönmeye başladılar. Önce yavaş yavaş, sonra hızlanarak ve en

sonunda kulenin en üst kısmını kasırganın içine sararak döndüler.

İzinsiz yolcu şimdi kendi içinin derinliklerine ulaşmış ve yarı pişmanlık yarı öfkeden oluşan, yaşamının ilk defa sona erdiği günden beri içinde hapsolmuş olan sözcükleri serbest bırakmıştı. Bu sözcükler önceki yaşamının tamamını, iyisiyle kötüsüyle sahiplenmeyi istiyordu. Onun gücünü kabul ediyor, bunu yapmakla da yolcunun ete ve kemiğe sahip olduğu son seferde yaptıkları için sorumluluğu kabulleniyordu.

Kulenin çevresindeki kasırğa uludu ve kule bu talebi reddetti. Yolcu talebini bir kez daha ve sonra bir üçüncü kez tekrarladı. Kendi çağırdığı rüzgârların sesini aşip duyulabilmek için haykırdı. Kule yavaşça, neredeyse gönülsüzce, sırlarını teslim etti.

Güç, taşların ve sıvaların içinde yanıp temele doğru, Me-divh'e doğru esen rüzgârların kudretiyle yön bularak dışarı çıktı. Bütün görülerin dokuları eriyip dökülerek aşağı doğru akmaya başladılar. Sargeras'ın çğlıklar atan yüzlerce iblisiyle ölüşü, Aegwynn'le son savaşı ve Khadgar'ın donuk kırmızı renkli güneş altında yaptığı savaş yolcunun içine doldu. Me-divh'in Gul'dan'ın karşısında belirmesi, üç asilzadenin çocukça savaşları ve Moroes'in Aşçı'nın en sevdiği kristali kırması hep onun içine çekildi. Ve bu görülerle hatıralar, bu hatıralarla da sorumluluklar geldi. Bu önlenmeliydi. Bu bir daha asla olmamalıydı. Bu düzeltilmeliydi.

Görüntüler ve güç de aynı şekilde gizli kuleden, kulenin içindeki dehlizlerden yukarı çıktı. Stormwind'in düşüşü, Hane'in ölümü ve gece yarları çağrılarak Birlik içinde gerçeğe yaklaşmış olanların üstüne gönderilen bitmek tükenmeyen iblisler izinsiz yolcunun karşısında alev alev yükseldiler. Hepsi yukarı doğru fışkırıyor ve balkonda durmakta olan büyücünün bedeninde tükeniyorlardı.

Bilinen ve gizli tarihin bütün parçaları, bütün bölümleri

döne döne kuleden aşağı indiler ya da zindanlarından yükseldiler ve Tirisfal'ın Son Bekçisi olan adamın içine aktılar. Acı büyüktü ama Medivh onu yüzünü buruşturarak kabul etti. Enerjiyi ve içerdği acı tatlı hatıraları aynı ölçüde içine aldı.

Solup giden son görüntü balkonun altındaki genç bir adama aitti. Ayaklarının dibinde bir sırt çantası, elinde Kirin Tor'un kırmızı mührüyle işaretlenmiş bir mektup, yüreğinde umut ve midesinde bir sancıyla duruyordu. Girişe doğru yavaş yavaş ilerleyen, görüyü, geçmişe ait parçası büyüyle sarılı genç en son yok olacaklandı. Genç adam döne döne yukarı çıkıp kendini bırakarak enerjisinin eski Magus'un içine geçmesine izin verdi. Khadgar'ın son parçası içine dolduğunda Medivh'in gözünün kenarında bir gözyaşı belirdi.

Medivh iki elini de göğsüne sıkıca yasladı ve tekrar elde ettiklerini muhafaza etti. Karazhan Kulesi şimdi sadece bir kuleydi. Ziyaret edilen yolların çok ötesinde, uzak diyarlarda duran bir taş yığınıydı. Şimdi kulenin gücü onun içindeydi. Ve bu sefer onunla daha iyi şeyler yapma sorumluluğu da içine dolmuştu.

"Şimdi yeni bir başlangıç yapalım," dedi Medivh.

Ve bunu söyledikten sonra bir kuzguna dönüşüp uçup gitti.

Tüm kitap severleri Saklı Kütüphane'ye bekliyoruz.

Not.

Bu e-kitap tanıtım amaçlıdır. Sevdiğiniz bir yazarın zarar görmesini istemiyorsanız ön izleme yaptıktan sonra beğendiyseniz lütfen satın alınız. Hiç birşey baskılı bir kitabı elinize alıp okumanın vereceği keyfi veremez

Orodruin & Kahin

www.e-kitap.us